

၅၀၁၆၂၅၁၁ဝ၉ တဓု့ခွင့်ပြုချက် ၅၀၁၅၄၆၁၁၀၉ **ရတ်နှာဖုံးခွင့်ပြုချ**က် ၂၀၀၉ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ၊ ార్జంత్రారు . ပထမအကြိမ် L လင်း ခွတ်နှာဖုံးပန်းချီ အုပ်ရေ ၅၀၀အုပ် တန်ဖိုး , ၀၅၀ကျှပ် ထုတ်ဝေသူ ဖေါ် သင်းသင်းမှာ ပုည်ခင်စာပေး(ယာယီ- ၈၅၆) တိုက်(၆၁)၊ အခန်း(၁၁)၊ `ອກາດວດເຊັ တမ္ဘာအေးဘုရားလမ်း၊ ရန်ကုန်။ အတွင်းပုံနှိပ် စေါ် ခင်ခင်ဝင်း ဘောဂဗလခြံကြီးထဲတွင် ယောကျာ်းလေးဦး နေ တလျာ ပုံနှိပ်တိုက်၊ (မြ-၀၂၆၇၀) င်ကြပါသည်။ ထိုယောက်ျားများကို ဖတ်ဝန်းကျင်က 🚃 အမှတ်(၄၂)၊ (၄၂)လမ်း၊ ရန်ကုန် ဦးမြသိန်း မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ် 'အစွန်းရောက် မဟာပုရှိသ ဝါဒီများ' ဟု သတ် သိန်းမြင့်ဝင်း ပုံနှိပ်တိုက်၊ တ်ထားကြပါသည်။ အမှတ်(၉၆)၊ (၁၁)လမ်း၊ ရန်ကုန် ထိုခြံကြီးထဲတွင် အိမ်ရှင် ယောက်ျား လေးယောက် ော်အတူ ထမင်းချက် ယောက်ျားတစ်ယောက်။ ဒရိုင်ဘာ တစ် ဧသာက်၊ မာလီ တစ်ယောက်၊ ခွေးထီး တစ်ကောင်နှင့် ကြောင် იგუ. იე ပုညခင် 🗫 တစ်ကောင်တို့ နေထိုင်ကြပါသည်။ ဤအိမ်ကို ကြီးစိုးသည့် အရှင်သခင်မှာ သား္ကျွင် ် ဖခင် -ဦးဇလ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွင်္ဂ ချစ်တမ်းတစားသူများ/ပုညခင်။-ရန်ကုန်၊ ပုံညခင်စာအုပ်တိုက်၊ ၂၀၀၉။ သုံးယောက်၏ ဖခင် ဦးဗလ ဖြစ်ပါသည်။ ၂၈၈-စာ၊ ၁၈ × ၁၂ စင်တီ။ (၁) ချစ်တမ်းကစားသူများ **ဥည္ခင်စ႒ဆာန်ထိုက်**

ဦးဗလီ၏ ဥပဓိမှာ နှတ်ခမ်းမွေး ထူထူကားကား၊ အသားသို့သို ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ဗလကောင်းကောင်း နှင့် မျက်နာထား တင်းထန်သူ ဖြစ်ပါသည်။

ဦးဗလသည် မိုးလင်းကနေ မိုးချုပ်အထိ ်အမ^{*} ဆိုသော အမျိုးအစားများကို စိတ်ချဉ်ပေါက်နေတတ်သူ ဖြစ်

ပါသည်။

မနက်မိုးလင်းလို့ အိမ်၏ ထမင်းချက် ကိုလှကြည် က ငှက်ကလေးတွေ စားဖို့ ထမင်းလုံးကလေးတွေ ပက်ကြံ၍ ကျွေးနေပြီများဆို သူက ကိုလှကြည်နားမှာ မျက်မှောင်ကုတ် ကုတ်နှင့် သူ့နှတ်ခမ်းမွေး သူသပ်ကာ လာရပ်ကြည့်နေရင်း ... "ဟေ့ကောင် လုကြည် ..."

"ခင်ဗျာ ... ဆရာ"

"မင်း အခု ငှက်စာကျွေးနေတဲ့ ထမင်းက ငါ့လုပ်စာနဲ့ ချက်ထားတဲ့ ထမင်း မဟုတ်လား"

"ဟုတ် ... ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ၊ အိုးကပ် ချိုးကပ်အကျန်

လေးတွေပါ"

"အိုးကပ်ပဲဖြစ်ဖြစ် ့ ့ အကျန်ပဲဖြစ်ဖြစ် ထမင်းကတော့

ထမင်းပဲ မဟုတ်လားကွ ... '

"ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ____

"မင်း အခု အစာကျွေးနေတာ ငှက်ထီးတွေကိုလား၊ ငှက်မတွေကိုလား"

"ခင်ဗျာ ___"

ကိုလှကြည်မှာ အူကြောင်ကြောင် ခေါင်းကုတ်မိရ

ကူက် ...

"ဘယ် ... ဘယ်သိပါ့မလဲ ဆရာရယ် ... "

"မင်း ္ မခွဲခြားတတ်ဘူးလား"

__"မခွဲတတ်ပါဘူး ဆရာရယ်

"အခု မခွဲတတ်သေးရင်လည်း ခွဲတတ်အောင် လေ့လာ၊

ပြီးရင် ငှက်ထီးကိုပဲ ကျွေး၊ ငှက်မကို မကျွေးနဲ့၊ ကြား

" ജഗ് . . "

"မင်းက ဘာရယ်တာလဲ ... "

"မရယ်ပါဘူး ဆရာ"

"အေး-္ မရယ်နဲ့၊ ဒါ ရယ်စရာမဟုတ်ဘူး"

ဦးဗလက မရယ်နဲ့ဖြောပြီး ထွက်သွားပေမယ့်

တိုလှကြည်ကတော့ ရယ်လို့သာ နေမိပါသည်**း** ငှက်<mark>အထီးလား</mark>

အမလား သိရအောင် အမွေးအတောင် အရောင်အဆင်းကိုမိ

ကြည့်ရမလား၊ နှတ်သီးတို့ အမောက်တို့ကိုပဲ ကြည့်ရှုမလား၊

ပုညာခင်ခေဒဆာစ်ထိုတ်

စ္ညေခင်ခ**ာဆုစ်တိုက်**

ပညာဆင်

ချစ်တမ်းကစားသူများ 🔔 🍝

ဘာကို ဘယ်လိုကြည့်၍ ခွဲရမယ်မှန်းမသိတာဟာ ကိုယ်ကပဲ

ညံ့လို့လား ... 🛚

ကိုလှကြည်က ပြုံးစေ့စေ့နှင့်ပင် ထမင်းလုံးလေး

တွေကို ကြပက်လိုက်ရင်း ့

"ကဲ ့ ကဲ ့ ့ ငှက်ထီးလေးတွေ လာစားကြ ့ ့ စားကြ၊ ငှက်မလေးတွေ သွားကြ ့့သွားကြ'

ဟု ရေရွတ် ပြောဆိုနေလိုက်မိပါသည်။ ဦးဗလကတော့ ခြဲထဲသို့ရောက်ရှိသွားပြန်ကာ ...

"မူတူး … မူတူး'

"ဗျာ ့ဲ့ ဆရာ၊ လဘိပါပြီ" ဦးဗလရဲ့ ဒေါသတကြီး ခေါ်သံကြောင့် မာလီ

ကုလားက အူယားဖားယား ပြေးလာပါသည်။ ဦးဗလက လက်တစ်ဖက်ကို ခါးမှာထောက်လျက်

ကျန်တစ်ဖက်ဖြင့် ခြံစည်းရိုးဆောင့်ကို လက်ညှိုးညွှန်ပြရင်း ... "မူတူး . . အဲ့ဒါ ဘာလဲ၊ ပြောစမ်း . . . '

"ခွေးတိုးပေါက်ပါ ဆရာ"

"ခွေးတိုးပေါက်မှန်းတော့ သိတယ်ပေါ့"

"သိပါတယ် ဆရာ"

်သိရင် ဘာဖြစ်လို့ ဒီအပေါက်ကို ဟောင်းလောင်းထား နေလဲ ့ ့ "

၀ှည ခင် **၈**၁ နော စ်တိုက်

"ဟောင်းလောင်း မထားပါဘူး ဆရာ၊ မနေ့ကမှ သေသေချာချာ ပြန်ပိတ်ထားတာ၊ ဒီနေ့ တစ်ခါ ပြန်ပွင့် နေတာကို ဆရာပြမှ မြင်မိတာပါ"

"ငါက ခြံစောင့်လား၊ မင်းက ခြံစောင့်လား" "ကျွန်တော်က ခြဲစောင့်ပါ"

"ဒီခွေးတိုးပေါက်ကို ငါက အရင်မြင်သင့်တာလား၊ မင်း

က အရင်မြင်သင့်တာလား"

"ကျွန်တော်က အရင်မြင်သင့်တာပါ" "အေး ့ ့ခုတော့ မင်းက မမြင်ဘဲ ငါက မြင်နေရတယ်။

ဒီခွေးတိုးပေါက်ကနေ တစ်ဆင့် ဟိုဘက်ခြံက ခွေးက ဒီဘက်ခြံကို ဘယ်နှခေါက် တိုးဝင်လာပြီးပြီလဲ၊ ဒီဘက်

ခြဲက ခွေးကရော ဟိုဘက်ခြဲကို ဘယ်နှခေါက် တိုးထွက် သွားပြီးပြီလဲဆိုတာ မင်း စဉ်းစားကြည့်စမ်း၊ ဒီကိစ္စဟာ ဘယ်လောက် အန္တ ရာယ်များတယ်မှတ်သလဲ"

"ဟို ကျွန်တော့်အမြင်တော့ အန္တ ရာယ်မရှိလောက်ဘူး ထင်တာပဲ ဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့ ခွေးကြီး ဗန်ဒိန်းခမျာ

လည်း ဒီခြဲထဲမှာပဲ တစ်ကောင်တည်းနေနေရတော့ ပျင်း ရှာလို့ထင်ပါရဲ့၊ ဟိုဘက်ခြံက ခွေးရောက်လာရင် အမြို့ခွဲ

လေး နန့်ပြီး ပျော်နေတာပဲ၊ ဟိုကမလာရင်လည်း ့ဆွဲက

ပြည့်ခင်စေသဆုပ်တိုက်

သွားတာပဲ၊ သူတို့ချင်းအဖော်ရပြီး ပျော်နေတာ ဆရာရဲ့"

"တိတ်စမ်း

်ဦးဗလက မူတူးကို ပိတ်ဟောက်ပစ်လိုက်ပြီး မူတူး

မျက်နာကို ဒေါသတကြီး စိုက်ကြည့်လိုက်ရင်း ...

"မင်း ဘာသိလဲ မူတူး၊ မင်း ဘာသိလိုလဲ"

"ခင်ဗျာ ... ကျွန်ထော်က ဘာကိုသိရမှာလဲ ဆရာ"

်ံဟိုဘက်ခြံက ခွေးက ခွေးထီးလား၊ ခွေးမလား မင်း

မသိဘူးလား္ပီ

"မသိဘူး ဆရာ"

"ခွေးက ဘောင်းဘီဝတ်ထားလို့လား"

"ခင်ဗျာ ္ ့ အဟီး ္ ့ '

မူတူးက သူ့ဆရာအပြောကို ရယ်ချင့်သွားကာ

"ဟို ့ု့ ကျွန်တော်လေ အမှတ်တမဲ့ဆိုတော့ ဟိုဒင်းကို

သေချာ မကြည့်မိလို့ပါ ဆရာရယ်"

"အေး ့ ့ အဲ့ဒါဆို နောက်တစ်ခါကျရင် ဟိုဒင်းကို သေ ချာကြည့်ထား၊ ဟိုက ခွေးမဆိုရင် အိမ်က ဗန်ဒိန်းနဲ့ မျိုးစပ်ပြီး အမြတ်ထွက်သွားဦးမယ်၊ ဗန်ဒိန်းက အယ်လ် **ေးရှင်းအစစ်၊ တန်ဖိုးကြီးတယ်၊ မျိုးစစ်တယ်၊ ဟို**ဘက်

က မျိုးမစစ်တဲ့ ကပြားခွေးဆိုရင် ဗန်ဒိန်း နှစ်နှာတယ်၊

အိုကွာ ့္ ရှင်းရှင်းပြောရရင်ကွာ မျိုးစစ် မစစ်စစ် ဗန်ဒိန်း ကို ဘယ်အမနဲ့မှ မနီးစပ်စေချင်ဘူးကွာ၊ ဒီလိုလုပ် ့္ တိရစ္ဆာန်ဆေးကုဆရာဝန် သွားခေါ်ပြီး သင်းပစ်လိုက်၊ အဲ့ဒါဆို အေးရော ...

ချစ်တမ်းကစားသူများ 🔔 🍝

"ဟာ ့ ့ဆရာ အဲ့ဒါတော့ ကျွန်တော် မလုပ်ပါရစေနဲ့"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ 🛒

"ဟိုဒင်း ့ ဝဋ်လိုက်မှာကြောက်လို့" မူတူးက ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ပြောပြီး ဆရာ

ဒေါသမျက်နှာကြီးကို မကြည့်ဝံဘဲ မျက်လွှာချလိုက်မိပါသည်။

ဝင်လိုက်မှာတော့ မူတူး တကယ်ကြောက်ပါသည်။ . ကိုယ်က ကုလားမှုတူး ဖြစ်နေပေမယ့် မြန်မာပြည်မှာပဲ မြန်မာ

တွေနှင့် အတူနေနေရတာမို့ 'ဝဋိ'ဆိုတာကိုတော့ နားလည်ပါ သေးသည်။ ဒီအိမ်မှာရှိတဲ့ ကြောင်ထီးကိုလည်း သင်းကွပ်ပြီး ပြီ။ ကြောင်ထီးကို သင်းကွပ်ဖို့ ကမကထပြုရသူက ကိုလှကြည်။

ခုဆို ကိုလှကြည်မှာ အသက်သာ ၄၀ နားနီးရော မိန်းမက ့ှမရ

သေး ့ှု ။ ဆိုင်သလား မဆိုင်သလားတော့ မသိ ့ှုကိုလှကြည် ခုထိ မိန်းမ မရသေးတာဟာ ကြောင်ထီးကို သင်းကွပ်ခဲ့လို့ 🛇

၀င္ခ်လိုက်နေတာဟု မူတူးက ထင်သည်။ ဝင္ခ်ဆိုတာ ဘဝ္သမ္မတူး

ဘူးတဲ့။ မှန်နေသလိုပဲ 🚬 ။

ပညာနင်စာအားစ်တိုက်

ပုညခင်•၁အားစ်*တိုက်*

📥 မညာခင် ၁၂ ်

> ိ်ဳဟေ့ကောင် အတွေးခေါင်မနေနဲ့ ၊ ဘာမှမဆိုင်ဘူး၊ ငါ ခိုင်းတဲ့အတိုင်းသာ လုပ် ... "

ဦးဗံလက အော်လိုက်တာမို့ မူတူးက ဆတ်ခနဲ လန့်တုန်သွားကာ 🚃

"တခြား ဘာခိုင်းခိုင်း လုပ်ပါ့မယ်၊ ဒီတစ်ခုတော့ မလုပ်

ပါရစေနဲ့ ဆရာရယ်"

"မင်းကို ့သင်းကွပ်ခိုင်းနေတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဆရာဝန် သွားခေါ်ခိုင်းနေတာ"

"ဒါပေမယ့် အတူတူပါပဲ ဆရာရယ်၊ ကျွန်တော် သွား

ခေါ်ပေးတဲ့ ဆရာဝန်က ဗန်ဒိန်းကို သင်းကွပ်မှာဆိုတော့

ကျွန်တော့် ပယောဂ ဘယ်ကင်းပါ့မလဲ ္ " ဦးဗလက မူတူးကို ပြောမရမှန်းသိတာမို့ စိတ်

လျော့လိုက်ရင်း ...

"ကဲ ့္ ကဲ ့္ ဒါဆိုလည်း လုကြည်ကို သွားခေါ်ခိုင်း

လိုက်၊ လှကြည်က ဒါမျိုး လုပ်နေကျ ... "ဟုတ် ...

မူတူးက တက်တက်ကြွကြွ ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး ကိုလှကြည်ရှိရာ မီးဖိုဆောင်ဘက်သို့ အမြန်ပြေးထွက်လာပါ သည်။ ဦးဗလရှေ့က လွတ်ရင်ပြီးရော၊ ကိုယ့်ခေါင်းပေါ်က ချစ်တမ်းကစားသူများ 🔔 🎪

်အထုပ်ကို ကိုလှကြည်ခေါင်းပေါ် မြန်မြန်လွှဲတင်ပေးလိုက်ရင် ပြီးရော၊ ကိုလှကြည်က ဒီလိုကိစ္စမျိုး လုပ်နေကျဖြစ်၍ ဝဋ်က လိုက်ပြီးသားဖြစ်ပေရာ ဒါ့ထက်ထူးပြီး လိုက်စရာမလိုတော့ဟု

မူတူး ထင်သည်။

"గ్గిလှကြည် \dots గ్గిလှကြည် \dots " "ဟေ ့့ ဘာတုန်းကွ မူတူး၊ အမောတကောနဲ့ပါလား"

"ဗန်ဒိန်းကို သင်းမလို့တဲ့ဗျ၊ ဆရာက ကိုလှကြည်ကို တိရစ္ဆာန်ဆရာဝန် သွားခေါ်ခိုင်းလို 🛒 "

"ဟာ ... လုပ်ပြန်ပြီကွာ" ငရုတ်သီးထောင်းနေသော ကိုလှကြည် ခေါင်း

တဗျင်းဗျင်းကုတ်ရင်း ရွှံ့မဲ့ညည်းတွားလိုက်မိပါသည်။

့"ငါ မအားဘူးကွ မူတူးရ၊ ဒီမှာ မီးဖိုချောင် ကိစ္စတွေ တန်းလန်းနဲ့ ၊ မင်းပဲ သွားခေါ်လိုက်ပါလားကွာ"

"ဟာ ္ ့ မခေါ် ချင်ပါဘူးဗျာ"

"ခေါ်ပေးရုံလေးနဲ့ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးကွာ" "ကိုလှကြည်က တစ်ခါခေါ်ပေးဖူးသားပဲ၊ ကိုလှကြည်ပဲ

သွားခေါ်ပေါ့"

"စိတ်ပျက်ပါတယ်ကွာ၊ ဒီခွေးတွေ ကြောင်တွေ သင်း၍ ကိစ္စကို မလုပ်ချင်ပါဘူးဆိုမှ ့္တ၊ မင်း သွားခေါ်လိုက် ကွာ ... မူတူးရာ ... နော်"

ရည္ခင်ခ႑အချစ်တိုတ်

စုညာခင်စ႒အစ်တိုက် 🚫

"ဝင်္ဂလိုက်မှာ ကြောက်လို့ မခေါ်ပါ**ရစေ**နဲ့ဗျာ"

"မင်းကို ဝဋ်မလိုက်ပါဘူးကွာ၊ လိုက်ချင်းလိုက်ရင် ဟို တိရစ္ဆာန် ဆရာဝန်ပဲ လိုက်တော့မပေါ့၊ သူလုပ်တာပဲဟာ၊

မင်းလုပ်တာမှ မဟုတ်တာ"

"ဒါပေမယ့် သွယ်ဝိုက်တဲ့နည်းနဲ့တော့ ဒီကိစ္စမှာ ပါဝင်

ပတ်သက် အားပေးအားမြှောက်ပြုရာ ကျတာပေါ့" "မင်းမလည်း ဒါမျိုးကျ ကြောက်တတ်လိုက်တာ"

ကိုလှကြည်က ငရုတ်ဆုံထဲက ညက်ကြေနေသော

ငရုတ်သီးတွေကို ဇွန်းနှင့်ခပ်ကော်လိုက်ပြီး ပန်းကန်ထဲထည့်လိုက် ရင်း မူတူးကို လှမ်းပြောမိသည်။ မူတူးက ဖင်ထိုင်ခုံပုလေး တစ်လုံး ဆွဲယူကာ ကိုလှကြည်ဘေးမှာထိုင်လျက် ကိုလှကြည်

ရှေ့ စားပွဲပုလေးပေါ်က ဘူးညွှန့်တွေကို ဆွဲယူသင်ပေးရင်း ္က "ခင်ဗျား လုပ်လက်စတွေ ကျွန်တော် ကူလုပ်ထားလိုက်

မယ်လေ ့ ၊ ဟိုပေါ်က ငါးတွေ အကြေးခွံ မချွတ်ရသေး

ရင် ကျွန်တော် ချွတ်ထားလိုက်မယ်"

"မင်းက ဗန်ဒိန်းကိစ္စမှာ မပါရရင် ပြီးရော၊ တခြား

ဘာပဲလုပ်ရလုဖ်ရပေါ့လေ ့္ဟ ဟုတ်လား"

"အဟီး ့ု ဟုတ်တယ်"

ကိုလှကြည်က စိတ်ပျက် လက်ပျက်နှင့်ပင် လေဇူ

ကြီးတစ်လုံး မှတ်ထုတ်ပစ်လိုက်ပြီး ဘူးရွက်တွေ ကူခြွေလိုက် ရင်း

> "ဒီအိမ်က လူတွေကတော့ တကယ့် လူထူးလူဆန်းတွေ ပဲကွာ၊ တကယ် စိတ်ဝျက်ပါတယ်"

"ဟုတ်တယ် ... မူတူးလည်း စိတ်ပျက်တယ်၊ တုကယ်၊ တစ်နေ့တစ်နေ့ ခြံထဲကို ဆွေးမ မဝင်အောင် စောင့်ပဲ စောင့်နေရတယ်"

"ငါ့မှာလည်း ငှက်စာကျွေးတာတောင် လွတ်လွတ်လပ် လပ် မကျွေးရပါဘူးကွာ၊ ငှက်မဆို အစာမကျွေးရဘူး လုပ်နေလို ...၊ တကယ် စိတ်ပျက်စရာအိမ်ကြီးပါ" "ဘာတွေ စိတ်ပျက်နေတာလဲဗျ ..."

"ဟော ... ကိုမော်စီ လာဗျာ ... ထိုင်၊ စိတ်ပျက်စရာက တော့ ပြောကို မပြောချင်တော့ပါဘူး"

ဒရိုင်ဘာ ကိုမော်စီက ကိုလှကြည်တို့ <mark>ဝိုင်</mark>းမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ရင်း

"ခင်ဗျားတို့ စိတ်ပျက်စရာကို မပြောခင် ကျွန်တော့် စိတ်ပျက်စရာကို အရင်ပြောမှ ဖြစ်မယ်မျို့၊ ဒီအိမ်ကွယ် ဘိုးတော်ဗလက ဘယ်လိုကြီးလဲဗျာ၊ သူ့ကားမော်မှာ မလွှဲသာမရောင်သာ မိန်းကလေး တစ်ယော့စွာယောင တင်ပြီးတာနဲ့ ကျွန်တော့်မှာ အတွင်းထိုင်ခုံစွပ်တွေ လဲရ၊ ထိုင်ခုံတွေ သွားလျှော်ရ၊ ကားရေဆေးရနဲ့ အလုစ်ကို ရုပ်နေတာပဲ ..."

"အဲ့ဒါ သူ့စတိုင်လ်ပဲ ကိုမော်စီရ၊ ခင်ဗျားက အလုပ်ဝင် တာ မကြာသေးလို့ သူ့စတိုင်လ်နဲ့ အသားမကျသေးတာ၊

အရင် ဒရိုင်ဘာတုန်းကလည်း သူ့စတိုင်လ်ကို မခံနိုင်

တော့လို့ အလုပ်ထွက်သွားတာ ... " "ဘိုးတော်ဗလ ကြည့်ရတာ မိန်းမတွေကို တော်တော်

မုန်းတီးနာကြည်း ခါးသီးနေပုံပဲနော်၊ သူ့ရုံးမှာ ခန့်ထားတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေအားလုံးကလည်း ယောက်ျားချည်းပဲ၊ သူ့ အချိုရည်စက်ရုံမှာလည်း မိန်းမဝန်ထမ်း တစ်ယောက်မှ

မရှိဘူး၊ အချိုရည်ပုလင်းတွေပေါ်မှာ မိန်းမ မသောက်ရ လို့ စာကပ်မထားတာပဲ တော်လှပြီ 🚬 ၊

"သူ့အလုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး စီးပွားဘက် အဖို့

သမီး မိတ်ဆွေတွေနဲ့ ဆက်ဆံရင်လည်း ခပ်တန်းတန် ပဲဗျ၊ မလွှဲသာလို့ သူ့ကားနဲ့ကြိုပေးပို့ပေးရရင်လည်း

ကျွန်တော်ပဲ ထိုင်ခုံ လျှော်ရတာပေါ့ဗျာ ... " ကိုမော်စီ ပြောပြနေတာကို နားထောင်ရင်း ကိုရ

ကြည်က သက်ပြင်းချကာ 🚃 🦠

"သူ စိတ်နာမယ်ဆိုလည်း နာစရာပါဗျာ ... ၊ သူ့အမျိုး သမီး လုပ်ပုံကမှ မဟုတ်ခဲ့ပဲ၊ သား သုံးယောက် ရှိရက် နဲ့တောင် နောက်ကြောင်းကို တစ်ချက်မှ ပြန်မကြည့်ဘဲ

နောက်ယောက်ျားနောက် လိုက်သွားခဲ့တာကိုး ... " "ဒီလိုအဖြစ်မျိုးတွေ အများကြီးပါဗျာ၊ ဘယ်ယောက်ျား

မှ သူ့လို မိန်းမတွေအားလုံး သိမ်းကြုံး နာကြည်းမနေပါ ဘူး၊ ဘိုးတော်ဗလက ဆိုက်ကိုပါဗျာ ္တ့"

ကိုလှကြည်က ခေါင်းကို အသာယမ်းနေမိသည်။ ကိုမော်စီကတော့ အလုပ်ဝင်တာ မကြာ့သေးတာမို့

ဦးဗလကို နားမလည်နိုင်သေးပေမယ့် ကိုလှကြည်ကတော့ ဒီအိမ် ဒီခြဲကြီးမှာပဲ ကြီးပြင်းလာခဲ့သူမို့ ဦးဗလစိတ်ကို နားလည်စွာ

သံဃောဇဉ်လေးလည်း ရှိရပါသည်။ ဟိုအရင်က ကိုလှကြည် အဖေဟာ ဒီအိမ်ရဲ့ ဒရိုင်ဘာ္သည်။ ကိုလှကြည်မှာက အမေ ခရိုတော့။ အဖေတစ်ခု သားတစ်ခုဘဝနဲ့ ကြုံရာအလုပ်လုပ်ပြီး

နေလာခဲ့ရာက အဖေက ဒရိုင်ဘာအလုပ်ရကာ ဦးဗလရဲ့ ခြဲကြီး ထဲမှာ ကွန်းခိုခွင့် ရခဲ့ပါသည်။

အိမ်လခပေးဖို့တောင် မနည်းရုန်းကန်ဧနရချိန်မှာ ဦးဗလတို့ ခြံကျယ်ကြီးရဲ့အဆုံးက အလုပ်သမားတန်းလျား လိ သဘောမျိုး သွပ်မိုး ပျဉ်ထောင်အိမ် တောင့်တောင့်လွေးမွှာ

တိုလှကြည်တို့အတွက်တော့ အဆင်ပြေလွန်းလှပါသူ**ည်။**

အဲ့ဒီအချိန်တုန်းက ဦးဗလဲက ကားတစ်စီး၊ ဦးဗလ ဇနီးက ကားတစ်စီးဖြင့် သွားလာနေတာကို ကိုလုကြည်က ကောင်းကောင်း မှတ်မိသည်။ ဦးဗလဧနီး လှပတာကိုလည်း မှတ်မိနေသည်။ အဖေက ဦးဗလဇနီး၏ ကားကို မောင်းရသူမို့ အဖေပြန်လာတိုင်း ညည်းညူနေသံ ကြားရသည်။

> "ဆရာကတော်က ခက်ပါတယ်ကွာ ့ု ၊ ဟိုဝါတီမှာ တစ်ယောက်နဲ့တွေ...၊ ဒီပါတီမှာ တစ်ယောက်နဲ့တွေ့၊ ကိုယ်က သူ့အလုပ်သမားဆိုတော့ တားခွင့်လည်းမရှိ၊ ဆရာ့ကို အသိပေးလို့လည်း မကောင်း၊ မျက်နာပူပူနဲ့စံ မောင်းမောင်းနေ ရတာ 🚃

အမေ အဲ့ဒီလို ညည်းညည်းနေပြီး မကြာခင်မှာ ဦးဗလ၏ ဇနီးက ဤခြံကြီးမှ ထွက်ခွာသွားခဲ့တော့တာပင် 🚅 အဲ့ဒီနောတ်တော့ ဘောဂဗလ ခြံကျယ်ကြီးဟာ ဘဲ တဟဲဟဲ အတောမသပ် ရယ်နေပြီးမှ ...

ဒေါသသင့် လွင်ပြင်တစ်ခုလို ခြောက်သွေ့ညိုးလျော်သွားခဲ့သည်။ အဖေဆုံးတော့ ကိုလှကြည်က ဒီအိမ်မှာပဲ အလုပ်

ဆက်လုပ်ရပါသည်။ သူက ကျားကျားလျားလျား ကားလည် မမောင်းတတ်၊ ပညာလည်း မတတ်၊ လူကလည်း ပျော့ဖွေ့ နွဲ့နွဲ့ ကုပ်ချောင်းချောင်းလေးမို့ ဤဘောဂဗလစ်အိမ်မှာ ထခင် ချက်ရာထူး ရပါသည်။ အဖေ ရှိစဉ်က အဖေ့အတွက် နေ့မှီ

ချက်ကျွေးခဲ့တာမို့ ကိုလှကြည်အတွက်တော့ ဒီအလုပ်ဟာ မခက် ... ။ ဦးဗလက အမျိုးသမီးဝန်ထမ်းတွေကို ဖြုတ်ပစ်ပြီး ကိုလှကြည်အတွက် စားဖိုဆောင်ကို လွှဲအပ်ခဲ့တာပင် ... ။. ဒီလို နှစ်ရှည်လများ သံယောစဉ်ကြောင့် ဒီအိမ်ရဲ့ စည်းကမ်းတွေကို စိတ်ပျက်ပေမယ့် ဆက်၍ သည်းခံနေခဲ့ရတာ

"ကိုလုကြည်_"ှ

မှတူး ခေါ်သံကြောင့် ကိုလှကြည်က မူတူးကို ကြည်မိသည်။ မူတူးက အဟီးခနဲ တစ်ချက်ရယ်ရင်း ...

"ကိုလှကြည်ကို တိုင်ပင်ရဦးမယ်"

"ဘာများတုန်း မူတူးရ ... "

ပုပုမဲမဲ တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင် မူတူးက ချက်ချင်းမ**ေ**ဖြ

ီကိုလှကြည် ကျွန်တော် အမိနာနဲ့ ယူတော့မလို့ဗျ

"အမိနာ ...

မယ်ို"

"အမီနာဆိုတာ မူတူး ချစ်သူလေ၊ သိပ်ချစ်စရာကောင်း တယ်၊ ဆာရီလေး ကွယ်ကွယ်ပြီး မူတူးကို ခိုးခိုးကြည့် တော့ မူတူး ကြွေသွားတယ်၊ အခု မူတူး သူနဲ့ယူဇ္ဏော့

စုညခင်ခ႒ဆုပ်ထိုက်

စုညေးခင်စာအချစ်တိုက်

్ట్ మాస్త్ర్ ర్జ్ల్లు అందే ... "

ဘာဇြစ်လို့လဲ ...

ီမင်း မိန်းမယူပြီးရင် ဘယ်မှာသွားနေမလဲ ္ပ္တု"

ီဒီမှာပဲ နေမှာပေါ့ဗျ"

"ရမလားကွ ...၊ ဒီခြဲထဲမှာ ခွေးမတို့ ကြောင်မတို့တော မထားတာ မင်းမိန်းမ ခေါ် ထားလို့ ရမလား၊ မင်းထား မိန်းမလည်းရ၊ အလုပ်လည်း ပြုတ်ပြီပဲ ... ်

"ဟာ ့္ အဲ့ဒီလိုကြီးလား၊ ဒါဆို မူတူး ဘယ်လို မိန်း

ယူရမလဲ ___

"တခြားမှာ အလုပ်ရာပြီး ယူပေါ့ကွာ၊ ငါတောင်မှ အဲ့ဒီရ အခက်တွေ့ မှာကြောက်လို့ ခုထိ မိန်းမ မယူဘဲ နေန တာ

်ခင်ဗျားက ကြောင်တွေ ဘာတွေ သင်းကွပ်နေလို့ ဝ လိုက်ပြီး မရတာပါဗျာ"

"ဘာဆိုင်လဲကူ ...

"ပြီးတော့ ခင်ဗျား ကြည့်ရတာ နွဲ့တဲ့တဲ့နဲ့၊ မီးဖိုချောင် ကလည်း နိုင်နင်သေး၊ မိန်းမ မယူဘဲ မိန်းမအလုပ်သာ

လုပ်နေတော့ ...

်ဟာ ့ ဟေ့ကောင် မင်း ဘလိုင်းကြီး ငါ့ကို လာခွစ် တာပါလား"

"ခွပ်တယ်ဗျာ၊ စိတ်ချဉ်ပေါက်လို့ ခွပ်တယ်ဗျာ၊ ဘာဖြစ် သေးလဲ၊ ဒီအိမ်ကလူတွေက သူတို့ဘာသာ ကမကောင်း တိုင်း သူများတကာကိုပါ သူတို့လို အထီးကျန်အောင် လုပ်နေတာ၊ ဒီအိမ်ကလူတွေကိုက ကျိန်စာသင့်နေတာ၊ ကိုမော်စီ ခင်ဗျားပဲ စဉ်းစားကြည့်ဗျာ၊ ဒီအိမ်မှာ အဖေ ဒီလိုဖြစ်တာ ထားတော့၊ သား သုံးယောက်ထဲမှာ တစ် ယောက်က မုဆိုးဖိုဗျာ၊ တစ်ယောက်က တစ်ခုလပ်ဗျာ၊ နောက် အငယ်ဆုံးတစ်ယောက်က လူပျိုကြီးဗျာ၊ အဲ့ဒီ တော့ ဒီအိမ်ကို ကျိန်စာသင့်တဲ့အိမ်လို့ ပြောမိတာ မူတူး အလွန်လားဗျာ၊ သူတို့တွေ မိန်းမနဲ့ မနေ့ရတိုင်း မူတူးပါ မနေရတော့ဘူးလားဗျာဳ

မူတူးက ဒရိုင်ဘာ ကိုမော်စီလက်မောင်းကို လုပ် 🗝င်ရင်း တစာစာ ပြောနေတာမို့ ကိုမော်စီက ပြုံးကျဲကျဲနှင့် 🖃ါင်းကုပ်နေပါ့သည်။

"ဟေ့ကောင် ့ှုမူတူး၊ တော်စမ်းကွာ ့ှုနားညည်းလာ ပြီ သွားတော့ ...၊ ခြဲထဲမှာ မင်းလုပ်စရာရှိတာ သွား လုပ်တော့၊ ခွေးတိုးပေါက်ကိုလည်း သေချာပိတ်လိုက်ဦး၊ ငါလည်း တိကုဆရာဝန် သွားခေါ်လိုက်ဦးမယ်၊ ဝဋ်လိုက် ခါမှ လိုက်ရော၊ ဆရာခိုင်းတာတော့ မလုပ်ဘဲ မ**နေရဲဘူ**း လာ ... ကိုမော်စီ သွားရအောင်ဗျာ"

oှညခင်**ခ**ာသားစ်တိုက်

၂၂ 🏚 ပုညဆင်

ကိုလှကြည်က မတ်တတ်ရပ်ပြီး ပုဆိုးကို ခပ်ချပ် ချပ်လေး ဝတ်လိုက်ပါသည်။ ကိုမော်စီက ဦးဗလ အလုပ်မရှိချိန် ဆို ကိုလှကြည် သွားလိုရာကို ပက်ဗလစ်ကာ ကားစုတ်ကလေး ဖြင့် လိုက်ပို့ပေးနေကျမို့ ကားဂိုဒေါင်ဘက်သို့ ထထွက်သွား သည်။

သူတို့ကား ခြံထဲမှ ထွက်လာချိန်မှာ ကားသုံးစီး ရေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ခြံထဲသို့ ဝင်လာပါသည်။

ရှေ့ဆုံးက ကားက ဤဘောဂဗလခြံ၏ အကြီး

ဆုံး သား ကံသာဗလ၏ ကား ့ ့ ။ ဒုတိယ တစ်စီးက သားလတ် ဉာဏ်သာဗလ၏

ດນລະ ... K

နောက်ဆုံး ကားက သားငယ် နေဗလ၏ ကား။ ထိုကားသုံးစီးက ပေါ်တီကိုအောက်တွင် ရှေ့ဆင့် နောက်ဆင့် ရပ်သွားပြီး ကားများပေါ်မှ အလွန် စမတ်ကျ၍ အဆင့်အတန်း မြင့်မားဟန် အပြည့်အဝ ပေါ်လွင်နေသော ယောက်ျားသုံးယောက် ဆင်းလာကြပါသည်။

* * *

່ຫ້ນາຍໜ່

့ နာမည်ကသာ 'ကံသာ' ပါသော်လည်း သူ့ကံက ဖြင့် မသာလှပါ ့ှဲ့ ။

သူ့ ဖခင်၏ ဇနီးအပေါ် မကျေနပ်ချက်များ၊ နာကြည်းမှုများ၊ ဒေါသများဖြင့် အနီးကပ်ယဉ်ပါးခဲ့ရသော သူ သည် မိန်းမတွေကို မြတ်နိုးစုံစက်ဖို့ရာ သိပ်စိတ်မပါလှပါ။

သို့သော် အချိန်တန်တော့လည်း ယောက်ျားတို့ ဘာသာဘာဝအရ ဆန့်ကျင်ဘက် ဆွဲငင်အားကို မတွန်းလှန် နိုင်ဘဲ ချစ်သူတစ်ယောက် ရကာ ထိုချစ်သူနှင့် အိမ့်ထောင်ကျ

ခဲ့ပါသည်။

အဖေက သူ အိမ်ထောင်ပြုတာကို မကြွန်

စညာခင်စေသရာစ်တိုက်

သူ့ ဧနီးကို လက်မခံ၊ ထို့ကြောင့် သူ ဘောဂဗလခြံမှ ထွက် နွာလျက် <mark>ဧနီးနှင့်အတူ တစ်အို</mark>းတစ်အိမ် ထူထောင်ရပါသည်။

အိမ်ထောင်ရှင် ခင်ပွန်းကောင်း ပီသအောင်လည်း နေခဲ့ပါသည်။

သို့သော် သူယူမိတဲ့ မိန်းမဟာ သူ့လက်ထဲမှာပဲ

တဖြည်းဖြည်း အချိုးတွေ ပြောင်းလာခဲ့သည်။ ဝတ်လိုက်မှဖြင့် ဟော့ရောအလန်၊ တိုပြတ်ကျပ်ဟိုက် ပါးလုပ် ... ။ မြန်မာမျက်စိ နဲ့ ကြည့်လို့မှ မသင့်မတော်အောင် ဖြစ်လာသည်။

တစ်နေ့ တစ်နေ့ ဈေးဝယ်ထွက်လိုက်၊ တစ်ည တစ်ည နိုက်ကလပ်တက်လိုက်ဖြင့် တားမရ ဆီးမနိုင်ဖြစ်လာ

သည်။

တိုမျှမကသေး ့ နေ့ရှိသရေ့ နေ့နေ့ညည ကဲသာ

ဗလကို ရန်လုပ်တတ်ပါသေးသည်။ "ရှင့်အဖေ ဦးဗလက ဒီလောက်ချမ်းသာတာ၊ သူ့သားနဲ့

> သူ့ ဆျွေးမက ဒီလို တိုက်ခန်းကျဉ်းကျဉ်းမှာ နေစရာ လား၊ လုံးချင်းအိမ်တစ်လုံးလောက် ဝယ်ခိုင်းပါလား"

> > စသဖြင့် ဟိုဟာ တောင်းပါလား ... ဒီဟာတောင်း

ပါလားတွေ လုပ်လာသည်။ အဖေ မသေခင်ကပင် အဖေ့ဆီက အမွေလိုချင်လာသည်။ လုပ်ငန်းတွေ ခွဲစာခိုင်းလာသည်။ အသုံး အဖြုန်းက ကြမ်းသထက် ကြမ်းလာသည်။ တကယ်တော့ ကံသာဗလ အိမ်ပေါ်က ဆင်းလာ

ခဲ့တာဟာ လက်ချည်းဆင်းခဲ့တာ မဟုတ်ပါ ... ။ သူတို့ညီအစ်ကို သုံးယောက်မှာ ကား တစ်ယောက်တစ်စီး ရှိတာမို့ သူစီးသော တားကို ယူလာခဲ့သည်။ သူ့နာမည်နဲ့ ဝယ်ထားသော တိုက်ခန်း တစ်ခန်းမှာ တက်နေလိုက်သည်။ အဖေ့ လုပ်ငန်းခွဲတစ်ခုမှာ ခပ်တည်တည် အလုပ်ဆက်လုပ်နေလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ နာ ငွေကြေးကြပ်တည်းမှုလည်း မရှိပါ။

သို့သော် သူ့မိန်းမက သူ့အခြေအနေကို မရောင့်ရဲ
နိုင်ခဲ့ဘဲ အဖေ့ စည်းစိမ်ကိုသာ မျှော်မျှော်ကြည့်နေခဲ့တော့တာ
ဆင် ့ ။ သု့မှာဖြင့် သု့မိန်းမရဲ့ အတောမသတ်သော လောဘ
ဆိတ်ကို နားကိုမလည်နိုင်တော့ ့ ။ သူ့မိန်းမရဲ့ ဆိုရှယ်ကျသေား ဟာရှော့လှပါသော အနေအထိုင် အသွားအလာများကိုလည်း ဆန့်လန့်လာခဲ့ရပါသည်။

သူတောင်မှ သုဌေးသားပေမယ့် သူ့မိန်းမလောက် သုံးအဖြုန်း အပျော်အပါး မများခဲ့။ သူ့အဖေရဲ့ အုပ်ချုပ်မှု ဆာက်မှာ ပိပိပြားပြားနေထိုင်ရင်း အလုပ်ကို ကြိုးကြိုး ကုတ် ဘုတ် လုပ်ခဲ့တာပင် ... ။

သူ မိန်းမကတော့ ကားတစ်စီးဖြင့် ရှစ်စပ်ကွာမျိုင်

ြလည်အောင် သွားလာနေတတ်သော ခပ်စေါ့မျှွေ^{ွဲမှိ}န်းမ

ပုည်ခင်ခ႑ေသာစ်တိုတ်

ပညခင်စ႒ဆာဝ်တိုတ်

MAN

တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်းကို သူ့ရဲ့ 'မွန်'သော ကာလ လွန်

မြောက်ခါမှ သိနားလည်လာခဲ့ရတာပင် 🚃 🛚

တစ်ညမှာ သူတို့လင်မယား စကားများ ရန်ဖြစ်

ကြပါသည်။ ရန်ဖြစ်သော အချိန်ဟာ ည ၁ နာရီ ... ။ ည ၁ နာရီကျမှ အိမ်ပြန်လာသော ဇနီးမယားကို

ဘယ်ယောက်ျားမှ မစစ်ဆေး မမေးမြန်းဘဲ မနေနိုင်တာမို့ သူက သူ့ ဇနီးကို စစ်ဆေးမေးမြန်းရင်း အချေအတင် စကားတွေများ၊ အဲ့ဒီကမှတစ်ဆင့် ဒေါသဖြင့် အပြန်အလှန် အော်ဟစ်ကြပြီး သူ့ မိန်းမက ကားသော့ဆွဲကာ အပြင်ပြန်ထွက်သွားခဲ့သည်။

ည ၁၂နာရီကျော် ၂ နာရီလောက်ကြီးမှာ ...

သူ့မိန်းမက ကားရှင်း လူရှင်းသော လမ်းပေါ်မှာ

ကားကို အပြင်းမောင်းသွားခဲ့သည်။ မီးပြိုင့်တွေကို ဂရုမစိုက်ဘဲ မီးနီကို ဖြတ်သည်။ လမ်းဆုံတစ်ခုက မီးနီကိုဖြတ်ရင်း သူ့လိုပဲ ကားရှင်းတာကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး အပြင်းမောင်းနှင်လာသော ကားတစ်စီးနှင့် အရှိန်ပြင်းစွာ တိုက်မိလျက် ထိုနေရာမှာပင် ပွဲချင်းပြီး ဆုံးခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ကံသာဗလလည်း ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် နှင့် မုဆိုးဖိုဖြစ်ရလျက် အဖေ ဦးဗလရဲ့အရိပ်မှာ ပြန်လည်ခိုလှုံ လာခဲ့ရပါသည်။ ခုဆို သူ့အသက်ဟာ ၃၈ ... ။

အဖေတူ အသားညိုညိုစိုစို အရပ်မြင့်မြင့်ထွားထွား

ကျစ်ကျစ်၊ ယောက်ျားပိသကြည့်ကောင်းသော ပုံစံနှင့်မို့ ငယ်ရွယ် သော မုဆိုးဖိုလေးအဖြစ် သူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ နာမည်ကြီးသော် လည်း သူက အဖေ့ဝါဒအတိုင်း နေထိုင်သူမို့ ဘယ်မိန်းမကိုမှ မျက်စ မပစ်မိတော့ပါ။

နောက်အိမ်ထောင်ထူဖို့လည်း လုံးဝစိတ်မကူးတော့ ဘဲ စီးပွားရေးကိုသာ အာရုံစိုက်ရင်း ဘဝကို အေးအေးချမ်းချမ်း ဖြတ်သန်းနေခဲ့သူ ဖြစ်ပေသည်။

* * *

၀ည္ခင် ၈၁ **အား စ် တို** က်

ပုည ခင် ၈၁ ဆု စ် တို က်

ချစ်တမ်းကစားသူများ 🔔 🍝

10

ဟာ ဒီလိုကိစ္စမိုးတွေမှာ ထုံမွေ့လိမ့်မယ်လို့ မထင်ခဲ့မိတာက သူ့ရဲ့ မဟာအမှား။

သူ့ ဧနီးရဲ့ နှလုံးရောဂါက တစ်နေ့တခြား ရင့်ရော် လာခဲ့ကာ သူသိသည့်အချိန်မှာ အိမ်ဂရန်ဟာ သူ့လက်ထဲမှာ မရှိတော့ ... ။ အိမ်တစ်လုံးလည်း ဆုံး၊ အတွင်းပစ္စည်းတွေလည်း ကုန်။ ဒီကြားထဲ အကြွေးကတင်ပေသေးရာ အဖေဆီက ပိုက်ဆံ တောင်းပြီး သူ့ ဇနီးအကြွေးကို ဆပ်ပေးရသည်။ ထို့နောက်တော့ အဖေ့ဆန္ဒအတိုင်း သူ့ ဇနီးနှင့် ကွာရှင်းကာ တစ်ခုလပ်ဘဝကို ရောက်ရပါသည်။

သို့ပေမယ့် ဒီခေတ်ကြီးမှာ အိမ်ထောင်လက်ရှိတွေ ထောင် ပိုက်ဆဲသာရှိလို့ကတော့ စွဲသေးသည်ဖြစ်ရာ ယောက်ျား တစ်ခုလဝ်က ပိုလို့တောင် ဈေးကောင်းပါသေးသည်။

သို့သော် ... သူကတော့ အိမ်ထောင်သည်တဝကို စိတ်ကုန်ခဲ့ပြီမို့ 'အမ' ဟူ၍ တစ်မမှမရှိသော ... ၊ မိန်းမများနှင့် ကင်းရှင်းလှပါသော အမေ့ရဲ့ ဘောဂဗလခြဲထဲမှာပဲ အေးချမ်းစွာ

နေထိုင်ခဲ့ရပါသည်။

ခုဆို သူ့အသက်ဟာ ၃၆ ့ ။ အရွယ်ကောင်းဆဲ၊ ကြည့်ကောင်းမြဲ ့ ။ အနွှော်တူ မို့ အသားခပ်ဖြူဖြူ၊ ပိန်သော်လည်း မြင့်မတ်သော္တရန္ဓာကိုယ်

ဂုညခင်စ**ာဆုစ်ထိုတ်** 🚫

်ဥာဏ်သာဗလ

တကယ်တော့ သူ့နာမည်ကသာ 'ဉာဏ်သာ ...' တကယ်တမ်း သူ့ထက်ပိုပြီး ဉာဏ်သာသူက သူ့

မိန်းမ ဖြစ်ပါသည်။ အဖေ့ကို ဆန့်ကျင်၍ မိန်းမဟူသော အမျိုးအစား

နှင့် အကျွမ်းတဝင် ချစ်ကြင်ခဲ့သော ဉာဏ်သာဗလကို သူ့မိန်းမ

က ပညာတွေအမျိုးမျိုး ပြသွားခဲ့ပါသည်။

သူ့ စနီး ပြခဲ့သည့် ပညာဟာ သင်္ချာပညာ ... ။ သူမသိအောင် နေ့တိုင်း တွက်သည် ချက်သည်။

အိပ်မက် နိမိတ်ကောက်သည်။ အကွက်ရိုက်သည်။

ခေတ်မီလှပသော ပညာတတ် မိန်းမဟစ်ယောက်

စုညခင် •ာ သနေ စီတိုတ်

၃၀ 🎪 ပုည်ခင်

အချိုးအဆက်နှင့်၊ သူ့ပုံစံဟာ ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်း ပီသစွာဖြင့် ရှင်းသန့်ကြည်လင်နေပါသည်။

* * *

04000

အငယ်ဆုံး အချောဆုံး သားလေး စနဗလကတော့ ရေမရောသော လူပြိုကြီးစစ်စစ် ဖြစ်ပါသည်။ အသက်က ၃၁ ဆိုသော်လည်း သူ့ပုံစံက ၃၀ အောက်ဟု ထင်ရလောက်အောင် နုပြိုသည်။ ဖြူကြည်စိုလက် သော အသား၊ စိမ်းသို့သော မျက်ခုံး၊ မည်းနက်သော မျက် တောင်၊ ယောက်ျားပီသသော မျက်နှာကျ ... ၊ ပြုးစစရှိသော နုတ်ခမ်းကွေးကွေးနှင့် သေချာ ကစားထားသော ဘော်ဒီလှလှ၊ စတိုင်လ်မိုက်မိုက်တို့နှင့် ပြည့်စုံလှပါသဖြင့် မိန်းကလေးတွေတွင့်

်စန[ှ]်စန[ှ]နှင့် တဖွဖွ ခေါ် ငင်အရောဝင်ချင်လှပါသော်လွှဲဆီး သူကတော့ လူမျို့ကြီးလုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားပြီး ဖြစ်မျှီလည်။

စုညာမန်စာအချစ်တိုက် 🥎

91

သူ့အဖေရဲ့ နာကြည်းမှုတွေကို သူ ခံစားနားလည် သည်။ အိမ်ထောင်ရေး ကံမကောင်းရှာသည့် အစ်ကိုနှစ်ယောက် ကို ကြည့်ပြီးတော့လည်း အိမ်ထောင်ပြုရမှာကို ကြောက်သွား ခဲ့ရပါသည်။

ခုလို တစ်ကိုယ်တည်း လူမျိုကြီးလုပ်နေတာကမှ နားအေးပါးအေး အပူအပင်ကင်းသည်ဟု ထင့်သည်။

တစ်နေ့ တစ်နေ့ အဖေခိုင်းတဲ့အလုပ်တွေ လုပ်၊

ညညဆို ဗီဒီယိုနွေတွေကို အဖော်ပြု ့ှဲ။ အိပ်ရာဝင်တော့ pop သီချင်းလေးတွေ နားထောင်ရင်း ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်း အိင်

ပျော်သွား 🚅 ။ ဘယ်လောက် ငြိမ်းလိုက်တဲ့ ဘဝလဲလို့ 🚎

နောက် ၃ လ ကြာသောအခါ . 🚛

မကွေးခင် ဆိုတဲ့ စကားဟာ တယ်လည်းမှန်ပါလား၊ မူတူး တရားကျလိုက်တာ ... " မူတူးက ဘောဂဗလအိမ်ကြီးဆီ လှမ်းမျှော်ငေးရင်း ဆါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် တရားကျသလို ညည်းညူလိုက်တာမို့ ဆိုလှကြည်က မူတူးကို မျက်စောင်းထိုးကြည့်ရင်း 'ကမ္မဝါဖတ် ယေ့် ကုလားပါလား' ဟု ကျိတ်၍ လှောင်လိုက်မိပါသည်။ ပြီးတော့ မကြာခင်ကမှ ရုတ်တရက်ကြီး ဦးနှောက် သွေးကြောပြတ်ကာ ဆုံးပါးသွားခဲ့သော ဦးဗလရဲ့ ပုံရိပ်တွေကို

"ဪ ့ ကွေးသောလက် မဆန့်ခင်၊ ဆန့်သောလက်

ပုညခင်•၁နာဝေတီက်

ပဲပြတ်စားချင်ပေမယ့် အိမ်ရှေ့က အမြဲဖြတ်တဲ့ တစ်သည့်စွာည်း

့ပဲပြုတ်ကြိုက်လှတဲ့ ဦးဗလဟာ မနက််တို့္တိ

လည်း မြင်ယောင်နေမိပါသည်။

သော ပဲပြုတ်သည် ခေါ် အေးမိဆီက ဝယ်မစားချင်တာမို့ မနက် ဘိုင်း တိုလှကြည်ကိုယ်တိုင် တကူးတက ဧစာစောထပြီး ပဲပြုတ် ပြုတ်ကျွေးခဲ့ရတာ ... ။ မနက်တိုင်း စောစောထရတာ ပင်ပန်း လွန်းလို့ ဒီရပ်ကွက် အနီးအနားမှာ ပဲပြုတ်ရောင်းတဲ့ ယောက်ျား ပဲပြုတ်သည် ပေါ်ပေါက်လာပါစေလို့ ဆုတောင်းခဲ့ရဖူးတာ ...။ ဦးဗလ မကြည်ဖြူတာကို မလုပ်ချင်တာမို့ မနက်လင်းတိုင်း ငှက်ထီးလေးတွေ လာကြ လာကြလို့ ခေါ်ပြီး အစာကျွေးခဲ့ရ တာ ့္ျ ဒီခြံထဲက ခွေးထီးတစ်ကောင်၊ ကြောင်ထီးတစ်ကောင် ကို သင်းကွပ်ဖို့ ကမကထ ပြုခဲ့ရတာ ... ။

ခုတော္ ့ ဦးဗလက ဒီခြဲထဲက ယောက်ျားတွေကို အမဟူသမျှနှင့် ကင်းရှင်းအောင် တားမြစ်၊ ဗန်ဒိန်းနဲ့ ကြောင် အာနိုးကို သင်းကွပ်စေခဲ့ပြီး သူကတော့ ဘဝတစ်ပါးကို ပြောင်း သွား ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီ။ နေမယ်ဆို အလတ်ကြီးရှိသေးတာပါ 🚅 သို့သော်လည်း ရုတ်တရက်ကြီး မူးလဲပြီး မျက်စိတစ်မှိတ် လျှစ် တစ်ပြက်အတွင်းမှာ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရသည်။ နှစ်ရှည်လများ တစ်ခြဲတည်း အတူနေခဲ့ရသူမို့ ကိုလုကြည်လည်း ဝမ်းနည်းမျှင် ရည်ဝဲရပါသည်။

မူတူးကတော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိပေမယ့် တရိ တရာ မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် အားတက်လာမိပါသည်။ ဘိုးတော်ဗလ မရှိတော့တဲ့အချိန်မှာ ဒီအိမ်မှာ အပြောင်းအလဲတစ်ခုခု ဖြစ်လာမလားဟု မျှော်လင့်ချက်ပြင်းပြ နှာဖြင့် ကိုလှကြည်ကို ပခုံးနှင့်တိုက်လိုက်ရင်း ...

"ကိုလှကြည် ... ခင်ဗျား ဘယ်လိုထင်လဲ"

"ဘာကိုလဲ မူတူးရ"

"ဦးဗလ ဆုံးသွားတဲ့ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့လေ ..."

"ဦးနှောက်သွေးကြောပြတ်ပြီး ဆုံးတာလေ၊ အဲ့ဒါ ဘာဖြစ် လိုလဲ 🕛

"ဒါတော့ မူတူးလည်း သိပါတယ်၊ မူတူးပြောတာက ဦးဗလ မရှိတော့တဲ့အချိန်မှာ ဒီအိမ်ကလူတွေရဲ့ သဘော ထားတွေ ဧျာ့မျောင်းသွားမလားလို့ပါ၊ ဦးဗလ သားတွေ က ဦးဗလလောက်တော့ ယောက်ျားဝါဒ သိပ်မပြင်းထန် လှဘူး မဟုတ်လား"

"ဒါတော့ ဘယ်မြောနိုင်မလဲကွ၊ သူတို့လည်း အိမ်ထောင် ရေး ကဲမကောင်းတော့ မိန်းမယူဖို့ကိစ္စတွေ ဘာတွေ ရှိမလာနိုင်ပါဘူး၊ အငယ်ကောင် ဓနကလည်း လူပို့ကြီး လုပ်မယ်ဝဲ ပြောထားတာ ့ ၊ သူ့အဖေသေရုံနဲ့တော့ သူတို့စိတ်တွေ ပြောင်းမသွားနိုင်ပါဘူး*်

"ဒီအချိန်မှာ မူတူး မိန်းမယူရင် ကောင်းမလားလို့" "ဟင် ... ဘယ်လိုများ သက်ဆိုင်လို့လဲ"

"သားတွေက အဖေလောက် အစွန်းမရောက်ရင် မူတွဲဖိ မိန်းမယူမယ့်ကိစ္စကို မတားလောက်ဘူးလားလို့ဖွဲ့³

ပြညျခင်စာအချစ်တိုက်

ိမတားရင်တောင် ဒီခြံထဲကို မင့် အမီနာကို ခေါ်လာလို့ တော့ ရမယ်မထင်ဘူး ့ ့ " မူတူးက စိတ်ရုပ်ရုပ်နှင့် ခေါင်းကုပ်မိသည်။

ပြီးတော့ ကိုလုကြည်ကို ကြည့်ရင်း ...

"ခင်ဗျားကတော့ ဒီအိမ်ကလူတွေ သဘောထားမပြောင်း

လည်း ဘာအရေးလဲနော်"

"ဘာကိုလဲ ့ ့ "

"ဪ ့ ခင်ဗျားမှာမှ ယူစရာ မိန်းမ မရှိဘဲ"

"တယ် ... မူတူး ... နင် ငါ့လာလာခလုတ်တိုက်မနေနဲ့" ကိုလှကြည်က အနားက ငရုတ်ကျည်ပျေ့နှင့် မူတူး

ကို ကောက်ရွယ်လိုက်မိပါသည်။

မူတူးက ငရုတ်ကျည်ပွေ့ကို လွတ်အောင်ရောင်ပြီး လေလေးချွန်ကာ ကိုလှကြည်အနားမှ ထႇထွက်သွားသည်။

မူတူး သွားပြီး မကြာခင် ကိုမော်စီ ရောက်လာပြန်

ကာ ့

"ကိုလှကြည် ... အခြေအနေ ဘယ်လိုရှိလဲ"

"ဘာကိုလဲဗျ ...

"ဒီအိမ်က အရွယ်ကောင်း ယောက်ျားတွေရဲ့ အခြေအနေ လေဗျာ၊ သူ့အဖေမရှိတော့တာတောင် အရင်လို ငြိမ်ချက်

သား ကောင်းနေတုန်းပဲလား"

"ခုထိတော့ ငြိမ်ငြိမ်ပါပဲဗျာ"

"ဒါ ့ ့ သဘာဝမကျဘူးဗျး တကယ်ဆို ဒီအရွယ် ဒီရုပ် ဒီရည် ဒီအခြေအနေနဲ့ ယောက်ျားမျိုးဟာ ဒီလိုကို မနေ ရဘူး"

"ဒီလိုမနေလို့ ဘယ်လိုနေရမလဲ ... ၊ ဆရာသမားပဲ ရှင်း

စမ်းပါဦး"

"လောကကြီးမှာ စိတ်ထွက်ပေါက် ပေးစရာ ပျော်စရာ ပါးစရာတွေမှ ပုံလို့ပါဗျာ၊ ဘီယာဆိုင်၊ ကာရာအိုကေဆိုင်၊ နိုက်ကလပ်၊ ဟိုတယ် ... အစုံ ... အစုံပဲဗျ၊ ကျွန်တော် တောင်မှ ပိုက်ဆံမရှိလို့ ငြိမ်နေတာ၊ ဒါတောင် ရုံဖန်ရခါ

လခထုတ်ရက်လေး ဘာလေးဆို ဘီယာဆိုင်လောက်၊ ကာရာအိုကေဆိုင်လောက်တော့ သွားသေးတာပဲ၊ ပိုက်ဆံ

များ ရှိလိုကတော့ မချောလေးတွေ တစ်ဖက်လေးငါးရာ ဆိုသလိုပေါ့ဗျာ၊ ဟဲ ့ု ဟဲ"

"ခင်ဗျားလည်း မလွယ်တဲ့ သူပဲ ့ ့"

"ကိုလှကြည် ခင်ဗျားလည်း တစ်ခါလောက် ကျွန်တော် နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါလား"

"တော်စမ်းပါဗျာ"

ကိုမော်စီက ကိုလှကြည် ခူးကျွေးသော ထမင်း ဝိုင်းမှာ ဝင်စားရင်း ပြုံးစေ့စေ့လုပ်နေသည်။ ပြီးတော့ ဦးဗလ္လ

တို့ အိမ်ကြီးဘက်သို့ တစ်ချက်လှမ်းမျှော်ကြည့်ရင်း

"ကိုလှကြည် ... ခင်ဗျား မယုံရင် စောင့်ကြွည်းနေဗျား

၄၀ 🏚 ပုညာင်

ကျွန်တော် ဟောကိန်းထုတ်လိုက်မယ်၊ ဒီအိမ်ကြီးမှာ မကြာခင် အပြောင်းအလဲတစ်ခု ဖြစ်လာလိမ့်မယ်" ဟု ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကြီး ပြောလိုက်ပါသည်။ မူတူးကလည်း ဘောဂဗလ ညီနောင်သုံးဖော်၏ သဘောထား အပြောင်းအလဲကို မျှော်လင့်နေသည်။

ကိုမော်စီကလည်း ပြောင်းကို ပြောင်းလဲလိမ့်မည်

ဟု ဟောကိန်းထုတ်နေသည်။

ကိုလှကြည်ကတော့ ပြောင်းလည်း ကိစ္စမရှိ၊ မပြောင်းလည်း ကိစ္စမရှိ။ ဒီအတိုင်းလည်း အဆင်ပြေပါသည်။ ကိုလှကြည်က ထမင်းပန်းကန်ထဲက ထမင်းလုံး အကြွင်းအကျန်လေးတွေကို မီးဖိုချောင်အပြင်ဘက်သို့ ကြိပက်

လိုက်ရင်း . . .

"ကဲ ... ကဲ ... ငှက်ထီးလေးတွေရော ငှက်မလေးတွေ ရော လာကြ လာကြ ... စားကြ စားကြ ... "

ဟု မခွဲခြားသော သဒ္ဓါတရားဖြင့် ဖိတ်ခေါ် ကျွေး သူးလိုက်လာသည်။

မွေးလိုက်လေသည်။

အပြောင်းအလဲ

ပူညာခင်ခေသရာစ်ထိုတ်

o . II

ညတွင် သောက်စားမြူးရွှင် ဆူညံလှိုက်မော့နေသူ

🗫း ရှိကြသော်လည်း 👝

ဘောဂဗလအိမ် ဧည့်ခန်းကျယ်ကြီးအတွင်းရှိ လူ ဆုံးဦးကတော့ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက် ရှိပါသည်။

ကံသာဗလမှာ တီဗီရှေ့တွင်ထိုင်ကာ အက်ရှင်ကား

ာစ်ကားကို စိတ်ဝင်တစားကြည့်လျက်၊ ဉာဏ်သာဗလမှာ ပက်

ောက်လှုပ် ကုလားထိုင်တွင် လှုပ်စိလှုပ်စိ ထိုင်ရင်း စာတစ်အုပ် ဆို စိတ်ဝင်တစား စူးစိုက်လျက်။ ဓနဗလကတော့ လှုပ်ကုလား

ဆိုင်တွင် ထိုင်၍ ကုလားထိုင်ကို လှုပ်စိလှုပ်စိလုပ်ရင်း နားမှာ

🛥 phone တပ်၍ မျက်လုံးစုံမှိတ်ကာ သီချင်းနားထောင်လျက်ွှ^င ဆီသည်။

ပုညခင်•ာအားစ်ထိုတ်

him

ခဏနေတော့ ဓနက MP 4 ခလုတ်ကို ပိတ်လိုက် ပြီး မျက်စိဖွင့်ကာ အစ်ကိုနှစ်ယောက်ကို အကဲခတ်လိုက်သည်။ -ကိုကံက သူ့အက်ရှင်ကားမှာ အာရုံစိုက်လျက်။ ကိုဉာဏ်က လည်း စာအုပ်ဖတ်မပျက် ... ။

နေက သက်ပြင်းချရင်း ဒီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ကို ဘယ်ကဘယ်လို စပြီး စည်းရုံးရင်ကောင်းမလဲဟု အကြံထုတ် နေရင်း မျက်လုံးပြန်မှိတ်ကာ ထိုင်ခုံကို လှုပ်နေလိုက်သည်။ နေ မျက်လုံး ပြန်မှိတ်သွားချိန်မှာ ဉာဏ်သာက

စာအုပ်ဖတ်နေရင်းက နေကို တစ်လှည့် ကိုကံကို တစ်လှည့် စွေကြည့်ရင်း အရိပ်အခြည်ကြည့်လိုက်သည်။ ဒီနှစ်ယောက်ကို ကြည့်ရတာ စည်းရုံးလို့မှရပါမကား။ ကြည့်ရတာ ဒီအချိန်မှာ ဒီလိုနေနေတာကိုပဲ သဘောကျနေပုံ။

ဉာဏ်သာက သက်ပြင်းချကာ ကိုယ်စာအုပ်ကို ပြန်ဖတ်နေရင်း သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ လှုပ်ရှားမှုကို နားစွင့်ထား သည်။

ကသာဗလကတော့ အက်ရှင်ကားကိုသာ ကြည့် နေရပေမယ့် အာရုံက အငယ်နှစ်ကောင်ဆီမှာ ... ။ သူတို့ကို အကဲခတ်မိသလောက်တော့ အပြင်ထွက်ရမှာကို ပျင်းရိစိတ်ပျင် ပြီး ခုအတိုင်း နေနေရတာကို ကြိုက်နေတဲ့ပုံ ... ။ သူတို့စာ ဒီလိုငြိမ်လွန်းတော့လည်း ကိုယ့်ဘက်က စ,တင်စည်းရုံးဖို့ မရဲလှ ပါ။ ကိုယ်က အကြီးကိုး။ အကြီးဆိုတော့ အစ်ကိုကြီး အဖရာ ထုံး နှလုံးမှုရတော့မှာပေါ့။ အဖေ့နေရာ ဝင်ယူကာ သူတို့ကို အုပ်ချုပ်ရမယ့် သူက စပြီး စည်းကမ်းဖျက်လို့က မဖြစ် ... ။ ဒါပေမယ့် ခုနေ သူတို့ထဲက တစ်ယောက်ယောက်က လာစပြီး ခွင့်တောင်းရင် ကိုယ် ခွင့်ပြုပေးရမှာပေါ့။ ပြီးတော့ ကိုယ်လည်း ဟဲ ဟဲ ဟဲ ... ။

က်သာသည် မချင့်မရဲ စိတ်ကိုထိန်းချုပ်ကာ တီဗိ ဆက်ကြည့်ရင်း အငယ်နှစ်ကောင်ရဲ့ အရိပ်အကဲကို စောင့်ကြည့် နေလိုက်သည်။

ကြာလာပြီ။ ကြာလာပြီ။ သုံးယောက်သား တစ် ယောက်ကို တစ်ယောက် အကဲခတ်နေတာ တော်တော်ကြာလာ သည်။ ထို့နောက်မှာတော့ သုံးယောက်လုံး စိတ်မရှည်နိုင်ကြ ဆာာ့ဘဲ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ဆိုသလို မတ်တတ် ထရပ်ပြီး ချက်နာချင်းဆိုင်လိုက်ကြပါသည်။

"ကိုက် ... ရုပ်ရှင်က မကောင်းလို့ကား" ဓနက လှမ်းမေးသည်။

"အင်း ့ ့ ဒီလိုပါပဲကွာ၊ ကြည့်ရတာ စိတ်မပါတော့္လလို့

မင်းရော သီချင်းနားထောင်လို့ ပြီးပြီလား"

ပုညခင် 🕶 အနစ်တိုက်

"နားထောင်ရင်း ပျင်းလာလို့ ကိုက ..."

"အေး ့ ျင်းစရာတော့ ကောင်းတယ်နော်"

"ဟုတ်တယ် ကိုက ့ ကိုဉာဏ်ရော စာမဖတ်တော့ဘူး

လား"

"အေးကွာ ့္ မဖတ်တော့ပါဘူး၊ မျက်လုံးညောင်းလာ၆"

"မျက်လုံးညောင်းတာထက် အာရုံညောင်းတာက ပိုဆိုး

တယ်နော် ကိုဉာဏ် ... "

"အေးကွ ... မင်းပြောတာ မှန်တယ် ဓန ... ၊ အာရုံ

ညောင်းတော့ စိတ်မလန်းဘူးပေါ့ကွာ"

"လန်းချင်ရင် အုပ်ထားတာတွေကို ဖွင့်သင့်သလောက်

ဖွင့်ပစ်ရမယ် ထင်တယ်"

သုံးယောက်သားဟာ ဘယ်သူကမှ စ_နတင် မစည်း ရုံးရဘဲ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အတိုင်အဖောက်ညီစွာ တစ်

ယောက်စိတ်ကို တစ်ယောက် နားလည်သွားကြသောအခါ ... သုံးယောက်လုံး မျက်နှာချင်းဆိုင် ဝိုင်းထိုင်လိုင်္

ကြရင်း ဆွေးနွေးပွဲကို စ,တင်လိုက်ပါသည်။

"မြွေပွေးဆိုတာ အမြဲ ခါးပိုက်ပိုက်ထားလို့ မသင့်ပေမင် တစ်ခါတစ်လေတော့ အပျင်းပြေ ဆော့ကစားလို့ ရတင် လို့ ငါထင်တယ်" "မှန်တယ် ့ ဉာဏ်သာ၊ မိန်းမဆိုတာလည်း အမြံ သိမ်း ပိုက်ထားဖို့ မသင့်ပေမယ့် အပျင်းပြေရုံလောက်တော့ ပတ်သက်သင့်တာပဲ၊ ဒါမှ အာရုံလန်းမယ် ..."

ချစ်တမ်းကစားသူများ ____

"မှန်တယ် ့ ငါတို့က မိန်းမတွေကိုစိတ်နာတယ်ဆိုပေ မယ့် ဖေဖေ လောက်လော မြင့်သည်။

မယ့် ဖေဖေ့ လောက်တော့ မပြင်းထန်ဘူးလေ၊ အဖေ ရှိတုန်းကတော့ အဖေ့ကို လေးစားတဲ့အနေနဲ့ အဖေ

သဘောကျအောင် နေရတာပေါ့ ... ၊ ခုတော့ ... " "အင်း ... ခုတော့ တို့ သုံးယောက်လုံး အပြောင်းအလဲ

လေးတစ်ခုခုတော့ လုပ်ရင်ကောင်းမလားလို ... " "ကောင်းတယ်"

"ခါ ... ဖြစ်သင့်တယ် ... "

သုံးယောက်လုံး တက်ညီလက်ညီ ထောက်ခဲ ခာတည်ပြုလိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် တညီတညွှတ်တည်း ဆုံး ခြတ်လိုက်ကြသည်မှာ ...

ီတို့ သုံးယောက်လုံး အိမ်ထောင်မပြုဘူး ...

ဒါပေမယ့်

* * * *

၀ှည**ခင် ၈၁ဆုပ်တို**က်

ဒါပေမယ့် ၏ နောက်ကွယ်.... (ဤတွင် ဇာတ်လမ်း စပါဦ...။)

WAN DILL

စပွန်ဆာ ကိုကို (သို့မှဟုတ်) က်သာဗလ

ကံသာသည် တီဗီစခရင်ပေါ်က တက်သစ်စ မင်း သမီး မြတ်ပန်းရွှေစင်၏ ပုံရိပ်ကို အသေအချာ စူးစိုက်ကြည့်

သျက် ရှိပါသည်။ ကံသာ့နံဘေးမှာတော့ မြတ်ပန်းရွှေစင် ကိုယ်တိုင်

ရှိနေပါသည်။

တီဗီစခရင်ပေါ် မြတ်ပန်းရွှေစင်၏ ပုံရိပ်လေး ပျောက်သွားတော့မှ ကဲသာက ရီမုတ်ခလုတ်ကို နှိပ်၍ တီဗီကို

လှမ်းပိတ်လိုက်ပြီး မြတ်ပန်းရွှေစင်ရဲ့ တကယ့် မျက်နှာနုနလေး ပြ နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်ပါသည်။ သူမက သူ့ကို ချိုကြွည်

သော အပြုံးကလေးနှင့် မခို့တရို့ ကြည့်ရင်း ...္လလိ

ပုညခင်စာ အာဝ်တိုက်

ชุ ด์ หนา

"ကိုကို ္ပ္ဘာတယ်လိုလဲဟင်၊ မြတ်ပန်း သရုပ်ဆောင်စာ ကောင်းရဲ့လား ...

"မမိုက်ဘူး"

"ရှင် …

"သရုပ်ဆောင်တာ ကောင်းသလောက် အဝတ်အ ဆီးလေး ဆွဲညှစ်ရင်း ပြောလိုက်ပါသည်။ အပြင်အဆင်က လုံးဝ မမိုက်ဘူး ကလေးမရဲ့ ၂ တကယ်ဆို မင်းလုပ်ရတဲ့နေရာက တကယ့်ကို ချမ်းအ တဲ့ သူဌေးသမီး၊ ဖက်ရှင်ဒီဖိုင်နာ နိုင်ငံခြားက ပြန်ထ တာ မကြာသေးတဲ့ သူ ... ၊ အဲ့ဒီလောက် အနေအဏ ဆိုရင် အရမ်း စမတ်ကျပြီး အဆင့်မြင့်တဲ့ အဝတ်အ တွေဝတ်ရမယ်၊ အိတ်ကောင်းကောင်း ကိုင်ရမယ်၊ 🖥 ကောင်းကောင်း စီးရမယ်၊ နေကာမျက်မှန်ကအစ ဇ နေရမယ်၊ ခုတော့ ္က္က မင်း ဝတ်ထားတာက ယုဇ္ဒန္ဝ စာမှာ ပေါပေါပဲပဲ ရနိုင်တဲ့ လူတကာဝတ်တဲ့ ရယ်ဒီ ഗു ...

ကြေးနဲ့ဆိုရင် ဒီလောက်ပဲ ဝတ်နိုင်တော့မှာပေါ့၊ ထောင်္သားတွေကို လက်ထပ်မလားဆိုရင်တော့ 'ဟင့်အင်း' ပေါ့။ ပြောသလိုသာ ဝတ်ရင် မြတ်ပန်း အိတ်ထဲက စိုက် ဆီခိန်းမကိုမှ အပိုင်ယူဖို့ စိတ်ကူးမရှိတော့လို့လေ မှာပေါ့

"မြတ်ပန်း အဲ့ဒီလိုတွေးနေသရွေ့တော့ မြတ်ပန်းရဲ့ ဒီနိုင်း က ဆောက်နေမှာပဲ၊ ဒီဓိုင်းဆောက်နေတဲ့ သရပ်ဆောင် ဆိုတာ ဘယ်တော့မှ ထိပ်ဆုံးကိုရောက်မလာနိုင်ဘူး မြတ်ပန်းရွှေစင်လေးရဲ....

ကံသာက မြတ်ပန်းရဲ့ မေးစေ့လုံးလုံးလေးကို ချစ်

ကံသာက ရုပ်ရှင်ကြိုက်သူ၊ အနုပညာ ဝါသနာပိုး 🗪 တကြွကြွရှိသူမို့ သရုပ်ဆောင် တော်တော်များများကို ်စန်းဖြစ်မိတာလည်း ကံသာ့အဖို့ရာ အထူးအဆန်းတော့ ဆုတ်ပါ ... ။ ရပ်ရည်ကလေး လှပြီး သရုပ်ဆောင်လည်း ဆာင်းပါရက်နဲ့ အနုပညာလောကမှာ မအောင်မြင်ဘဲ ယက် န် ယက်ကန် ဖြစ်နေရှာသူလေးတွေကို ကရုဏာတသက်သက် ရလွန်းတာမို့ ကူညီကာ ဝိုင်းဝန်းလိုက်ချင်စိတ်ကလည်း င်မှာ အပြည့်ရှိနေပါသည်။ အဲ့ဒီလို ကူညီဝိုင်းဝန်းလိုက်လို့ ္နီေလးတွေက ကိုယ့်ကို ချိုသာလိုက်လျော ရက်ရောမှုကလေး ော်လာရင်တော့ ကိုယ့်ရင်မှာ လန်းရပါသည်။ သူက ဒီလို "ဒါကတော့ ကိုကိုရယ် ...မြတ်ပန်း ရတဲ့ သရုပ်ဆေး 🚉 နဲ့ ပဲ ကိုယ့်ရဲ့ အလန်းဗယားကို ရှာဖွေနေရပါသည်။ ဒါ

ီကိုကို ပြောကာမှပဲ မြတ်ပန်း စိတ်ဓာတ်တွေလည်း ဟိုးအောက်ဆုံးအထိ ကျသွားတော့တယ်"

မြတ်ပန်းက မျက်နှာညှိုးအလေးဖြင့်ပြောတော့ သူ့

ကရဏာတွေ ပြိုဆင်းသွားပါသည်။

"စိတ်ဓာတ်မဲကျပါနဲ့ မြတ်ပန်းရယ်၊ မြတ်ပန်း နောက်

မှာ ကိုကို ရှိပါတယ်၊ ကိုကို ကူညီမှာပေါ့ကွယ် 📜 🗓 မြတ်ပန်း ဒီဗိုင်းတွေလန်းသွားအောင် ကိုကို တာဝန်ယူ

မတ္ ...၊

"ကိုကို အာရုံတွေ လန်းသွားအောင်လည်း မြတ်ပန်း တာဝန်ယူရမယ် ့ အိုကေ နော် ့ "

မြတ်ပန်းက သူ့ကို မျက်စောင်းကလေး ရွှေကြည့် သည်။ သူက မြတ်ပန်းကို မျက်စိတစ်ဖက် မိုတ်ပြလိုက်သည်။ မြတ်ပန်းက ပြုံးသည်။ သူလည်းပြုံးသည်။ သူက မြတ်ပန်းကို ပခုံးနှင့်တိုက်လိုက်သည်။ မြတ်ပန်းက သူ့ပခုံးကို ရိုက်သည်။ အဲ့ဒီမှာ နားလည်မှုကိုယ်စီ ရသွားကြသည်။ ဒါပဲပေါ့ ... ။

"ကိုကို ... ငယ်ငယ်က သရုပ်ဆောင် သိပ်ဖြစ်ချင်တာ မြတ်ပန်းရဲ့ ့္တာ၊ မေဖေက ခါးခါးသီးသီး ကန့်ကွက်လို့

သာ မင်းသားဖြစ်ခွင့်မရဘဲ စီးပွားရေးထဲ ရောက်သွား

တာ၊ ဒီဘဝမှာ မင်းသားမဖြစ်ရတော့တဲ့အတူတူ နောက်

<u>မည်ခင်စေဒနာန်တိုတ်</u>

ဘဝကျ မင်းသားဖြစ်အောင် မြတ်ပန်းရွှေစင်လေးကိုပဲ ပါရမီဖြည့်ပေးလိုက်တော့မယ်ကွာ ... " သူ့အပြောမှာ မြတ်ပန်းလေးက ကြွေကျသွား

疏 မြတ်ပန်းလေးရဲ့ အပြုံလေးမှာ သူ ကြွေကျသွားသည်။

အဆင်ပြေပါသည်။

ပုညခင် 🕭 ၌ ဆောင်တိုက်

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🎪 ၅

ဆကောင်းဆုံးည ဖြစ်ရသဖြင့်လည်း ဒီဆိုင်က လူတွေဟာ ဆက်သာလာရင် မျော်ကြသည်။ ဉာဏ်သာလာသောညကို မျှော် သည်။

> "ဆရာ ့ ့ ဒီညဆိုမယ့် အဆိုတော် အသစ်ကလေးက အရမ်းမိုက်တယ် ဆရာ"

"မင်းတို့မှာ ပန်းကုံး အလုံအလောက် ရှိရဲ့လား ... " "ရှိ ... ရှိပါတယ် ဆရာ၊ ဟေ့ကောင်တွေ ဆရာအတွက် အကောင်းဆုံးနေရာမှာ Reseve လုပ်ထားတယ် မဟုတ်

ဉာက်သာက ထေ့ထေ့လေးမေးပြီး ရှေ့ကလျှောက် ချားနှင့်တော့ ဝန်ထမ်းလေးတွေက ပျာပျာသလဲ နေရာချထား ဆးဖို့ ပြုံးပြုံးပျော်ပျော် လိုက်ပါသွားကြသည်။

စင်မြင့်နှင့် အနီးဆုံး၊ မြင်ကွင်းအကောင်းဆုံးနေရာ ဆာ ဉာဏ်သာ့အတွက် Reserve လုပ်ထားပေးရသော နေရာ။

ဉာဏ်သာ ထိုင်ပြီး မကြာခင်မှာ စင်မြင့်က သက် ဆီလှုပ်ရှားလာသည်။ နတ်မိမယ်လေးတွေ ရှင်သန်လူးလွန့်လာ

ဆည်။ ညသည် ပို၍ ယစ်မူးရီဝေစရာ ဧရာာင်းလာသည်။ ဉာဏ်သာ့ ခြေလှမ်းတွေက စင်မြင့်ထက်သို့ တက်ွင့်

ည် ဆင်းချည်။ ပန်းကုံးရောင်းသူတွေက ပျော်တပြုမြိုး။

ရိုက်ခဲ တိုကို (သို့ဖောက်) ဉာဏ်သာလလ_

"ကြွပါ ဆရာ၊ ကြွပါ ...ကြွပါ"

"ဘာလိုအပ်ပါသလဲ ဆရာ၊ လိုတာရှိရင် ပြောပါ ..." ဖောက်သည်ကြီး ဉာက်သာ ဒီဆိုင်ကို ရောက်ပြီ

လားဆို အနားမှာ စားပွဲထိုးတွေရော မန်နေကူပါ ဝိုင်းဝိုင်းလည်

နေသည်။ ပျာယာခတ်နေသည်။ လိုလေသေးမရှိအောင် ပြုစု ကြပါသည်။

ဉာဏ်သာက ဂီတဝါသနာရှင်၊ ဂီတတွင် ထုံမွေ့ လိုသူမို့ ဒီဆိုင်ကို အမြဲလာရပါသည်။ ဒီဆိုင်ရဲ့ စင်မြင့်ထက်ဆီ က ဂီတပညာရှင်မလေးတွေကို အမြဲဝုဏ်ပြုအားပေးချီးမြှောက် ရပါသည်။ ဉာဏ်သာ လာသောညဟာ ဒီဆိုင်ရဲ့ ပန်းကုံးရောင်း

<u>ဂူညခင်စဉ်အားစ်တိုတ်</u>

စုည 🕫 င် 🕶 အားပေါ် ထိုက် 📗

၅၈ 🍁 ဟူသ

နှာ်ဓိတ်လေးတွေကလည်း ပန်းကုံးစွပ်ခံဖို့ ဦးညွှတ်ညွှတ်စေး ရလွန်းလို့ ခါးတောင်ညောင်းလုပြီ။

ဉာဏ်သာက ဂီတကို ခံစားယစ်မူးသည်။ အလှ

အဝမှာ သာယာယစ်မူးသည်။

ထို့ကြောင့် တေးသံရှင်မလေးတွေကလည်း ဉာဏ် သာ့ကို ခင်မင်ကြသည်။ ဉာဏ်သာ့နားမှာ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေကြ သည်။ ဉာဏ်သာနှင့် တွဲ၍ သီချင်းဆိုပေးကြသည်။ ဉာဏ်သာ့ ကို ဝိုင်းဝန်းပြုစုကြသည်။

သို့ဖြစ်၍ သူ့အာရဲတွေ လန်းဆန်းရပါသည်။ ထိုမိန်းကွဲလေးတွေမှာ သူ့ကို ချည်နောင်ဖို့ အခွင့် မရှိပါ။ သူသဘောမတူဘဲ သူ့ပိုက်ဆံတွေကို သုံးဖြုန်းခွင့်လည်း မရှိပါ။ သူ့ကို စိတ်ကောက်ငြူစုခွင့် မရှိ။ အခွင့်အရေး ယူခွင့်မရှိ...။ သူ့ကို လွှမ်းမိုးချုပ်ကိုင်ခွင့် မရှိ...။

- အဆင်ပြေလှပါသည်။ - အဆင်ပြေလှပါသည်။

* * *

၀န္၀လ (သို့မဟုတ်) ဆီးပြားများများအားချင်သူ ...

"ຍາຣ໌..." "ຫຼາ..." "ຍາຣ໌..."

"ៗ..."

"ဒီနေ့ ချစ်ကို ဗိုလ်ချုပ်ဈေး လိုက်ပိုပေးမယ် မဟုတ် လား"

"ဗိုလ်ချုပ်ဈေးပတ်ရတာ ပူပါတယ်ကွာ၊ Ocean ကုန်တိုက် သွားပါလား၊ အဲကွန်းနဲ့ အေးအေးလေးပတ်ရတာ စမတ်

ကျတယ်လေ ...

"အင်း ့ အဲ့ဒါဆိုလည်း အဲ့ဒီကိုပဲ သွားလိုက်မယ်လျှေး အဲ့ဒီကအပြန် ၈ မိုင်မှာ ထိုင်းစာ ဝင်စားရအော္ကမ္မီး န

မညာခင်စသဆားစ်တြီးတ

စုညခင်•ာအစ်တိုက် ကျ^ည ၆၀ 🎪 ပုညခင်

"အိုကေ ချစ်"

ဓနရဲ့ လိုင်းကတော့ သန့်သန့်လေးပင် ... ။

ရည်းစားတွေ ထားမည်။ လည်ပတ်မည်။ စားသောက်မည်။

ညညဆို ဇုန်းတစ်လုံးနှင့် အနုအလှ သမုဒယ စကားလေးတွေ တတွတ်တွတ် ပြောကြမည်။ ရည်းစားလေး ထားရတာလည်း

ဆီးပြားလေး စားရသလိုပဲ ဆိုတဲ့ သီချင်းဟာ အလကားဆိုခဲ့

တာ မဟုတ်ပါ။ အမှန်တကယ်လည်း ရည်းစားထားတယ်ဆိုတာ

ဆီးပြားလေး တမြို့မြို့ဝါးနေသလို ချဉ်ဖြုံးဖြုံးနှင့် အရသာ

ရှိလှပါသည်။ မနက ကိုယ့်ရည်းစားလေးရဲ့ မျက်နှာလှလှလေး

ကို ငေးကြည့်ရင်း ဆီးပြားစားသလို အရသာယူနေတုန်းမှာ ဖုန်းသံ မြည်လာပါသည်။

"ဟဲလို ... ဟဲလို" "ချစ် ... ခဏနော်၊ ဒီထဲက ဖုန်းသိပ်မမိလို့ အပြင်ထွက်

ျောလိုက်ဦးမယ်"

ဓနုက ကော်ဖီဆိုင်ထဲမှ ထွက်လာကာ ဖုန်းကိုင်

လိုက်ပါသည်။ "ဟဲလို ့ . မီးလေး"

"ကိုကို . . . '

ပည ခင် ⊕ာ အားစ်တိုက်

- Amondan

ချစ်တမ်းကစားသူများ 🔐 🎍 🗆 ၆၁

ခွဲပျစ်သော ခေါ်သံလေးက အသည်းထဲအထိ စိမ့် စိမ့်အေးအေး စီးဝင်သွားသည်။ ချိုမြလိုက်ပါဘီ။

"ေတြ မီးလေး ့ ့တြော"

"ကိုကိုက ဘယ်ရောက်နေလို့ မီးဖုန်းကို ချက်ချင်း မ**ကိုင်** ရတာလဲ"

"ကိုကို အိမ်မှာပဲလေ၊ တီဗီကြည့်နေတာ၊ တီဗီသံက အရှမ်းဆူနေလို့ ဖုန်းသံကို ချက်ချင်းမကြားတာ ..." "နောက်တစ်ခါ တီဗီကြည့်ရင် ဖုန်းကို ဗိုက်ဗရေးရှင်း

ထည့်ပြီး ကိုကို့ အင်္ကျီအိတ်ထဲ ထည့်ထား၊ အဲ့ဒါမှ အသံကြေားလည်း တုန်ခါတာကို သိမှာ၊ မီးကလေ

ကိုကို့ဆီ ဖုန်းဆက်လို့မရရင် အရမ်းဝမ်းနည်းတာ သိလား"

"မီး အခုရော ဝမ်းနည်းနေလား"

"အွန်း ့္က ဝမ်းနည်းတာပေါ့၊ ဒီနေ့ ကိုကိုနဲ့မှ မတွေ့ရ သေးတာ"

"ဒါဆို မီး ဝမ်းမနည်းအောင် ကိုကို ဘာလုပ်ပေးရမလဲ"

"ခု လာခဲ့ပေါ့"

"အာ ့ ခုလာလို့တော့ မရသေးဘူးကွ" "ဘာလို့ မရတာလဲ"

"ဟို ... ကိုကို မအားသေးလို ... "

ပုည ၏ ၆ ⊕ ၁ ဆု ၆ ထို က် 🚫

nun

ချစ်တမ်းကစားသူများ 🔒 🍝

Gə

့ "ကိုကို အရင်တုန်းက ပြောတော့ မီးအတွက်ဆို အဲတာ အားတယ်ဆို"

"ဟုတ်လား ့ ကိုကို ပြောမိလား"

"ကြည့် ကိုကို ရူးချင်ယောင်ဆောင်ပြီ၊ မီးကို မ**နောင်** နဲ့ နော်"

သူမကတော့ နောက်တယ်မှတ်တာပင်။ အမှ တကယ်တော့ ဓနက တကယ်ပဲ ဘယ်သူ့ကို ဘာပြောမိမှန် မသိတော့အောင် ရောထွေးမေ့လျော့နေခဲ့တာပင်။

> လာခဲ့မယ်၊ ကော်ဖီဆိုင်လေးထဲမှာ တစ်နာရီလောင် မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ပြီး ကော်ဖီအတူသောက်ရင်း စကာ ပြောမယ်ဆိုရင် ကျေနပ်မယ် မဟုတ်လား"

"ကဲ ့ ့ ဒါဆို ကိုကို မအားတဲ့ကြားက မီးလေးနဲ့ တွေ့

"တစ်နာရီပဲပေါ့ ... "

"မီးအတွက် ကိုယ့်အလုပ်တွေ ဖျက်ပြီး လာခဲ့ရမှာ၊ တစ်နာရီမှာ ချိန်းထားတဲ့အလုပ်ကိစ္စတစ်ခု ပျက်သွားရင် ငွေ ငါးသိန်းလောက် ကိုယ့်အတွက် နှစ်နာမှာ၊ ဒါပေမင့် မီးကို ကိုယ်က ငွေငါးသိန်းမက တန်ဖိုးထားလို့၊ ဒီငွေ လောက်နဲ့ မီးရဲ့ စိတ်ချမ်းသာမှုကို မလဲနိုင်လို့ မီးဆီကို အရောက်လာခဲ့မှာ၊ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းထဲက ဖူဂျီကို

က စောင့်နေနော် မီးလေး ့ ၊ ကိုယ်စဏနေရင် ထွက် လာခဲ့မယ်"

"ဒါမှ မီးကိုကို၊ အရမ်း အရမ်း ချစ်ဖို့ကောင်းတယ်" မေနသည် ရည်းစားတစ်ယောက်ဆီမှာ အရမ်းချစ်ဖို့ ဆောင်းတဲ့ ကိုကို ဖြစ်ဖို့အတွက် ရည်းစားတစ်ယောက်ဆီမှာ ခွင့်ပြုချက်တောင်းရန် ကော်ဖီဆိုင်ထဲသို့ ပြန်ဝင်လာသည်။

"ချစ် ့ မောင့်အလုပ်ကိစ္စလေး အရမ်းအရေးကြီးနေလို့ ရုံးကို ခဏလေးပြန်လိုက်ဦးမယ်၊ တစ်နာရီလောက်ပဲ —

<u>యొ</u>ళా ... "

"ချစ်လည်း လိုက်ခဲ့မယ်"

"ဟိုကျရင် မောင်က အစည်းအဝေးခန်းထဲ တန်းဝင်သွား ရမှာ၊ ချစ်တစ်ယောက်တည်း ပျင်းနေမှာ" "ချစ် မပျင်းပါဘူး၊ စာအုပ်ဖတ်နေမှာပေါ့"

"မောင်က အစည်းအလးပြီးရင် ဟိုပြေး ဒီပြေး ပြေးရဦး မှာ၊ မောင့်အစ်ကို နှစ်ယောက်နဲ့ အတူသွားရမယ့်ကိစ္စ မျိုးလည်း ရှိတော့ ဒီတစ်နာရီအတွင်း ရုံးမှာရှိချင်မှလည်း ရှိမှာ၊ ချစ် ခဏအိမ်ပြန်နားလိုက်ပါကွာ၊ ပြီးရင် မောင် ဖုန်းဆက်ခေါ် လိုက်မယ်နော်၊ ချစ် အိမ်ကပဲ ဇိမ်လွေနှင့်

စောင့်နေနော် ့ ့ချစ် ့ နော်၊ ချစ်က လိမ္မာတုဏ်နော်"

<u>စညာခင်စဒနာစ်တိုက်</u> လျှိ

၆၄ 🛕 ပုညာခင်

အမလေး ့္ မောလိုက်တာဗျာ။ ရည်းစားရ ထားနေရတာ ပျော်စရာလို့ ထင်ရပေမယ့် တစ်ခါတလေရေ လည်း အဲ့ဒီလို မောမောနေရတာပါပဲ။ အမောပြေရင် ပြန်ရေ ရတာလေးကတော့ မက်လောက်စရာပေါ့လေ ့ ။

ဓနုက ထိုရည်းစားတွေကို ချစ်လှချည်ရဲ့ ေ မဟုတ်ပါ။ ကိုယ့်အာရုံတွေလန်းသွားအောင် သောက်ရတဲ့ လ ဆေးတစ်ဖုံလို့သာ ယူဆထားပါသည်။ ဆေးဆိုတာ ဘေးထွ ဆိုးကျိုးတော့ ရှိတာပေါ့လေ။ များသွားရင်လည်း အန္တ ရာ ရှိနိုင်တာပေါ့။ ဘယ်ဆေးကိုမဆို ချင့်ချိန်ပြီး သူ့အချိန်နဲ့ သောက်သင့်တဲ့ ပမာဏအတိုင်း မှန်မှန်သောက်တတ်ဖို့ပဲ လို သည်။

ဘယ်ဆေးကိုမှ တစ်သက်လုံး စွဲသောက်သူ့။ စိတ်ကူးမရှိတာတော့ အမှန်ပင် ့ ့ န

* * *

ဤသို့ဖြင့် . . .

ပညာခင်ခာဆာစ်တိုက်

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🛕 ၆၇

အပြင်မသွားခင်ကတည်းက ... ၊ အခု ငါတို့ပြန်လာတဲ့ အိထိ မင်းမှာ မပြီးနိုင်ဆားဘူး၊ တစ်ည တစ်ည ဖုန်းဖိုးက သောင်းချီကျအောင် ပြောနေတာ မလွန်ဘူးလား၊ ပိုက်ဆံ ဆိုတာ အလကားရတာ မဟုတ်ဘူးကွ" "ဪ ... ကိုဉာဏ်တို့က ဒီလိုကြေးလား"

"အော်ရတာပေါ့ကွ ့ှမင်း ဖုန်းပြောနေတာ ငါတို့

ခနက် ဖုန်းခွက်ကို ပြန်ကပ်ကာ ့္

"ကလေး ့ ခဏလေးနော်၊ နောက်မှ က<mark>ိုကြီး ပြန်ဆက်</mark> လိုက်မယ်"

ဟု ပြောပြီး ဖုန်းကို ဂွပ်ခနဲ့ချကာ ကိုဉာဏ်တို့ သောက်ကို ရင်ဆိုင်လိုက်ပါသည်။

"ကိုဉာဏ်တို့ မသွားခင်ကတည်းက ဖုန်းပြောနေတဲ့ ကျွန်တော်က ကိုဉာဏ်တို့ ပြန်လာတဲ့အထိ မပြီးနိုင်သေး ပေမယ့် ကျွန်တော် ဖုန်းပြောနေတဲ့ အချိန်အတောအတွင်း မှာ ကိုဉာဏ်တို့ သွားဖြုန်းလာခဲ့တဲ့ ငွေပမာဏလောက် တော့ မကုန်သေးပါဘူး"

"ငါတို့က လက်တွေ့ကျကျ သုံးတာ၊ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အကျိုးရှိအောင် သုံးတာ၊ မင်းက အလကားသက်ညွှေကို လေဖိုးကုန်နေတာ၊ ဆက်သွယ်ရေးကို လုပ်ကျွေးဆိုတာ"

စုည ခင်စ႒ အားစ်တိုက်

ജനാര ഇജ്ജി

"ဒါပေါ့ ကလေးရဲ့၊ ကလေးကို အချစ်ဆုံးပေါ့၊ ကိုြင် ဘဝအတွက် ကလေးက မရှိမဖြစ်ပေါ့ ... "

"ဟေ့ကောင် ဓန ့ှမင်း ခုထိ ဖုန်းမြောတုန်းလား ှု ဓနသည် ဖုန်းနှင့် ချစ်ရေးကျူနေရာမှ အခန်းရှေ

မှ ပေါ် ထွက်လာသော ကိုဉာဏ့်အသံကျယ်ကြီးကြောင့် လန့်ဇ ကာ ဖုန်းခွက်ကို ပိတ်လိုက်ရင်း အခန်းဝသို့ လှည့်ကြည့်လိုင် သည်။

စန အခန်းဝမှာတော့ ကိုဉာဏ်နှင့် ကိုက်က ခါ

ထောက်လျက် မားမားရပ်နေပါသည်။

"ဟာဗျာ ့ ကိုဉာဏ်တို့ကလည်းဗျာ၊ ဒီမှာ ဖုန်းဖြေ နေတာကို အသံကျယ်ကြီးနဲ့ လာအော်ရသဲလား ...

စညာနင်စ္သေဆာုစ်တီတ်

:__

"ကိုဘုဏ်ကရော ဘီယာဆိုင်တွေကို လုပ်ကျွေးနေတာ

မဟုတ်ဘူးလား"

"နိုး . . . ငါက ဂီတဝါသနာရှင်လေးတွေကို ချီးမြှောင် နေတာ၊ ငါ့အားပေးမှုကြောင့် သူတို့လေးတွေ ပျော်ရွှ အားတက် အဆင်ပြေ အောင်မြင်လာခဲ့ရင်လည်း မြန်မ ပြည်မှာ အဆိုတော်ကောင်းတစ်ယောက် ပေါ်ပေါက်လ တာပဲ၊ ငါ့လုပ်ရပ်က မြန်မာတစ်ပြည်လုံး အကျိုးရှိအော

့လုပ်နေတာ ္တ

"သိပ်ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မပြောပါနဲ့၊ မိုးကြိုးတွေလည် ပစ်ချနေပါဦးမယ်၊ ခုလောလောဆယ် ကျွန်တော် သိ တာကတော့ ကိုဉာဏ် ဘီယာဆိုင်တွေကို အကျိုးရှိအော , လုပ်နေတာပဲလေ၊ တစ်ည တစ်ည စွပ်လိုက်ရတဲ့ ပန်းကုံ ေ ဆွားပါသည်။ အဲ့ဒီ ပန်းကုံး အစွပ်ခံရတဲ့သူက ပန်းကုံးဖိုး အကုန်ရတ လည်း မဟုတ်၊ ကြားထဲက ဆိုင်ရှင်က ဝင်စားသေးတာ "ဝေစား မျှစားကတော့ ရှိမှာပေါ့ကွ ့္ ၊ ငါ့အနေ အဲ့ဒီဆိုင်တွေကို သွားတယ်ဆိုတာ ပိုက်ဆံချွေတာတာ ဟိုတယ်ကြီးတွေ နိုက်ကလပ်တွေကို သွားရင် ဒါ့ထင် ပိုကုန်မှာ၊ ပြီးတော့ ငါက အဲ့ဒီလို ဆိုင်တွေကို ညတိုင် လည်း သွားတာမဟုတ်ဘူး၊ မင်းသာ ညတိုင်း ဖုန်းရေ ပြီး ပိုက်ဆံဖြုန်းနေတာ ...

"ဟုတ်တယ် ဓန္ ့္ ၊ မင်းကို ငါ သိပ်ကြည့်မရတာ ကြာပြီ၊ မင်းက ညဆိုဖုန်းပြောတယ်၊ နေ့ခင်းဆို ဈေးကြီး တဲ့ ကော်ဖီဆိုင်ကောင်းကောင်းမှာ ထိုင်တယ်၊ ကောင် မလေးတွေ သွားချင်တဲ့နေရာမှန်သမျှကို ဆီကုန်ခံပြီး လိုက်ပို့တယ်"

ကိုဉာဏ့်စကားကို ကိုကံကပါ ထောက်ခံလိုက် ဘမို့ မနက ဟွန့်ခနဲ တစ်ချက်ရယ်၍ ပခုံးတွန့်လိုက်ရင်း 👥

"ဒါပေမယ့် ကောင်မလေးတွေကို စ<mark>႘န်ဆာတော့ မပေ</mark>း

ဘူးလေ"

"ဟေ့ကောင် မင်း ငါ့ကို မဆော်နဲ့"

နေ စကားကြောင့် ကိုက်က အနာပေါ် တုတ်ကျ

"မဆော်ပါဘူး၊ အမှန်အတိုင်းပဲ ပြောတာ"

"ငါက မြေတောင်မြွှောက်နေတာက္ခဲ့..."

"ဟုတ်လား ္ပ္ ၊ အပင်လေးက အသီးလေးတွေ သီးလာ

ရင် ခူးစားဖို့လား"

"ငါမခူးရင် သူ့ဘာသာပုပ်ပြီး <mark>ကြွေကျသွားမှာစိုး</mark>လို့ ခူးတယ်ကွာ၊ ဘာဖြစ်လဲ ့္ ၊ ဒီမှာ ဓုန မင်း သေရွှဲခဲ့ မှတ်ထား ... ငါတို့သုံးယောက် အာရုံလန်းအောင် မြှော်တဲ့

ဥည္းင်စာအချစ်တိုက်

လုပ်ရပ်တွေထဲမှာ ငါ့လုပ်ရပ်က အကောင်းဆုံးပဲ၊ ငါ ငယ်ငယ်လေးကတည်းက မင်းသားဖြစ်ချင်ခဲ့တာ မင်းတို့ လည်း အသိပဲ၊ မင်းသမီးဆို ဟိုနိုင်ငံက မာရီလင်မွန်ဇို့ ကနေစပြီး ဒီနိုင်ငံက အူဝဲထိ ငါ အသည်းစွဲကြိုက်တယ် "အူဝဲ ဆိုတာ ..."

"ငအ၊ အိန္ဒြာကျော်စင်ကို ပြောတာ့ကွ"

"ကိုက်နဲ့လည်း မရင်းနှီးဘဲ ငယ်နာမည်တွေ ဘာတွေ ခေါ်လို့နော်၊ ငယ်နာမည်ခေါ်ပြမှ အူဝဲနဲ့ ရင်းနှီးတယ်လို့ အထင်ခံချင်တာလား"

"မင်း ငါ့ကို မဆော်နဲ့ ခန၊ ငါချစ်တဲ့ မင်းသမီးတွေကို ငါ့ဘာသာ nick name ခေါ်တော့ရော မင်းအပူလား အူဝဲ၊ ဒါဒါ၊ ဒီးဒီး၊ မခိုင်ကြီး၊ မခိုင်လေး၊ ဇာကြီး၊ မဆင့်၊ မစိုး ခေါ်တယ်ကွာ ... ဘာဖြစ်လဲ"

"ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ သူတို့ ကွယ်ရာမှာခေါ် တာပဲဟာ ခေါ်ပါ ... ခေါ်ပါ၊ ဒါနဲ့ ကိုကံချစ်တာ မင်းသမီးတွေ ချည်းပဲလား၊ မင်းသားတွေရော မပါဘူးလား၊ မင်းသား တွေမှာရော nick name ခေါ်စရာ မရှိဘူးလား၊ မရှိလည်း ကိုကဲ့ဘာသာ ထွင်ခေါ်ပါလား၊ ပြေတီဦးကိုဆို ပြေကြီး ပေါ့၊ တီလေးခေါ်လည်း ဖြစ်တာပဲ၊ ဖိုးဦးလို့ ခေါ်လည်း ဖြစ်သေးတာပဲ၊ လူမင်းဆို အန်ကယ်လေးခေါ်၊ မင်းမော် ကွန်းဆို ကျော်ကျော် ခေါ်ပေါ့၊ ခေါ်ချင်သပဆိုရင် ပြောပါ တယ်"

"မင်း ငါ့ကို မငေါ့နဲ့ ဓန၊ ငါ့က အတည်ပြောနေတာ၊ ငါ ဒီဘဝမှာ မင်းသားမဖြစ်နိုင်တော့ပေမယ့် ငါ့လိုပဲ အနုပညာရူးသွပ်တဲ့သူတွေကို အောင်မြင်အောင် ပံပိုးကူညီ ချင်တယ်"

"အဲ့ဒါဆိုလည်း မင်းသားဖြစ်ချင်တဲ့ သူတွေကို ပံ့ပိုးပါ လား"

"ယောက်ျားချင်းပံ့ပိုးတော့ အခြောက်လို့ အထင်ခံရမယ်" "အခြောက်လို့ အထင်ခံရမှာနဲ့စာရင် ဦးကျားကြီးလို့ အထင်ခံရတာကမှ တော်သေးတာပေါ့"

"မင်း အကောင်းမြင်တဲ့ စိတ်ကလေးနဲ့ တွေးစမ်းပါ နေရယ်၊ အဖေကြောင့် မင်းသား မဖြစ်ခဲ့ရတဲ့အတွက် အဖေ မရှိတော့တဲ့အချိန်မှာ ငါ့ဆန္ဒကို သွယ်ဝိုက်တဲ့ နည်းနဲ့ အကောင်အထည် ဖော်ချင်ရုံလေးပါ"

"သားလိမ္မာပဲ"

"ငါလုပ်ရပ်က အနုပညာလောကကို အကျိုးဖြစ်ထွန်းနွေ တယ်၊ ပရိသတ်တွေအတွက်လည်း စိတ်ကျေနု<u>ဖ</u>ွဲ့ မျာ် ရွှင်မှ ဖြစ်စေမှာပဲ၊ ငါနဲ့ ဖိုးဉာဏ်က ဂိုဏ်းတူတယ်။ မင်းသာ အစ်ကိုနှစ်ယောက်နဲ့ ဝိုဏ်းဂဏ ကွဲပြီး အသား လွတ် ပိုက်ဆံဖြန်းနေတာ ..."

"ကျွန်တော့်လိုင်းက သန့်သန့်လေးပဲ၊ ရည်းစားထားရုံငဲ ထားတယ်"

"အဲဒီလို လိုင်းသန့်သန့်က ပိုကြောက်ရတယ်၊ မင်းရည်းစားတစ်ယောက်ယောက်က မင်းကို ချည်လိုက်ရင် မင်းတော့ ဂန့်ပြီပဲ၊ ငါတို့လိုင်းက တစ်ယောက်နဲ့ တစ် ယောက် နားလည်မှုရှိရှိ အပေးယူမျှနေရင် အိုကေပြီ" "တူတူ ... တူ ... "

"ဟော ့ု ကျွန်တော့် ကောင်မလေး ဖုန်းပြန်ဆါ နေဖြီ ဝွတ်နိုက်နော် ့ု ဝွတ်နိုက်"

"ဟုကောင် ... "

"ခုန်း . . . "

ု ဓနက အခန်းတံခါးကို အမြန်ဆွဲပိတ်လိုက်ပြီး

ဖုန်းကို အပြေးအလွှား သွားကိုင်လိုက်ပါသည်။ "ဟဲလို ... ကလေးလား၊ ကိုကြီး ဖုန်းပြန်မခေါ်သေးလို့

စိတ်ကောက်နေတာလား" "ဒီမှာ ကိုဓနဗလ ..." "ဟိုက် ္ ့"

ဓန ရင်ထဲမှာ တကယ်ပဲ ဟိုက်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။

ှု ဖုန်းခေါ်နေတာ တခြားတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ "ဘယ်က ကလေးလဲ၊ ရှင် ယု မသိအောင် ဘာတွေ ခြေပုန်းခုတ်နေလဲ ..."

> "အာ ့ ယုကလည်းကွာ၊ ဒေါသက အရင်ပဲ၊ ခုန ကိုယ့် သူငယ်ချင်းစာစ်ယောက်ရဲ့ သားလေးနဲ့ ဖုန်းပြောနေရင်း

> ဖုန်းကျသွားလို့ အဲ့ဒီကလေး ပြန်ခေါ်တယ် အောက်မေ့ လို့ပါ"

> "ရှင့်သူငယ်ချင်းရဲ့ သားက ရှင့်တို ကိုကြီးခေါ် စရာလား"

"ကိုယ်က နတယ်လေ၊ ဒီတော့ ကိုယ့်ကို သူ့အစ်ကို အရွယ်ပဲ ထင်နေတာပေါ့"

"အဲ့ဒီကလေးက ရှင့်ကို ဘာကိစ္စ စိတ်ကောက်နေရတာ လဲ"

"သူလိုချင်တဲ့ စက်ဘီးလေး ဝယ်ပေးမယ်ဆိုပြီး ခုထိ ဝယ်မပေးသေးလို့ စိတ်ကောက်နေတာလေ၊ ကိုယ် ခုန ကိုယ့်အစ်ကိုတွေနဲ့ စကားပြောစရာရှိလို့ သူ့ဖုန်းကို ချပစ် လိုက်မိတာကို သူက သူလိုချင်တာ ဝယ်မပေးချင့်လို့

ဖုန်းချသွားတယ်ထင်နေတာ၊ ဟော ... ခုတော့မြိမှ သူ

ပည္ခင် ⇒ာ အားစ်တိုက်

1.

ပုညခင်ခဘေသာစေတီတိ

ပြန်ခေါ်နေလား မသိဘူး၊ စက္ကန်းကော ဝင်နေပြီ၊ ခဏ လေး သူ့ဖုန်းကို ကိုင်လိုက်ဦးမယ်နော်၊ ကလေးဆိုတော့ သူက တဂျီဂျီဆက်နေမှာ ယူရဲ့၊ သနားပါတယ်နော်၊ ခဏလေးနော်၊ ကိုယ် ငါးမိနစ်အတွင်း ပြန်ဆက်မယ်

ယု ဖုန်းကိုချ၊ ဘုစုခရုမလေးရဲ့ ဖုန်းကိုကိုင် 🛒 🛚 ပြီးတော့ ယူဆီ ပြန်ဆက်။ အိမ်ဖုန်းနဲ့ဆက်နေရင်း ခဏနေတော့ ဟန်းဖုန်းကလာ၊ အိမ်ဖုန်း ခဏချ၊ ဟန်းဖုန်းပြေးကိုင်၊ ဟန်းဖုန်း မှာ စက္ကန်းကောက ထပ်ဝင်၊ တစ်ကောချ တစ်ကောကိုင်။ ဒီလိုပဲ လည်သလို ကုလားဖန်ထိုးနေရသည်။

နေ့ဘက်ဆို တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မငြိမိ အောင် လှည့်ပတ်ချိန်း၊ ညဘက်ဆို ဖုန်းနှစ်လုံးနဲ့ လှည့်ပတ် ပြော ့ ။ ဒီလိုနည်းနဲ့ အာရုံတွေက အမြဲလန်းဆန်းနေရပါ သည်။

တစ်ခါတစ်ခါ အာရနှမ်းရသည့် ပြဿနာလေး များလည်း ရှိတတ်ပါသည်။

> "ကိုကို . . . အဟင့် . . . အဟင့် . . . မီးတော့ ဒုက္ခရောက် ပါပြီ ကိုကိုရယ်"

> "မီးလေး ့္ ငိုနေတာလား၊ မီးငိုအောင် ဘယ်သူလှစ်

တာလဲ၊ ကိုကိုကိုပြောစမ်း၊ မီးဒုက္ခရောက်အောင် ဘယ်သူ လုပ်ရဲသလဲ၊ မီး ဘေးမှာ ကိုကိုရှိနေသရွေ့ မီး အတွက် ဒုက္ခဆိုတာ မရှိစေရအောင် ကိုကို ကာကွယ်ပေးမယ်" "နေ့လယ်က ကိုကိုနဲ့ မီး ရုပ်ရှင်ရုံထဲက ထွက်လာတာ ကို ဒက်ဒီ မြင်သွားတယ်၊ ဒက်ဒီက အရမ်း ဒေါသထွက် ပြီး မီးကို တအားရိုက်တယ်၊ မီး အိမ်မှာမနေချင်တော့ ဘူး ကိုကိုရယ်၊ ကိုကို့နောက်ကိုပဲ မီး လိုက်ခဲ့တော့မယ်" "ကိုကိုက ဘယ်သွားမှာမို့လို့ မီးက လိုက်မှာလဲ" ီနားမဝေးနဲ့လေ ကိုကိုရဲ့၊ မီးက ကိုကိုနဲ့ပဲ တစ်သက် လုံး အတူတူနေသွားတော့မယ်လို့ ပြောတာ ... " "ကိုကို အညွှန့်မချိုးရက်ပါဘူး မီးရယ်**"** ´"ဟင်ႏွှ့ ကိုကိုကလည်း-ကိုယ်ချစ်တဲ့သူနဲ့ <mark>အတူနေရ</mark>င် အညွှန့်က ကျိုးရောလား" "မီးက ငယ်သေးတယ်၊ သိပ်ငယ်သေးတယ်၊ ဒီအရွယ် ဆိုတာ အချစ်အတွက် အရမ်းရူးမိုက်ချင်ကြတယ်၊ တခြား ဘာဘာညာညာ မစဉ်းစားဘဲ ချစ်သူနဲ့အတူ နေ ရဖို့တစ်ခု ကိုပဲ ရှေ့တန်းတင် ဆုံးဖြတ်ကြတယ်။ မီးက မသိနာ့း🔿 🗀 မလည် ငယ်ရွယ်သူမို့ ဒီလိုဆုံးဖြတ်တာကို ကို့ကွီက

လက်ခလိုက်မယ်ဆိုရင် မီးဘဝကို အညွှန့်ချိုးလိုက်သလို

စုညခင် 🖘 အားစီတိုက်

ချစ်တမ်းကစားသူများ 🔔 🍝

ချစ်တမ်းကစားသူများ 👑 🍝

·... 🛨 🤈 🔞

ဖြစ်သွားမယ်၊ ကိုကို လူကြီး မပီသရာ၊ နမချင်း မစာ နာရာ ကျမယ်၊ ဦးနှောက်မရှိရာ ကျမယ်၊ ငယ်တဲ့သူနဲ့ ပြိုင်မိုက်သလို ဖြစ်မယ်၊ ဆင်ခြင်တုံတရားမရှိသလို ဖြစ် မယ် ... ၊

"မီးက လန်းဆန်းမွှေးပုံ့တဲ့ ပန်းအငုံအပူးလေးပါ။ အဲဒီလို ပန်းကလေးကို သူ့ဘာသာ အပင်ထက်မှာ တဖြည်းဖြည်း ပွင့်လာတာကိုမှ ကိုကို ဘေးကနေ အလှ ကြည့်နေချင်တယ်၊ အချိန်မတိုင်ခင် ခြွေခူးလိုက်ဖို့ ကိုကို မရဲဘူး၊ ဘူးသီးနန အမွေးသပ်သလို မဖြစ်ချင်ဘူး" "မီးနဲ့ ကိုကို အတူနေဖို့ကိစ္စ ပြောနေရင်းနဲ့ ဘယ်က ဘူးသီးက ပါလာရတာလဲ၊ ဘာလဲ ့ ဘူးသီးနန အမွေး သပ်တယ်ဆိုတာ ့ " "အချိန်မတိုင်ခင် သွားထိတော့ ဘူးသီးက ကြီးထွားသင့်

သလောက် မကြီးထွားတော့ဘဲ ပိန်လှီသေးညက်ပြီး ကြွေ ကျသွားနိုင်တယ်လေ၊ မီးကို အဲ့ဒီလို ဘူးသီးမျိုး မဖြစ် စေချင်ဘူး"

"ကိုကိုရယ် ့ မီး ဘက်ကတော့ ကိုကိုနဲ့ အတူနေရရင် ပြီးရော၊ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် အရေးမကြီးပါဘူး၊ ကိုကိုက မီးနဲ့ အတူမနေချင်လို့ ငြင်းနေတာလား၊ မီးနဲ့ ခွဲရရင် ကိုကိုရော မခံစားရဘူးလား" "သိပ်ခံစားရတာပေါ့ မီးရယ် ှု ၊ ရင်ကွဲသလောက်နီးပါး ပါပဲ၊ ကိုကို ရင်ကွဲခံပြီး စွန့်လွှတ်ရမှာပါ" မီးရဲ့ တိုက်စစ်ကို ခုခံရင်း သူ့မှာ ငိုသံတွေဘာတွေ တောင် ပါလာရပါသည်။ "ကိုကိုရယ် ္ု"

မီးကလည်း သူ့ကို သနားသွားသည်။ သူတော် ကောင်းကြီးဟု ထင်သွားသည်။ မိန်းမ မယူချင်လို့ ရှောင်တာ ခုန်း သူမက မသိရှာ . . ။

ဓနက စကားလှလှလေးများဖြင့် ချည်လာသော

ကြိုးများကြားမှ ရန်းရသည်။ နောက်တစ်မျိုး ရှိသေးသည်။

ကို လိုက်ခဲ့တော့မယ်"

"မောင် ့ ကျွန်မကို လူကြီးတွေကဲ့ သူတို့သဘောတူတဲ့ သူနဲ့ ပေးစားတော့မယ်။ ကျွန်မမှာ မောင် ရှိနေတဲ့ ` အကြောင်း လူကြီးတွေကို ဖွင့်ပြောပြီး ခွင့်တောင်းလိုက် တော့မယ်။ လူကြီးတွေက ခွင့်မပြုရင်တော့ မောင့်နောက်

ထိုအခါမျိုးမှာ သူက ခေါင်းအေးအေးထားကွာ^{လိ} ကိုင်တွယ်ရသည်။

"လူကြီးတွေ သဘောတူထားတဲ့သူဆိုတော့_{လုိ}တော်ရုံလူ ့

ပုညခင် 🖜 အားစ်တို်ထိ 🦠

တော့ မဟုတ်လောက်ဘူးနော်၊ သူ့မှာ ကောင်းတဲ့အချက် ကလေးတွေ အများကြီးရှိနေမှာပဲ"

"သူက မျိုးရိုးနဲ့ချိပြီး ချမ်းသာတယ်၊ သူတစ်ယောက် တည်းရဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှုကတင် မနည်းဘူး၊ နိုင်ငံခြားကနေ စီးပွားရေးဆိုင်ရာ ဘွဲ့တစ်ခုယူပြီး ပြန်လာတာလည်း မကြာသေးဘူး၊ ဒါပေမယ့် သူ ဘာကောင်ကြီးပဲဖြစ်ဖြစ် ချစ်ကတော့ မောင့်ကိုပဲ ယူမှာပါ ..."

မောင့်ကို ယူချင်ပေမယ့် မောင်ကမှ မယူချင်တော့ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ချစ်ရယ် ... ဟု စန စိတ်ထဲမှ တီးတိုးဖြောမီ ပါသည်။

တချို့ မိန်းကလေးတွေဟာ ယောက်ျားလေး တစ် ယောက်ကို အပိုင်ချည်ဖို့အတွက်ဆို နည်းအမျိုးမျိုး သုံးလေ့ရှိ ပါသည်။ အိမ်က ယောက်ျားပေးစားမှာမို့လို့တို့၊ အိမ်က ရိုက် လို့ မနေဝံ့လို့ ထွက်ပြေးလှာတာတို့၊ ဘယ်သူဘယ်ဝါက တွဲလွှား တာ မြင်လိုက်လို့တို့ ဒါမျိူးတွေက ရိုးနေပြီပင်။ နေကို ဒီလို ချောင်ပိတ်ဖမ်းလို့ မရပါ။

> ဓနသည် သက်ပြင်းကြီးတစ်ချက် ချပြရင်း 🔝 "သူ့ အကြောင်းကြားရတာ မောင့်ဘဝကို မောင် အား ငယ်သွားပြီ၊ မောင်က နိုင်ငံခြားတွေ ဘာတွေမှာလည်း

> > **စုညခင်•ာအာဝေတီက**်

ကျောင်းသွားမတက်ဖူးဘူး၊ အလုပ်ကလည်း ညီအစ်ကို သုံးယောက် စီးပွားမခွဲဘဲ အတူတူလုပ်နေရတာဆိုတော့ မောင့်မှာ သီးသန့်ပိုင်ဆိုင်မှု မရှိဘူးလေ၊ မောင်နဲ့ ယူရင် ချစ်ဘဝ ကောင်းစားဖို့ မသေချာဘူး၊ သူနဲ့ဆိုရင်တော့ ချစ်ဘဝ အရမ်းပြည့်စုံသွားမှာ ္ပ

"အချစ်မရှိရင် မပြည့်စုံပါဘူး မောင်"

"အချစ်တစ်ခုတည်းနဲ့ လည်း မပြည့်စုံပါဘူး ချစ်" "မောင် ချစ်ကို စွန့်လွှတ်ရဲလား"

"ချစ် ဘဝ အဆင်ပြေမယ်ဆို မောင် စွန့်လွှတ်ရဲတယ်၊ မောင့်အချစ်ကို စတေးပြီးတော့ စွန့်လွှတ်လိုက်မယ်၊ ချစ် သိတဲ့အတိုင်း မောင့်အစ်ကိုတွေရော အဖေရော အိမ် ထောင်ရေး ကမကောင်းကြဘူးလေ၊ မောင်တို့ မိသားစု က အိမ်ထောင်ရေး ကံမကောင်းတဲ့ မျိုးရိုး၊ မောင့်ကံက ရော ဘယ်လိုရှိမယ်မသိဘူး၊ မောင်တို့ရဲ့ ကံမကောင်းမှု တွေကို ချစ်ကို မကူးစက်စေချင်ဘူး ...

ဒီလိုအခြေအနေမျိုးကိုလည်း ဓနက ကျော်လွှား နိုင်သည်။ ရင်နာနာနဲ့ စွန့်လွှတ်ရသယောင် သရုပ်ဆောင်ကောင်း ငှ[©] လွန်းတာမို့ တစ်ဖက်သား မိန်းကလေးမှာတောင် မျက်ရည့်စွက် လက် ဖြစ်ရ၊ ကိုယ်လည်း အမှန်းမခံရ ...။

"မောင်ရယ် ... "

စုညခင် 👓 အာစ်တီက် 🥂

ပည**ာ**င်

နေက ဉာက်ကို ပါးပါးလေး လွှာလွှာသုံး၍ ချစ်မှု နယ်ပယ်မှာ ကျင်လည်နေခဲ့ရင်း လူပျိုကြီး ရာထူးကိုတော့ မလွှတ်တမ်း ဆုပ်ကိုင်ထားခဲ့ပါသည်။

တစ်နေ့ ညီအစ်ကိုသုံးယောက် ဧည့်ခန်းထဲမှာ ညီစွာရှိနေတုန်းမှာ ကိုလှကြည်နှင့် မူတူးက အိမ်ထဲသို့ ခပ် ဘုပ်ကုပ်လေး ဝင်လာသည်။ "အစ်ကိုလေးတို့ ့ဲ့ အစ်ကိုလေးတို့ ့ ့ "

ိ"ဪ ့ ကိုလှကြည်နဲ့ မူတူးတို့ပါလား၊ ပြော ့ ဘာ ကိစ္စလဲ" "ဟို ... မူတူးက အစ်ကိုလေးတို့ကို ခွင့်တောင်းချင်တာ

လေး ရှိတယ်ဆိုလို့ ကျွန်တော် ခေါ်လာပေးတာပါ" ကိုလှကြည်က ပြောပြီးတာနှင့် မူတူးကျောကို

တွန်းကာ ရှေ့သို့တွန်းပို့လိုက်ပါသည်။

ကံသာက မူတူးကို ကြည့်ရင်း မေးပါသည်။္တွ များလဲ မူတူး၊ ခွင့်တိုင်ချင်လို့လား" ္တွလ် "ဘာများလဲ မူတူး၊ ခွင့်တိုင်ချင်လို့လား"

ပုညခင်စ႒နားစ်တိုက်

"မဟုတ် ... မဟုတ်ပါဘူး အစ်ကိုလေး၊ ဟိုဒင်းလေ ... ကျွန်တော် မိန်းမ ယူချင်လိုပါ"

"မိန်းမ ယူမယ် ့့ ဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျ ... ဟုတ်ပါတယ်၊ မိန်းမယူမှာပါ"
မူတူးက ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်ပြရင်း အစ်ကို
လေးတို့ရဲ့ တုံ့ပြန်မှုကို ရင်တထိတ်ထိတ် နားစွင့်ထားမိပါသည်။
မူတူးက လက်ရှိအခြေအနေကို အများကြီး လေ့
လာသုံးသပ်ပြီးမှ ခွင့်တောင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ရတာပင် ... ။: ဦးဗလမရှိတော့တဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ အစ်ကိုလေး သုံးယောက်စလုံးဟာ
မိန်းမတွေနှင့် အသီးသီး ပတ်သက်မှုရှိလာခဲ့ပြီမို့ ဘောဂဗလ
ခြဲမှာ အပြောင်းအလဲ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ဤအိမ်ရှိ ယောက်ျားသုံးယောက်
ရဲ့ ဝါဒတွေလည်း ပြောင်းလဲညွှတ်ပျော့လာကြပြီဟု မူတူးက

ယူဆသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဒီအချိန်ဟာ အချိန်ကောင်းပဲဟု တွေးကာ မူတူး မိန်းမယူဖို့ကိစ္စကို ဖွင့်ဟခွင့်တောင်းခဲ့ရပါသည်။

လွဲချော်ခဲ့ရပါသည်။

ညီအစ်ကို သုံးယောက်စလုံးဟာ ဟွန်ခနဲ မဲ့ပြုးပြီး သူက ပြုံး၊ ခေါင်းခါသူကခါ၊ မူတူးကို သနားသလို ကြည့်သူက ကြည့်လိုက်ရင်း

"မိန်းမဆိုတာ တစ်သက်လုံး အပိုင်ယူစရာမှ မဟု့၏

သို့သော်လည်း မူတူးထင်သမျှတွေဟာ လုံးစ

တာကွာ၊ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ အတူနေတယ်ဆိုတာ မြွေပွေးကို ခါးပိုက်ပိုက်ထားရသလိုမျိုး၊ ဘယ်အချက် ကိုယ့်ကို ထပေါက်လိုက်မလဲလို့ ရင်တထိတ်ထိတ်နဲ့ အိပ်ကောင်းခြင်း မအိပ်ရ အမြဲစိတ်ပူနေရတာ... ၊ ကိုယ့် ဘဝကို သေအောင် သတ်နိုင်တာလည်း မိန်းမဆိုတဲ့ အမျိုးအစားတွေပဲ၊ ကိုယ့်အိတ်ထဲက ပိုက်ဆဲတွေကို အလွဲ သုံးစား လုပ်ပစ်နိုင်တာလည်း မိန်းမတွေပဲ..." "ဟုတ်တယ် မူတူး... ၊ မင်း တစ်ခဏပဲ ပျော်ချင်ရင်

"ဟုတ်တယ် မူတူး ... ၊ မင်း တစ်ခဏပဲ ပျော်ချင်ရင် တော့ မိန်းမယူ၊ တစ်ဘဝလုံး ပျော်ချင်ရင်တော့ ရည်းစား ပဲထား

"မင်း ငါတို့ဘဝတွေကို ကြည့်စမ်း ... ၊ ဘယ်လောက် လွတ်လပ်ပေါ့ပါးသလဲ၊ ဘယ်လောက် ပျော်စရာကောင်း လဲ၊ ဘယ်မိန်းမကမှ တို့ကို ချုပ်ကိုင်လို့မရဘူး၊ ကိုယ့် အိတ်ထဲက ပိုက်ဆဲလည်း ကိုယ်အလိုမတူဘဲ ထွက်မသွား နိုင်ဘူး၊ ကိုယ့် ပိုင်ဆိုင်မှုတွေကိုလည်း ဘယ်သူကမှ တစ်ဝက်လာမပိုင်ဘူး၊ ဘယ်လောက် ငြိမ်းလိုက်သလဲလို့" မူတူးက သုံးယောက်လုံးကို တစ်လှည့်စီကြည့်၍

ဆောင်နေရသော်လည်း သူတို့ ဒဿနတွေကို ဉာဏ်မမီနိုင်

မူတူးကတော့ ရိုးရိုးပဲ တွေးပါသည်။ ဇိုန်းမနဲ့

၈၄် 🍝 ပုညခင်

တာပင်။

အခြဲ ပတ်သက်နီးစပ်ချင်ရင် မိန်းမယူရမယ်ပေါ့ ... ။ မူတူး ဘဝတွေမှာတော့ ရည်းစားကြာကြာထားပြီး လည်ပတ်ချိန်းေ နေဖို့ အချိန်မရှိပါ။ အစ်ကိုလေးတို့ သွားသလို ကာရာအိုေ ဆိုင်တို့ နိုက်ကလပ်တို့ကို သွားပြီး ပျော်စရာရှာဖို့လည်း မွေး အချိန်ရော မရှိပါ။ အဲ့ဒီတော့ အရွယ်ရောက်ရင် မိန်းေ ကလေးတွေမွေး။ ဒီလိုပဲ မရှိရှိတာ ဝေမျှစားသောက်ရင်း ရောက်ရင် ကိုယ့်သားသမီးတွေနဲ့ ကိုယ့်မယားနဲ့ တပျော်တ ကြီး ဖက်အိပ်ရတာကပဲ လောကစည်းစိမ် တစ်ခုဟု ယူ

"ကျွန်တော်ကတော့ အစ်ကိုလေးရယ် ့ ကျွန်တော့် လေး တစ်ဝက်ကို ကျွန်တော့်ရည်းစား အမီနာ မှုကို လည်း ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ကျွေနပ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်ရည်းစားနဲ့ ကျွန်တော်က အိမ်ထောင်မှ မပြုရင် ထာ ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဆက်သွယ်ဖို့ ဖုန်းလည်း ဆာ မရ၊ လူချင်းတွေ့ ဖို့လည်း မလွယ်ဘူးလေ၊ အဲ့ဒါကြောကျွန်တော် သူ့ကိုအပိုင်ယူထားချင်တာပါ၊ ကျွန်တော်သူ့ ကိုအပိုင်ယူထားချင်တာပါ၊ ကျွန်တော်က ရည်းစားမထားချင်ပါဘူး၊ မိန်းမပဲ ယူကျွန်တော်က ရည်းစားမထားချင်ပါဘူး၊ မိန်းမပဲ ယူကျွန်တော်က ရည်းစားမထားချင်ပါဘူး၊ မိန်းမပဲ ယူကောပါ၊ ကျွန်တော်ကို ယူပြီးရင် ဒီခြံထဲ့က ကျွန်တော

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🛖 စ၅

နေတဲ့ တန်းလျားလေးမှာ သူနဲ့အတူ နေခွင့်ရချင်ပါ တယ်"

"မူတူး သနားပါတယ် အစ်ကိုလေးတို့ရယ်၊ နေခွင့်ပေး လိုက်ပါနော်"

ကိုလှကြည်က ဝင်ထောင်းပန်သော်လည်း ကိုဉာဏ် ကိုက်က ခေါင်းခါလိုက်ကြရင်း ...

ီမင်း လူမိုက်ပဲ မူတူး<mark>"</mark>

"အတွေ့အကြုံရှိတဲ့ လူတွေက ဒီလောက်ပြောပြနေတာ တောင် မင်းက ဇွတ်ရေ့တိုးချင်တုန်းပါလား၊ ဒီခြံထဲမှာ တော့ ဘယ်မိန်းမမှ နေခွင့်မရှိဘူး၊ မင်း မိန်းမယူချင်ရင် တခြားမှာ သွားနေပေါ့ကွာ"

> မူတူး ခေါင်းငိုက်စိုက် ကျသွားသည်။ . ကိုလှကြည်က သက်ပြင်းချသည်။

နေကတော့ မူတူးကို သနားလာမိကာ ___

"ကဲပါ ... ကိုက်ရာ မူတူးခမျာလည်း အလုပ်သစ် ထပ် ရာရရင် ဘယ်အဆင်ပြေပါ့မလဲ၊ နောက်ဖေး တန်းလျား မှာ နေတာပဲဟာ၊ နေခိုင်းလိုက်ရအောင်ပါ"

မရဘူး ... ဓန ၊ ဒီခြံထဲမှာ ဘယ်မိန်းမမှ မရှိစာရဘူးနှ^{င့်ပို} ငါတောင် ငါ့ ဘာညာလေးတွေနဲ့ အပြင်မှာပဲ ဇယ္ဆာရှိပ်

ပညခင်•ာ ဆုစ်တိုက်

စုညခင်စ႒အာဝ်တိုက်

စဖြေ 🎍 ပညာခင်

တာ၊ ခြဲထဲကိုတော့ ခေါ်မလာဘူး၊ မင်းတို့လည်း ခေါ် မလာရဘူး၊ ဒီအိမ်မှာနေရင် ဒီအိမ်က စည်းကမ်းကိုတေ

လိုက်နာရမှာပဲ" ⁽ဉာဏ်သာနှင့် ကံသာက ပြောပြီးတာနှင့် အိမ်င

လှည့်ဝင်သွားသည်။ မူတူး ခေါင်းငိုက်စိုက် ကျသွားသည်။

နေက မူတူးပခုံးကို အားပေးသဲလို ပုတ်လို

သည်။

မူတူးကို သနားသော်လည်း သူ ဘာမှမတတ်

ခဲ့ပါ။

မေ၊ ခင်၊ ကညာ နှင့် တွေ့ ဆုံခြင်း

(တကယ့် ဇာတ်လမ်းက ခုမှ စ,တာပါ)

* * *

င်•ာအာစ်တိုက်

ကံသာဗလသည် လျှောခနဲ ပွင့်သွားသော မှန်
ဆံခါးကို ဖြတ်ကျော်လျက် သူ့ရုံးခန်းရှိရာ အဆောက်အဦးထဲမှ
ခွမ်းထွက်လိုက်ရင်း ပြင်ပက မိုးငွေ့ပါသော လေအေးအေးကို
နိုက်၍ ရှုလိုက်စဉ်မှာ စိတ်အာရုံတွေ လန်းဆန်းသွားပါသည်။
ဒီနေ့ ဘယ်သွားရင် ကောင်းမလဲ
ဖြတ်ပန်းရဲ့ ရှုတင်ကိုသွားကြည့်ရင် ကောင်းမလား
ဘု တစ်ချက်စဉ်းစားသည်။ ရှုတင် ဘွယ်မှာရှိသလဲဆိုတာ
ဆားပေါ်ရောက်မှ ဖုန်းဆက်မေးပါတော့မယ့်လေဟု တွေးလျက်
ဆားရပ်ထားသည့် ပါကင်ဘက်သို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်မိရင်း
သက်ထဲက ရီမုပါသော ကားသော့ကို နှိပ်မည့်ဆဲဆဲမှာ ထူးဆန်း

ဲ သိပ်ကို လှပတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ွလို့

ပုညခင်စ**ာဆုစ်တို**တ်

ခူးနားလေးမှ ဝဲဖြာနေသည့် အဖြူရောင် စကတ်ကားကား နှင့် တီရုပ်နက်နက် ကျပ်ကျပ်လေးဝတ်သော သူမက ကမ်း တွေမှာ အလှဆောင်းလေ့ရှိသော ပိတ်စအပွင့်ကားကား အနှင့် ဝိုင်းဝိုင်း ဦးထုပ်ကြီးကိုဆောင်းကာ သူ့ကားနှင့် တခြားက တစ်စီး ရပ်ထားသည့် နေရာကြားမှာ ကုန်းကုန်းကွကွ လှုပ်စွာ နေသည်။

အဝါရောင်ဦးထုပ် အနားဝိုင်းကြီးဖြင့် သူမမျက် ကို ဘေးက မမြင်အောင် ကွယ်ကာထားပြီး ကံသာ့ ကားနော ကြည့်မှန်ကို ခါးကိုင်းကိုင်းလေး ငုံ့ကြည့်ကာ အကျအန အ ပြင်နေသည်။

ကံသာ တံခါးဝမှ လျှောက်ထွက်လာပြီး ကားနှင့် သို့ ရောက်လာသည်အထိ သူမက ကံသာ့ကိုမမြင်။ ခူး တစ်ဝက်ကွေးကာ မျက်ခုံးမွေးကို အကျအန ဆွဲနေသည် ပြီးတော့ စလွယ်သိုင်းအိတ် အသေးလေးထဲက နုတ်ခမ်းနီ ထု ယူကာ နုတ်ခမ်းနီဆိုးသည်။

ကံသာက ဒူးတစ်ဝက်ကွေး၍ ကားနှစ်စီးကြား နေရာလွတ်လေးတွင် အကျအန အလုပြင်နေသော သူမ နောင်း မှာ လက်ပိုက်လျက် ရပ်ကြည့်နေလိုက်ပါသည်။ ထိုအခိုက် သူမထဲက တဟင်းဟင်း ရယ်သံင

ကြားလိုက်ရသဖြင့် သူ မျက်ခုံးပင့်မိရပါသည်။

"အဟင်း ့ ဟင်း ့ ရှင်က ကျွန်မကို အထင်သေးလို့ အကဲစမ်းတယ်ဝေါ့လေ ့ ဟုတ်လား၊ ဒီမှာ ့ ့ ကျွန်မ မျက်နှာကို သေချာကြည့်လိုက်စမ်းပါ၊ ရှင်ကို ဖြားယောင်း မြူဆွယ်တဲ့ အရိပ်အယောင် တစ်စွန်းတစ်စ တွေ့မိလို့ လား၊ ကျွန်မကဆင်းရဲပေမယ့် ရှင်ထင်သလောက် မပျော့ ညံ့ဘူးရှင့် ... အိုကေ ... ကဒ် ..."

လက်စသတ်တော့ သူမက အလှပြင်ရုံတင်မက ခုန်ကြည့်ပြီး အမူအရာ လေ့ကျင့်နေတာပါလား။ မင်းသမီးရူး လေးပဲ။ ဘယ်လိုများ မြေထောင်မြှောက်ရပါ ... ။ ကိုယ့်အကြိုက် နှင့် အံဝင်ခွင်ကျ ဖြစ်နေတာမို့ ကံသာက ပြုံးစေ့စေ့ဖြစ်သွား သည်။

"မေမေရယ် ့ သမီးမှားပါတယ်၊ သမီးမိုက်ကို ခွင့်လွှတ် လိုက်ပါနော် ့ ့"

ဟောဗျာ ... ရုတ်တရက်ကြီး မျက်ရည်တွေတောင် ပိုးပိုးပေါက်ပေါက် ကျလာပြန်ပါရောလား ... 🛚

"အိုကေ ့ ကဒ်"

့ ဒီတစ်ခါ ကဒ် အော်လိုက်သူကတော့ ကသာဗလ

ဖြစ်ပါသည်။

သူမက သူ့ကို ချာခနဲ လည်ကြည့်ရင်း

"ကြည့်စမ်း ... ရှင် ဘာလာချောင်းနေတွာ့[©]

စည်ခင်ခ**ာသားစ်တိုတ်**

စည္ခ¢ € • ၁ ဆု ၆ တို က် ကျ^က "မချောင်းပါဘူးဗျာ၊ အမှတ်တမဲ့တွေ့လို့ အားပေးမိတာ ပါ၊ မင်း တော်တော် သရုပ်ဆောင်ကောင်းတာပဲ၊ အလား အလာ ရှိတယ်"

"အပိုတွေ လာဖောမနေပါနဲ့ ... "

"ကိုယ် တကယ်ပြောတာပါ၊ ကိုယ်က ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီ တစ်ခုမှာ ရှယ်ယာဝင်ထားတယ်၊ အလားအလာရှိတဲ့ သရုပ်ဆောင်တွေကို မြေတောင်မြှောက်ပေးတယ်၊ ဒီမှာ ကိုယ့်ကဒ် ယူထား၊ မင်း စိတ်ဝင်စားရင် ဖုန်းဆက်လိုက် လေ့၊ အနုပညာကိစ္စဆို ကိုယ် တတ်နိုင်သလောက် ကူညီ မယ်"

"ဒါမျိုးတွေ ရိုးနေပြီ ... "

"မင်း တလွဲတွေ လျှောက်တွေးနေပြီ ထင့်တယ်၊ ကိုယ်က မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ဘလိုင်းကြီး မမောတတ်ဘူး" "မေကလည်း ရှင် ဖောရဲလောက်အောင် မပေါပါဘူး၊ ရှင်ဆင်တဲ့ ခွင်ထဲကို တိုးဝင်လာမယ် မထင်လေနဲ့ ... ၊ မေက ဘယ်တော့မှ ရုပ်ရှင်မင်းသမီးလုပ်မယ့်လူ မဟုတ် ဘူး"

"ဒါဖြင့် ... သူများကားမှန်နားမှာ ဘာလို့ အမူအရာ လာကျင့်နေသေးလဲ ့.. " "ဒါကတော့ ဝါသနာအရပေါ့"

"ဝါသနာလည်း ပါတယ်ဆိုသေး၊ ရုပ်ရှင်မင်းသမီးလည်း

မလုပ်ဘူးပြောသေး ... "

"ဝါသနာပါတိုင်း ရုပ်ရှင်မင်းသမီး လုပ်ရရောလား၊ ကမ္ဘာ ပေါ်မှာ ရုပ်ရှင်မင်းသမီး ဖြစ်ချင်ရက်နဲ့ မဖြစ်တဲ့သူတွေ များ ရိုက်သတ်လို့တောင် မကုန်ဘူး"

"နေစမ်းပါဦး ... မင်းက ဘာဖြစ်လို့ မင်းသမီး မလုပ်ချင် ရတာလဲ"

"ရှင့်လိုလူမျိုးတွေနဲ့ တွေ့မှာကြောက်လို့ပေါ့" "ဘာ ကိုယ်က ဘယ်လိုလူမျိုး ဖြစ်နေလို့လဲ"

"ဝါသနာရှင်လေးဆွေ ဆွေ့ရင် ကူညီမယ်၊ စောင်မမယ်၊ ဒီ လိအပ်ရင် စပန်ဆာရားမယ်၊ ပြီးရင်တာ ဘဟုန်း "

လိုအပ်ရင် စပွန်ဆာပေးမယ်၊ ပြီးရင်တော့ အဟမ်း ... " "ဟ ... မင်းစကားတွေက စော်ကားလှချည်လား"

မှန်တာမြောပေမယ့် နာသာခံခက် ရှိလှတာမို့ ဘဲသာက စိတ်တိုသွားမိပါသည်။ ကိုယ့်ပုံစံက စားဖားကြီးပုံစုံမျိုး

၏က်နေတာလည်း မဟုတ်။ ရမ္မက်ဇောထန် အဆီပြန် ပြောင်

ာင်းနေတဲ့ ပုံစံမျိုးလည်း မဟုတ် ့ု ့ ကစ်ခါကြည့်ရုံနှင့် ဂုဏ်_{ငှ}ာ် သရေရှိ လူကြီးလူကောင်းပုံ ထိုးထွင်းထွက်နေသည့် ပုံစွဲမျိုး။

^{န္}ကာw ရုပ်ပြာဖျော့ဖျော့ အစင်းကလေးနှင့် ကာကီရောင့်မှာတိုင်လ်

ဘောင်းဘီပွပွ ဝတ်ထားသော သူ့ပုံစံက စတိုင်လ်ကျ ရှင်းသန့် နေတာလည်း အမှန်ပါပင် ... 🛭

ပြီးတော့ ... သူက သူ့ ကိုယ်သူ လူယုတ်မာဟု ဘယ်တုန်းကမှ မသတ်မှတ်ဖူးခဲ့ပါ။ သူ့ဘဝမှာ ဘာမှ မလော် လည်ခဲ့ဘဲ သမားရိုးကျ အိမ်ထောင်ကျခဲ့ဖူးသည်။ ကတရားက မျက်နာသာမပေးလို့ အိမ်ထောင်ရေး ကမကောင်းဘဲ နောက်ဆုံး တော့ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် မုဆိုးဖိုကလေး ဖြစ်လာသည်။ အဲ့ဒီ အမည်ကလည်း မတရားပါ။ ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ့်မိန်းမ သေရုံနဲ့ မဆီမဆိုင် အမဲလိုက်မှဆိုးလိုလို ဘာလိုလိုနှင့် 'မုဆိုးဖို' ဟု အမည်ကောက်တပ်လိုက်သည်။ အစဉ်အဆက်ရှိနေခဲ့တဲ့ ပညတ်ချက်က မရင့်သီးလွန်းဘူးလား။ ဘာအဓိပ္ပာယ်နဲ့ မှဆိုးရှိ လို့ ပညတ်ရတာတဲ့လဲ။ ခုတော့ ့ မှဆိုးဖိုဆိုတာ အမြဲတမ်း မျက်စိဖွင့် နားစွင့်ပြီး သားကောင်လိုက်ရှာနေတဲ့ သူလိုလို ဘာ လိုလိုပင်။

တကယ်ပဲ သူဟာ မုဆိုးလို လူစားဖြစ်တယ်စဲ ထား၊ ဘယ်သားကောင်ကိုမှ အပင်ပန်းခံ လိုက်ရှာမနေရပါ။ သားကောင်လေးတွေက သူတို့သဘောနဲ့သူတို့ ကိုယ့်ရှေ့မှာ လည်စင်းပေးလာကြလို့သာ သနားသဖြင့် ကောက်ယူပွေ့ပိုက် နှစ်သိမ့်ပေးရတာပင် 🚃 🛚

စုညခင်စာ အားစ်တိုက်

"ဒီမှာ ့ှမင်း ကိုယ့်ကို သေချာကြည့်စမ်းပါ၊ မင်း ဒီလိုပြောရအောင် ကိုယ့်ရုပ်က အဲ့ဒီလိုရုပ်မျိုး ပေါက်နေ လိုလား ့

သူ ကောင်မလေးကို မျက်မှောင်ကုတ်ကြည့်ရင်း ယ့်မျက်နာကိုယ် လက်ညှိုးညွှန်၍ မေးမိတော့ ကောင်မလေး

မှုခိုးမခန့် ရယ်ရင်း ့ "အပေါ် ယံရုပ်နဲ့်ဆိုင်လို့လား ္ပ ၊ လူကြီးလူကောင်းပုံစံ ပေါက်နေတဲ့ ကြောင်သူတော် ကြွက်သူခိုးတွေမှ အပုံကြီး"

"ဟ ့္ဘာလိုင်းကြီး လာဖိုက်နေပါလား၊ မင်း ကိုယ့်ကို

သိနေလား"

"အဟက် ္ ့ ရှင်က မင်းသားမို့လို့ ကျွန်မက သိရမှာ လား၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို လူသိများ ကျော်ကြားတယ်လို့

ထင်နေတာကလည်း ရောဂါတစ်မျိုးပဲနော့ ,,, "မင်း ့ု တော်တော် မလွှယ်တဲ့ သူငယ်မပါလား၊ လူ

ကြည်တော့ ရူးသလိုပေါသလိုနဲ့၊ နောက်ကွယ်မှာ အစွယ် ငေါနေတဲ့သူမျိုးပဲ ့ှု ၊ ကဲ ့ှု တော်ပါပြီ ့ှု စေတနာကို နားမလည်တဲ့သူတွေနဲ့ စကားမပြောချင်တော့ပါဘူး ...

"စေတနာ ့ု့ဘာစေတနာလဲ"

"ကဲ ့ ့တော်ဝါပြီကွာ၊ မင်းနဲ့ စကားဆက်ပြောဖို့ မရှိတော့လို့ပါ၊ ဖယ် ့ အဲ့ဒီနားက ့

၉၆ ပညာခင်

"ဘာလို့ ဖယ်ရမှာလဲ"

်အဲ့ဒါ ငါ့ကားကျ မင်း ပိတ်ရပ်နေတော့ ကားပေါ်ကို ငါ ဘယ်လိုတက်ရမလဲ"

"ဪ ့္ အန်ကယ်ကြီး ကားလား"

"ဘာ ့ ့ဘာ ့ မင်း ငါ့ကို ဘယ်လိုခေါ်လိုက်တယ်"

"အန်ကယ်ကြီးအရွယ်မို့ အန်ကယ်ကြီးလို့ ခေါ် လိုက်တာ အုတ်ထိုးသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ഡേ

"ကျွတ် ... ဒီအရွယ် ဒီလိုခေါ် စရာလား"

"ဒီအရွယ် ဒီလိုမခေါ်လို့ အိဓိကလီထုံပြီး ကိုကြီးရ

ခေါ် ရမှာလား "တောက် ...

ဘုဏ်သာက တကယ်ပဲ စိတ်တိုလာကာ ကာ

တံခါးကို ဆွဲဖွင့်ပြီး ကားပေါ် အမြန်တက်ကာ တံခါးကို ခ

မြန်မြန် ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။ "တာ့တာ . . . "

ကောင်မလေးက မချိုမချဉ်ရုပ်နှင့် လက်ပြကျန်

သည်။

ဘယ်လို ကောင်မလေးမှန်းကို မသိပါ။

နောက်တစ်နေ့ ကံသာ ရုံးကထွက်လာတော့ သူ့ ဘားရှေ့မှာ ပိတ်ထိုင်၍ အကျအန ဈေးရောင်းနေသော ဝက်သား

အငွေ့တထောင်းထောင်း ထနေသော ဝက်သား

နှီးကြီးရှေ့မှာ အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်၍ ဝက်သားတုတ်ထိုး

ဆးနေသူကတော့ မနေ့က ့သူ့ကို ဘလိုင်းကြီးဖိုက်သွားသော ဘာင်မလေးပင် ... ။ ကျောလယ်လောက် ဆံပင်စင်းစင်းလေး

ဆျွနှင့် ရှေ့ဆပင်တွေကို ဂျပန်မလေးလို နဖူးပေါ် ထူထူတိတိ

🖘း ချထားကာ နားကွင်းကြီးကြီး လှုပ်တုပ်တုပ်နှင့်၊ အပွင့် 🛶 ယ်ကြီးတွေ ပါသည့် လီနင်ဘလောက်စ် ပါးပါးပွပွလေးကို

ြေးမှာ ခါးပတ်ပတ်၍ ဘောင်းဘီရှည် အဖြူလေးနှင့် တွဲဝတ် ားတာမို့ လူပုံက ခပ်မိုက်မိုက်လေး ချစ်စဖွယ်လေး ဖြစ်နေ

သက်လည်း အမှုအရာက မိုက်ခဲ ့ ့ ဧ ဝက်သားတုတ်ထိုးဗန်းထဲ တ်လုံးကျွတ်ကျ မတတ် စိုက်ကြည့်နေပုံဟာ မျက်လုံးထဲကပင်

ဆိုးအငွေ့ ထွက်မတတ် ငမ်းငမ်းတက်နေသည်။ သူမရဲ့အခွှန့် 🕶 ဝက်သားတုတ် ထိုးဗန်းထဲမှာသာ နှစ်ဝင်စူးစိုက်္ကြ၏ကိ်

စုည<u>ခင်မ**ာနာ**စ်တို</u>တ်

ပုညျခင် ဧာအာန်တိုက်

99

တစ်ချောင်းပြီးတစ်ချောင်း အငမ်းမရ စားနေပုံဟာ အဆ မပြတ်၊ နည်းနည်းလေးတောင် မနား၊ ဆက်တိုက်ကြီးကို ဧ တော့တာပင် ___ ။

> "ကဲ ့ ဝက်သားတုတ်ထိုးသည်ရေ ကျွန်တော့်ကား မလို့ ကားရှေ့က ဖယ်ပါဦးဗျာ"

> "ဪ ့ ဟုတ်ကဲ့ ့ ဟုတ်ကဲ့ ့ တောင်းပန်ပါ ခင်ဗျ၊ ကားမထွက်သေးဘူးထင်လို့ ဒီနားမှာ ချရော မိတာပါ။ ဖယ်ပေးပါမယ်"

"ဦးလေးက ဘယ်ကိုဖယ်မှာလဲ" ကောင်မလေးက ဝက်သားတုတ်ထိုးဗန်း

အကြည့်မလွှဲဘဲ လှမ်းမေးလိုက်တာပင် ္ပ္ဘာ။

ပေါ့" ့

"ဟိုးဘက် ပလက်ဖောင်းကို ရွေ့ရမှာ တူမကြီး "အို ... အဝေးကြီးပဲ၊ ဒီမှာ စားလို့မှမပြီးသေးတာ လက်စကြီး တန်းလန်းနဲ့ ထလိုက်ရမှာလား၊ ခဏ လှီးပြီးသား နားရွက်လေးရယ်၊ လျှာလေးရယ်၊ ဆ ရွက်ရယ်၊ အူမကြီးရယ်၊ အသည်းရယ်၊ ဒီအသာ တွေရယ်တော့ ပြီးအောင် စားပါရစေဦး" "ဆိုလိုတာက ငါက မင်းစားပြီးတဲ့အထိ ရပ်စောင့် ကဲသာက လှမ်းပြောလေမှ သူမက ခေါင်းမော့ လာပြီး မျက်ခုံးပင့်ချီကာ

"သြာ ... လက်စသတ်တော့ အန်ကယ်ကြီးကိုး" "ကျွတ် ... ကြားရတာ စိတ်မသက်သာလိုက်တာ"

"ခဏစောင့်လိုက် အန်ကယ်ကြီး၊ ဒီမှာ စားပြီးခါနီးပြီ" "မင်း ဝက်သားတုတ်ထိုး စားပြီးတဲ့အထိ ထိုင်စောင့်နေရ

အောင် ငါက မင်းရည်းစားမို့လို့လား"

"ဒီအရွယ်နဲ့ ဒီအရွယ် ရည်းစားတော်စရာမှ မဟုတ်တာ၊ တော်ချင်းတော် တူဝရီးပဲတော်မှာ၊ မင်း ဦးလေးမို့လို့လား လို့ မေးပါလား"

ကံသာက သူမရဲ့ မထီတရီပုံကို အသည်းတယား ယား စိတ်တိုလာမိကာ ဝက်သ ကတ်ထိုးသည်ရေ့ သူမနဲဘေးမှ ခုံပုလေးကို ဆွဲယူထိုင်လိုက် ်ာကို စေ့စေ့စပ်စပ် ငုံစိုက်ကြည်လျက် ့

"မင်း ့္ကဲ့ ကိုယ့် သူမက

ကုတ်ကုတ်နှင့် သူ "ကျွန်မင

"కియ్తి

ဥည္းင်ခာအားစ်တီက်

ကိုယ်နဲ့ ရင်းနှီးခွင့်ရအောင် ကိုယ့်ကားမှန်ရှေ့မှာ အမူအရာ လာကျင့်လိုက်၊ ကားရှေ့ပိတ်ရောင်းနေတဲ့ ဝက်သားတုတ် ထိုးသည်ဆီမှာ လာစားလိုက်လုပ်နေတာ မဟုတ်လား၊ လုပ်မနေနဲ့ ဒါမျိုးတွေ ရိုးနေပြီ၊ မင်း ဝင်ချင်ရင် ရိုးရိုး သားသား နူးနူးညံ့ညံလေး ဝင်လာခဲ့၊ ကိုယ်က ဝဲလ်ကမ်း ပဲ၊ ခုလို မူရာမာယာတွေသုံးနေရင်တော့ ကိုယ်က ဆောရီး ပဲ"

"အဟက် ့္တဟက် ့္ကကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးလိုက် တာနော်၊ ရယ်စရာကြီး၊ ဦးလေး ့္တနားရွက် နည်းနည်း လိုးပေးဦး"

"ဟို ့္ တူမကြီးရယ် ့္ ဒီသူငယ်ကို အားနာစရာ၊ သူ့ ကား ထွက်ချင်ရောပေါ့"

"မထွက်ချင်ပါဘူး ဦးလေးရဲ့၊ ဒီမှာ ကျွန်မနားမှာ လာ ထိုင်စကားပြောနေတာ မမြင်ဘူးလား"

"ထွက်ချင်ပြီ ဦးလေး၊ ဖယ်ပေးတော့ …"

ကဲသာက ချက်ချင်းမတ်တတ်ထရပ်ရင်း ဝက်သား တုတ်ထိုးသည်ကို ပြောလိုက်တာမို့ ဝက်သားတုတ်ထိုးသည်က ဆူမကို မေတ္တာရပ်ခံသလို အကြည့်မျိုးဖြင့် လှမ်းကြည့်သည်။ သူ့မျှကတော့ပို့ဂရုမရှိက်သလို ဆက်စားနေသည်။ ချစ်တမ်းကစားသူများ 🚅 🛕 ၁ဝ၁

"စည်ပင်သာယာကို ဖုန်းဆက်လိုက်ရမလား" "မဆက် ့ ့ မဆက်ပါနဲ့ ကွယ်၊ သွားပါ့မယ်၊ တူမကြီး ရယ် ့ ့ ဦးလေးကို ဒုက္ခရောက်အောင် မလုပ်ပါနဲ့ ၊ ဦးလေးတို့မှာ တစ်နေ့ လုပ်မှ တစ်နေ့ စားရတာပါ" "ဟွန်း ့ ့"

ဝက်သားတုတ်ထိုးသည်က တောင်းတောင်းပန်ပန် ပြောရင်း အထမ်းထမ်းဖို့ ထမ်းပိုးပြင်တော့မှ သူမက ဆောင့် ဆောင့်အောင့်အောင့် ထရုပ်လိုက်ပြီး ပိုက်ဆရှင်းပေးလိုက်သည်။ ဝက်သားတုတ်ထိုးသည် ထွက်သွားတော့ ကံသာ

္တာ သူမကို ပြုံးစေ့စေ့ကြည့်ရင်း္

"လိုက်မလား 🙏

"ကားနဲ့ လိုက်မလား မေးတာလေ"

"လူကို ဘယ်လိုအစား အောက်မေ့နေလဲ ့ု့" "ဘယ်လိုအစားမှ မအောက်မေ့ပါဘူး၊ လူထဲက လူပဲ

မဟုတ်လား၊ လူဆိုတာ ဘတ်စ်ကား မစီးဘဲ ကိုယ်ပိုင် ကား စီးရတာတို ကြိုက်တတ်တဲ့ အမျိုးပဲလေ ့ ့ "

"အန်ကယ်ကြီးက ကျွန်မကို အကဲစမ်းနေတာလား"

"သမီးလေးကရော အန်ကယ်ကြီး အသည်းယားအေခွင်် လုပ်နေတာလား"

မှညခင် • ာ အာဝိထိုတ်

MAN

ာ၂ 🌩 ပုညခင်

"ဘာ သမီးလေးလဲ …"

"ဘာ အန်ကယ်ကြီးလဲ 🛒 "

"ဟွန်း . . "

"ဟင်း "

သူမက ဆပင်ကလေး ယမ်းခါသွားအောင် ချာခနဲ

ှည့်ထွက်သွားသည်။ `သူ့ ရင်ထဲမှာလည်း ဘာတွေမှန်းမသိ ပူပ်ခါယမ်း၍ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ဒါ ့ ့ ခံစားမှုအသစ် ဖြစ်ပါ

သည်။

* * *

တိုက်ဆိုင်တာလား ... ရေစက်လားတော့ မသိ။ ဘာလ သွားလေရာမှာ သူမကို မကြာခဏ တွေ့တွေ့နေရ

သူ့ ရုံးခန်း မှန်ပြတင်းနားမှာ ခဏရပ်ကြည့်နေ

မဲ့ရှေ့ ပလက်ဖောင်းမှာ လမ်းလျှောက်သွားတာမျိုး 🚅 🛚 ခှာ သူ့ကားမီးပြိုင်မိနေတုန်း သူ့ကားရေ့ မျဉ်းကြားကနေ

ြောကူးသွားတာမျိုး။ သူမကို တစ်ခါလှမ်းမြင်တိုင်း သူ ရင်ထဲမှာ တစ်ခါ မေး၍သွားပါသည်။ ခုလောလောဆယ်မှာ သူ အလုံးစုံ

ြိုးပေးနေရသည့် မြတ်ပန်းလို ရွှေမင်းသမီးပေါက်စက

🚾 သူ့ကို ခုလို စိတ်လှုပ်ရှားမှုမျိုး မပေးနိုင်ခဲ့ပါ။ တစ်နေ့ ့ သူ ရုံးဆင်းချိန်မှာ ကားပါကဋ်ဆို

ရညခင် • ၁**ဆု** စ်တိုက်

စညာခင္စၥဆားစတ္ကို

လျှောက်လာခဲ့ရာ သူ့ရဲ့ ရွေအိုရောင် မာ့ခ်တူး ကားနောက်ဖုံးပေါ် မှာ အကျအနထိုင်၍ နေကြာစေ့ စားနေသော သူမကို တွေ့လိုက် ရပါသည်။

> "ဟာ ့္တ္ကေတ့္တ္တပိုင်စိုးပိုင်နင်းနဲ့ မင်း ဒါဘာလုပ်တာလဲဳ "မတွေ့ဘူးလား၊ နေကြာစေ့ စားနေတာ"

သူမက နေကြာစေ့ခွဲတွေကို သူ့ကားပေါ်သို့ လက် နောက်ပြန်ပစ်ချရင်း ပြောသည်။ ကားဘောနက်ပေါ်မှာလည်း နေကြာစေ့ခွဲတွေ ပြန့်ကြီနေပါသည်။

> "ကြည့်စမ်း ့ေနေကြာစေခွဲတွေ ပစ်စလက်ခတ် ချထား လိုက်တာ မင်း တော်တော်အတင့်ရဲနေပါလား ့ေ ၊ ခါ မင်းတို့ မိန်းကလေးတွေရဲ့ အထာလား၊ ဒီလူကြီး ငါ့ကို စကားရောဖောရော လုပ်နေကျပဲ၊ ငါ့ကို ကြွေနေတာ သေချာတယ်၊ ငါဘာလုပ်လုပ် ဗွေမယူပါဘူးလို့ ယူဆ ထားတာလား၊ မှားမယ် ကလေးမ၊ နေရာတိုင်းမှာ သူ့ အကန့်နဲ့သူဆိုတာ ရှိတယ်၊ မင်း ဘာသဘောနဲ့ ငါနဲ့ လာပတ်သက်နေတာလဲ ့ ၊ ငါ့ကို အထင်မကြီးသလိုလို နဲ့ မင်းကိုယ်မင်း မာနတစ်ခွဲသားပုံဖမ်းပြီး ငါ့ဆိုဏ အထင်ကြီးမှုကို အရယူချင်နေတာလား၊ အဲ့ဒါမျိုး မာယာ တွေ ရိုးနေပြီကွ ့ ၊ ခုခေတ် မိန်းကလေးတွေရဲ့ မှုစာ

မာယာ အထာလောက်ကတော့ ကသာတို့က ပျင်းသနား တယ်။ မိန်းမတွေအကြောင်း သိလွန်းလို့ အတိုနေပြီကွ" ကံသာက ဒေါသဖြင့် ဆက်တိုက်ပြောချလိုက်ပါ သည်။ သူ့စကားဆုံးတော့ သူမ မျက်နှာလေးက စောစောကနဲ့ တခြားစီဖြစ်နေတာကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ သနားစဖွယ် မျက် နာငယ်လေးနှင့် မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ မျက်ရည်တွေ ပြည့်အိုင်လာ တာမို့ သူ ရှေ့ဆက်မပြောမိတော့ဘဲ နွတ်ဆိတ်သွားရပါသည်။ သူမက ငိုသံအက်အက်လေးနှင့် ...

"မေ ့ စိတ်ညစ်လို့ နေကြာစေ့ စားနေတာပါ"

"စိတ်ညစ်လို့ နေကြာစေ့ စားတယ် ! မကြားဖူးဘူး" "နေကြာစေ့ စားတာက လက်ဝင်တယ်လေ၊ အစေ့လေး ကစ်စေ့ စားဖို့ ရှေ့သွားနဲ့ကိုက်ရ၊ အံသွားနဲ့ခွဲရ၊ အထဲက ့အဆံပိစ်လေးကို လျှာနဲ့ သွားနဲ့ မရမက ကုပ်ကော်ယူရ ့်ဘာ့ စိတ်က နေကြာစေ့စားရဖို့ဆီမှာ အာရုံရောက်ပြီး စိတ် သစ်တာကို နည်းနည်းမေ့နိုင်သွားလို့ပေါ့ ..." "ဒါဖြင်းလည်း တခြားမှာ သွားစား၊ ငါ့ကားပေါ်မှာ လာမော်းနဲ့ ..."

"အန်ကယ်ကြီးကို လာစောင့်ရင်း စားနေတာပါ" "ငါ့ကို စောင့်တယ် ! ကျွတ် __ မင်း __ အဲ့ဒီလို မန္တာ် လုပ်ႏွဲ့"

စုညခင်စ႒အာဝီတိုက်

၁၀၆ 🏚 ပညာခင်

မှန်းရ ခပ်ခက်ခက်ပင်။

ချစ်တမ်းကစားသူများ 🔔 🍝

207

"ဟုတ်ကဲ့ ့ ့ မကြိုက်ရင် မခေါ်တော့ပါဘူး"

သူမက အပိုးကျိုးကျိုးလေး ပြန်ပြောတာမို့ သူ သနားချင်သလိုလိုတောင် ဖြစ်သွားသည်။ ကောင်မလေးပုံစက မနေ့က တစ်မျိုး၊ တစ်နေ့က တစ်မျိုး၊ ခုလည်း နောက်တစ်မျိုး ဖြစ်နေသည်။ ဘယ်ဟာ ကာရိက်တာအမှန်လဲဆိုတာတောင်

ကောင်မလေး ပါးစပ်က ဘာတွေဘယ်လိုပဲ ပြော နေနေ သူမပုံစံက အပေါစားဆန်ဆန် နိမ့်နိမ့်ပါးပါး ပုံစံမျိုးတော့ လုံးဝမပေါ် လွင်။ မျက်လုံးအကြည့်တွေက မကလက်။ ပေါ့ရုပ်ရုပ် လည်း ဖြစ်မနေ။ သူမအကြည့်တွေက တည်ကြည်စူးရှသည်။ လိုအင်တစ်ခုကြောင့် လာချည်းကပ်သော မိန်းမများစွာနှင့် ရွှ တွေ့ဖူး ကြုံဖူးခဲ့ပါသည်။ သူမကြည့်ရတာတော့ အဲ့ဒီလို မို့န်း ကလေးမျိုး မဟုတ်တာလည်း သေချာသည်။ ပုံစံလေးကျားလုံ့ တစ်တစ်လို့ ဆိုရမှာဖြစ်ပေမယ့် မိကောင်းဖခင် သားသ_{ိက္ခ}စေရုံး လေး ပေါ် လွင်ကာ တစ်မျိုးလေး သန့်ထွက်နေသည်

ကြိုးသိုင်းဖိနပ်အပါးလေး ဝတ်ထားသော ခြေ ထောက်ကလေးက သန့်ပြန့်ဝင်းမွတ်လျက်၊ အရောင်မှိန်မှိန် ကြေကြေတွန့်တွန့် စကဒ်နဲ့ အင်္ကျီလေးဟာ ဟောင်းနှမ်းကြေ တွန့်နေတာမျိုး မဟုတ်ဘဲ အော်ရီဂျင်နယ် အကြေသား တန်ဖိုး

သီနင်လေးတွေ ဆိုတာလောက်တော့ သူမသိဘဲ မနေ။ 🎒 ပိုက်ဆရှိပြီး ဖက်ရှင်ကျသူ၊ အထူးသဖြင့် ငယ်ရွယ် တာ ထူထူထဲထဲ အရောင်တောက်တောက် ပိုးဖွဲကတ္တိပါ ာတွေကို ဝတ်လေ့မရှိကြတော့ပါ။ ကြည့်လိုက်ရင် ခပ် ခပ်ကြေကြေ ကပိုကရှိဆန်သလိုလိုနှင့် ပေါ့ပါးစ**တိုင်**လ် 🕶 ချည်သားအရောင်မှိန်မှိန် ဘိုဆန်ဆန် ကာကီ၊ မီးခိုး ေ့ချည်သားအရောင် ငြိမ်ငြိမ်လေးတွေကို ဝတ်တတ်ကြ 🗪။ ကြည့်လိုက်ရင် ဘာမှမဟုတ်ဘူးလို့ ထင်ရပေမယ့် တောကိုတော့ သူသိသည်။ သူမရဲ့ လည်တိုင်မှာ၊ နားရွက် သက်ဖျားတွေမှာ စိန်ရွှေ တစ်ပြားသားမှ မရှိပေမယ့် သည်ဆွဲ၊ နားကပ်၊ ဟန်းချိန်းလေးတွေက ဖက်ရှင်ကျကာ ည်။ ခုခေတ်မှာ စိန်ရွှေရှိသူလည်း ဒါမျိုးလေးတွေကို ေစားနှင့် လိုက်ဖက်အောင် ဝတ်တတ်နေကြတာမို့ သူမ ာ်ဆဲမရှိသူဟု ပြောလို့မရပြန်။

က်သာဗလတို့က မိန်းကလေးများစွာနှင့် ပတ် နှင်းနှီးဖူးပြီမို့ မိန်းကလေးတွေကို အကဲခတ်တတ်နေပြီ။ အက္ခပေး ထောင်ချောက်ဆင်မည့် မိန်းကလေးမျိုးဆိုရင် ဆာစောစီးစီး ဝေးဆေးကရှောင်ဖို့ အမြဲ သတိဝီရိယထား

-δ.

စုညခင် ⊕ာ အာစ်တိုက်

တိုကဲ 🌉

ပုညခင် 🔹 အားစီ တို ထိ

ကံသာသည် သူမကို အကဲခုတ်နေရင်းကပင် ... "ကဲ ... ပြောပါဦး၊ ငါ့ကို လာစောင့်နေရခြင်း အကြောင် ရင်းကို ..."

"ဟိုလေ ့ မေလေ ့ အန်ကယ်လ် ့ အဲ ့ သူ့ဆီဏ ပိုက်ဆံချေးချင်လို့ . . ."

"ဟ ့ ဘလိုင်းကြီးပါလား၊ မထင်ရဘူးနော်"

ကံသာက ခပ်ဆတ်ဆတ် ပြောလိုက်တော့ သူမာ

ကံသာ့ကို ကြောက်သလိုလို မျက်နှာလေးမျိုးနှင့် ကြည့်နေသည် "ဒီမှာ ... မင်းက ကိုယ့်ကို မိန်းကလေးမြင်တိုင်း ပိုက်ဆ

ချေးတတ်တဲ့ နှာဘူးများ အောက်မေ့နေလား"

"ဟိုတစ်နေ့ကတော့ ရှင်ပဲ ဘလိုင်းကြီး စပြောတာလေ တတ်နိုင်သလောက် ကူညီချင်တယ်ဆို"

"ဟ ္က အဲ့ဒါက အနုပညာကိစ္စကို ပြောတာ၊ မင်း္တ

မင်းသမီးဖြစ်ချင်ရင် မြေတောင်မြွှောက်ပေးနိုင်တွယ်ရ ပြောတာ ... "

"ဒါဆို ရှင်က မိန်းကလေးမြင်တိုင်း ပိုက်ဆံချေးတတ်စွဲ နာဘူးမဟုတ်ပေမယ့် မိန်းကလေးမြင်တိုင်း မြေတောင် မြှောက်ချင်တဲ့ သူမျိုးပေါ့နော်"

"အနုပညာမှာ အလားအလာရှိမှ မြွောက်မှာပေါ့၊ အလာ

အလာမရှိဘဲ မြေတောင်မြွှောက်မယ်လို့ မပြောမိပါဘူး" "ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ပိုက်ဆံချေးတာနဲ့ မြေတောင်မြှောက် တာက အခေါ် အဝေါ်ချင်းသာ ကွာပေမယ့် ပိုက်ဆံကုန် တာချင်းတော့ အတူတူပဲလေး ပိုက်ဆံချေးတာက ချေး လိုက်ပြီးရင် ဇယားသိပ်မရှပ်ဘူး၊ မြေတောင်မြွှောက်တယ် ဆိုတာက စဉ်ဆက်မပြတ် ပိုက်ဆံတွေ ကုန်နေမယ့် အလုပ် ္ ၊ မေက လွယ်တဲ့ အကူအညီမျိုးပဲ တောင်း တာပါ"

"နာမည်တောင် မသိတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ပိုက်ဆံချေး ရအောင် ငါက အရူးလား"

"မေ့နာမည်က 'မေ' ပါး ဒါဆို ဆျေးလို့ရပြီလား ့့့" ကောင်မလေး ပြောပုံက ရယ်ချင်စရာမို့ သူ မသိ

🖚 ပြုံးမိသွားရင်း သက်ပြင်းချမိကာ 🚃

"မင်းက ဘယ်လောက်ချေးချင်တာလဲ"

"ငါးသောင်းတည်း . . . "

သူမက လက်ငါးချောင်း ထောင်ပြရင်း ဝမ်းသာ

🗪းရ ဖြေသည်။ သူက သူမပုံစံကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့် ဆိုက်ရင်း ...

"ဝတ်ထားတဲ့ ဖိနပ်က တော်တော်လှတယ်"

<u>မူညခင်ခ႒အားစ်တိုက်</u>

A MAN

"ရှင် … "

"ဖိနပ်က လှတယ်လို့ ပြောတာ ့ ၊ မဂ္ဂဇင်းတွေး ဖိနပ်ကြော်ငြာတွေထဲမှာ အဲ့ဒါမျိုး ဖိနပ် တွေ့ဖူးက Heat wave လား ဘာ့လား၊ ဘယ်လောက်ပေးရလဲ "အို ့ ဒါက သူငယ်ချင်း လက်ဆောင်ပေးတာပါ "အဝတ်အစားတွေကလည်း စတိုင်လ်ကျကျပဲနော်၊ ထားတဲ့ အိတ်ကလည်း ဂေါ်လီဆန်ပေမယ့် ဈေးငြ ရှားပါးတဲ့ အိတ်မျိုးပဲ၊ ဈေးကွက်ထဲမှာ ဒါမျိုး စေ များများ မတွေ့မိဘူး၊ ဘယ်က ဝယ်တာလဲ ့ ့ "ဒါလည်း သူများ လက်ဆောင်ပေးတာပဲလေ၊ စ

ခါလည်း သူများ လက်ဆောင်ပေးတာပဲလေ၊ ဧ ဆောင်ပေးတာဆိုတော့ ရောင်းစားလို့မဖြစ်ဘဲ သုံး ရတော့ အလကားသက်သက် လူအထင်ကြီးခံနေရင ပိုက်ဆံချေးရင်တောင် ဆင်းရဲသားပုံမပေါက်တော့ အ အဆေး ခံနေရတယ်လေ ့"

သူ ရယ်မောလိုက်မိရင်း ...

်ဴမင်းက ဘာအတွက် ငွေလိုတာလဲ ့ ့ "

သူမ မျက်ဝန်းထဲမှာ ရုတ်တရက်ကြီး မျက် တွေ ဝဲတက်လာသည်။

"အဖေ ့ ့ အဖေ ဆေးရုံတက်ရမှာမို့လို့ပါ"

"ဘာရောဂါ ဖြစ်လို့လဲ"

"အသည်းကင်ဆာပါ၊ အဖေက အရက်သိပ်သောက်တာ၊ မေတို့က အဖေတစ်ခု သမီးတစ်ခုပါ၊ အမေက မေ ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ဆုံးသွားပါပြီ၊ အဖေက စီးပွား လည်း မရှာနိုင်တော့ မေပဲ အလုပ်လုပ်နေရတာ၊ မေက ဟိုဘက် တစ်လမ်းကျော်က စူပါမတ်ကတ်မှာ အလုပ် လုပ်တယ်လေ"

"မင်းတို့ကို ကူညီမယ့် ဆွေမျိုးသားချင်းရော မရှိဘူး လား"

"ဆွေမျိုးတွေတော့ ရှိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူတို့ဖို့တောင် အနိုင်နိုင်ရယ်၊ မေ့ကို မကူညီနိုင်ပါဘူး၊ မေလည်း ခုလို တစိမ်းတစ်ယောက် ယောက်ျားတစ်ယောက်ဆီမှာ ပိုက်ဆံ ချေးရတာ အရမ်းရှက်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အပေ့အတွက် က အရမ်းအရေးကြီးနေလို့ အရဲစွန့်ပြီး ချေးမိတာပါ" ပြောပုံကလည်း တကယ့်ကို ညှိုးညှိုးငယ်ငယ် ...

အပူလုံးပိနေသော ပုံစံမျိုးလေး ပေါ် လွင်နေတာမို့ ကံသာဗလက သက်ပြင်းချမိပါသည်။ ပိုက်ဆငါးသောင်းဆိုတာ ကိုယ့်အတွက် ဘာမှမဟုတ်ပေမယ့် သူတို့လိုလူမျိုးတွေရဲ့ ဘဝကို ကယ်တွင့်ပ နိုင်တာပဲလေဟု တွေးမိကာ ပိုက်ဆံအိတ်ထဲက ငါးခွေတင်း တစ်အုပ်ကို နိုက်ယူလိုက်ပါသည်။

ဥည္ခင်စ႒အားစီတိုက်

စြညချင်ခြေသနာပ်ထိုက် 🎊

၁၁၂ 🎍 ပုည်ခင်

"ကဲ ့ ရော ့ ပြန်လည်း ဆပ်မနေနဲ့တော့"

မေက ချက်ချင်း လှမ်းမယူဘဲ ...

"တစ်ခုတော့ ပြောထားချင်တယ်"

"ဘາလဲ . . "

"ဒီပိုက်ဆံအတွက် မေ့ဆီက ဘာမှပြန်ပြီး မမျှော်လင့်စေ ချင်ဘူး"

အမယ် ့့ အလာကြီးပါလား။

"ငါကလည်း စေတနာသန့်သန့်နဲ့ ကူညီရုံအပြင် ဘာမှ မမျှော်လင့်ပါဘူး"

"ပြီးတော့ ... နောက်တစ်ခါ မေနဲ့ လမ်းမှာတွေ့ရင် ဘာမှ

မတောင်းဆိုရဘူး"

"ငါက ဘာကိုတောင်းဆိုရမှာလဲ၊ မင်းဆီက တောင်းဆို

စရာ ဘာမှမရှိဘူး"

"ကော်ဖီ အတူသောက်ရအောင်၊ ဒင်နာ အတူစားရ

အောင် ... ဆိုတာမျိုးလည်း မတောင်းဆိုရဘူး၊ ကိုကြီး ကလေ ... သမီးကိုလေ ဆိုတာမျိုး ရိတိတိ အီစီကလီ

တွေလည်း မပြောရဘူး"

"ဪ့ ့ ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ မေ ပြောသမျှ လိုက်နာပါ့မယ်၊ ခုလို ပိုက်ဆံထုတ်ချေးခွင့်ပြုတဲ့အတွက်လည်း အရမ်း ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🎍 ၁၁၃ ကျေးဓူးတင်ပါတယ်၊ စိတ်သန့်သန့်နဲ့ ယူတော်မူပါ

ခင်ဗျာ"

မေက သူပေးသော ပိုက်ဆံကို ခပ်တည်တည်

လှမ်းယူလိုက်သည်။ ဪ ့ ့ ပိုက်ဆံချေးတာတောင် အပေါ်စီး

က ချေးတတ်လေစွ။

"ကျေးဇူးပဲ ္ ့ "

"ဟုတ်ကဲ့ ့ ကျွန်တော်ကလည်း ကျေးစူးတင်ပါတယ်"့

က်သာဗလက ခပ်ငေါ့ငေါ့ ပြန်ပြောမိသည်။ သူမ က သူ့ရှေ့က ထွက်သွားတော့မှ ကားတံခါးကိုဖွင့်၍ ကားထဲ

ဝင်ကာ ကားစက်နှိုးဆဲမှာ <u>.</u>..

့"ဒေါက် 🚅 ဒေါက်"

ကားမှန်ခေါက်သံကြောင့် သူ အပြင်ကိုလှမ်းကြည့် တော့ သူမကို တွေ့ရသည်။ သူမက သူ့ကိုငုံ့ကြည့်ရင်း ကား

ှန်ချဖို့ လက်ဟန်ပြသည်။ သူ ကားမှန်ချပေးလိုက်တော့ ့့္

"မေးဖို့မေ့နေလို ့္က ၊ လူကြီးနာမည် ဘယ်သူလဲ"

"ဘယ်လူကြီးကို မေးတာလဲ"

"కేర్బుడ్తొందు ..."

သူမက သူ့ကို ဆတ်ခနဲ လက်ညှိုးထိုး၊ မျက်လွှဲ

ပြူး၍ ပြောပုံက ချစ်စဖွယ်ပင်။ သူက ပြုံးလိုက်ရင်းတွ

စညာခင်ခ႒ ဆာစေတီတိ

စည္ေန ငဲ ေ ၁

Non!

ပြညခင်စာသနာစ်တိုက်

၁၁၄ 秦 ပညဆ်

"ကိုယ့်နာမည် ကသာဗလ ..."

"ဦးကံသာဗလပေါ့၊ မှတ်ထားလိုက်မယ်လေ၊ နာမည် တောင် မသိတဲ့ လူတစ်ယောက်ဆီက ပိုက်ဆံ ချေးလာ ခဲ့တယ်ဆိုရင် အရူးလို့အထင်ခံရမှာစိုးလို့ မေးထားတာ"

သူမက မချိုမချဉ်ပြုးကလေး ပြုံးရင်း လှည့်ထွက်

သွားသည်။

ထိုည်က သူ အိပ်မပျော်ပါ။

သူမရဲ့ မချိုမချဉ် ပြုံးသော မျက်နှာ၊ မထီတရီ မျက်နှာပေး၊ ညိုးငယ်နွမ်းလျ အားငယ်ရိပ်သန်းနေသော မျက် နာထား၊ မျက်ရည်စေ့ဝဲသော မျက်ဝန်းအစုံ၊ ပြောင်စပ်စပ် သရော် တော်တော် အပိုးမကျိုးသော ရုပ်၊ ရုဲတ်တရက်ကြီး အပိုးကျိုး

သွားသော အမူအရာတွေကို စေ့စေ့စပ်စပ် ပြန်စဉ်းစားရင်း 'မေ' ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးဟာ စိတ်မှမှန်ရဲ့လားဟု သံသယ

၀င်မိပါသေးသည်။ လောလောဆယ်မှာတော့ ထိုမျက်နာပေါင်း များစွာက သူ့ကို ပဟေဠိပေးရင်း သူမကို အမြဲ သတိရအောင်

ဆွဲဆောင်လျက် ရှိပါတော့သည်။

"ကိုကို <u>...မြ</u>တ်ပန်း သရုပ်ဆောင်တာ ကောင်းရဲ့လား"

"အင်ဟင် ့္တကောင်းပါတယ် မြတ်ပန်းရဲ့ ့့့"

အားနာပါးနာ ခေါင်းညီတ်လိုက်ရပေမယ့် ခုန

ခြတ်ပန်း ဘာတွေကို ဘယ်လို သရုပ်ဆောင်သွားတယ်ဆိုတာ ဆာာင် ကံသာ မသိလိုက်ပါ။ ဒီနေ့ အလုပ်နည်းနည်းအားတာ

🕯 ပျင်းပျင်းရှိတာနဲ့ မြတ်ပန်း ရိုက်ကွင်းကို လိုက်လာခဲ့တာပင်။

သစ်ပင်ရိပ်မှာ ခေါက်ကုလားထိုင်လေးနဲ့ ထိုင်ရင်း မြတ်ပန်း သရုပ်ဆောင်တာကို လှမ်းကြည့်နေမိသော်လည်း အာရုံက

စာခြားမှာ ... ။

ခုတလော မြတ်ပန်းဆီ လူသာရောက်နေပေမယ့်င

ော်က တခြားကို လွင့်လွင့်နေပါသည်။

"ခဏလေးနော် ကိုကို၊ နောက်တစ်ခန်းပြီးရင့် ပြီးပါပြီ၊

စညာခင်မှာအာစ်တိုက်

ပုည ခင် 🕶 အခု ဝိတိုက်

ဒီကပြီးရင် နေ့လယ်စာ သွားစားကြမယ်လေ၊ ပြီးရင် မြတ်ပန်း ဈေးဝလ် ထွက်ချင်သေးတယ်၊ ကိုကို လိုက်ပို့ ပေးဦးနော်၊ ဟိုတစ်ခေါက်က မြတ်ပန်း ကြည့်လာတဲ့ စိန်လက်စွပ်လေး ဝယ်ပေးမယ် မဟုတ်လားဟင် 🏬 "ဪ ့ အင်း ့ ဝယ်ပေးပါ့မယ်ကွာ" "အဲ့ဒါကြောင့် ကိုကိုကို ချစ်ရတာ"

မြတ်ပန်းက သူ့ပါးကို ရွတ်ခနဲ နမ်းပြီး ရှုတင် ဘက်သို့ ထွက်သွားပါသည်။ အင်း ့.. လူရှေ့မရှောင် ခဏခဏ နမ်းပါများတော့လည်း ရှိန်းမြနွေးဖိုတာတွေ မရှိတော့ပါ။ 'နမ်းဝါ များတော့ ဟုန် ဆိုသလို အနမ်းတွေက ဟုန်ကုန်ပြီ။

ပြီးတော့ ... ခုတလောမှာ မြတ်ပန်းက သူ့ကို အရင်ကလောက် သိပ်မဆွဲဆောင်နိုင်တော့ပါ။ မြတ်ပန်းအတွက် ကုန်ကျရတာတွေကိုလည်း နှမြောသလို ဖြစ်ဖြစ်လာသည်။ သူ ဘယ်လောက်ပဲ ပံ့ပိုးပေမယ့် မြတ်ပန်းက

အနုပညာလောကမှာ တတိယတန်းစား မင်းသမီးအဆင့်လောက် ဖြင့် ရပ်တဲ့နေပါသည်။ မြတ်ပန်းရဲ့ အနေအထားဟာ ရေ့တန်း ကို ရောက်လာဖို့လည်း အလားအလာမရှိ။ ရောက်တဲ့နေ့ရာမှာ ရပ်နေရဝါသော ဘုံမဝင် ဆုံမဝင် အနေအထားမျိုး။ သရုံ ဆောင် တိုးတက်အောင်တော့ မကြိုးစားဘဲ အချင်းချင်း အဝတ်

အစား အသုံးအဆောင်ချင်း ပြိုင်ဆိုင်ချင်ဇော အားကြီးလွန်းနေ သည်။

မြတ်ပန်းရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို သူ သဘောမကျသော် လည်း မြတ်ပန်းရဲ့ အမူအနွဲ့ကလေးတွေက သူ့ကို သာယာမှု ောာ့ ပေးနိုင်သေးတာမို့ ခုလို မြတ်ပန်းရှိရာကို ရောက်ရောက် လာရသေးတာပင်။

"တို့တို့တို"

ဖုန်းမြည်သံကြားရတာမို့ သူက ခါးမှာချိတ်ထား

သော ဖုန်းကို ဖြုတ်ယူလိုက်ပြီး 🛒

"ဟဲလို ... "ဟဲလို ့ စပ္စန်ဆာ ဦးလေးကြီးလား"

"ဘာ

မှန်တာပြောတော့ နာရပါသည်။ ကံသာသည် ဒေါသထွက်လာကာ

"မင်း ဘယ်သူလဲ ့ ့ "

"အသံ မမှတ်မိဘူးလား၊ မှတ်ရတဲ့အသံတွေ များလွန်း

လို့ ရောကုန်ပြီထင်တယ့်"

"မရောပါဘူး၊ မင်းက အသံသစ်မို့လို့ ရုတ်တရက် မမ္မဇွာ် မိတာပါ၊ မင်း ဘယ်းင်းခဲ့ဖစ္တာ ပြောပါ"

၁၁၈ 🏚 ပုညခင်

"ຜບໄ ຼ "

"య్రా…"

ကံသာက အံ့ဩ ရင်ခုန်သွားပါသည်။

"မင်း ငါ့ဖုန်းနံပါတ် ဘယ်လိုရလဲ ... "

"ဒီလိုပဲ ့ ရှင့်ရုံးခန်းမှာ မလိမ့်တပတ် စုံစမ်းလိုက်တာ ပေါ့"

"တကူးတက စုံစမ်းစရာ လိုလို့လား၊ မင်း တောင်းရင် ကိုယ်ပေးပါတယ်"

"အဟက် ့ု ဝမ်းသာအားရ ပေးမယ်ဆိုတာ သိပါတယ်" လှောင်ပြောင် ရယ်သံကြောင့် ကံသာက စိတ်တို့

လာမိကာ ္တ

"ဒီမှာ ့ မင်း ငါ့ကို နောက်စရာများ အောက်မေ့ရေ လား၊ မင်း ဘယ်လိုမိန်းကလေးလဲ၊ မင်းလိုမိန်းကလေး မျိုး ငါ တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး၊ လေသံရော ပုံစံရေး

မျိုး ငါ တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး၊ လေသရော ပုံစံရေ အခုတစ်မျိုး တော်ကြာတစ်မျိုး၊ စိတ်ရောမှန်ရဲ့လား

"မှန်သားပဲ"

"မင်း ငါ့ဆီက ပိုက်ဆံငါးသောင်း ယူသွားတာရော မှတ်မိသေးရဲ့လား"

"မှတ်မိသားပဲ" 🧞 မဂြ.

"မှတ်မိရင်လည်း မင်း ငါ့ကို ကျေးဇူးတင်း တလေး တစား ဆက်ဆံပေါ့၊ မင်းကို ပိုက်ဆံပေးလိုက်ရတဲ့ အတွက် ငါ မင်းကို အီစီကလီ မလုပ်ဘူး၊ ဟိုသွား

ချစ်တမ်းကစားသူများ ౣ

၁၁၉

ဒီသွားဖို့ မခေါ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် တစ်ခုတော့ မင်းဆီက လိုချင်တယ်၊ မင်း ငါ့ကို လေးလေးစားစား ဆက်ဆံပါ"

"လေးစားခံချင်ရင် လေးစားခံရအောင် နေပေါ့"

"ဟ ့ ဘလိုင်းကြီးပါလား၊ ငါ မိန်းကလေးတွေအတွက် ပိုက်ဆံအကုန်ခံခဲ့သမျှထဲမှာ မင်းအတွက် အကုန်ခံရတာ အရှုံးဆုံးပဲ၊ တခြား မိန်းကလေးတွေက အနည်းဆုံးတော့

ငါ့ကို အပြုံးလေးတစ်ချက်တော့ ပေးသေးတယ်၊ ငါ့ဆီ

ပီယဝါစာသဲလေးတွေနဲ့ သာသောင့်သာယာ ဖုန်းဆက်ကြ တယ်၊ ငါနဲ့ ထမင်းအတူစားရင်း အရိုးနွှင်ပေး ဟင်းခပ် ထည့်ပေး၊ ခွံ့ကျွေးတာလောက်တော့ လုပ်သေးတယ်၊

မင်းကျမှ ပိုက်ဆံပေးရတဲ့သူကတောင် အောက်ကျနောက် ကျနဲ့၊ မင်းမကြိုက်တာ မတောင်းဆိုမိဖို့ ကတိတွေ

ပေးပြီးမှ ပိုက်ဆံပေးခွင့် ရလိုက်တယ်း ပြီးတော့ ... အခု လည်း ငါ့ဆိ ဖုန်းဆက်ပြီး စော်ကား မော်ကား ရှိသဲ့သဲ့ ပြောပြန်ပြီ၊ ငါက မရိရဘဲ မင်းကပဲ ရိနေတာ၊ ဒီလိုမှန်း လိ

သိရင် ပိုက်ဆံပေးခါနီးက ပိုက်ဆံယူပြီးရင် ငါ့ကို ရို့အိုတို မလုပ်ဖို့ ကတိတောင်းခဲ့ပါတယ်"

စည်းခင်မ႒နာဝေတိုက် 🚫

ည • င် ၂ သွင် စ်တို တ်

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🛕 ၁၂၁

"ဒါပေမယ့် ့ မေက လှတော့ အဲ့ဒီတုန်းက ကိုကံ ဘာမှမမြင်တော့ဘူးလေ၊ မေ ပြောသမျှ ခေါင်းညိတ်ပြီး မေ လိုချင်တဲ့ ပိုက်ဆံကို ချေးရုံမက ပေးတောင်ပေးလိုက် သေးတာလေ၊ ကိုကံ မွှန်တော့ ကိုကံပဲ ခံပေါ့" "ဘာ၊ ဟေ့ ့ ငါက မင်းအဖေနေမကောင်းတဲ့ကိစ္စမို့လို့ လူလူချင်း စာနာသနားလို့ ပေးလိုက်တာကွ" "ဒါပေမယ့် စိတ်ဝင်စားစရာ မကောင်းတဲ့ ရုပ်ဆိုးဆိုး ကောင်မလေးတစ်ယောက်က ပိုက်ဆံလာချေးရင်တော့

"အေး ့ု ဟုတ်တယ်၊ ငါက နာဘူးမို့လို့၊ လှတာမြင်ရင် သဘောကျလို့၊ မင်းကို ကူညီလိုက်ရင် တစ်နေ့ကျရင် တစ်ခုခု အခွင့်အရေးရမယ်ထင်လို့ ရင်းလိုက်တာဟေ့ ... သိပြီလား"

ကံသာက ဒေါသထွက်လာပြီမို့ တမင် ငေါ့ပြော

လိုက်မိတော့ သူမက တဟင်းဟင်း ရယ်ရင်း ...

ပေးမယ်မထင်ဘူးနော်"

"ရှင် သေချာပေါက် ရမှာပါ ကိုကံ၊ အရမ်း ကြည်နား စရာကောင်းတဲ့ အခွင့်အရေးတစ်ခုကို ဒီနေ့ပဲ ရတော့မှာ ပါ၊ မေနဲ့ ဖုန်းပြောပြီးတာနဲ့ (.....) က မိဘမဲ့ကျောင်း ကို ရှင် သွားကြည့်လိုက်ပါ၊ ရှင့်ဘဝမှာ တစ်ခါမှ မကြည် နူးဖူးတဲ့ ကြည်နူးမှုမျိုးနဲ့ အရမ်းကို ကြည်နူးဝမ်းမြောက် ရပါလိမ့်မယ်"

သုမက ပြောပြောဆိုဆို ဖုန်းချသွားသည်။ ကဲသာမှာတော့ ဖုန်းကိုကိုင်ရင်း စိတ်လှုပ်ရှားမှု ရှားစွာဖြင့် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

ပယောင္ရွိ ... ?

သူမ ဖွက်ထားသော ပဟေဠိကို သူ သိချင်လှတာ မို့ သူမ ပြောသောနေရာသို့ သွားဖို့ စိတ်ကူးကာ မြတ်ပန်းကို ဘာမှပြောတော့ဘဲ ချက်ချင်း ထထွက်လာခဲ့ပါသည်။

* * *

တစ်နေ့စာ ထမင်းနှင့် ကြက်သားတင်း အလှူရှင် ဦးကံသာဗလ

က်သာသည် မိဘမဲ့ကလေးကျောင်းရှေ့မှာ ထောင် ထားသည့် သစ်သားဘုတ်ပေါ်မှာ မြေဖြူဖြင့် ရေးထားသော စာလုံးတွေကို ငေးကြည့်ရင်း ရင်ထဲမှာ တစ်မျိုးတမည် ခံစုအွ^{ှင့်} နေရပါသည်။ ကြည်နူးတာလား၊ ပျော်တာလား၊ ပိတိဖြစ်တာ

ပည္းင်စာသာစ်တီတော်

. www.

လား ခွဲခွဲခြားခြားတော့ မသိ။ ခံစားချက်အားလုံး လုံးထွေးရ သည်။ ပြီးတော့ ပိုက်ဆံတွေ ပေါပါရက်နဲ့ ထိုပိုက်ဆံတွေကို 'ကြောင်'တဲ့နေရာမှာပဲ သုံးကာ တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် ဒီနေရာ မျိုးမှာ လှူဒါန်းတွေရမည်မှန်း မသိသော ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြစ်

မင်း ငါ့ကို အရှက်ရအောင် လုပ်သွားခဲ့တာလာ

C⊎ ... ∎

ရှက်မိသည်။

မင်း ဒီလိုလှူလိုက်တဲ့အတွက် မင်းကိုလည်း င ရက်မိပါတယ်။

ကသာက လူမှုဝန်ထမ်းကျောင်းလေးထဲ ဝင်လာ ကာ စုံစမ်းမိတော့ ္

"ဒီမှာက ကလေးတွေအတွက် တစ်နေ့စာ ထမင်းတစ်နှစ် လှူရင် ငါးသောင်းကျပါတယ်ရှင်၊ ပုံမှန်တော့ ဒီကဲ ကျွေးပါတယ်၊ အများစာဆိုတော့ ဟင်းတော့ မကောင် ဘူးပေါ့၊ ခုလို အလူရှင်ရှိရင်တော့ ကလေးတွေ ဟင် ကောင်းကောင်းနဲ့ အားရပါးရ စားရတာပေါ့"

ကလေးတွေ ထမင်းစားချိန်နှင့် တိုးနေတာမို့ ဆို သွားကြည့်မိသည်။ ကိုယ့်ပိုက်ဆံဖြင့် လှူထားသော ထမင်းစုံ သူတို့ အားပါးတရ စားနေတာမြင်တော့ မေ ပြောသလို အတိုင်း မသိ ကြည်နူးရပါသည်။ သူ နောက်နှစ်ရက္ခ်စာအတွက် တစ်သိန်း ထပ်လှူ လိုက်သည်။ ဆရာမတစ်ယောက်က ဝုဏ်ပြုမှတ်တမ်းလွှာ ရေး နေဆဲ မြတ်ပန်းထံမှ ဇုန်းဝင်လာသည်။ သူ ဖုန်းပြောဖို့ အပြင် ဘက်သို့ ခဏထွက်လာခဲ့သည်။

"ကိုကို ... မပြောမဆိုနဲ့ ဘယ်လျှောက်သွားတာလဲ၊ အခု ဘယ်မှာလဲ ... ၊ မြတ်ပန်းနဲ့ ထမင်းအတူ စားရအောင် လေ

"မြတ်ပန်းက ဘယ်မှာ စားချင်တာလဲ" "ထရိတ်ဒါးမှာ ကိုရီးယားစာ စားမယ်လေ"

ထိုနေ ရာမှာ နှစ်ယောက်တည်းစားရုံနှင့် ငါးသောင်း

လောက်တော့ ကုန်မှာပင်။ ဒီမှာဆို ကလေးပေါင်း ၅ဝကျော် ဝဝလင်လင် စားလို့ရမှာပဲဟု သူ တွေးမိသွားကာ ...

> "ဆောရီး မြတ်ပန်း ့ ကိုယ် ဒီနေ့ မအားလို့ စားဖြစ် တော့မှာ မဟုတ်ဘူး"

"ဒါဆိုလည်း shopping ထွက်တာတော့ လိုက်ပို့ပေါ့၊

မြတ်ပန်းလိုချင်တဲ့ လက်စွပ်လေး ဝယ်ပေးမယ်ဆို ... " "လက်စွပ်က ဘယ်လောက်လဲ"

"မများပါဘူး၊ သုံးသိန်းလောက်ပါပဲ ကိုကိုရဲ့ ... "္တွင "ဆောရီး ... ကိုကို ခုတလော ငွေနည်းနည်းကြပ်နေလို့၊

ဒီမှာ ကိစ္စလေးရှိနေလို့ ဖုန်းချလိုက်တော့မှယ်နော်"

ပုညခင်မ႒အားစ်တိုက်

ပြည္ခင်ခ႑ေအခုစ်တိုက် 🎊

၁၂၄ 🏚 ်ပညာေ

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🎍 ၁၂၅

ကံသာက ဖုန်းပိတ်ပြီး အတွင်းဘက် ရုံးခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင်လာကာ ...

> "ဆရာမ ့ ကျွန်တော်-ကလေးတွေအတွက် သုံးသိန်းနွဲ ထပ်လှူပါဦးမယ်"

ဟု ပြောလိုက်တာမို့ ဆရာမက သူ့ကို အံ့ဩ သလို လှမ်းကြည့်ပြီး ဝမ်းသာကြည်နူးစွာ ပြုံးမြသွားပါသည်။

* * *

ထိုနေ့မှ စကာ မေက သူ့ကို မမေ့နိုင်ခြင်းတွေ ပေးအပ်ခဲ့ပြီး သူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ ပျောက်ကွယ်သွားပါသည်။ သူမ သူ့ဆီခေါ်ခဲ့သည့် ဖုန်းကို ပြန်ခေါ်တော့လည်း PCO ဖုန်း ဖြစ်နေသည်။

သူမ အလုပ်လုပ်သည်ဆိုသော သူ့ ကုံမွဲကီရဲ့ ဟိုဘက်တစ်လမ်းကျော်က စတိုးဆိုင်ကို သွားစုံစမ်းတော့လည်း 'မေ' ဆိုသည့် နာမည်ကို သူတို့မသိကြ။ သူတို့ဆီမှာ အလုပ် မဝင်ခဲ့ဖူးကြောင်း သိရတာမို့ သူမနဲ့ပတ်သက်ပြီး လမ်းစပျောက် သွားခဲ့သည်။

ထိုအတောအတွင်းမှာ သူ သိသိသာသာ ကပ်စေးနှံ

လာသည်။ အထူးသဖြင့် ကိုယ်ယူမှာလည်း မဟုတ်တဲ့ မိန်း ဘလေး တစ်ယောက်အတွက် မလိုအပ်ဘဲ ကုန်ကျရမှာကို တွန့်တိုအေးနှဲလာသည်။ မြတ်ပန်း ပူဆာသမျှကိုလည်း မသိချင် ယောင် ဆောင်နေတာမို့ မြတ်ပန်းက သူ့ကို မကြည်မဖြူဖြစ် လာသည်။

"ကိုကို ခုတလော ဘာတွေဖြစ်နေလဲ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ကိုကို စီးပွားများ ပျက်နေပြီလားလို့ပါ"

"မပျက်ပါဘူး၊ ပုံမှန်ပါပဲ ... "

"ပုံမှန်တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုကို ခုတလော အရမ်း ကပ်စေးနှဲလာတယ်"

"ဒါကတော့ မြတ်ပန်းရယ် ... ကိုကို့အသက်ကလည်း မငယ်တော့ဘူး မဟုတ်လား၊ ဒီအရွယ်မှာ အတိုင်းအဆ မရှိ သုံးဖြန်းနေလို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ၊ အိုစာမင်းစာတော့

စုရဦးမှာပေါ့"

"ကိုကိုတို့က မိဘအမွေနဲ့တောင် တစ်သက် ထိုင်စားလို့ မကုန်ဘဲနဲ့ ထပ်စုဖို့ လိုသေးလို့လား"

"လိုတာပေါ့ကွာ ့ ၊ အခြေအနေဆိုတာ အမျိုးမျိုးပြွောင့်ခဲ နိုင်တာပဲ၊ အဆင်ခြင်မဲ့ သုံးစွဲနေရင် ကုဋေရှုန်ဆယ်

ပုည ခင်စၥအားစ်ထိုတ်

စ်ထိုက် 🏻

စုညခင်ခဘာအားစ်တိုက်

၁၂၆ 🛕 ပုညခင်

သူဌေးသားတောင် မွဲပြာကျသွားသေးတာပဲ၊ မြတ်ပန်း လည်း ပုံးပေါလအော ဝယ်ခြမ်းသုံးစွဲတတ်တဲ့ အကျင့်ကို ဖြင်၊ ကိုယ့်ဝင်ငွေနဲ့ကိုယ် မျှမျှတတ သုံးစွဲတတ်အောင် ကျင့်တော့ ... ၊ မြတ်ပန်းမှာရှိတဲ့ အောင်မြင်မှုပမာဏ၊ မြတ်ပန်းရဲ့ ဝင်ငွေနဲ့ မမျှအောင် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ဂုဏ်ယူစရာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီလောကမှာ ကိုယ့်ထမင်း ကိုယ် စားပြီး ဘယ်သူကဖြင့် ဝင်ငွေ ဘယ်လောက်ရှိနိုင်တယ်။ သူသုံးနေတာကဖြင့် ဘယ်လောက်တောင်ရှိတယ်ဆိုတာ မျိုး အားအားယားယား စဉ်းစားတွက်ချက်နေတဲ့သူတွေမှ အများကြီး၊ မြတ်ပန်းနောက်မှ စပွန်ဆာ ရှိတယ်ဆိုတာ

"သိ ့္သဘာဖြစ်လဲ၊ ဂရုစိုက်စရာလား"

မျက်နှာလေး မော့ချီကာ မထီတရီ ပြောလိုက် သော မြတ်ပန်းကို သူ စိတ်ပျက်လက်ပျက် ကြည့်မိသည်။

"ကိုကိုက လူလွတ်ပဲဟာ၊ မြတ်ပန်းက သူများယောက်ျား နဲ့ တွဲနေတာမှ မဟုတ်တာ ..."

"ဒါပေမယ့် ကိုယ် အိမ်ထောင်မပြုတော့ဘူးဆိုတာ မြတ် ပန်းကို ပြောပြီးသားလေ၊ မြတ်ပန်းက တစ်နေ့ကျ**င်** အိမ်ထောင်ပြုရဦးမှာ၊ ကိုယ်နဲ့ နာမည်သိပ်ထွက်လွန်း**ငင်** မကောင်းဘူး" ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🏚 ၁၂၇

"ဒါဘာဆန်းသလဲ ကိုကိုရာ၊ ဒီလိုပဲ လူတကာ့နဲ့ နာမည် ထွက်ပြီး ကောင်းရာမွန်ရာနဲ့ အိမ်ထောင်အတည်တကျ ကျသွားတဲ့သူတွေ အများကြီးပါ"

ကသာက မြတ်ပန်းကို ကြည့်ကာ သက်ပြင်းချရ

ခါသည်။

"ကဲ ့ ့ ဟိုနေ့က မဝယ်ပေးဘူးဆိုတဲ့ လက်စွပ်လေး

ဒီနေ့ ဝယ်ပေးမှာလား ့ ့ ပြော"

မြတ်ပန်းက ကံသာ လက်မောင်းကို ဖက်ပိုက်၍ ားနဲ့အပ်ကာ ပွတ်ကာ မေးလိုက်တာမို့ ကံသာက ခပ်ဖြည်း

ည်း ခေါင်းယမ်းလိုက်ရင်း ...

"ကိုယ် မြတ်ပန်းကိုချည်း ပံ့ပိုးမပေးနိုင်တော့ဘူး" "ပံ့ပိုးစရာ နောက်တစ်ယောက် တွေ့ထားလို့လား"

"မဟုတ်ဘူး မြတ်ပန်း၊ ကိုယ့်အတွက် သံသရာပါမယ့် ဒါနလေးလည်း လုပ်ရှဦးမယ်"

"a] 4 ... !"

"ဟုတ်တယ် ့ အမှန်တကယ် ဆင်းရဲချို့တဲ့နေတဲ့သူ တွေကို လှူဒါန်းရတာကမှ တကယ် ပီတိဖြစ်စရာပါ လုပ် မြတ်ပန်း၊ မြတ်ပန်းအတွက် ဖိနပ်တစ်ရဲ ဝယ်ပေးမွယ် အစား သက်ကြီးရွယ်အိုတွေအတွက် စားစရာတွေ

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🏚 ၁၂၉

၁၂၈ 🏚 ပညာသ

လှူလိုက်မယ်၊ မြတ်ပန်းအတွက် နှတ်ခမ်းနီတစ်တောင့် ရေမွှေးတစ်ပုလင်း ဝယ်ပေးမယ့်အစား မိဘမဲ့ကလေးတွေ ကို လှူပစ်လိုက်မယ်၊ မြတ်ပန်းအတွက် ဒီဇိုင်းအသစ် စလင်းဘက်တစ်လုံး ဝယ်ပေးမယ့်အစား ရောဂါသည် တွေ ဆေးကုဖို့ ဆေးဖိုးသွားလှူလိုက်မယ်" "ဟင် ... ရှင် ချက်ချင်းကြီး ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ." သူ့စကားက ပေါ် တင်ကြီးမို့ မြတ်ပန်းက ဒေါသ တွေ ကြီးပြီး, သူ့ဘေးမှ ဖယ်ခွာသွားသည်။ သူ မြတ်ပန်းကို လိုက်မချော့ပါ။ မြတ်ပန်းရဲ့ အယူအယ သမုဒယလေးတွေကို လည်း မတောင့်တမိတော့ပါ။ လောလောဆယ်မှာ သူ တောင့်တမိနေတာက မေနဲ့ နောက်တစ်ဖန် ဆုံခွင့်ရဖို့ပင်။

* * *

"ຜຸ້

ထိုနောက် ပုံမှန်ထက် ခုန်လှုပ်လာသော နှလုံးသား အစုံကို သယ်မရင်း သူမဆီ လှမ်းသွားလိုက်မိပါသည်။ တစ်လ ကြာမှ ပြန်တွေ့ရခြင်းက သူ့ရင်ကို ဖိုလိုက်မောလျနေစေသည်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို တမ်းတတတ်ပြီဖြစ်ကြောင်း ဒီ တစ်လကျော် ကာလအတွင်းမှာ သူသိလိုက်ရသည်။ နှစ်ပေါင်း များစွာ ကွဲကွာနေသော ချစ်ခင်သူတစ်ယောက်ကို ပြန်တွေ့ရ သလို သူ့ရင်ထဲမှာ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ခံစားနေရပါသည်။ သူ့ကားနားမှာ ရပ်စောင့်နေသော သူမက သူ့ကို မထိတရိ အပြုံးလေးဖြင့် ကြိုနေသည်။

"မေ ့ မတွေ့ရတာ ကြာပြီနော်"

"မေ့အသံကိုရော မကြားဘူးလား" "ဘာကို ပြောတာလဲ မေ ့ ့"

"မေက သာဓုခေါ်နေတာလေ၊ ရှင့်အလှူအတွက် သာဓု ခေါ်တဲ့အသံကို မကြားမိဘူးလား၊ ဒါပေမယ့် မေ့ သာဓု က နှစ်ခုတည်းရယ်၊ ရှင်ကိုယ်တိုင် မလှူတဲ့အတွက် တစ်ခု ချန်ထားတယ်"

"အဲ့ဒါဆို နောက်တစ်ခု ခေါ်လိုက်ပါဦး မေ၊ ကိုယ် အဲ့ဒီကျောင်းအတွက် ပိုက်ဆံ လေးသိန်းခွဲ ထပ်လှူခဲ့ညွှေပ

တယ်"

ပုည∵ခင်**စာသာ**စ်တိုက်

www

BURMESE CLASSIC

"အိုကေ ... ဒါဆို သုံးခါပေါင်း ခေါ် ပေးမယ်၊ သာမှ ... သာမှ ... သာမှ"

ကံသာက မေ့အပြောလေးကို ချစ်စနိုးစိတ်ကလေး

နှင့် မေ့ကို စိုက်ကြည့်နေမိသည်။

"ဘယ်လိုလဲ ့္ ၊ မေ ညာသွားတဲ့အတွက် မေနဲ့ ရန်ဖြစ် ချင်စိတ် မရှိဘူးလား"

"မရှိတော့ပါဘူး၊ မေနဲ့ ကိုယ့်ကြားမှာ ရန်ပွဲတွေ စဲသွား

ပြီး မေနဲ့ ပတ်သက်ရင် ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ ငြိမ်းချမ်းမှုပဲ ရှိတော့တယ်"

"ရှင် အခုအားလား"

"အားပါတယ်"

"ကဲ ့ အားရင်လည်း မေ ဈေးဝယ်ထွက်မလို့ လိုက်ခဲ့ စမ်းပါ"

်"အိုကေ ့ မေ"

ကံသာက မေ့နောက်သို့ အကြွင်းမဲ့ သံသယဖြင့် လိုက်လာပါသည်။ မေဟာ သူ့ပိုက်ဆံတွေကို အဓိပ္ပာယီမဲ့ သုံးဖြုန်းမပစ်ဘူးဟု သူ ယုံကြည်လို့ပင်။

မေက အနီးဆုံး စူပါမတ်ကတ်သို့ လမ်းလျှောက် သွားတာမို့ သူ လမ်းလျှောက်လိုက်လာသည်။ စူပါမတ်ကတ်ထဲ ရောက်တော့ မေက ဆွဲခြင်းအလွတ်တစ်လုံး ယူကာ သူ့လက်ထဲ သို့ ထိုးထည့်ပေးရင်း ...

"ရော္ကကိုင်၊ မေ ဝယ်သမျှ ကိုကဲ သယ်ပေးရမှာမော်"

"သယ်ပေးပါတယ်ဗျာ"

"ပိုက်ဆံလည်း ကိုကပဲ ရှင်း ... "

"ရှင်းမှာ ... ရှင်းမှာ"

မေက ရှေ့ကနေ ခပ်ကျော့ကျော့ထွက်သွားသည်။ ဦးတော့ ပစ္စည်းတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဆွဲယူကာ ခြင်းထဲသို့

စစ်ပစ်ထည့်သွားသည်။ သူမ ထည့်သွားသမျှ ပစ္စည်းတွေက

စားစရာအများစုပင်။ ဝေဖာထုပ်၊ သိကြားလုံးထုပ်၊ ဂျယ်လီ၊ အာလူးကြော် ့ ့ စသဖြင့် ကလေး သွားရည်စာများ၊ ပြီးတော့

ဗလာစာအုပ်၊ ကွန်ပါဘူး အစရှိသည့် စာရေးကိရိယာများ၊

ဘစားစရာများ။ ကောင်တာမှာ ငွေရင်းတော့ ခြင်းအပြည့် မောက်

လျှနေသော ပစ္စည်းတွေအားလုံးပေါင်းရဲ့ တန်ဖိုးဟာ မြတ်ပန်းရဲ့ အဝတ်တစ်စုံစာ တန်ဖိုးတောင် မရှိလှပါ။

ကံသာက အထုပ်အပိုးတွေ ဆွဲကာ သူမနောက်မှ_{င်}လိ သိုက်လာရသည်။

> . ထိုနေ့က သူမက သူ့ကို သန်လျင်တတ္တားနားက

ပုညခင် (၈၁နာစ်တိုက်

စုညာခင် 🕶 အားစေတိုက် 🚫 💛

မိဘမဲ့ကလေးကျောင်း တစ်ကျောင်းသို့ ခေါ်သွားခဲ့သည်။ ဟို ရောက်တော့ ဝယ်လာသမျှ ပစ္စည်းတွေအားလုံးကို ကလေးတွေ အတွက် ဝေပေးကြသည်။

ထိုကျောင်းက အပြန်မှာ သူမက သူ့ကိုမေးသည်။

"စားကောင်းလား"

"ဟင် ္ ဘာကိုလဲ"

"ပီတီကို စားရတာ ကောင်းရဲ့လားလို့ 7

"ကောင်းပါတယ် မေရယ်၊ မေ့ကို ကျေးစူးတင်ပါတယ်" မေက ပြုံးထော့ထော့ မျက်နှာထားလေးနှင့် ငြိမ်နေ

သည်။ သူက ကားမောင်းနေရင်းက မေ့ကို လှည့်ကြည့်ရင်း ...

"မေ့ကို တစ်ခုမေးချင်တယ်"

"မေးပေါ "

"မေ ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဒီလိုလုပ်နေတာလဲ"

"ကုသိုလ်ရချင်လို့ပေါ့"

"ကိုယ်ကိုမှ ရွေးပြီး ဘာလို့ ဒါမျိုးလုပ်ရတာလဲ၊ 🗪

ကိုယ့်ကို အရင်ကတည်းက သိနေတာ့လား"

"မေးပြန်ပြီ၊ ကိုကံက မင်းသားမို့လို့ မေက သိရမှာလား" "မေရာ မင်းနဲ့ စကားပြောရတာ မနိုင်ဘူးကွာ၊ မင်းပြော

တဲ့ စကားတွေထဲမှာ ဘယ်ဟာက အမှန်၊ ဘယ်ဟာက

အမှားလဲ"

"ကိုကဲ ယုံတာက အမှန်၊ <mark>ကိုကဲ မယုံတာက အမှားပေါ့"</mark>

"စကားတတ်တိုင်း လှည့်ပတ်မပြောပါနဲ့ သူငယ်မရယ်"

"လှည့်ပတ်မပြောပါဘူး၊ ကိုကဲ့ဘေးနားမှာ ငြိမ်ငြိမ်လေး ထိုင်ပြီး ပြောနေတာပါ"

ီမင်း ့ မင်းသမီးလုပ်ဖို့ တကယ် ဝါသနာပါလား"

"ကိုကံ ဘယ်လိုထင်လဲ"

"မထင်တတ်ဘူး၊ မင်းဆီမှာ ဟန်ဆောင်မှုနဲ့ အစစ်အမှန် က ရောထွေးနေလို့ ငါ ခွဲလို့မတတ်ဘူး"

"မခွဲတတ်ရင် ဒီအတိုင်းလေးပဲ နေလိုက်ပေါ့၊ ခုဆို ကိုက

နဲ့ မေက မိတ်ဆွေတွေလေ"

"မိတ်ဆွေဆိုရင် ကော်ဖီလောက်တော့ အတူသောက်လို့ ရမှာပေါ့နော်"

"အဟင်း ... အဲ့လောက်ကတော့ ရပါတယ်"

ထိုနေ့က မေနှင့်အတူ ကော်မီသောက်ခွင့် ရလိုက်

အဲ့ဒီလောက် ပါးပါးလေး ရင်းနှီးခွင့်ရတာကိုပဲ

သူ ရနေကျ ခပ်ထူထူအခွင့်အရေးတွေထက် ပိုလို့ မက်မော

ပျော်ရွှင်ခဲ့ရပါသည်။

သည်။

ပြုညခင်ခ•ာအပြီးတိုက်

ပည္ခင်စာသားစြဲတိုက်

ချစ်တမ်းကစားသူများ 📖 🛧 ာ၃၅

"တို့ဘဝက ဒီအတိုင်းဆက်သွားလို့တော့ အဆင်ပြေမယ်

မထင်ဘူးကွာ" ဧည့်ခန်းထဲမှာ ညီအစ်ကိုသုံးယောက် အတူရှိနေ

ကြတုန်းမှာ ကံသာဗလက ညည်းတွားသလို ပြောလိုက်တာမို့ ဓနုနဲ့ ဉာဏ်သာက အစ်ကိုကြီးဖြစ်သူကို အကဲခတ်သလိုလေး

လှမ်းကြည့်လိုက်ကြပါသည်။

"တစ်ခါတလေကျတော့လည်း သူများတကာတွေ ဇနီး မယား သမီးသားနဲ့ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေကြတာမြင်ရင်

အားကျချင်သားကွ"

"ဆေးမှားသောက်မိလို့လား ကိုကဲ" ဓနက ခပ်ငေါငေါ့ လှမ်းမေးလိုက်သည်။ ကဲသာ

က ခေါင်းတယမ်းယမ်းနှင့်ပင် ဓနနှင့် ဉာဏ်သာကြား နေရာ

လွတ်မှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ရင်း ...

"မင်းတို့လည်း စဉ်းစားကြည့်ကြလေကွာ၊ ငါတို့ အခုလို နေတာ ဘာများ အဓိပ္ပာယ်ရှိလို့လဲ၊ ပိုက်ဆံရှာရတာလည်း အဓိပ္ပာယ်မရှိ၊ ကုန်တော့လည်း အဓိပ္ပာယ်မရှိ၊ အသက် ရှင်နေရတာ ဘာအတွက် ရှင်သန်နေမှန်းကို မသိတော့ ဘူး"

"ကိုကံ လောလောဆယ် စပွန်ဆာပေးလောက်စရာ အလန်းလေးတစ်ယောက်တောင် မရှိတော့လို့လား"

"ဆဲ့ဒါတွေက အကာတွေပါကွာ၊ ငါ အခု အနှစ်မပါတဲ့ အကာတွေကို လုံးဝ စိတ်ဝင်စားလို့ မရတော့ဘူး"

"ဖြစ်တတ်ပါတယ်"

"ယာယီပေါ့ ္ ့"

"ဟေ့ကောင်တွေ ငါ အတည်ပြောနေတာကွ"

ကံသာက အော်လိုက်တော့မှ ဓနနှင့် ဉာဏ်သာက တံသာ့ကို မျက်လုံးပြူးကြည့်နေလိုက်သည်။ ကံသာက ရှက်သလို

ပြွ်းရင်း ...

"ဟို ... ဒီလိုကွာ ငါ အခု ရင်ခုန်နေတာ ... "

"သိသားပဲ"

"ရင်ခုန်လို့ အသက်ရှင်နေ*တာ*ပေါ့"

်ငါပြောတာက ငါ ရင်ခုန်စရာ တွေ့နေပြီ၊ ရှင့်ခုန်တတ်

စ္ညခုင် ⊕ာ အားစ်တိုက်

ပည္ခင်⊕ာအုစ်တိုက်

၁၃၆ 🎪 ပုညဆင်

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🛖 ကသာက သက်ပြင်းချရင်း ...

နေပြီလို့ ပြောတာ၊ ရှင်းရှင်းပြောရရင် ကောင်မလေး တစ်ယောက်ကို ငါ ရင်ခုန်နေမိတယ်ကွာ ..." "ကိုကံ့နားက ရွှေမင်းသမီးလေးတွေတုန်းကလည်း ဒီလိုစဲ ခဏတစ်ဖြုတ်တော့ ခုန်နေကျ မဟုတ်လား"

"မတူပါဘူးကွာ၊ အဲ့ဒါက သူတို့အလှကိုစွဲမက်လို့၊ သူတို့ ရဲ့ အမူအနွဲ့လေးတွေမှာ စိတ်လုပ်ရှားလို့ ရင်ခုန်တာမျိုး၊ အခု ငါရင်ခုန်တာက အဲ့ဒီလိုမျိုး မဟုတ်ဘူး၊ ရင်ထဲမှာ တစိမ့်စိမ့် တငြိမ့်ငြိမ့်နဲ့ ကြည်နူးချမ်းမြေပြီး သူ့အကြောင်း

"ခုန်ပေါ့ ့ ၊ ရင်ခုန်တာ ဘာဖြစ်လဲ၊ ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်လုံးက တစ်သက်လုံး အိမ်ထောင်မပြုဘဲ နေ မယ့်သူတွေဆိုတော့ တစ်သက်လုံး လွတ်လွတ်လပ်လစ် ရင်ခုန် စိတ်ကူးယဉ်လို့ ရတာပဲ" "မင်းတို့နှစ်ယောက်က တကယ်ပဲ အိမ်ထောင်မပြုတော့

ဘူးလား" "မပြုဘူးလေ၊ ကိုကဲ သိပြီးသားပဲ"

တွေးမိရုနဲ့ ရင်ခုန်လာတာ ...

"ဖိုးဉာဏ်က ထားပါတော့၊ ခဲမှန်ဖူးလို့၊ မင်းက ဘာဖြစ် လို့ မပြုဘဲနေမှာလဲ ဓနရာ ... "

"ကိုကံတို့ အိမ်ထောင်ရေးကိုကြည့်ပြီး စိတ်ကုန်လို့ပေါ့"

"မဟုတ်သေးပါဘူးကွာ၊ မင်းရုပ် မင်းရည် မင်းအရွယ် မင်းအရည်အချင်းနဲ့ မိန်းကလေးတွေ ဒီလောက်ဝိုင်းနေ တာ၊ လူပျိုကြီးလုပ်ရမှာ နှမြောစရာကြီးပါကွာ၊ သင့် တော်တဲ့ သူတွေ့ရင်၊ မင်းလည်း ချစ်ရင် ပြုသင့်ပါတယ်၊

ဉာဏ်သာ မင်းလည်း ဒီလိုမနေသင့်ဘူး၊ အိမ်ထောင်ရေး ကဲဆိုတာ တစ်ခါကဲဆိုးပေမယ့် နောက်တစ်ခါ ကံကောင်း တတ်တာပဲ၊ ပထမ အိမ်ထောင်နဲ့ အဆင်မပြေပေမယ့် ဒုတိယအိမ်ထောင်နဲ့ကျမှ အရမ်းအဆင်ပြေသွားတတိတဲ့ သူတွေမှ အပုံကြီးပါကွာ"

"ခပ်ရှင်းရှင်း ပြောပါလား ကိုက၊ ကိုက မိန်းမယူချင်လို့ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ကို ယူဖို့ တိုက်တွန်းနေတာ မဟုတ်လား"

"မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ ငါက မင်းတို့ကို မိသားစုဘဝလေး ရစေချင်လို့ပါ၊ ယောက်ျားတစ်ယောက်အတွက် အသက် ၃၀ နဲ့ ၄၀ ကြားအရွယ်ဆိုတာ အရွယ်ကောင်းပဲလေ၊ မင်းတို့ အိမ်ထောင်ပြုလို့ သားသမီးတွေရတော့လည်း_လပ်

ငါ တူ တူမလေးတွေနဲ့ မပျင်းရတော့ဘူးပေါ့" လုိ် "အခုက ပျင်းနေလို့လား ... ၊ ကိုကဲ့နားမှာ ကွေးမေလေး

စညာခင်ဧာအာစ်တိုက်

စုညခင် 🕶 အားစ်တိုက်

၁၃၈ 秦 ပုညခင်

တွေ စေစေဆာဆာ မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်နဲ့ဆိုတော့ ဖျင်း တောင် မရဘူးမဟုတ်လား"

ကံသာက တစ်ခွန်းမကျန် ခံပြောနေသော

နှစ်ယောက်ကို စိတ်တိုလာကာ ...

"ကဲ ယော ့ ရှင်းရှင်းပဲပြောတော့မယ်၊ ငါ အခု စပွန်း ပေးဖို့ကိစ္စတွေကို လုံးဝ စိတ်မဝင်စားတော့ဘူး၊ ကော မလေး တစ်ယောက်ကို အတည်တကျ ရင်ခုန်နေတင် တန်ဖိုးထား မြတ်နိုးတဲ့စိတ်တွေ ဝင်နေတယ်၊ လက်ထာ ယူချင်နေတယ်၊ ရှင်းလား ့ "

"သစ္စာဖောက်ပဲ ့့့"

"ပြောတော့ဖြင့် မိန်းမယူတယ်ဆိုတာ မြွေပွေးခါးပိုဏ် ၁. ၈

ပိုက်တာနဲ့ အတူတူပဲဆို"

"အေးလေ ့ ့သူပဲ ပြောတုန်းက ပြောထားပြီး ခုန အဖျားရှူးသွားတာ"

"အဲ့ဒီတုန်းကတော့ လောကမှာ ငါ လက်ထပ်ချင်လောင်း အောင် တန်ဖိုးထားထိုက်တဲ့ မိန်းကလေးမျိုး မရှိဘူးလို့ ထင်ခဲ့လို့ပေါ့"

"ခုတော့ တန်ဖိုးထားတတ်တဲ့ မိန်းကလေးမျိုး တွေ့ ြီ ပေါ့" ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 👲 ၁၃၉

"ဟုတ်တယ် ... သူက ငါတွေ့ဖူးတဲ့ မိန်းကလေးတွေနဲ့ မတူဘူး၊ ပြီးတော့ ... သူနဲ့တွေ့ရှင် တခြား မိန်းကလေး တွေအပေါ် မဖြစ်တဲ့ ခံစားမှုမျိုးတွေ ဖြစ်လာတယ်" "ချစ်သူတွေ ဖြစ်နေကြပြီလား"

"ချစ်သူတော့ မဖြစ်သေးပါဘူး၊ ငါ့ဘက်က တစ်ဖက် သတ်ပါ၊ ဒါပေမယ့် သူ့ဘက်ကလည်း ငါ့အပေါ် ထူး ခြားတဲ့ဆက်ဆဲမှုမျိုး ရှိပါတယ်၊ ခုတော့ ငါတို့နှစ်ယောက် အဆင့်က တစ်မျိုးလေး အဆင့်မှာ ရှိနေကြတယ့်" "တစ်မျိုးလေးအဆင့်ဆိုတာ ဘယ်လိုမျိုးလဲဟင်"

"ငါလည်း သေချာ ရှင်းမပြတတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် တစ်မျိုး

လေးတော့ တစ်မျိုးလေးပဲ"

"တစ်မျိုးလေးပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်မျိုးကြီးပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော် တို့ကတော့ ကိုကဲ နောက်တစ်ကြိမ် အသူရာနက်ရှိုင်းတဲ့ ချောက်ကြီးထဲ ခုန်ချချင်တဲ့ကိစ္စကို သဘောမတူဘူး၊ ကျွန်တော်တို့လည်း အဲ့ဒီချောက်ကြီးထဲ ခုန်ချဖို့ စိတ်ကူး မရှိဘူး"

"ဟာကွာ ... မင်းတို့ကလည်းကွာ၊ မေ့ကို မြင်ရင် မင်းတို့ သဘောကျမှာပါကွာ"

ညီနှစ်ယောက်က ရှဲ့ချကန့်ကွက်တာမို့ ကဲသက္ကတိ ခအိမလည်နှင့် ဘာဆက်ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေသည့်နို^{င်}

ပုညခင် 🕶 အားစ်တီးက်

ပုည ခင် 🕶 ၁ ဆု စ် တို က်

MAN!

၁၄၀ 🏚 ပုညခင်

"ဖုန်းဆက်ရဦးမယ်"

ဓနက ဧည့်ခန်းထဲမှ အရင်ထသွားသည်။

"အပြင်သွားလိုက်ဦးမယ်"

ဉာက်သာက ကားသော့ဆွဲကာ ထွက်လာသည်

နှစ်ယောက်စလုံးက အစ်ကိုဖြစ်သူကို မကြည်

* * *

"ຫາ . . . ເທ . . . "

"ന്പ് ... ന്ല്: ..."

ကားရှေ့သို့ အစိမ်းစလေး တစ်စ လွင့်ခနဲရောက် လာတာမို့ ဉာဏ်သာက ကားကို အမြန် ဘရိတ်အုပ်လိုက်ရ

သည်။

"ပြဿနာပဲကွာ၊ တိုက်မိသွားပြီလားတောင် မသိပါဘူး၊ ဆိုင်ကပါလာတဲ့ ကြည်နူးမှုလေးတွေတောင် ဘယ်ရောက် သွားပြီလဲ မသိပါဘူး"

ဉာဏ်သာက ပွစိပွစိပြောရင်း ကားပေါ်မှ ဆင်း

လာပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဝေ့ဝဲကြည့်လိုက်ပါသည်။

" ທ ຸ "

ကားရှေ့က မြင်ကွင်းကြောင့် သူ မျက်ခုံးပုဋ်ထွာ

ရညာခင်စၥအား<u>စ်တိုက်</u>

ပညနင် • ာ ဆာစ်ထိုက်

၁၄၂

မိပါသည်။ ငှက်ပျောညွှန့်ရောင် အပျော့သား ပြောင်ဝမ်းဆဏ် ကလေး ဝတ်ထားသော မိန်းကလေးတစ်ယောက် ကားရှေ့မှာ ပြိုလဲနေသည်။ သူမဘေးမှာ ကြိမ်ခြင်းတောင်းလေး တစ်ခု လဲနေသည်။ ကြိမ်ခြင်းထဲမှ ဗလာစာအုပ် တချို့၊ ထမင်းဘူး ကလေးနှင့် စာရေးကိရိယာတချို့က ပြန့်ကျဲလွင့်စင်နေသည်။ သူမက ထိုပစ္စည်းလေးတွေကို လိုက်ကောက်နေပါသည်။

ကားမီးနှစ်လုံးက သူမထံ တည့်တည့်ထိုးထားတာ မို့ သူမပုံစံလေးကို အထင်းသားမြင်နေရသည်။ နဖူးအလယ်က ဆံဦးစွန်းချွန်ချွန်ကလေးပေါ် အောင် ဆံပင်တွေကို နောက်သို့ လှန်တင်ထားပြီး ဆံထုံးသေးသေး ပုံပုံလေး ထုံးထားတာ ထိုဆံထုံးလေးကို ငွေရောင် အအုပ်ကလေးနှင့် သိမ်းအုပ်ထားတာ ထိုဆံထုံးလေးမှာ ဆံထိုးလှလှလေးတစ်ခု ထိုးထားတာ၊ ထိုဆဲထို လေးရဲ့ အဖျားကနေ ပုလဲလုံးကလေးတွေ လှုပ်တုပ်တုပ် တန်း လန်းကျနေတာ၊ အစိမ်းရောင်အင်္ကျီပေါ်မှာ ခရစ်စတယ် ပုတိုး လေး ဆွဲထားတာကအစ သေချာမြင်နေရသည်။ လှလိုက်ထဲ့ မြင်ကွင်းလေးမို့ သူ ငေးကြည့်နေမိရင်းက သတိဝင်လာကာ

ဟု လှမ်းမေးလိုက်တော့ သူမက ကားမီးရောင်ငံ လက်ဖြင့်ကာကာ သူ့ထံ လှမ်းကြည့်လိုက်ရင်း ... "ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ ခလုတ်တိုက်ပြီး ကားလမ်းဘက်ကို ယိုင်သွားတာပါ"

"ထနိုင်ရဲ့လား၊ ခြေထောက်နာနေလား"

"မနာပါဘူး၊ ဒါလေးတွေ လိုက်ကောက်နေလို့ မထသေး တာပါ"

သူက သူမဆီလျှောက်သွားပြီး သူမရှေ့မှာ ထိုင် ကာ ပစ္စည်းအတိုအစလေးတွေကို ကူကောက်ပေးလိုက်မိသည်။ ဍမက သူ ကို ဣန္ဒြေရသော အကြည့်မျိုးဖြင့် ကြည့်လိုက်ရင်း

"ရပါတယ်၊ ထားလိုက်ပါ၊ ရှင့်လမ်း ရှင်ဆက်သွားလို့ ရပါပြီ"

"ခင်ဗျားတစ်ယောက်တည်း ဖြစ်ရဲ့လား၊ ဒီအချိန်ကြီးမှာ တစ်ယောက်တည်းဆိုတော့ ..."

ီသွားနေကျပါ"

ု သူမက ခပ်တည်တည် ပြောသည်။

အချိန်ကဖြင့် မိန်းကလေးတစ်ယောက် သွားနေကျ

ခရိန်မျိုးမဟုတ်တော့ပါ။ ည ၁၁ နာရီ ရှိပြီလေ ့ ့ ။ သူတောင် ပန်းကုံးတွေ ဘာတွေ သွားစွပ်ပြီး ပြန်လာနေပြီပဲ ့ ့ ။

ဉာဏ်သာက သူမကို စူးစူးစမ်းစမ်း အကြည့်မျို့ နှံ့ ကြည့်လိုက်မိသည်။ သူမပုံစံက ဒီအချိန်ကြီး မိန်းကျွှလေး

ပြညခင် + > အနစ်တိုက်

စုညခင်စေသနာစ်တိုက်

၁၄၄ 🛖 ပုညခင်

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🛕 ၁၄၅

တစ်ယောက်တည်း အပြင်ထွက်တယ်ဆိုပြီး အထင်သေးလောင် စရာ ပုံစံမျိုးတော့ မဟုတ်ပါ။ ပြောပုံ ဆိုပုံ၊ အမူအရာနှင့် မျက်လုံးအကြည့်တို့က ဣန္ဒြေရရ တည်တည်တဲ့တဲ့ပင်။ ဝတ် စားပုံကလည်း အဆင့်ရှိရှိထဲကပင် ... ။ အသက်က ငယ်ရွယ် ရသော်လည်း လူကြီးဆန်ဆန် ပုံစံမျိုးလေး ပေါ် လွင်နေသည် "ရှင် ကျွန်မကို အကဲခတ်နေတာလား",

မထင်မှတ်ဘဲ သူမက လှမ်းမေးလိုက်တာမို့ ခ အုံသြသွားမိသည်။ သူမက ဆွဲခြင်းတောင်းထဲသို့ ပစ္စည်းအ အလင် ထည့်ပြီးတာနှင့် မတ်တတ်ထရပ်လိုက်တာမို့ သူလင် ကမန်းကတန်း ထရပ်ရသည်။ သူမက သူနှင့် မျက်နှာချင်းဆို ရပ်ကာ သူ့မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ရင်း ...

"အချိန်မတော်ကြီး တစ်ယောက်တည်း အပြင်ထွက် မိန်းကလေးဆိုပြီး ဘာလဲ ညာလဲတွေးရင်း အကဲခေ နေတာလားလို့ မေးတာပါ၊ မိန်းမကောင်းတွေလ အကြောင်းကိစ္စရှိရင် ဒီအချိန် အပြင်ထွက်ရပါတ သူများ အထင်အမြင်ထက် ကိုယ့်စာာ ကိုယ်လုံဖို့ပဲ အ ကြီးပါတယ်၊ ကျွန်မက ကလေးတွေကို အိမ်မှာစာလို ပြရတဲ့ ဆရာမပါ၊ ကလေးတွေ စာကျက်တဲ့အခို အနားကနေ ဝိုက်လုပ်ပေးနေ်ရလို့ တစ်ခါတလေ ဒီအချိန် မှ အိမ်ပြန်ရပါတယ်"

"ကျွန်တော့်အကြည့်တွေ ရိုင်းသွားရင် ခွင့်လွှတ်ပါဗျာ၊ ကျွန်တော် ညီမကို အဲ ... ဆရာမကို အထင်သေးတဲ့ အတွေးမျိုး မတွေးမိပါဘူး ဆရာမရယ်၊ ဆရာမ အိမ်က ဝေးသေးလား၊ ကျွန်တော် လိုက်ပို့ပေးရမလား"

"အိမ်က မထးပါဘူး၊ ဒီလမ်းကျော်ပြီး ဟိုဘက်တစ်လမ်း ဆို ရောက်ပါပြီ၊ နီးနီးလေးမို့လို့ ကျွန်မ ဒီလိုပဲ အဖော် မပါဘဲ ပြန်နေကျပါ၊ အိမ်ကဝေးတယ်ဆိုရင်လည်း ခုမှ တွေ့တဲ့ တစိမ်းယောက်ျားတစ်ယောက်ကို အိမ်ပြန်လိုက် ပို့ခိုင်းဖို့ ကျွန်မ တစ်ခါမှကို မစဉ်းစားမိဖူးပါဘူး"

"ဟာ ့့ဆောရီးပါဗျာ၊ ကျွန်တော်က သဘောရိုးနဲ့ ကူညီချင်လို့မေးမိတာပါ၊ တစ်မျိုးမထင်ပါနဲ့နော် ဆရာမ" "ခွင့်ပြုပါဦး"

သူမက သူ့ရှေ့ကနေ လှည့်ထွက်သွားသည်။ သူ ဆိုနေရာမှာ ရပ်ကျန်နေခဲ့ရင်း ရင်ထဲမှာ တစ်မျိုးတမည် ခံစား သာရသည်။ ဘယ်လိုတစ်မျိုးလဲဆိုတော့ သူမကို နောက်တစ်ခါ တွေ့ရထာာ့မှာကို စိုးရိမ်ပူပန်တဲ့ စိတ်မျိုးပင်။ မိနစ်ပိုင်းလေးပဲ တွေ့ပြီး တစိမ်းပြင်ပြင်အဖြစ်နဲ့ပဲ ကျောခိုင်းထွက်လိုက်ရမှာကိုတဲ့ မြော့တသလုတဲ့ စိတ်မျိုးပင်။

ပူညခင်စ႒အပြေထိုက်

၁၄၆ 🎪 ပုညခင်

"ဒီ ... ဒီမှာ ... ဆရာမ"

သူ လှမ်းခေါ်တော့ သူမက ခြေလှမ်းတုံ့ပြီး လှဋံ

ကြည့်သည်။

"ဟို ့ . . . ဒီလိုပါ ဆရာမ၊ ကျွန်တော်လည်း ကျွန်တော် တူမလေးအတွက် သင့်တော်တဲ့ ဂိုက် ရှာနေတာပါ အဲ့ဒါ ကျွန်တော့် တူမလေးရဲ့ ပညာရေးနဲ့ ပတ်သက်မြီ ဆရာမကို ဆက်သွယ်ချင်ရင် ဆက်သွယ်လို့ ရနိုင်မလာ လို့ပါ"

"အမှန်တကယ် ပညာရေးအတွက်ဆိုရင်တော့ ဆင်္က

သွယ်လို့ ရပါတယ်"

"ဒါဆို လိပ်စာလေး ပေးခဲ့လို့ ရမလား းဆရာမှ"

"ကျွန်မက ကလေးတွေအိမ် လျှောက်သွားပြီး စာသင်္

နေရတာဆိုတော့ အိမ်မှာ အမြဲမရှိဘူးလေ၊ ဖုန်းနဲ့ ဆက်သွယ်တာ ကောင်းမယ်ထင်တယ်"

"ဒါဆို ဆရာမ ဖုန်းနံပါတ် ကျွန်တော့်ကို ပေးထားလေ

"ရှင့်စုန်းနံပါတ်ပဲ ကျွန်မကို ပေးလိုက်ပါ၊ နောက် တ ရက် နှစ်ရက်လောက်ကြာရင် ကျွန်မ ဆက်လိုက်ပါ့မင်္

ရှင်လည်း ရှင့်တူမလေး အခြေအနေကို သေချာမေးထာ

ကျွန်မလည်း ကျွန်မဘက်က သင်ကြားပေးနိုင်မယ့် အခြေ

အနေကို ပြောပါ့မယ်"

ချစ်ထမ်းကစားသူများ ... 🎪 ၁၄၇

"ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ ဒီမှာ ကျွန်တော့် လိပ်စာကတ်ပါ ဆရာမ၊ ကျွန်တော့် ဟန်းဖုန်းကို ဆက်လိုက်လို့ ရပါတယ်"

"ကောင်းပါပြီ"

သူမက ရပ်နေရာမှ ဆက်လျှောက်သွားသည်။

သူက အရေးကြီးတာတစ်ခုကို သတိရကာ ကမန်းကတန်း

သှမ်းမေးရသည်။

"ဆရာမ ့္ ဆရာမ နာမည်လေး ္္

"ခင်ပါ ့ "

"တစ်လုံးတည်းလား ဆရာမ ့ ့ "

"တစ်လုံးတည်းပဲ"

"ဪ ... ဒါဆို မခင်၊ အဲ ... ဒေါ်ခင်ပေါ့နော်၊ မိဘ

တွေကလည်း နာမည်ပေး ကပ်စေးနှဲလိုက်ကြတာ" ထိုစကားတွေကိုတော့ သူမ ထွက်သွားတော့မှ

ာက်သာက တီးတိုးရေရွတ်လိုက်မိတာ ဖြစ်ပါသည်။

∙ 'ခင်' တဲ့ ... ။

တွေ့ရတာ ချစ်စရာလေး ... ။

* *

burneseclassic.com

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🏚 ၁၄၉ /

"မင်းစေတနာကိုတော့ နားလည်ပါတယ် မောင်ဉာဏ်သ ရယ်၊ ဒါပေမယ့် အဒေါ်မြေးမလေးက သူ့ဟာသူ ၊ ကျက်ရတာ အဆင်ပြေနေတယ်၊ သူက စာလည်းထေ တယ်၊ လူတကာ ကျူရှင်ယူနေရတဲ့ ခေဟ်ကြီးမှာ ကျ မယူဘဲ သူ့ဘာသာ ကြိုးစားလို့ စာတော်တာအေ သူငယ်တန်းကနေ အခု ၃တန်းရောက်တဲ့အထိ ပထ ချည်း ရနေတာ၊ မောင်ဉာဏ်သာ ကျူရှင်ဆရာမ 🚰 ပေးလည်း အပိုပါပဲကွယ်" "ဒီလိုလည်း မဟုတ်သေးပါဘူး အဒေါ် ရယ်၊ ပညာဆ ပူးတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ပဲ ဆည်းပူး ဆည်း ပိုသွားတယ်ဆိုတာ မရှိပါဘူး၊ ကျွန်တော်က ပညာ

သင်လိုက်ရင် အဒေါ့မြေးမလေး ဒါ့ထက်နှစ်ဆ ပိုတော် သွားမှာပါ။ ပိုးပိုး ့ သမီးလေး ့ လာဦး၊ သမီး ကျူရှင် မသင်ချင်ဘူးလား" "မယူချင်ပါဘူး"

"ဂိုက်သဘောမျိုး ဆိုရင်ရော သမီး <mark>စာကျ</mark>က်ရင်း မသိ တာရှိရင် မေးလို့ရတာပေါ့"

"ကျောင်းကျမှ ဆရာမကို ပြန်မေးမှာပေါ့"

"ဦးဦး ငှားပေးမယ့် ဆရာမကိုမြင်ရင် သမီး အရမ်း သဘောကျမှာ၊ ဆရာမက လှလှလေး,"

့"သမီးတို့ အတန်းပိုင်ဆရာမဆို မလှပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် သမီး သဘောကျသားပဲ၊ လှရင် သဘောကျတာ သမီးမှ မဟုတ်တာ၊ ဦးဦးပဲဟာ 👝

ကလေးစကားကြောင့် ဉာဏ်သာ နင်သွားသည်။ ခံယ့်ဗီဇကို ကလေးတောင် သိတယ်တဲ့လား။

ဉာဏ်သာ့မှာ ခင်နဲ့ ဧာတ်လမ်းဆက်နိုင်ဖို့အတွက် တိုယ် သူငယ်ချင်း စော်မင်းရဲ့ အဒေါ်ကို နားချနေပေမယ့် .

ဆြးအဘွားနှစ်ယောက်လုံးက မာနကြီးနေကြပါသည်။ သူငယ်ချင်း စော်မင်းက ကားပွဲစားလုပ်သည်။ ြည့်ကုမ္ပဏီအတွက် လိုအပ်သည့် ကားတွေကို သူပဲရှာမွှေနေ

စုညခင်•ာ **အခေါ်တီ**က်

ပြုချင်လို့ပါ၊ ကျွန်တော် ငှားပေးတဲ့ ဆရာမနဲ့သာ၊

တာမို့ သူတို့အိမ်ကို ဝင်ထွက်ရင်း သူတို့မိသားစုနှင့် ခင်နေသည်။ ပိုးပိုးကလည်း သူ့ကိုခင်ပါသည်။ ခော်မင်းတို့ မိသားစုက ငွေကြေး ပေါပေါများများ သုံးစွဲနိုင်သူများ မဟုတ်ကြပါ။ ပိုးဖိုး ကိုလည်း နာမည်ကြီး ကျောင်းတွေမှာ မထားနိုင်ဘဲ ရပ်ကွက် နားက ကျောင်းလေးမှာပဲ ထားသည်။

ဉာဏ်သာက ခင့်ကို ဇာတ်လမ်းဆက်ချင်စောနှင့် တူမလေးရှိကြောင်း ပြောထားမိတာမို့ ခင် ဆက်သွယ်မလာခင် လေးမှာ ပိုးပိုးနှင့် စည်းဝါးကိုက်ထားဖို့ ကြိုးစားရတာပင်း သို့သော် ပိုးပိုးကလည်း ခပ်နံနံထဲက မဟုတ်။ သူ့အဘွားထ လည်း မာနကြီး။

> "ဒီအတန်းလောက်လေးကို ကျူရှင်ယူဖို့ မလိုပါဘူး ဂိုက်ငှားပြီး စာတျက်ဖို့လည်း မလိုပါဘူးကွယ်၊ ပိုးပိုးစာ ဒီရပ်ကွက်ထဲမှာ ကျူရှင်မယူဘဲ စာတော်တဲ့ ကလေးထို နာမည်ကြီးနေတာကွယ့်၊ ခုမှထပြီး ကျူရှင်ယူရင် နာဆွေ ပျက်မှာပေါ့ကွယ်"

> "ကဲပါ ... အမေရသ်၊ ဉာဏ်သာကလည်း စေတနာ ပြောတာပါ၊ ပိုးပိုးကိုလည်း သေချာမေးပါဦး၊ သူ သင်ချ ရင်တော့ သင်ဖို့ လက်ခံလိုက်ပါ"

"ပိုးပိုး ့္ သမီး လာဦး"

ဉာဏ်သာက ပိုးပိုးကို သူ့အဘွားနဲ့ ဝေးရာသို့ ဆါသွားရင်း ့္

> "သမီး ့ ဟိုတလောက လေးလေးခော်ကို စက်ဘီး ဝယ်ပေးဖို့ ပူဆာနေတယ်ဆို"

> "ဟုတ် ...၊ ဒါပေမယ့် လေးလေးက ဝယ်ပေးမှာ မဟုတ် ပါဘူး၊ ဝိုက်ဆမရှိဘူးတဲ့၊ စိတ်ညစ်ပါတယ်"

> "ဒါဆို သမီး ဘာမှမပူနဲ့တော့၊ သမီးလိုချင်တဲ့ စက်ဘီး ဦးဦး ဝယ်ပေးမယ်"

"တကယ်လား ့ ့ "

"တကယ်ပေါ့ သမီးရဲ့၊ မနက်ဖြန်ကျရင် ဦးဦး ဝယ်လာ ပေးမယ်၊ ဒါပေမယ့် သမီး ဦးဦးကို ကတိတစ်ခုတော့ ပေးရမယ်"

"ဘာကတိလဲ ဦးဦး"

"ဦးဦး ခေါ် ဆေးတဲ့ ဆရာမနဲ့ စာသင်ပါ့မယ်ဆိုတဲ့ ကတိ" "ဦးဦးက သမီးကို ဦးဦးသဘောအတိုင်း ဖြစ်ချင်လို့ စက်ဘီး ဝယ်ပေးမှာမဟုတ်လား"

ကလေးက ပါးတာမို့ ဉာဏ်သာ့အကြံကို **ရိပ်မိ**ကာ ူမုပ်ပုပ်လေး ပြောသည်။ ဉာဏ်သာက ကလေးကျေနပ်အော္ခနို^{င်ငှိ} ချာမော့ရသည်။

မည်ခင်စေသဆာဝိတိုက်

ပုညခင် ●၁ဆုစ်ထိုက်

"မဟုတ်ပါဘူး ပိုးပိုးရယ်၊ ဦးဦးက ပိုးပိုးကို စေတနာ ရှိလို့ ချစ်လို့ ခင်လို့ ပိုးပိုး စာတော်တဲ့အတွက် ဆူချ ချင်လို့ ဝယ်ပေးတာပါ"

"ဒါဆိုလည်း ပိုးပိုး ဦးဦးသဘောကျနေတဲ့ ဆရာမနဲ့

စာသင်ပါ့မယ်"

"တိ...တိ...တူ...တူ..."

ကလေးဆီက သဘောတူညီမှု ရတာမို့ သူ့ပော် သွားချိန်မှာပဲ ဖုန်းဝင်လာပါသည်။ သူ မမြင်စူးသော ဖုန်းနံပါတ် မို့ ခင့်ဆီကများလားဟု ထွေးကာ ရင်စာထိတ်ထိတ်နှင့် ဖုန်း

ကိုင်လိုက်သည်။ "ဟဲလို ... ဉာဏ်သာပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ … ခင်ပါ"

"ဟာ ့ ခင်၊ ဟုတ်ကဲ့ ့ ပြောပါ ခင်"

သူက တစ်ခင်တည်း ခင်ပစ်လိုက်ပါသည်။ ဆရာ

လို့ ခေါ် ရတာ စိမ်းသလိုမို့ မခေါ်ချင်။

"စာသင်ဖို့ အခြေအနေကို ဦးဉာက်သာ ပြောမယ်ဆိုလို ဆက်လိုက်တာပါး ဦးဉာက်သာ ပြောပြီးရင် ကျွန်မဘဏ် က သင်နိုင် မသင်နိုင် ပြောပါမယ်"

"ကျွန်တော့်ကို ကိုဉာဏ်လို့ပဲ ခေါ်နိုင်ပါတယ် ဆရာ အားလုံးက ကျွန်တော့်ကို အဲ့ဒီလိုပဲ ခေါ်ကြလို့ပါ" "ကောင်းပါပြီ ့္ ကိုဉာဏ်၊ ရှင့်တူမ အခြေအှနေလေး

ပြောပြပါဦး၊ သူက ဘယ်နှတန်း တက်နေတာလဲ ... " "၃ တန်း တက်နေတယ် ခင် ... "

"အတန်းငယ်သေးတာပဲ၊ ဝိုက်မလိုပါဘူး၊ သူ့ဘာသာ

စာလိုက်နိုင်တယ်ဆိုရင်တော့ ကျူရှင်ပေးဖို့လည်း မလိုပါ

ဘူး" "ဟာ ့, စာမလိုက်နိုင်ဘူး ခင်၊ စာ လုံးဝမလိုက်နိုင်ဘူး၊

ကျူရှင်ယူမှ ဖြစ်တော့မှာ"

"ဦးဦး ့္ ပိုးပိုး စာလိုက်နိုင်တယ်လေ၊ ဘာလို့ ညာပြော နေလဲ"

"ဟာ ... ရူး ... တိုးတိုး ... ၊ ငြိမ်ငြိမ်နေ၊ စက်ဘီးဝယ် ပေးမယ်"

ပိုးပိုးက မကျေမနပ် လှမ်းပြောနေတာမို့ ဖုန်းခွက် ကို ကမန်းကတန်းပိတ်ရင်း နှတ်ခမ်းပေါ် လက်ညှိုးတင်ကာ ရှူးတိုးတိုး လုပ်ပြရသည်။ ပြီးတော့ ပိုးပိုးနှင့် ဝေးရာ အိမ်ရှေ့ ဘက်သို့ ထွက်လာရင်း...

"သူ့ အခြေအနေ အသေးစိတ်ကိုတော့ ကျွန်တော် ခင်နဲ့ လာတွေ့ပြီး ပြောပြပါ့မယ်၊ ခင့်ကို ဘယ်မှာ လာတွေ့

ရမလဲ"

ပူညခင်စၥအားစ်တိုက်

"ကျွန်မက မအားဘူး ကိုဉာဏ်၊ မိုးလင်းက မိုးချုပ် အချိန်တွေက ဆက်နေတာ၊ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်၊ မနက် ဖြန် ညနေကျရင်တော့ ရွှေတိဂုံဘုရား တနင်္လာထောင့်မှာ ရှိမယ်"

"ဗျာ ... ဘုရားမှာ ... ဘာသွားလုပ် ... "

စိပ်၊ တရားထိုင်၊ ရွှေသင်္ကန်းကပ်၊ ရေသပ္ပာယ်၊ တစ်ခု မဟုတ် တစ်ခုပေါ့ လုပ်တာပေါ့ရှင်၊ မနက်ဖြန် အဘွား မွေးနေ့မို့လို့ ဘုရားမလာနိုင်တဲ့ အဘွားအတွက် ကောင်းမှု ကုသိုလ် သွားလုပ်ပေးရမှာ၊ အဲ့ဒီက ပြီးတာနဲ့ ကျူရှင် အိမ် တစ်အိမ်ကို ဆက်သွားရမှာ၊ အဲ့ဒီကြားက အချိန် လုပြီး ရှင်နဲ့ တွေ့ရမှာ ... "

ီသြော် ့ ဘုရားသွားတယ်ဆိုမှတော့ ဘုရားရှိခိုး ပုတီး

်ဴဟုတ်ကဲ့ ... အဲ့ဒါဆို မနက်ဖြန် ဘုရားကိုပဲ လာလိုက် မယ်လေး ဘယ်အချိန် လာရမလဲ"

"ညနေ လေးနာရီလောက်ပေါ့၊ ဟိုရောက်လို့ ကျွန်စ တစ်ခုခုလုပ်နေတာတွေ့ရင် ရှင်လည်း ကျွန်မလုပ်သလို လုပ်ရင်း ကျွန်မကို စောင့်နေလို့ရတယ်နော်" "ဗျာ ... ဟုတ်ကဲ့ ... ဟုတ်ကဲ့"

ဉာဏ်သာက အုကြောင်ကြောင် ဟုတ်ကဲ့လိုက်ချိန်

မှာ သူမက ဖုန်းချသွားသည်။ သူမစကားက ပဟေဠိဆန်လွန်း သည်။ အေးလေ သူမ ဘုရားရှိခိုးနေတာတွေ့ရင် ကိုယ့်ကို လည်း ဘုရားဝင်ရှိခိုးရှင်း စောင့်ခိုင်းတာပဲ နေမှာပါဟု တွေးမိ သွားသည်။

ဉာဏ်သာက ပြီးပြုံးကြီး ဖုန်းပိတ်ပြီး နောက်ဘက် သို့ ပြန်လှည့်လိုက်တော့ သု့နောက်မှာ ခါးထောက်၍ စူပုပ်ပုပ် ရပ်နေသော ပိုးပိုးကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ "ဦးဦး ပိုးပိုးကို သိက္ခာချတယ်"

> "အမယ် ့ စကားကြီး စကားကျယ်တွေ ပြောလို့ပါ လား"

"ဘွားဘွားက လိမ်မပြောရဘူးလို့ဝဲ သင်ထားတာ၊ စကား ကြီး စကားကျယ် မပြောရဘူးလို့မှ သင်မထားတာ၊

ပိုးပိုးက လိမ္မာပြီးသား စာလည်းမည့်ဘူး"

"အေးပါဟာ ... အေးပါ၊ ပိုးပိုးက တော်ပါတယ်၊ လိမ္မာ ပါတယ်"

"ဦးဦးကျတော့ မလိမ္မာဘူး၊ ပိုးပိုး စာမညံ့ဘဲ ညံ့တယ်လို့ ညာပြောနေတာ၊ ပိုးပိုးရှေ့မှာ ဗြောင်ညာနေတာ"

"စကားကလည်း တတ်လိုက်တာ မိပိုးရယ်၊ စော်မင်းနှစ်

ငါ ပြန်ပြီဟော့၊ မင်းတူအေတွက် မနက်ဖြန့် ောက်ဘီး

၁၅၆ 🎪 ပုညခင်

တစ်စီး ပို့ပေးလိုက်မယ်၊ စာကောင်းကောင်း အသင်ခဲဖို့

တြောထားပေးဦး"

ဉာဏ်သာက စကားတတ်လှသော ပိုးပိုးကို ခစ်

ကြောက်ကြောက်နဲ့ ပဲ အမြန်ပြန်လာခဲ့ရပါသည်။ မနက်ဖြန် ... ။

မနက်ဖြန်ကို တွေးရင်း ခုကတည်းက ရင်ထဲမှာ

တုန်ရင် ခုန်ချင်နေရပါသည်။

အေးမြမြ အစိမ်းရောင်လေးက တွေ့တွေ့ချင်း

ရင်အေးစေခဲ့သည်လေ။

* * *

တနင်္လာထောင့်သို့ ညနေ လေးနာရီတိတိမှာ ဉာဏ်သာ ရောက်သွားသည်။

သူမနဲ့ အတူတွဲပြီး ဘုရားလာတယ်လို့ အထင်ခံရ

လည်း မနည်းဘူးဟုတွေးကာ စတစ်ကော်လံ ရုပ်လက်ရှည်အဖြူ လေးနှင့် ပုဆိုးကွက်စိပ်လေး ဝတ်လာသည်။

ပုံမှန်အတိုင်းဆို သူက အပွင့် အခက် အဆင်တွေ ပါသော အရောင်တောက်တောက် ရုပ်လက်တိုတွေ ဝတ်နေကျ

ပင်။ သူတို့ညီအစ်ကို သုံးယောက်မှာ ကိုယ်ပိုင်စတိုင်လ်တွေ ရှိကြသည်။ အစ်ကိုကြီး ကံသာဗလက ရုပ်လက်ရှည် အရောင်

နန အစင်းလေးတွေနှင့် စတိုင်လ် ဘောင်းဘီ တွဲဝတ်သည်။

အငယ်ဆုံး ဓနကတော့ စပို့ရှပ်လက်တို့တွေနှင့် စတိုင်လွှ်မွှဲနီး၊ ဂျင်းပဲန် ဘောင်းဘီတို စသီဖြင့် ကြုံသလိုဝတ်သည်။ သွဲ့မွယောက် စလုံး စိတ်ပြူလို့ပဲလားတော့ မသိ၊ ကိုယ်လည်း နုကြပါသည်။ မနဆို သုံးဆယ်သာကျော်လာပေမယ့် ဘောင်းဘီတိုတွေ ဘာတွေ နှင့် ဂေါ်လီလုပ်သွားရင် သုံးဆယ်အောက်လို့ အထင်ခံရတုန်းပင်။

ဉာက်သာသည် တနင်္လာထောင့်သို့ လျှောက်လာ ပြီး ခင့်ကို ရှာသည်။ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်ရေ့မှာ ကျုံ့ကျုံ့လေး ထိုင်ပြီး တရားမှတ်နေသော ခင့်ကို အလွယ်တကုပဲ ရှာတွေ့ ရပါသည်။

ခင် ပြောထားတဲ့အတိုင်း သူလည်း ခင့်နားမှာ တင်ပျဉ်ခွေ ဝင်ထိုင်ကာ ခင့်လို တရားမှတ်နေလိုက်သည်။ သူများမြင်ရင်တော့ စုံတွဲတွေ အတူတရားမှတ်နေတယ်ဟု ထင် မှာပင်။

စိတ်က တောင်ရောက် မြောက်ရောက်နဲ့ ခဏကြာ တော့ ညောင်းညာတောင့်တင်းလာသည်။ သူ မျက်စိဖွင့်ကြည့်သည်။ သူမက ထိုင်တုန်း။

သူ ကျိတ်မှိတ်ပြီး ဆက်ထိုင်သည်။ ခဏနေတော့ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်သည်။ သူမက ထိုင်တုန်း . . . ။ အချိန်တွေ ကြာသထက်ကြာလာသည်။ မရတော့။

သူ့ခြေထောက်တွေ ပုပ်ပြတ်ကျတော့မတတ် ထုံကျင်ကိုက်ခဲ

လာသည်။ ဘုရားရှိခိုးတာတောင် ဦးသုံးကြိမ်ချရုံထက် မပိုတာ မို့ ကြာကြာ တရားထိုင်ဖို့ရာ ခံနိုင်ရည်မရှိလှပါ။

ဉာဏ်သာက ဘုရားရှိခိုး ဦးချလိုက်ပြီး ထိုင်ရာမှ ထသည်။ သူမနောက်မှာ လမ်းလျှောက်ရင်း စောင့်သည်။ တန်ဆောင်းထဲမှာ သွားထိုင်စောင့်သည်။ ထိုင်စောင့်၊ ထစောင့်၊ လမ်းလျှောက်စောင့်၊ စောင့်ရတဲ့သူသာ မောလာသည်။ သူမက တုပ်တုတ်မလှုပ် ... ။

ဉာက်သာသည် ခင့်ကို အံ့လည်း အံ့ဩ၊ လေး လည်း လေးစားလာရပါသည်။ ကြည့်စမ်းပါဦးကွာ 👝 ဣန္ဒြေ ရှိလိုက်ပုံက ___ ။ ပန်းရောင်ဖျော့ဖျော့ အပျော့သား ပြောင်ဝမ်း ဆက်ကလေး ဝတ်ထားပြီး ဆံထုံးပုံ့ပုံ့လေး ထုံးကာ ကျုံ့ကျုံ့ လေး တရားထိုင်နေဖုံက အေးချမ်းကြည်လင် တည်ငြိမ်လှပါ သည်။ ပန်းရောင် နှင်းဆီပွင့်ဖတ်လေးတွေ ပုံထပ်ထားသလို နူးညုံဖွမွ မွှေးပျံ့နေသည်ဟု ထင်ရသည်။ ပထမတစ်ကြိမ် တွေ့ တုန်းကရော၊ ခုတစ်ကြိမ်အတွေ့မှာပါ သူမက ဆရာမပီပီ ခါးတိုရင်ဖုံးလက်စကလေးတွေဝဲ ဝတ်ထားတာမို့ စင်းစင်းသွယ် သွယ် ခန္ဓာကိုယ်လေးက ... အာ ... တော်ပါပြီကွာ၊ လျှောက်္ပ_ွ^{လိ} မတွေးတော့ပါဘူး၊ တရားထိုင်နေတဲ့ လူကို မပြစ်မှားကွောင်း ပါဘူး"

မှည်ခင်စာအားစ်တိုက်

၁၆၀ 🛖 ပညာင်

ဟော ... ခင် ပြီးသွားပြီး ထ,တော့မယ်။ ခင်က ရှေ့မှာ ယှက်ထပ်ထားသော လက်ကလေး နှစ်ဖက်ကို ဖယ်လိုက်ပြီး ဘုရားဦးချပြီး မတ်တတ်ထရပ်သည်။

"ခင် ု "

သူက သူမဘေးမှာ ထိုင်နေရာမှ လှမ်းခေါ်မိသည်။

"ဪ ့ ရောက်နေတာ ကြာပြီလား"

သူမက ငုံ့ကြည့်၍ မေးသည်။ သူ မတ်တတ်

ထကာ သူမနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်လိုက်ရင်း ... "ကြာပြီပေါ့ ခင်၊ လေးဆယ့်ငါးမိနစ်လောက် ရှိပြီ"

"ခဏနော် ... အဘွားအတွက် ရေသက်စေ့ ကပ်လိုက်ဦး

မယ်"

"အဘွားက အသက်ဘယ်လောက် ရှိပြီလဲ ... "

"எடு துக் "

မြတ်စွာ ဘုရား။ ဉာတ်သာက စိတ်ထဲက ဘုရာ တမိသည်။ ဒါဆို ရေ ၈၆ ခွက်တောင် သပ္ပာယ်ရမှာပေါ့။

ပြီးပါဦးတော့မလား။

သူ စောင့်ရပြန်ပါသည်။ သူမက ၈၆ ခွက်တိတိ စိမ်ပြေနပြေ ရေသပွာင်

၀ါသည်။

ချစ်တမ်းကစားသူများ 🚅 👲 ၁၆၁

စောင့်ရတာကြာသော်လည်း သာခုခေါ် ရပါသည်။ ဆူသိုလ်အမှု အားလုံးပြီးတော့မှ သူမက ဘုရားကို တစ်ပတ် စတ်တာမို့ ဉာဏ်ကသာ သူမနှင့်အတူ ယှဉ်လျှောက်လာရင်း

"တူမလေး အခြေအနေ ပြောပါဦး"

ကားပြောခွင့် ရလာသည်။

"တူမအရင်းတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဝမ်းကွဲထဲကပါပဲ၊ သူက အရမ်း စာညံ့တယ်၊ စွာလည်းစွာတယ်၊ ကျောင်းကပြန် လာရင် လွယ်အိတ်ကလေး ဖုတ်ခနဲ ပစ်ချပြီးတော့ ဆော့ တော့တာပဲ၊ အဲ့ဒါ ညနေတိုင်း ခင် လာသင်ပေးရင်တော့ အဆင်ပြေမလားလို့ပါ"

"ညနေတိုင်းတော့် ကျွန်မ လာသင်မပေးနိုင်ဘူး၊ တစ်ပတ် မှာ စနေ၊ တနင်္ဂနွေ နှစ်ရက်ပဲ ကျွန်မမှာ အချိန်အား ကျန်တော့တယ်၊ အဲ့ဒါတောင် တစ်နေ့လုံး မအားဆူး၊ ညနေပိုင်းပဲ ရမှာ၊ တစ်ပတ် နှစ်ညနေဆိုတော့ ဘာမှ သိပ်ထူးမှာမဟုတ်တဲ့အတူတူ တခြား ဆရာမပဲ ရှာလိုက် ပါလား"

"ကျွန်တော့်တူမ အဆိုးလေးကို ဘယ်ဆရာမှ မသင်နိုင် လို့ လက်လျော့သွားတာ၊ ခင့်ကြည့်ရတာ ပြတ်ပြတ်သွန်း သား ပြောတတ် လုပ်တတ်မယ့်ပုံမျိုးဆိုတော့ ကျွန်တော့်

ပုည`ခင် ⊕ာ အာ⁄စ်တီးက်

စုညခင် • ာ **အ**ပေါ်တိုက်

တူမက ခင်နဲ့မှပဲ အဆင်ပြေတော့မှာ၊ ကျေးစူးပြုပြီး ကူညီပါနော် ခင်ရယ် နော် ... "

ခင်က စဉ်းစားသလို ငြိမ်တွေသွားပြီးမှ ...

"အင်းလေ ့ ပညာရေးကိစ္စဆိုတော့လည်း ငြင်းဖို့ခက် သားပဲ၊ လာသင်ပေးရမယ့် ့လိပ်စာကို ပြောဦးလေ။ သိပ်ဝေးရင်တော့ အဆင်မပြေဘူး"

"ကား အကြိုအပို့ လုပ်ပေးမှာပါ၊ သွားရေး လာရေး

အတွက်တော့ မပူပါနဲ့ ... "

"သိပ်မဝေးရင်တော့ အကြိုအပို့ လုပ်ပေးဖို့ မလိုပါဘူး"

"တူမလေးတို့ အိမ်က (့ ့)မှာပါ"

"ဪ ့ သိပ်မဝေးဘူးပဲ၊ ဘတ်စ်ကားလမ်းဖြောင့်ပါ တယ်၊ ဘတ်စ်နဲ့ပဲ သွားလိုက်မယ်"

"ကား အကြိုအပို့လုပ်ရတာ အပမ်းမကြီးပါဘူး"

"နေပါစေ ... ဘတ်စ်နဲ့ သွားရတာလည်း အပမ်းမကြီး ပါဘာ"

သူမက ခပ်တည်တည်တင်းတင်းလေး ပြောတာမို့ ဉာဏ်သာက စွတ်ဆက်မပြောသာပါ။ လခတွေဘာတွေ ပြောဆို ညှိနိုင်းကြပြီးချိန်မှာ ဘုရားကိုတစ်ပတ်ပတ်ပြီးသွားသည်။ ခင်က ရင်ပြင်တစ်နေရာမှာ ရပ်လျက် ရွှေတိဂုံဘုရားဆီ မြော်မော့ဖူးနေ သည်။ သူကလည်း ခင့်ဘေးနှားမှာ ကပ်ကပ်လေးရပ်ရင်း ... ီခင်က ဘုရားကို ခဏခဏလာဖြစ်သလား" "လာတာပေါ့၊ အနည်းဆုံး တစ်ပတ်တစ်ကြိမ်လောက် တော့ ရောက်ဖြစ်နေတာပဲလေ၊ ကိုဉာဏ်ရော မရောက်

ဖြစ်ဘူးလား"

"သိပ်မရောက်ဖြစ်ဘူး" "သိပ်မရောက်ဖြစ်ဘူး ဆိုတာက ္တု"

"ဟို ့ တစ်နှစ် တစ်ခေါက်လောက်ပဲ"

"ဪ ့ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ၊ ရန်ကုန်မှာနေပြီး ရွှေတိဂုံ ဘုရားကို တစ်နှစ်တစ်ခေါက်လောက်ပဲ ရောက်တယ်ဆို တော့ မလွန်လွန်းဘူးလား ရှင်ရယ်၊ တချို့ နယ်ကလူတွေ တောင် တစ်နှစ်တစ်ခေါက်လောက်တော့ ဘုရားဖူးထွက် ရင်း ရွှေတိဂုံကို လာလာဖူးဖြစ်ကြပါတယ်"

"မအားလို့ မလာဖြစ်တာပါ"

"နေ့ဘက်တွေက အလုပ်နဲ့မို့လို့ မအားဘူးပဲထားပါတော့၊ ညပိုင်း ဘုရားမပိတ်ခင် ၉ နာရီလောက်ဆို ဘုရားပေါ် မှာ လူလည်းရှင်းပြီဆိုတော့ အေးအေးလူလူနဲ့ သိပ်နေလို့ ကောင်းတာ၊ ကျွန်မတို့လို ကိုယ်ပိုင်ကားမရှိတဲ့ သူတွေ သာ အဲ့ဒီအချိန်ဆို ဘတ်စ်ကားလည်း ရှား၊ တက္ကဆို လည်း မစီးနိုင်လို့ လာချင်ရက်နဲ့ မလာဖြစ်တာ၊ ဇုစို့ဘဏ်

ပုည်းခေါင်စေသနာစီတိုက်

ပုညခင်စ႒ဆနစ်တိုက်

Mindis

ချစ်တမ်းကစားသူများ 🔔 🛕 ၁၆၅

၁၆၄ 🎍 ပုညခင်

မှာ ကားရှိတာပဲ၊ ညဖိုင်း လာပြီး ဘုရားတစ်ပတ်ပ**တ်** ပြီး တရားမှတ်ပေါ့၊ မိသားစုရှိရင် မိသားစုပါ ခေါ်လာ

ပေါ့၊ အဲ့ဒီအချိန်ဆို ကလေးတွေလည်း ရင်ပြင်ပေါ်မှာ

လမ်းလျှောက်နေရရင် ပျော်မှာပဲ"

"ကျွန်တော့်မှာ ကလေးလည်း မရှိပါဘူး၊ ဇနီးလည်း

မရှိပါဘူး"

"ဒါဆို တစ်ယောက်တည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် လာပေါ့ ကျွန်မ သိရသလောက်တော့ ရှင်တို့လိုအရွယ် ပိုက်ဆံ ရှိတဲ့ လူလွတ်တွေဟာ ညဘက်ဆို အိမ်မကပ်ဘဲ ဘီယာ

ဆိုင်၊ ကာရာအိုကေဆိုင်တွေ သိပ်သွားတတ်ကြတာဖဲ

ညည အဲ့ဒီလို နေရာတွေမှာ အကုန်ခံမယ့် ပိုက်ဆံတွေ

ကို ဘုရားမှာ လာလှူလိုက်ရောပေါ့ရှင်"

ဉာဏ်သာက ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိတာမို့ ငြိမ် နေဆဲမှာ ခင်က သူ့ကို စေ့စေ့ကြည့်လာရင်း ...

"ကျွန်မ တစ်ခုမေးမယ်၊ မုန်မှန် ဖြေမလား"

"ဗျာ၊ ဘာမေးမှာလဲ"

"ဘာမေးမေး အမှန်အတိုင်း ဖြေမလား ... "

"ဖြေပါ့မယ် ... ဖြေဝါ့မယ်"

"ကိုဉာဏ် ဒီည ဘီယာဆိုင်သွားဖို့ အစီအစဉ်ရှိလား

ဉာဏ်သာက သက်ပြင်းတစ်ချက်ခိုးချရင်း မသက်

သော ခေါင်းညိတ်ရပါသည်။

"ရှိပါတယ် ခင် ... "

"ဟိုညကလည်း ရှင် ဘီယာဆိုင်က ပြန်လာတာ မဟုတ်

လား"

"ဟုတ်ပါတယ်" ှ

"ရှင့်ကြည့်ရတာ ညတိုင်း သွားနေကျထင်တယ်" သူ မဖြေဖြစ် ့ ့ ။ ပြုးစိစိ ငြိမ်နေသည်။

"ရှင် တစ်ည တစ်ည ဘယ်လောက်ဖိုးလောက် ပိုက်ဆံ

ဖြုန်းလဲ" 🚧

ညဏီသာက တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်ရင်း ...

"ငါးသောင်းဖိုးလောက်ပါပဲ"

"ဒီညလည်း ငါးသောင်းဖိုးလောက် သုံးဦးမှာပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့ ... '

"ရှင့်မှာ အခု ပိုက်ဆံ ငါးသောင်း ပါလား"

"ဗျာ ... ပါပါတယ်"

"ဒါဆို ဒီည အဲ့ဒီကို မသွားနဲ့တော့၊ အဲ့ဒီ ပိုက်ဆ ငါးသောင်းကို ဘရားမှာ လခဲ့ပါလား၊ အဲ့ဒါဆို လိုကမ

ငါးသောင်းကို ဘုရားမှာ လှူခဲ့ပါလား၊ အဲ့ဒါဆို ရှင့်တူမ လေး ပိုးပိုးကို မပျက်မကွက် ဆက်ဆက် လာသင်တွေ့

မယ်"

ပုညခင်စေဒအနေစီတိုက်

www.

မြည∌င်÷ာ အားစ်တီက်

ဉာဏ်သာက ခင့်သဘောကျ အလှူခံဌာနသို့ မြေ သွားကာ ပိုက်ဆငါးသောင်း လှူလိုက်သည်။ ခင်က သူ့၏ မျီးကျူးသလိုလေး ကြည့်ရင်း ပြုံးလိုက်သည်။

ခင့်ကြည့်ရတာ ဘယ်လိုလေးမှန်းကို မသိပါ ချစ်စရာ၊ လေးစားစရာ၊ မြတ်နိုးစရာလေးမို့ ကြည့်လေ ကြာ လေ ကြည့်မဝလေ ဖြစ်ရကာ သူ့ရဲ့ ပျံ့နေသော အာရုံမှန်သ ဟာ အချိန်တိုလေးအတွင်းမှာ သူမထဲသို့သာ စုစည်းသွားရ သည်။

ကားမီးရောင်အောက်မှာ စ,တွေ့တဲ့နေ့ကတည်း စလို့ သူ့စိတ်တွေဟာ ပုံမှန် ရစ်သမ်မဟုတ်တော့ဘဲ ထူးခြားေ နက်လာခဲ့ရတာပင်။ မိန်းကလေးတွေကို ခပ်ပေါ့ပေါ့ပဲ သင္တေ ထားခဲ့တာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်ခဲ့ပြီ… ။ ခင်နဲ့က ချက်ချင်းကြီး လေးနက်သွားရသည့် ကိုယ့်စိတ်ကိုလည်း အံ့ ရပါသည်။

ကိုကဲ့ အချစ်ကိစ္စကို ရွံ့ချပြစ်တင်ပြီး မကြာ သူကိုယ်တိုင် ဒီအဖြစ်ကို ကြုံရပြီမို့ ကိုကဲ့ကို ကိုယ်ချင်းလ စာ၊ မျက်နှာလည်း ပုမိနေသည်။

သူတို့ရဲ့ ဘောဂဗလမှာ အချစ်ကံတွေ အားကေ

လာခဲ့ပြီလား ... ။

"ကဲ ... ကျွန်မ ပြန်တော့မယ် ကိုဉာဏ်" "အတူပြန်မယ်လေ၊ ကျွန်တော် လိုက်ပို့မှာပေါ့" "နေပါစေ၊ ကျွန်မဘာသာ ပြန်ပါ့မယ် ..."

"ဟို ... ဒါပေမယ့် ... "

သူက စွတ်အတင်း ခေါ်ဖို့ ပါးစပ်ဟရုံ ရှိသေး ... "ရှင် စွတ်ခေါ်လည်း ကျွန်မက အားနာပါးနာနဲ့ လိုက် ခဲ့မှာမဟုတ်လို့ လေကုန်ခံပြီး ထပ်ထပ်ပြောမနေပါနဲ့တော့ ရှင်၊ သွားလိုက်ပါဦးမယ်နော်"

သူမက ဆွဲခြင်းတောင်းလေး ဆွဲကာ ဣဲဂ်ဏ္ဌိရ သော ခြေလှမ်းလေးတွေဖြင့် ဘုရားတန်ဆောင်းအတိုင်း ဆင်း သွားတာကို သူက လှေကားထိပ်မှ ထိုင်ကာ မျက်စိတဆုံး ငေးကြည့်ကျန်ရစ်ခဲ့ရပါသည်။

* * *

Ulmesedassic.com

ချစ်တမ်းကစားသူများ 🞎

"ဟော ့ ဦးဦး လာပြန်ပြီ၊ ဒီနေ့လည်း ပိုးပိုးတို့အိမ်က လမ်းကြုံလို့ ဝင်တာပဲလား ဦးဦး၊ ဆရာမ ... ဦးဦးဏ ခုတလော ပိုးပိုးတို့အိမ်ဘက်ကို စနေ တနင်္ဂနွေတိုင် လမ်းကြုံကြုံနေတာ ဆရာမရဲ့" အိမ်ထဲသို့ ဝင်လှဆဲဆဲ ဉာဏ်သာမှာ ပိုးပိုးစကား

ကြောင့် ခြေလှမ်းတောင် မှားချင်သွားသည်။ ခုလောလောဆင်္ မှာ သူ အကြောက်ရဆုံးက မိပိုးရဲ့ ပါးစပ်ကလေးကိုပင် လူဝင်ငယ်သော်ငြား အကင်းပါးပါး စကားတတ်တတ်လေး သူ့ရဲ့ခြေလှမ်းတွေကို သဘောပေါက်နေပုံရသည်။ တကယ်လည်း သူ့ မှမမှန်မှုက သိသာနေတာတို အရင်တုန်းကဆို ဇော်မင်းတို့အိမ်ကို နှစ်လတစ်ခေါက် လာ

တောင် အနိုင်နိုင်ပင် ... ။ ပိုးပိုးကိုတော့ စော်မင်းက သူ 🛎 လာတဲ့အခါ ခေါ် လာတာမို့သာ ချစ်ခင်ရင်းနှီးနေရတာပင် 🚅

ခုဆို ့္ ပိုးပိုးကို ခင် စာသင်ပေးနေတာ နှစ်လ နီးပါးတောင် ရှိခဲ့ပြီ။ နှစ်လဆိုတော့ စနေ တနင်္ဂနွေ ၈ ကြိမ်၊ ရက်ပေါင်း ၁၆ ရက်ပေါ့၊ ထို ၁၆ ရက်လုံးလုံး ဉာဏ်သာက ပိုးပိုးတို့အိမ်ကို အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြကာ ရောက်ဖြစ်နေသည်။ ရောက်တိုင်းလည်း ပိုးပိုး စာသင်ပြီးမည့်အချိန်နှင့် ကွက်တိ ... ။ သို့မှသာ အပြန်လမ်းကြုံနေလို့ သူ့ကားနဲ့ လိုက်ခဲ့ပါဟု ခေါ်ဖို့ အဆင်ပြေမည်လေ။ ဒီလိုနဲ့ပဲ ခုတော့ ခင်နဲ့ ခင်မင်ရင်းနှီးခွင့် . ရနေခဲ့ပြိမို့ ပိုးပိုးကို စက်ဘီး ဝယ်ပေးရတာ တန်ပါသည်။ ်ီဟို ... ဒီနားလေးမှာ အလုပ်ကိစ္စလေးတစ်ခု လုပ်ထား လို့ ခုတလော လာလာကြည့်ပေးနေရတာလေ၊ တစ်ပတ် လုံးလုံး ရုံးကိစ္စတွေပဲ လုပ်နေရတော့ ဒီနားမှာ စက်ရုံ ေဆောက်ဖို့ကိစ္စအတွက် မြေနေရာကြည့်ဖို့က စနေ တနင်္ဂနွေ နှစ်ရက်ပဲ အားတော့ ဒီရက်တွေပဲ လာလာနေရ တာ၊ မနက်ပိုင်းကျတော့လည်း ဧည့်သည်တွေ ဘာတွေ ကြိုရ တွေ့ရဆိုတော့ ညနေပိုင်းပဲ ထွက်ဖြစ်နေတာ ... ခင်က စာငုံ့သင်နေရာမှ သူ့ကို တစ်ချက်ရွှေကြည့်

ရင်း မသိမသာ ပြုံးလိုက်သည်။

"ဘယ်လိုလဲ ခင် ့ စာသင်ရတာ အဆင်ပြေတုဏ္ဏိ မဟုတ်လား"

ပည္ခင်စၥခုပ်တိုက်

"ပြေပါတယ်၊ ကလေးက စာသိပ်တော်တာ"

ီဟုတ်လား ္ ့ ခင် သင်လို့ တော်လာတာ ဖြစ်မယ်

"မဟုတ်ပါဘူး၊ အစကတည်းက တော်တဲ့ပုံပါပဲ" "ဟုတ်တယ် ဆရာမ၊ ပိုးပိုးက အတန်းတိုင်းလည်။

ပထမရတယ်၊ အဲ့ဒါကို ဦးဦးက ပိုးပိုး စာညံ့တယ်လို့

ဆရာမကို ဖုန်းထဲမှာ ညာပြောတာ ပိုးပိုးကြားတဏ် ပြီးတော့ ပိုးပိုး ဆရာမနဲ့ စာသင်လို့ ဦးဦးက ပိုးပိုး၏

စက်ဘီး ဝယ်ပေးတယ်"

"ပိုးပိုး ... ဦးဦးကို ရေတစ်ခွက်လောက် ပေးပါလာ

ဦးဦး ရေဆာလို့"

"ဟုတ်ကဲ့ ့ ့ "

ပိုးပိုးက အိမ်နောက်ဘက်သို့ ခပ်သွက်သွက် 🚭 သွားသည်။ ဉာဏ်သာက ပိုးပိုးနောက်သို့ မယောင်မလည်

ထလိုက်လာပြီး ့

"မိပိုး ... ညည်း တော်တော် အာချောင်ပါလား၊ ဆရာ ရှေ့မှာ ပေါက်ကရတွေ လျှောက်ပြောမနေစမ်းနဲ့

"ပေါက်ကရ မပြောပါဘူး၊ အမှန်အတိုင်း ပြောတာပါ"

"အမှန်အတိုင်းလည်း မပြောနဲ့ 🛒

"ဒါဆို မပြောတော့ဘူး၊ ဘာဘီရပ်တော့ ဝယ်ပေး"

ညည်း တော်တော်လည်ပါလား မိပိုး ... "

"ဝယ်မပေးဘူးလား"

"ဝယ်ပေးပါ့မယ် လူလည်မရသ်၊ ဝယ်ပေးပါ့မယ်၊ ငါ့ မလည်း မိန်းမတစ်ယောက်ကို ချစ်မိကာမှ ကလေးက ငွေညှစ်တာ ခံနေရတယ်"

"ဟင် ့ု ဦးဦးက ဆရာမကို ချစ်နေတာလား၊ ပိုးပိုး

ထင်သားပဲ"

"ကလေးက ကလေးလိုမနေဘူး၊ ချစ်တယ်ဆိုတာ ဘာ

မှန်း ညည်းသိလို့လား"

"သိတာပေါ့၊ ပိုးပိုးက အဘွားနဲ့အတူ ညတိုင်း ဗီဒီယိုကား

ကြည့်ရတယ်၊ ချစ်တယ်ဆိုတာ ဗီဒီယိုထဲက မင်းသားနဲ့

မင်းသမီးလိုမျိုး ချစ်တာလေ၊ အဲ့ဒီလိုချစ်ရင် လက်တွေ ဘာတွေတွဲ၊ ပခုံးတွေဘာတွေ ဖက်ရတယ်၊ ဦးဦးချစ်တာ

အဲ့ဒီလို ပခုံးဖက်လို့ရတဲ့ အချစ်မျိုး မဟုတ်လား" "ဟာ ့ ့ စကားကလည်း တတ်လိုက်တာ၊ သွား ့ ့သွား

ဆရာမ စောင့်နေလိမ့်မယ်၊ နောက်နေ့ကျ ဘာဘီရုပ် ဝယ်လာပေးမယ်၊ ငါ့အကြောင်းတွေ လျှောက်လျှောက်ွ[©]

ပြောမနေနဲ့ "

"ဟုတ်ကဲ့ ... "

ပည ခင် •ာ အာ့ စ်တို က်

ပုညခင်စ႒ဆာဝေတြကိုက်

၁၇၂ 🎪 ပုညခင်

ပိုးပိုး အိမ်ရှေ့ပြန်ထွက်သွားပြီး ခဏကြာမှ သူ လည်း ပြန်ထွက်လာရသည်။ ပိုးပိုး စာသင်လို့ မပြီးခင်မှာ ဇော်မင်းနဲ့ စကားပြော၊ ဇော်မင်း အမေနဲ့ စကားရောဖောရော လုပ်ရင်း အချိန်ဆွဲနေရပါသည်။

စာသင်ပြီးလို့ စာအုပ်တွေသိမ်းတော့ သူလည်း

ပြန်ဖို့ဟန်ပြန်ရင်း ...

"ကျွန်တော်လည်း ခုပဲပြန်တော့မှာ ခင်၊ လိုက်ခဲ့လေ" ဟု ခေါ် ရသည်။ ခင်ကလည်း သူ့အကြံကို ရိပ်

နေပြီမို့ အထူးအထွေ ငြင်းမနေတော့ဘဲ တခါးအသင့်ဖွင့်ဖေး ထားသော ကားပေါ်သို့ တက်ထိုင်လိုက်သည်။

ကားထွက်ခါနီးတော့ ပိုးစိုးက ကားနားသို့ ဖြေ

လာပြီး ...

"ဦးဦး ... ဦးဦး ဆရာမကို ချစ်တယ်ဆိုတာ ပိုးပိုး ဆရာမ ကို မပြောဘူးနော်၊ နောက်တစ်ခါလာရင် ပိုးပိုးဖို့ ဘာဘီမ ရုပ် ဝယ်လာပေး ... "

"ဟာ ္ . မိပိုးတော့ကွာ _ . . "

"အဟင်း ...

ရုတ်တရက်မို့ သူရှက်သွားကာ ခင့်ကိုလည်း အာ နာသွားမိပါသည်။ ခင်ကတော့ သူ့ဖြစ်အင်ကို ရယ်ချင်ပုံနှင့် တစ်ဖက်သို့လှည့်ကာ အသံထွက်၍ ပြုံးလိုက်သည်။ ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 👲 ၁၇၃

သူက ထူထူပူပူနှင့်ပင် ကားမောင်းထွက်လာပြီး စားကို လူရှင်းသည့် လမ်းဆေးတစ်နေရာမှာ ရပ်ပစ်လိုက်မိပါ သည်။ ခင်က သူ့ကိုလှည့်ကြည့်ရင်း ...

"ဘာလို့ ကားရပ်ပစ်လိုက်တာလဲ ့ ့ "

"ဆက်မောင်းလို့ မရလောက်အောင် စိတ်လှုပ်ရှားနေမိ လို့ပါဗျာ၊ မထူးတော့ပါဘူး ခင်ရယ် ... ကျွန်တော် ပွင့်ပွင့် လင်းလင်းပဲ ပြောတော့မယ်၊ ခင်ကို ကျွန်တော် ချစ်တယ်၊ လက်ထပ်ဖို့အထိ ရည်ရွယ်ပြီး ချစ်တယ်" ခင်က သူ့ကို အကဲခတ်သလိုလေး စိုက်ကြည့်

ၾသည်။

"ခင် ့ ကျွန်တော့်ကို မယုံသင်္ကာသလို အကြည့်မျိုးနဲ့ မကြည့်ပါနဲ့ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခင့်ကို ဘာတစ်ခုမှ မညာ ခဲ့ပါဘူး ့ ၊

"ကျွန်တော် အိမ်ထောင် ကျခဲ့ဖူးတာကိုလည်း အမှန်အတိုင်း ပြောပြထားခဲ့ပါတယ်၊ ဘီယာဆိုင် ထိုင် တာ ပန်းကုံးစွပ်တာတွေကိုလည်း အသိပေးထားခဲ့ပါ တယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်နဲ့တွေ့ပြီး ခင့်ကို စိတ်ဝင်စားမိတဲ့ အချိန်ကတည်းက စပြီး ဘီယာဆိုင်လည်း မသွားတွေ့လွ[်] ဘူး၊ ပန်းကုံးစွပ်ဖို့ဆိုတာ ဆေးရော၊ အဲ့ဒီအတွက် ကျွန်မိုယ့်

စုညခင် 🕶 အားစ်တိုက်

N. May 19

၁၇၄ 🛧 ပုညခင်

ပိုက်ဆဲတွေကို ခင် လှူစေချင်တဲ့ ဘုရားတွေမှာ လှူဖြစ် နေတာလည်း ခင့်အမြင့်ပဲ၊ ခင့်ကြောင့် ကျွန်တော့် စိတ်၊ ကျွန်တော့် အမူအကျင့်နဲ့ ကျွန်တော့်ခံယူချက်တွေ ပြောင်း လာရတာပါ၊ ခင်ဟာ ကျွန်တော် အရမ်းလေးစားရတဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ပါ၊ ခင့်ကို ကျွန်တော် ချစ်ခင် လေးစား မြတ်နိုး တန်ဖိုးထား အိုဗျာ ... ရှိရှိသမျှ စကား လုံးတွေနဲ့ ပြောပြလို့ မမီနိုင်လောက်အောင် ချစ်တယ် ဗျာ ... "

ခင်က သက်ပြင်းနှင့် မျက်လွှာကို အတူတူချလိုက်

ရင်း ...

"အားတော့ နာပါတယ် ကိုဉာက်ရယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်က ဒီတစ်သက် အိမ်ထောင်မပြုတော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ထား

"ဟာ ... နမြောစရာဗျာ ... အဲ ... အဲ့ဒီလို ဘာလို့ဆုံးဖြတ် ရတာလဲ ခင်ရယ်"

"ခင်က ယောက်ျားတွေကို မယုံကြည်ဘူးလေ၊ အထင် သေးတယ်လေ၊ ခင့်အစ်မက အိမ်ထောင်ရေးကဲမကောင်း ခဲ့ဘူးလေ၊ အစ်မကို သူ့ယောက်ျားက ရိုက်ပုတ်နှိပ်စက်

တာတွေ မြင်ရပြီးကတည်းက ဘယ်ယောက်ျားကိုမှ

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🎍 ၁၇၅

လက်မထပ်တော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး ယောက်ျားတွေနဲ့ ကင်းရှင်းအောင် နေခဲ့တာ"

ဉာဏ်သာသည် ခင့်စကားတွေကိုနားထောင်ရင်း ဇဋ်လည်ပြီလားဟု တွေးမိလာသည်။

> "မိန်းကူလေးဆိုတာ အချိန်တန်ရင် သင့်တော်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ လက်ထပ်သင့်တာပေါ့ ခင် ရယ် ..."

> "လက်မထပ်ဘဲ အပျိုကြီးဘဝနဲ့ အရိုးထုတ်သွားတဲ့ သူ တွေမှ အများကြီးပါရှင်"

"ခင်ရယ် ... ခင့်အသက်က ငယ်ငယ်လေး ရှိသေးတာ၊ အချိန်တွေအများကြီး ရှိပါသေးတယ်၊ အလျင်စလို မဆုံး ဖြတ်လိုက်ပါနဲ့ဦး ... ၊ ကျွန်တော့်အတွက် ပြန်စဉ်းစား ပါဦးဗျာ၊ တစ်ဖက်သားရဲ့ မေတ္တာတရားကို လေးစားတဲ့ အနေနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် ပြန်စဉ်းစားပေးပါနော်"

ခင်က ဉာဏ်သာ့ကို တစ်ချက်ပြုံးဝံ့ကြည့်လိုက်

.. "ကိုဉာဏ်ကို လက်ခံလိုက်ရင် ခင် ကံဆိုးဖို့ပဲ ရာခိုင်နှန်း များတယ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ... '

ပုညခင်+ာအားစ်တိုက်

White

၁၇၆ 🏚 ပုညခင်

"ကိုဉာဏ်က ပွေရွှပ်ခဲ့တဲ့လူလေ ့္ ၊ မိန်းမလှလှလေး တွေ မီးရောင်အောက်မှာ လှုပ်ခတ်သီဆိုနေတာကို မျှော်

မော့ ပျော်ရွှင်တတ်တဲ့သူမျိုးလေ ...

"အခု ့အဲ့ဒီအကျင့်တွေမှ မရှိတော့တာကွာ"

"အကျင့်ဆိုတာ ပြင်လိုက်ရင်လည်း ခန္ဓာပဲ၊ ပြီးရင် အရင်အကျင့်အတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားတတ်ကြတာပဲ"

"ခင် မယုံရင် စောင့်ကြည့်ပါကွာ ... '

"ခင် ပြောတဲ့အတိုင်း ကိုဉာဏ် လိုက်နာမယ်ဆိုရင်တော့

ကိုဉာဏ့်ကို ခင် ပြန်စဉ်းစားပေးမယ်"

"ပြော ့ ကိုယ် ဘာလုပ်ရလဲ ့ ပြော"

"ခင်က ခက်ခဲတဲ့ ကိစ္စမျိုးကို မခိုင်းပါဘူး၊ ကိုည**ာ** အနေနဲ့ အလွယ်တကူလုပ်လို့ရတဲ့ ကိစ္စမျိုးကိုပဲ ခိုင်းမှာ

"ခုက်လည်း ကိုယ် လုပ်ဖို့ဝန်မလေးပါဘူး"

"ကိုဉာဏ် မနက်တိုင်း စောစောထနိုင်လား"

"အရင်ကတော့ မထနိုင်ဘူး၊ ညဆို လျှောက်သွားတာ ကိုး၊ ခုတော့ ညဘက်ကျ စောစောအိပ်ဖြစ်နေလ

မနက်စောစော ထနိုင်နေပြီ"

"ဒါဆို မနက်တိုင်း ရွှေတိဂုံဘုရားကို ၅ နာရီအရောက်

သွားပြီး တရားထိုင်ရမယ်၊ ငါးနာရီကနေ ၆ နာရီအထိ တစ်နာရီပြည့်အောင် ထိုင်ရမယ်"

ချစ်တမ်းကစားသူများ 🚃

ဉာဏ်သာမှာ စိတ်ထဲကနေ 'အား' ဟု မချိမဆံ့ အော်ပစ်လိုက်မိပါသည်။ ရွှေတိဝုံဘုရားကို ၅ နာရီရောက်ဖို့ မနက် ၄ နာရီလောက်ကတည်းက ထရမှာ၊ ဘုရားရောက်ရင် လည်း တစ်နာရီပြည့်အောင် ထိုင်ရမှာ၊ နေ့တိုင်း<mark>ဆိုတော့ သေပြ</mark>ီ ပေါ့။ သေလည်း မတတ်နိုင်၊ တစ်ခုကို လိုချင်ရင် တစ်ခုကို စွန့်လွှတ်ရမှာပဲ မဟုတ်လား ... ။

ယောက်ျားတစ်ယောက်ဟာ မိန်းမတစ်ယောက်ကို မချစ်သေးသရွေ့တော့ ကိုယ့်ဘက်က အနိုင်ချည်းဝင် 🚃 ။ ထို မိန်းမရဲ့ သဘောဆန္ဒကို ဦးထိုပ်ထားစရာလည်း မလို၊ ထိုမိန်းမ ကို ကြောက်ရွဲ့ခယစရာ မလို၊ သူ ထိုမိန်းမနဲ့ ကွဲကွာသွားလည်း တိုယ့်ဘက်က ဘာမှခံစားမနေဘူးဆိုတာ သေချာသရွေ့ အေး ဆေးပေါ့ပါးစွာ နေထိုင်နိုင်သည်။ လတ်တလော ဆွဲဆောင်မှု တလေးတွေကိုသာ သာယာချိုမြိန်စွာစားသုံးနိုင်သည်။ အနာဂတ် အတွက် ဘာမှတွေးပူဖို့ မလို ့္မ ။

သို့သော် ့ှ ထိုမိန်းမကို ချစ်မိပြီ၊ ပိုင်ဆိုင်ချင်မိပြီ ဆိုတာနှင့် ထိုင်မရ ထမရ ပူလောင်ရပြီ ... ။ ကိုယ့်အပြုအုဖွဲ့

ကို ရွှေသဘောတော် မကျမှာ**စိုး**ရ၊ သူ့ဆန္ဒတိုင်းကို္င္တ^{န်}လိုက်

ပည္ခင်ခ္ေအာုစ်ထိုတ်

လျောဖို့ ကိုယ့်ဆန္ဒတွေကို စတေးရနှင့် အချိန်တိုင်း ပျာလောင် ခတ်နေရသည်။

ခုလည်း ခင့်ကို ချစ်မိပြီဆိုကတည်းက သူ့မှာ ခင်နဲ့တွေ့ခွင့်ရဖို့အတွက် စာသင်ဖို့ကိစ္စတွေ လုပ်ကြံဖန်တီးရာ ခင့်အလိုကျဖြစ်အောင် ကိုယ့်အကျင့်တွေကို ပြင်ရနှင့်မို့ ကိုယ့် စိတ်နဲ့ကိုယ့်ကိုယ် နေရတယ်လို့ကို မရှိတော့ပါ။

"ဘယ်လိုလဲ ့ ့ ခင် ပြောသလို လုပ်နိုင်ပါ့မလား"

"လုပ်နိုင်ပါတယ် ခင် ... "

"ညာတော့ မညာရဘူးနော်၊ ဘုရားကိုရောက်တိုင်း ကိုဉာဏ့်ဖုန်းနဲ့ ဓာတ်ပုံရိုက်ထား၊ ဓာတ်ပုံမှာ ပေါ်နေတဲ့ ရက်စွဲကိုကြည့်ပြီး ကိုဉာဏ် ဘုရားကို ရောက်မရောက် ပြန်စစ်မယ်"

"ၾကေပါ ့့"

"ဘုရားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ညာရင် ဘယ်လောက် ငရဲကြီး တယ်ဆိုတာ ကိုဉာဏ်လည်း သိတယ်မဟုတ်လား"

"သိပါတယ်၊ မညာဝံ့ပါဘူး ခင်"

"အဲ့ဒါဆို ပြီးရော၊ ကိုဉာဏ်လုပ်ရပ်တွေကို စောင့်ကြည့် ပြီးမှ ကိုဉာဏ်ကို လက်ခံသင့် မခံသင့် ခင် စဉ်းစားမယ်" ခေါင်းညိတ်ရုံကလွဲလို့ တခြား မရှိတော့ပါ။ စကားပြောဆိုပြီးတော့မှ သူကားမောင်းထွက်လာ သည်။ ထုံးစံအတိုင်း ခင့်အိမ်အထိရောက်အောင် ပို့ခွင့်မရပါ။ "ဟိုရှေ့မှာပဲ ရပ်လိုက်ပါ ကိုဉာဏ်၊ ခင် ညပိုင်း ဝိုက် လုပ်ပေးရမယ့် တပည့်လေးအိမ်က ရှေ့လမ်းထဲမှာပဲ။ ခင် လမ်းလျှောက်ဝင်သွားလိုက်မယ်"

"ခင်က ညမှ ပြန်ရမှာမဟုတ်လား၊ ညစာ စားဖို့ကရော"

"တပည့်အိမ်ကပဲ ကျွေးပါတယ်"

"ညအပြန် ကိုယ်လာကြိုပေးမယ်လေ"

"နေပါစေ ကိုဉာဏ်၊ ညကြီးမိုးချုပ်ကျတော့ ကိုဉာဏ် ကားနဲ့ လိုက်ဖို့ မတင့်တယ်ဘူးလေ"

သူ သက်ပြင်းချလျက် ကျန်ရစ်ရသည်။ ခုချိန်ထိ သူမ ဘယ်မှာနေတယ်ဆိုတာ သူ တိတိ

ခူကျ သိခွင့်မရသေးပါ။ သို့သော်လည်း အချစ်ဆိုတာ နေရပ်နဲ့ ဆိုင်ဟု ထင်ပါသည်။

* * *

nuine section

"å..."

ကိုယ့်ဗိုက်ထဲက ဆာလောင်မွတ်သိပ်စွာ ထွက်လ

စဉ်းစား စာစီရင်းကြာလာတော့ ဗိုက်ထဲက 🖥

သော အသံကို ကြားသော်လည်း ကံသာက အိပ်ရာထက်။ ထ,သွားဖို့ စိတ်ကူးမရှိသေးပါ။ ဒီနေ့ ... မေ့ကို ချစ်ရေးဆို ဆုံးဖြတ်ထားတာမို့ အိပ်ရာထက်မှာ လဲလျောင်းရင်း စကားရ တွေကို စီနေသည်။ သူ့ဘဝမှာ မိန်းကလေးများစွာနှင့် ရင်းနီး ဖူးသော်လည်း 'ချစ်ခွင့်ပန်' ခြင်းနဲ့ကတော့ စိမ်းလှတာမို့တ

ဂွမ်ဂွမ်သံတွေက ပို၍ ကျယ်လောင်လာတာမို့ အိပ်ရာထ၊ မျက် သစ် သွားတိုက်ပြီး အောက်ထပ်ထမင်းစားခန်းထဲသို့ ဆင်းဏ

ပါသည်။ "ကိုလုကြည် ့ ့ မနက်စာ ဘာရှိလဲ ... "

"ဆရာကြိုက်တဲ့ မုန့်ဟင်းခါး ဝယ်ထားပါတယ်"

"အေး ့ု ကောင်းတယ်ကွာ၊ ခုတလော မုန့်ဟင်းခါး စားချင်နေတာနဲ့ အတော်ပဲ၊ ဟိုနှစ်ကောင်ရော မထသေး ဘူးလား ..."

"မထသေးဘူး ဆရာ ့ှု့"

"သွား သွားနိုးလိုက်၊ အိမ်မှာ အိမ်သားလေး သုံး ယောက်ရှိတာ တစ်နေကုန် တစ်ကွဲတပြား အပြင်ထွက် နေရတာ၊ ဘရိတ်ဖတ်လေးမှအတူမစားရရင် တစ်ယောက် ရုပ်တောင် တစ်ယောက် မမှတ်မိဘဲဖြစ်နေမှာစိုးရတယ်" ကိုလုကြည်က အငယ်နှစ်ယောက် အခန်းဘက်သို့

ထွက်သွားပြီးနောက် ထမင်းစားခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင်လာသည်။
"ဓနတော့ နိုးပြီ ဆရာ၊ ခုပဲလာပါလိမ့်မယ်၊ ကိုဉာဏ် တော့ အခန်းထဲမှာ မတွေ့ဘူး၊ ဘယ်သွားနေလဲမသိဘူး" "ဒီကောင် ဒီလောက်အစောကြီး ဘယ်မှထသွားမှာမဟုတ် ပါဘူးကွာ၊ အိမ်သာတွေ ဘာတွေ တက်နေလို့နေမှာပေါ့၊ မင်းလည်း မနက်က အစောကြီး ထတာပဲမဟုတ်လား၊ ဒီကောင်အပြင်သွားရင် မင်းသိရမှာပေါ့၊ ဒါနဲ့ ကိုလှကြည် မာလီအသစ်က အဆင်ပြေရဲ့လား"

"သိပ်အဆင်မပြေဘူး ဆရာ၊ အဲ့ဒီကောင်က အပျင်းကြီး တယ်၊ ရေသာလည်း ခိုတယ်၊ ဆက်ဆံရ လက်ပေါက္ကြာ

ကပ်တယ်၊ မူတူးနဲ့ တခြားစီပဲ"

ပုညခင်စ**ာဆုစ်တိုက်**

אינית

၁၈၂ 🎍 ပုညခင်

"ဒါဆိုလည်း လကုန်ရင် အခြေအနေကြည့်ပြီး အလုံ ဖြတ်ချင် ဖြတ်ပေါ့ကွာ၊ သူ ဒီမှာလုပ်နေတာ သုံးလကေ ပြီ မဟုတ်လား၊ မတုးတစ်ယောက်တော့ ဘယ်ရေး

ပြီး မဟုတ်လား၊ မူတူးတစ်ယောက်တော့ ဘယ်ရောင် လူမြီးလဲ့ ပုံလိုပါတူ။"

နေပြီလဲ မသိပါဘူး"

်ပြီးခဲ့တဲ့ သုံးလေးရက်က ကျွန်တော် ဈေးသွားရ လမ်းမှာ မုတူးနဲ့တွေ့တယ် ဆရာ၊ သူ့မိန်းမ အမြိုးတွေ -ဒီဘက်ရပ်ကွက်ထဲမှာမို့လို့ သူ့မိန်းမကို လိုက်ပို့တာတဲ့

"သူဘယ်မှာလုပ်နေလဲ မင်း မမေးလိုက်ဘူးလား"

"သူအလုပ်လုပ်နေတဲ့ နေရာက ကျွန်တော်တို့ခြံနဲ့ 🚥

တော်ဝေးတယ် ပြောတယ်၊ လိပ်စာကတော့ အတိအ မေးမထားလိုက်မိဘူး၊ အိမ်ရှင်တွေကတော့ သင်္

ကောင်းတယ် ပြောတာပဲ"

"တစ်ခါတလေကျတော့ မူတူးအကြောင်း တွေးမီ ငါ တော်တော် စိတ်မကောင်းဘူး၊ ဒီကောင်က သိပ်

့ပေါ့တာ၊ သစ္စာလည်း ရှိတယ်"

ထုတ်တုန်းက ထုတ်ပစ်လိုက်ပြီး ခုမှ လာလွ မနေဝါနဲ့ဟု ကိုလှကြည်က စိတ်ထဲကနေ ပြောမိပါသည်။ "ပြန်တွေးကြည့်ရင် သူ့အပြစ်တော့လည်း မဟုတ်ပါဒ ကွာ၊ သူလည်း နှလုံးသားရှိတဲ့ လူဆိုတော့ ချစ်ခ ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🎪 ၁၈၃

ကြိုက်ချင် အိမ်ထောင်ပြုချင်မှာပေါ့၊ ငါကလှည်း ဒီခြံထဲ ကို မိန်းမတစ်ယောက် ခေါ် မလာစေချင်လို့သာ အလုပ် ထွက်ခိုင်းလိုက်ရတာပါ၊ ငါ မှားသွားပြီလားတောင် မသိ တော့ပါဘူး"

"ကိုက မမှားပါဘူး"

ဓနက လှမ်းပြောရင်း ထမင်းစားခန်းထဲ ဝင်လှာ

"ဒီအိမ်မှာနေရင် ဒီအိမ်ကစည်းကမ်းကို လိုက်နာရမှာပဲ မဟုတ်လား၊ ကိုကံပဲ ပြောခဲ့တာလေ၊ ဒီခြံထဲမှာတော့ ဘယ်မိန်းမမှ နေခွင့်မရှိဘူးဆို၊ မိန်းမယူချင်ရင် တခြားမှာ သွားနေလို့ ကိုကံပြောလိုက်တာ မှန်ပါတယ်၊ ကိုလှကြည်

ကျွန်တော် ကော်ဖီပဲသောက်မယ်၊ ကော်ဖီ အရင်ဖျော်ပေး၊ ပေါင်မှန့်မီးကင်ပေး"

မေန စကားကြောင့် ကံသာက မေနကို ရွေကြည့် ရင်း ဒီကောင်တော့ ငါ့စကားနဲ့ ငါ့ပြန်တျွေးနေပြီဟု သိလိုက်

သည်။ က်သာက ချောင်းတစ်ချက်ဟန့်လိုက်ရင်း ့

"ညဆို ... ဖုန်းတွေ ရေလည်ကျွေးပြီး မနက်ကျ တော် တော်နဲ့ မထနိုင်တော့ဘူး မဟုတ်လား၊ ဖုန်းအပြောလေး္တာ လျှော့ပြီး အတည်တကျမိန်းမယူဖို့ စဉ်းစားပါတော့လျှခဲ့"

"ဒီအိမ်ရဲ့ စည်းကမ်းကို လိုက်နာတဲ့အနေနဲ့ ကွယ်မိန်းမ

ပညာခင် ၁၈၄

> ကိုမှ, ဒီအိမ်ပေါ်ကို ခေါ်လာဖို့ စိတ်မကူးပါဘူး ကိုက ရယ်" "ဒီအိမ်ပေါ် ခေါ်မလာချင်ရင်လည်း တခြားမှာ တစ်အိုး

တစ်အိမ် ထူထောင်လိုက်ပေါ့ကွာ

"ကိုကဲ ထူထောင်ချင်တိုင်း ကျွန်တော့်ကို အဖော်မစစ် ပါနဲ့ဗျာ"

"တိ ... တိ"

"ဟော ့္ ကားသံကြားတယ်၊ ဧစာစောစီးစီး ဘယ်က

ဧည့်သည်လဲ၊ ကြည့်လိုက်ပါဦး ကိုလှကြည်" ကိုလုကြည်က အိမ်ရေ့သို့ လှစ်ခနဲ ထွက်သွားဖြီး

ချက်ချင်း ပြန်ဝင်လာကာ ...

"ကိုဉာဏ် အပြင်က ပြန်လာတာ ဆရာ ... "

"ဟေ ့ ့သူ အခန်းထဲမှာ- မဟုတ်ဘူးလား"

"သူ ဘယ်တုန်းက ထွက်သွားမှန်း ကျွန်တော်တောင် မသိလိုက်ဘူး ဆရာ၊ ကျွန်တော်လည်း မနက် ငါးနာနီ

လောက်ကတည်းက နိုးနေတာပဲ"

"ဒါဆို ဒီကောင် အစောကြီး ထွက်သွားတာပေါ့၊ ထူးထူ

ဆန်းဆန်း ဒီလောက်အစောကြီး ဘာကိစ္စရိုလို့ပါလိမ့် "ဘာကိစ္စမှ မရှိပါဘူး ကိုကံ၊ ဘုရားသွားပြီး တရားထို နေတာပါ"

၀ှည**း င်စ**ေသားပေါ်တိုက်

"ဟေ ့့မင်းက ့့"

ညာဏ်သာက ထမင်းစားခန်းထဲသို့ ဝင်လာရင်း

ချစ်တမ်းကစားသူများ 🔐 🎍 ှာစ၅

လှမ်းပြောတာမို့ ကံသာက ဉာဏ်သာကို တအံ့တဩ ကြည့်မိ သည်။ ဓနုကတော့ ကော်ဖီ တစိမ့်စိမ့်သောက်ရင်း ဉာဏ်သာ

တို အကဲခတ်ကြည့်လေး ကြည့်နေသည်။

"ဒီအချိန် ဘုရားသွားတာ တော်တော် စိတ်ကြည်နူးဖို့ ကောင်းတယ် ကိုက၊ အရမ်းအေးချမ်းတယ်၊ ကိုလှကြည် ရေ ့ ကျွန်တော် စားဖို့လေး လုပ်ပါဦး"

"ဘာစားမလဲ ကိုဉာက်၊ နန်းကြီးသုပ် ဝယ်ထားတာတော့

ရှိတယ်"

"ဒါဆိုလည်း နန်းကြီးသုပ်ပဲ ထည့်ဗျာ၊ မြန်မြန်လေး

ထည့်၊ ဗိုက်ဆာနေပြီ" ကဲသာက ဘာစကားမှ ဆက်မပြောသေးဘဲ

ဉာဏ်သာ့ကို အကဲခတ်နေသည်။ ဒီကောင် ထူးတာတော့ ထူး နေပြီ။ ရုပ်အင်္ကြီအဖြူ လက်ရှည်နှင့် ပုဆိုးကို မဝတ်စဖူး တွဲ

ဝတ်ထားသည်။ မျက်မှာကလည်း ကြည်လင်လန်းဆန်းနေသည်။

"ဒါနဲ့ ့္က ကိုက္ အခြေအနေ ဘယ်လိုလဲ ့္က ်

"ဘာအခြေအနေလဲ ... '

"ကိုကဲ့ရဲ့ တစ်မျိုးလေးအဆင့်က အဆင့်တက်သွားဖြို့ လားလို့ မေးတာ"

ရည္ခင်ခ္ေသာချိတိုက်

၁၈၆, 🏚 ပုညခင်

ကံသာက မျက်ခုံးပင့်မိကာ ...

"မင်းက ငါ့ကိစ္စကို စိတ်ဝင်စားတယ်လား မိုးဉာဏ်

"စိတ်ဝင်စားတာပေါ့"

"မကန့်ကွက်တော့ဘူးပေါ့ ့ှု့"

"မကန့်ကွတ်ပါဘူး၊ ကိုကဲ့ သဘောထားက လူကြီး လူကောင်းဆန်ပါတယ်၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ထို အတည်တကျ ချစ်ကြိုက်ပြီး လက်ထပ်ယူချင်တယ်ဆို တာ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်တဲ့ ကိစ္စတစ်ခုပဲ၊ လက်မထပ်ဆဲ ပွေရှုပ်နေတာကသာ သိက္ခာမရှိတာ၊ အတည်တထူ လက်ထပ်တယ်ဆိုတာ သိက္ခာရှိတဲ့ အလုပ်ပဲ..." "ဖြစ်သွားရပြန်ပြီ"

နေက ကိုဉာက်သာ့ကိုကြည့်ရင်း သောက်လက် ကော်မီခွက်ကို ပြန်ချကာ စိတ်ပျက်လက်ပျက် ရေရွှတ်မိပါသည်။ ကြည့်ရတာတော့ ကိုဉာဏ်လည်း ကိုကဲ့လမ်းစဉ် လိုက်တော့ မည့်ပုံပင် ... ။

"ကိုဉာဏ် သစ္စာမဖောက်နဲ့ လေဗျာ"

"ဒါ သစ္စာဖောက်တာ မဟုတ်ဘူး ဓန၊ အမှန်တရား ဘက်က ရပ်တည်တာ၊ မင်းလည်း မင်းရဲ့သဘောထား ကို ပြောင်းဖို့ကြိုးစားသင့်တယ်"

အခုတော့ အစ်ကိုနှစ်ယောက်က တစ်ဖက်၊ ဓနဏ

ချစ်တမ်းကစားသူများ 🔔 🛕 ၁၈၇

တစ်ဖက်ဖြစ်သွားသည်။ ကံသာနှင့် ဉာဏ်သာက ဓနကို ဂရု မစိုက်ကြတော့ဘဲ လေပေးဖြောင့်နေကြပါသည်။

"ငါ ့ ့ ဒီနေ့ သူ့ကို ပရိုပို့(စ်) လုပ်မလို့ကွ"

"ခုမှ ပြောရမှာလား၊ ကျွန်တော်က ကိုကံပြောပြီးပြီ<mark>သောင်</mark> ထင်နေတာ"

"ချက္ခ်ချင်းကြီး ပြောလို့ ဘယ်ကောင်းပါ့မလဲကွာ၊ အချိန် တော့ ယူရသေးတာပေါ့၊ သူ့ပုံစံက ဆတ်ဆတ်ကြံလေး ကွ၊ သူ့ကို သွားလောလို့ မရဘူး"

"ကျွန်တော်ကတော့ ပြောတောင်ပြီးနေပြီ"

"ဟင် ္ မင်းလည်း တွေ့ပြီလား"

"တွေ့ပြီ ကိုက ... ၊ သူ့ကိုတွေ့တွေ့ချင်း ကျွန်တော့် ဘဝရဲ့ လက်တွဲဖော်အမှန်ပဲလို့ ခံစားရတယ်၊ ကျွန်တော် အခု သူ့ဆန္ဒအတိုင်း မနက်တိုင်း ဘုရားတက်နေ့တယ်" "ကောင်းတာပေါ့ကွာ၊ ကုသိုလ်ရတာပေါ့၊ ငါလည်း ခု

တလော အလှူအတန်း များများလုပ်ဖြစ်နေတယ်" "ကိုလှကြည်ရေ ... ပေါင်မုန့်မီးကင် မချဲနဲ့တော့ကိုု့) မစား

တော့ဘူး"

ဓနက ကိုလှကြည်ကို လှမ်းအော်ပြောပြီး ထမင်း စားခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

* *

ဥည္ခင်စာဆာစ်တိုက်

စုညနှင် 🔸 အားနှစ်တိုက်

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🎍 ၁၈၉ ၁ တစ်ချိန်မာ မန်းသားခဲ့ရင် မိုက်ဆောပြန်

"ချစ်သူဆိုတာ တစ်ချိန်မှာ မုန်းသွားခဲ့ရင် မိတ်ဆွေပြန် ဖြစ်ဖို့ ခက်တယ်လေ၊ ရေရှည်တည်တနိုင်တာက မိတ်ဆွေ ဘဝပါ"

"ကိုယ်ရင်ထဲက ချစ်စိတ်ကို ကွယ်ဝှက်ပြီး တစ်သက် လုံး မိတ်ဆွေအဖြစ်နဲ့ နေသွားရမယ့်အစား တစ်မိနစ် လောက်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဖွင့်ဟချစ်ပါရစေ မေ ..."

မေက မျက်စောင်းကလေး ဝံ့လိုက်ပြီး ပြုံးစိစိလေး

မေ့အပြုံးကြောင့် သူ နည်းနည်းအားတက်လာကာ

လုပ်နေပါသည်။

"မေ့ကို ကိုယ် သိပ်ချစ်တယ် မေ၊ ပါးစပ်က ထုတ်ပြော တာ ခုမှဆိုပေမယ့် ကိုယ် မေ့ကိုချစ်နေတာကြာပြီ၊ ကိုယ့် အချစ်ကို မေလည်း ခံစားမိမှာပါ၊ မေနဲ့ပတ်သက်လာ ရင် ကိုယ် ဘာကိုမှ မလိမ်ပါဘူး၊ ကိုယ် ပွေရုပ်ခဲ့တာ ရော၊ ကိုယ့်ဘ၀အမှန်ကိုရော မေ့ကို ကိုယ် အမှန်အတိုင်း အသိပေးထားခဲ့တာပါ၊ ကိုယ် လေးလေးနက်နက် ထပ် ပြောမယ်၊ အရမ်းချစ်လို့ လက်ထပ်ပါရစေ မေ ... " "မေ့ကို ကိုကံချစ်တယ်ဆိုတာ ဘာကိုကြည့်ပြီး ယုံရမှာ

"ကိုယ် ့ ့ မေ လှူစေချင်တဲ့ အလှူတွေကို မနှမြော့စွာမ်

၀ည်ခင်စေသဆုံစ်တိုက်

လုပ်ခဲ့တယ်လေ 🚬

"ကျွန်တော့်ဘဝမှာ ပြောရမှာ အရမ်းကြောက်ပြီး အရ လည်း ပြောချင်နေတဲ့ စကားတစ်ခွန်း ရှိတယ် မေ ... မေ့ကို အဲ့ဒီစကားတစ်ခွန်း အခုပြောလိုက်ရင် မေ စိင် ဆိုးမှာလား"

"ရည်းစားစကား မဟုတ်ရင်တော့ စိတ်မဆိုးပါဘူး ကိုကဲ"

မေက အဲ့ဒီလိုမျိုး စကားအရာ လည်ပတ်ပါသည်။ "ဒါဆိုရင်တော့ ကျွန်တော် အခုပြောမယ့် စကားစာ မေ စိတ်ဆိုးမယ့်စကား ဖြစ်နေပါတယ် မေ" "မိတ်မပျက်ချင်ရင် မပြောပါနဲ့လား ကိုကံ ..." "မိတ်ဆွေအဖြစ်က ပြတ်စဲသွားမယ်ဆိုလည်း ကောင်း တာပါပဲ၊ မိတ်ဆွေဘဝထက် ပိုကောင်းမယ့် ချစ်သူဘဝ မျိုးကို ကျွန်တော် လိုချင်တာလေ ..."

မေက မျက်ခုံးပင့်သွားကာ 🙏

"သြာ ... ဒါဆို ကိုကံက ကိုကဲ့ဘာသာ စေတနာသဒွါ ပေါက်လို့ လှူတာမဟုတ်ဘူးပေါ့၊ မေ့အချစ်ကို မျှော်ကိုး လို့ လှူခဲ့တာပေါ့၊ အဲ့ဒီလိုဆိုရင်တော့ ကိုကဲ့ဒါနက မစင် ကြယ်တော့ဘူး၊ ဗိုင်းရပ်စ်ပါတဲ့ ဒါနရှင်တွေကို မေ လုံးဝအထင်မကြီးဘူး ကိုကဲ"

"ဟာ ့ အဲ့ဒီလိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး မေရယ်၊ ကိုယ် စကားပြောမတတ်လို့ပါ၊ လှူတုန်းက တကယ့် စေတနာနဲ့ လူခဲ့တာပါ"

"တကယ့် စေတနာနဲ့ လှူတယ်ဆိုရင်တော့ မေ ဝမ်းသာ ပါတယ်၊ မေ သီလရှင်ဝတ်သွားပြီး နောက်ပိုင်းကျရင် လည်း ကိုကဲ ဒီလိုပဲ ဆက်လှူနိုင်ပါစေလို့ ဆုရှတာင်း ပါတယ်"

"သီလရှင် ...!"

မွှေစကားကြောင့် သူ အဲ့ဩမင်သက်သွားရသည်။

"မေက သိလရှင် ဝတ်မလို့ 📗"

"ဟုတ်တယ် ... အဲ့ဒါ မေ့ရည်မှန်းချက်ပဲ၊ မေ ငယ်ငယ် လေးကတည်းက သီလရှင်လေးတွေ တွေ့ရင် အရမ်း သဘောကျပြီး သီလရှင်ဝတ်ချင်ခဲ့တာ၊ မေ ကြီးလာရင် သီလရှင်ဘဝနဲ့ပဲ အရိုးထုတ်သွားတော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ် ပြီးသား၊ သီလရှင်ဘဝနဲ့ မေ လူမှုရေးတွေ လုပ်မယ်၊ မိဘမဲ့ ကလေးတွေကို စောင့်ရှောက်မယ်၊ အဲ့ဒါကြောင့် ခုကတည်းက ကိုက်တို့လို သူဌေးတွေကို လှူဖြစ်အောင် စည်းရုံးပြီး တတ်နိုင်သလောက် အလှူခံနေတာပေါ့၊ အလှူ လုပ်ဖို့ မေ သိပ်ဝါသနာပါတာ ကိုကံရဲ့ ..."

"မေရယ် ... မေ့ပုံစံလေး မေ့အသက်အရွယ်လေးနဲ့ သီလ ရှင် ဝတ်မယ်ဆိုတာကတော့ ..."

"ငယ်ငယ်လေးနဲ့ ဝတ်တော့လည်း ငယ်ဖြူပေါ့၊ သီလရှင် ဝတ်မယ့်သူကို မပိတ်ပင်ကောင်းဘူး၊ ကိုကံ ငရဲ့ကြီးလိမ့် မယ်"

"စဉ်းစားပါဦး မေရယ်၊ ပြန်စဉ်းစားပါဦး၊ ကိုယ်နဲ့ အိမ် ထောင်ပြုလိုက်ရင်လည်း ကိုယ့်ဥစ္စာပစ္စည်းတွေနဲ့ မေ ဆက်ပြီး လှူလို့ တန်းလို့ရတာပဲ၊ မေ လှူချင်သလောက် လှူလေ၊ ကိုယ်ခွင့်ပြုမှာပါ"

မေက ငြိမ်သွားသည်။ သူ မေ့ကို ရင်တထိတ်

ီတ်နှင့် စိုက်ကြည့်နေမိသည်။

"တကယ်ခွင့်ပြုမှာလား ... "

"တကယ်ပါ၊ ခွင့်ပြုမှာပါ မေ ... "

ပုညခင် • ၇ ဆာ စ်တိုက်

රිශීන්

ာ၉၂ 🛧 ပုညာခင်

"အင်းလေ ့ ဒီလိုဆိုလည်း ဆိုးတော့မဆိုးပါဘူး။ စဉ်းစားမယ်လေ၊ မေ စဉ်းစားနေတုန်းအချိန်မှာ ထို မိဘမဲ့ကျောင်းတစ်ကျောင်းမှာ တစ်ပတ်တံစ်ခါ ထင် ဟင်း ဒါနပြုလေား" "ဟာ ့ ့ ပြုမှာပေါ့၊ ပြုမယ် ့ ပြုမယ်"

သူ ဝမ်းသာအားရ ခေါင်းညိတ်သည်။ မေ့ကို ချစ်မိသည့်အတွက် မေ ပြောသမျှ 🖘

ညိတ်ဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေရသည်။

ဒါဟာ ... အချစ်ပဲလား ... 🗷

* * *

"ဘေးကို ့္ ဘေးကို ့္ ဘေးကို" "ဟ ့္ ဟ ့္ ဘာဖြစ်တာလဲ"

အင်းလျားကန်ဘောင်အောက်ဘက် ကွန်ကရစ် လမ်းလေးပေါ်မှာ အေးအေးလူလူ လမ်းလျှောက်လာသော ဓနတံ

သို့ စက်ဘီးတစ်စီးက တည့်တည့်ဦးတည်လာရင်း စက်ဘီးစီး သူက တကြော်ကြော် အော်ဟစ်လာသည်။ ရုတ်တရက်မို့ နေက

ရောင်တိမ်းလိုက်နိုင်မီမှာပဲ စက်ဘီးက သူ့နံဘေးမှ ပွတ်ဖြတ် တာ မနိုင်မနင်း ကိုင်ထားသော လက်ကိုင်ကြောင့် ကွေ့ကွေ့

ကောက်ကောက် ဆက်သွားပြီးမှ အရှိန်မထိန်း<mark>နိုင်ဘဲ လဲပြိုသွား</mark> ပါသည်။

စက်ဘီးက ဓနုဘေးမှ အရှိန်ပြင်းပြင်း ပွတ်တိုက် သွားတာမို့ လက်ဖျံနှင့် စက်ဘီးလက်ကိုင်နှင့် ပွတ်မိကာ လက်ဖျံ့

မှာ ပွန်းပဲ့နာကျင်ကျန်ခဲ့သည်။

စ္ညေခင်ခံ ေအာ့စ်တို့က်

ပြညခင် 🔹 အားစ်တိုတ်

၁၉၄ 🏚 ပုည်ခင်

ဓနက စက်ဘီးသမားနားသို့ ခြေ့လှမ်းကျဲဖြ**င့်**

လှမ်း သွားလိုက်ရင်း ...

"ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ၊ လူတစ်ယောက်လုံး ဝင်တိုက် မိစရာလား၊ ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ စက်ဘီးမစီးတတ်ဘဲ လာစီး ရသလား"

"အာလာလာ ့ဲ့ ဧက်ဘီးမှောက်လို့နာနေတဲ့လူကို ခင်ဗျား ကြီးက မကူညီတဲ့အပြင် ရန်လာတွေ့နေတာပါလား၊ ယောက်ျားတန်မဲ့ အဲ့ဒီလောက်တောင် အထိမခဲ ကြွေ

ပန်းကန် ဖြစ်နေရသလား"

ထွက်လာသော အသလေးက မိန်းမသံ။ သေချာ
ကြည့်တော့မှ မိန်းမလှလေးတစ်ယောက်ဆိုတာ သိလိုက်ရသည်။
ဘောင်းဘီရည်ပွဲပွဲနှင့် ဂျာကင်အပါးပွဲပွဲလေးဝတ်ထားကာ ဆံပင်
တွေကို လိမ်ခေါက်ပြီး ဦးထုပ်ဖိဆောင်းထားတာမို့ ရုတ်တရက်
ကျား မ မကွဲ။ ခုတော့ ဦးထုပ်က လွင့်ထွက်ပြီး ဆံပင်တွေက
လျှောခနဲ ပြေကျလာတာမို့ အလွန် အင်မတန်လှသော မိန်း
ကလေးတစ်ယောက်ဆိုတာ သေချာသွားသည်။ ရှေ့ဆံပင်လေး
ကို အလယ်ခွဲခွဲကာ တစ်ဖက်တစ်ချက်မှ အရုပ်ကလေးတွေပေ
သည့် ကလေးဆန်ဆန် ကလစ်လေးတွေဖြင့် ထိုးညှပ်ထားတာနို့

သည်။ ပြောင်နေသော နဖူးလေးပေါ်မှာ ချွေးတွေလ**ည်း စို့လို့**

"ဆောရီး ငါက မင်းကို ယောက်ျားလေးမှတ်လို့၊ ထ,နိုင်ရဲ့လား"

ဓနက လေသဲပျော့ပျောင်းသွားကာ စက်ဘီးကို ဆွဲထူပေးရင်း ဂရုတစိုက်မေးလိုက်တော့ သူမက သူ့ကို မော့

ကြည့်ရင်း ...

"မထနိုင်ရင် ထူမလို့လား"

"ထူမယ်လေး ငါ့လက်ကို လှမ်းဆွဲလိုက် ... " ဓနက လက်ကမ်းပေးလိုက်သည်။

သူမက ဓနလက်ဆီသို့ သူမလက်ကို ကမ်းကာ ဖမ်းဆုပ်အားပြုတော့မလို လုပ်လိုက်ပြီးမှ အဟက်ခနဲရယ်ပြီး ဆတ်ခနဲ ထရပ်လိုက်တာမို့ သူ ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်ကျန် ခဲ့သည်။

"အဟား ့ေနောက်တာပါဗျာ၊ ခင်ဗျားလက်ကြီးက လေ ထဲမှာ တန်းလန်းကြီး ဖြစ်နေပြီ ့ ဖယ်လိုက်ဦး" "ဟာကွာ ့ မင်း တော်တော် ဗရုတ်ကျပါလား"

"ဝင်ဗျားပုံစက ခင်စရာကောင်းလို့ နောက်မိတာပါဗျား သွားတော့မယ်နော် ... တာ့တာ"

ပုညခင် 🔸 ာ အားစ်တိုက်

၀ှညျခင် • ၁ အုပ်တိုက်

www

მვი 🛖 ပညာခင်

သူမက စက်ဘီးကိုတွန်းကာ သုံးလေးလှမ်း ထွက် သွားပြီးမှ ခြေလှမ်းတုံ့ရပ်လိုက်တာမို့ ဓနက လှည့်ထွက်မသွား သေးဘဲ သူမကို လှမ်းကြည့်နေမိသည်။ သူမက သူ့ ဘက်သို့ ချာခနဲလှည့်ကြည့်လိုက်ရင်း . .

"ဒါနဲ့ ဧစာဧောက ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို ဆောရီးလို့ ပြောလိုက်သလား"

"ပြောတယ်လေ ... ဲ

"ဘာလို့ ပြောတာလဲ"

"ရော် ့္ ဘာတွေ အုကြောင်ကြောင်လုပ်နေတာလဲ။ မင်းကို ယောက်ျားလေးမှတ်လို့ မင်း စက်ဘီးမှောက်တာ

ကို မစာနာဘဲ ငါ့လက်နာတာကိုဒေါသထွက်ပြီး ယောင်္က

မိလို့ ဆောရီးလို့ ပြောတာလေ ...

"ဆောရီးဆိုတာ တောင်းပန်တာလား"

"အး ့ှ အဲ့ဒီသဘောပဲပေါ့"

"ခင်ဗျားက တောင်းပန်ရင် ကျွန်တော့်ဘက်က 何

အေးပေးဖို့ တာဝန်ရှိတာပေါ်"

"အဲ့ဒီလိုယူဆလို့လည်း ရပါတယ်"

"ဒါဆို ... နှတ်နဲ့ တောင်းပန်ရုံနဲ့တော့ မကျေနပ်နိုင်ဘူ

"ဒါဆို ့္ကကျုပ်က ဘာလုပ်ရဦးမှာလဲ"

ချစ်တမ်းကစားသူများ 🚅 🎍 ၁၉၇

"ဝက်သားတုတ်ထိုးကျွေးလေ၊ စက်ဘီးစီးနေတာ ကြာပြီ ဆိုတော့ ဗိုက်အရမ်းဆာနေပြီ၊ ဟိုး ကန်ဘောင်ပေါ်မှာ ဝက်သားတုတ်ထိုးသည် ရှိတယ်၊ ဟော ့ံ ပြောရင်း ဆိုရင်း အနံ့ကလေးတောင် မွှေးလာသလိုပဲ၊ ဗိုက်က ပိုဆာလာပြီ၊ ကျွေးမယ်မဟုတ်လား၊ တောင်းပန်တဲ့အနနဲ့

ကောင်မလေး ပုံစံက နောက်တီးနောက်တောက် နှင့်။ မျက်နှာလေးက ပြုံးစပ်စပ်။ မကျွေးဘဲနေလိုက်လို့လည်း, ကိုယ့်အလွန်မရှိသမယ့် ချစ်စရာ အထာကလေးကြောင့် နေဘက် က ငြင်းပစ်လိုက်ရမှာတော့ အားနာပါသည်။

"ဘယ်လိုလဲ ... ကျွေးမှာလား ဆရာကြီး"

"ကျွေးပါမယ် ...

"အိုကေ ့ ၊ သာမု ့ ့ "

ကောင်မလေးက စက်ဘီးကိုတွန်းသွားသည်။ ဓန ကလည်း ကောင်မလေးနားမှ လမ်းလျှောက်လာသည်။ လျှောက် နေရင်း သူမက ဓနကို ငဲ့ကြည့်ရင်း ့

"ခင်ဗျားက တစ်မျိုးပဲ ့ ့ "

်ဘာဖြစ်လို့လဲ ...

"ခင်ဗျားမှာ ယောက်ျားတွေကို မုန်းတီးတဲ့ ဆို

ရှိလား'

<u>ဂူညခင်စေဒရာစ်တိုက်</u>

၁၉၈ 🎪 ဖည်ခင်

"မရှိပါဘူး"

"ဟုတ်လို့လား"

"ဪ ့ ဟုတ်ပါတယ်ဆို"

"ဟုတ်ပါတယ်ဆိုတော့ ရှိတယ်ပေါ့"

"အာ ့ ရှုပ်ကုန်ပါပြီဗျာ၊ ကျုပ်ပြောတာက ကျူ**ပ်နှာ** ယောက်ျားတွေကို မုန်းတဲ့ ဆိုက်ကို မရှိဘူးဆိုတာ ဟု**င်္** တယ်လို့ ပြောတာ"

"သေချာလို့လား"

"သေချာတာပေါ့ ့ ကိုယ့်ယောက်ျားအချင်းချင်း မုန်းစရာ

ဘာအကြောင်းရှိလဲ ... "

"ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား လုပ်ရပ်ကျတော့ ယောက်ျားတွေဖွဲ့ မုန်းတဲ့လုပ်ရပ်မျိုး ဖြစ်နေတယ်"

"ကျုပ် ဘာလုပ်မိလို့လဲ ... "

"စောစောက ကျွန်တော် စက်ဘီးမှောက်တုန်းက ကွွ တော့်ကို ယောက်ျားလေးမှတ်ပြီး ခင်ဗျား ဒေါသတကြ ရန်လာတွေ့တယ်လေ၊ ယောက်ျားလေးမဟုတ်ဘူးဆိုတာ လည်း သိရော ချက်ချင်း ပြန်တောင်းပန်ရော ... ၊ အဲ့ တော့ ခင်ဗျား လုပ်ရပ်က ဘာကိုပြဆိုသလဲဆိုရင် ယောက်ျားဆို မကြည်ဘူးဆိုတာကို ပြဆိုနေတာပေါ့ ... ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🎪 ၁၉၉

အင်း ့ ့သာသာနဲ့ နာနာနှက်တယ့်ဆိုတာ ဒါမိုး

ပေပွဲလား မ

"အဲ့ဒီလိုတော့လည်း မဟုတ်ဘူးပေါ့ကွာ၊ ယောက်ျားလေး ဆိုတာက စိတ်ရော လူရော မာတဲ့သူဆိုတော့ ဒီလောက် လေး လဲပြနာကျင်သွားရုံနဲ့ ဘာမှမဖြစ်ဘူးလေ၊ ဖေးမပေး စရာလည်း မလိုဘူးပေါ့၊ မိန်းကလေးဆိုတာကတော့ အားနွဲ့တဲ့အမျိုး မဟုတ်လား၊ ဒါ့ကြောင့် အားနည်းတဲ့ သူကို ကူညီဖေးမပေးချင်တာပါ"

"မိန်းကလေးဆိုတာ အပေါ် ထဲ အားနွဲ့ ပေမယ့် အတွင်း သဘောကျတော့ ယောက်ျားလေးတွေထက် ပိုခိုင်မာတတ် တယ်၊ မိန်းမတွေ တကယ်တမ်း စိတ်မာပြီဆို ယောက်ျား တွေတောင် ခူးထောက်အရုံးပေးရတာ ..."

"အရှုံးပေးတယ်ဆိုတိုင်း စာကယ်ရုံးလို့မှမဟုတ်တာ၊ နိုင်ချေရှိရက်နဲ့ တစ်ဖက်ကိုညှာပြီး အရှုံးပေးမိတာလည်း

ဖြစ်နိုင်တာပဲ ... '

"မဆိုးဘူး၊ ခင်ဗျား စကားပြောကောင်းတယ်"

ကန်ဘောင်ပေါ် ကက်သည့် လှေကားနားရော္ဌက်^{လိ} တော့ သူမက စက်ဘီးကို သော့ခတ်ရပ်ထားခဲ့ပြီး ဓနန္ဒဇ္ဓိအတူ

ကန်ဘောင်ပေါ် တက်လာခဲ့သည်။

၀ည္ခင်စဘမာ့ စ်တီက်_လြ

၂၀၀ 🎍 ဟည္သော်

"အား ့ ့ အနံ့က ဒီနားထိ မွှေးနေတာပဲ၊ ပါးစ**်ထဲ**

သွားရည်တွေတောင် စိမ့်လာပြီ" သူမက ကန်ဘောင်အစွန်းက ဝက်သားတု**တ်**တ

သည်ကြီးဆီ လည်ပင်းရှည်၍ လှမ်းကြည့်ကာ မျက်လုံးစုံရှိတာ အနှံ့ရှုသလိုလုပ်လိုက်တာမို့ သူ ထိုအမူအရာလေးကို သဘေ

ကျသွားမိပါသည်။ "မင်းက မန္တလေးသူလား"

"ဟုတ်ပါဘူး၊ ဘာလို့ အဲ့ဒီလို မေးတာလဲ"

"ကျွန်ထော်ထွေ ခင်ဗျားတွေ ပြောလို့ မေးကြည့်တာဝ "ကျွန်တော်က အစ်ကိုတွေ အများကြီးရှိတဲ့ ညီမလေ

ဆိုတော့ ယောက်ျားလေးလိုနေ၊ ယောက်ျားလေးလို 🚭

ဖြစ်နေတာ၊ ယောက်ျားလျာဆန်ဆန်ပေါ့ဗျာ၊ အခု ခင်ဗူ နဲ့အတူ တွဲသွားနေတော့လည်း စိတ်ထဲမှာ ရိုးတိုးရှန့်တန့်

မဖြစ်မိပါဘူး၊ ယောက်ျားလေးချင်း တွဲသွားရသလိုပါငံ

ခင်ဗျားကြည့်ရတာလည်း ခင်စရာကောင်းမယ့်ပုံငဲ

ကျွန်တော်က ယောက်ျားချင်းဆို ခင်တယ်၊ မိန်းကလေး တွေကိုတော့ ချစ်တတ်တယ်၊ ဟဲ ့ု ဟဲ ့ု ၊ ဟ ့ု ဟို

မဒီလေး မိုက်လှချည်လား၊ ကြည့်လိုက်စမ်း ... ဟိုမှာ

တွေ့လား၊ အရမ်းလန်းတယ်နော့ ... "

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🎪 ၂ဝ၁

မြတ်စွာဘုရား ... ။ မန စိတ်ထဲက မြတ်စွာဘုရား

တလိုက်မိသည်။ သူမက သူ့ကို တတောင်နှင့်တွတ်၊ နှံနှင့်တိုက်ကာ မျက်နှာချင်းဆိုင်က လျှောက်လာသည့် မိန်း

🗪လးတစ်ယောက်ကို ကြည့်ခိုင်းလိုက်တာမို့ပင် 🚬 🛭

ထိုမိန်းကလေး ဝတ်ထားတာက ဘောင်းဘီတိုနှင့်

🖚 ကိုပါးကလေးမို့ ဓနက ပြူးပြဲမကြည့်ရဲဘဲ မျက်နှာလွဲနေလိုက်

သည်။

"ကြည့်ပါဆိုဗျာ ့ ခင်ဗျားကလည်း၊ အထာကိုင်နေလိုက်

တာ၊ အရမ်းလှလို့ ကြည့်ခိုင်းတာပါဗျ"

"ဟ ့ ဒီလောက်နီးနီးလေးကို ငါက တအားပြူးပြဲကြည့် ရင် ငါ့ကို နာဘူးထင်မှာပေါ့ကွ ့ "

"မဟုတ်လို့လား ့ ့ "

"ဟ ့ တော်ကားလှချည်လား"

"ကျွန်တော် ကြားဖူးတာတော့ ယောက်ျားလေးတွေဆို တာ ဘူးရင်ဘူး၊ မဘူးရင် ဒူးတဲ့၊ ခင်ဗျား ဂန်ဒူးမဟုတ် ရင်တော့ နာဘူးပဲ"

"ဘူးလည်း မဘူး၊ ဒူးလည်း မဒူးဘူးကွာ"

"ကိုယ်လိပ်ပြာ ကိုယ်လုံရင် ကြည့်ရုံလောက်နဲ့ ဘာမှမဖြစ် ဘူး၊ အလှအပကို ခံစားတာ အပြစ်မဟုတ်ဘူးလိုသူတို့

စုညခင်ခ႒ဆုပ်ထိုက်

၂၀၂ 🌩 ပုညခင်

လှအောင်နေလို့ ကိုယ်က ကြည့်ရတာ၊ သူတို့ကလ အကြည့်ခံချင်လို့ကို လှအောင်နေကြတာ၊ ဘင်္ထ မနစ်နာဘူး၊ ကြည့်သာကြည့်၊ အားမနာနဲ့၊ ကျွန်တေ တောင် ကြည့်သေးတာ ...

"မင်းက မိန်းကလေးကိုးကျ၊ မိန်းကလေးအချင်

ကြည့်တာက ဘာမှပြဿနာမဖြစ်ဘူး"

"ဒါပေမယ့် ဘယ်မိန်းကလေးကမှ မိန်းကလေး အကြည့်ခံရတာကို ဝုဏ်မယူဘူး၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကြ

မှ ဂုဏ်ယူတာ၊ ကဲ ့့ ခင်ဗျား ရှင်းပြရတာနဲ့ 💏 ပိုဆာလာပြီဗျာ၊ ဝက်သားတုတ်ထိုးက ဘယ်လောင်္

ကျွေးမှာလဲ ... '

"မင်း စားနိုင်သလောက် ကျွေးမယ်"

"ဒါဆို အရမ်းအိုကေသွားပြီ"

ဝက်သားတုတ်ထိုးသည်ရှေ့ကို ရောက်ပြီမို့ သူ့

ခုံပုလေးတွေဆွဲကာ ထိုင်လိုက်ရင်း ...

"ന് . . ം വംവം"

သူမက ဝက်သားတုတ်ထိုးသည်ကြီးရဲ့ လက်ထဲ ဓားကို မေးငေါပြရင်း 🛒

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🛕 ၂ဝ၃

"ဓားပေးလေ ့္ ဓားပေး၊ ကိုယ့်ဘာသာ လိုး**စားမလို့၊**

ဖြစ်တယ်မဟုတ်လား၊ ကြိုက်သလောက်စားမယ်၊ ကျ

သလောက် ရှင်းမယ့်သူလည်း ပါတယ်" သူမက ခနဘက်ကို လက်မဖြင့် နောက်ပြန်ညွှန်ပြ

ော်း ပြောလိုက်တာမို့ တုတ်ထိုးသည်ကြီးက သူမထဲ ဓားရိုး

ာမ်းပေးလိုက်သည်။

သူမက မားရိုးကို ့ကျစ်ကျစ်ပါအောင််ဳ ဆုပ်ယူ လိုက်ပြီး ထိုစားကို မြှောက်ကိုင်ထားလျှက်က အငွေ့တထောင်း ဆောင်း ထနေသော ဝက်သားဗန်းထဲသို့ ငုံ့စိုက်ကြည့်လိုက်ပုက

သားကောင်ရှာသော မှဆိုးအလား။

အဲ့ဒီ နောက်မှာတော့ သူမက လက်စွမ်းရော

အာစွမ်း လျှာစွမ်းရော ပြပါတော့သည်။

စားဖြင့် ဝက်ခေါင်းကစ,လို့ အမြီးအဆုံး အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းစုံ၊ ကလီစာအစုံကို လှီးချွတ်ပြီး မြိန်**ရေရှက်ရေ**

စားနေပုံမှာ အားရစရာ။ ဒါနပြုရသော အလှူရှင်အဖို့ ဝမ်း

မြောက်ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် သူမက ရေရေလည်လည်္ပလိ စားနေသည်။ သူမရဲ့အာရုံဟာ အငွေ့တထောင်းထောင်း ထုန္တေ

သော ဝက်သားဗန်းကြီးထဲမှာသာ အာရုံစူးစိုက်နေသည့်မ် ခိုနေ

ဗုံးလာကြဲတောင် ထပြေးဖို့ သတိမရနိုင်လောက်လော် တွယ်ငြ ပုညခင်စံ၇အားစီတိုက်

စုညစ္ငိစၥအားစ်တိုက်

🎪 ပညာခင် ၂၀၄

ခြင်းမျိုးဖြင့် တုတ်ထိုးဗန်းဆီမှာ တွယ်ငြိလို့နေသည်။ အနားမှာ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက် ရှိနေပါလားဆိုတာလည်း သတိ ရပုံ မပေါ်တော့ 🚅 ။ ယောက်ျားလေးရှေ့မို့ ဟန်လုပ်ပဲများပြီး မစို့မပို့လေး စားတတ်တဲ့ မိန်းကလေးထဲမှာ သူမ မပါ။ သူ။ ဘာသာ သူမစိတ်နှင့် သူမကိုယ် စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် စားချင် သလို စားနေသော ထိုပုံစံလေးကို အနားမှ ထိုင်ကြည့်နေရင် eန ပြုံးမိနေသည်။

ေနေဘဝမှာ မိန်းကလေးများစွာနှင့် ပတ်သက်တွဏ် ငင်ဖူးသော်လည်း ဒီလိုမျိုးတော့ တစ်ယောက်မျှ မပါ။ အားလုံး ဟာ သူ့ပဲနဲ့သူ၊ မူရာမာယာများမယ်၊ လူအောင်နေမယ်၊ သူတို့ရဲ့ အလှတရားတွေနဲ့ နေကို ဆွဲဆောင်မယ် ... ။ အဲဒီလိုမျိုး ...။

သူမကျတော့ ဘယ်သူကြိုက်ကြိုက် မကြိုက်ကြိုက် ဂရုမစိုက်ဘဲ ကိုယ့်အကျင့်နဲ့ကိုယ် ပင်ကိုအတိုင်း လွတ်လွတ် လပ်လပ် ပေါ့ပါ့ပါးပါးနေနေတဲ့ ပုံမျိုးလေးပေါ် နေသည်။ အဲဒီလှို ပုံစံလေးက တစ်မျိုးကလေး ဆန်းနေတာ့မို့ သူ သဘောကျတစ္တာ ဖြစ်လာသည်။

နေသည် ခူးပေါ် တံတောင်ဖြင့် ထောက်၊ ထိုလက် ပေါ် မေးထောက်ကာ သူမကို ခပ်ပြုံးပြုံးငေးကြည့်နေရင်း 🧾 "ဖြည်းဖြည်း၊ ဖြည်းဖြည်းစား ္ု ၊ နောက်က ကျားလိုက် လာသလို မစားနဲ့ ၊ လည်ပင်း နှင်နေဦးမယ်"

ချစ်တမ်းကစားသူများ ౣ 🍝

"အဟွတ် ... ဟွတ် ... ဟက် ... ဟက်"

"ကဲ ့ ့ကြည့် ့ ့ပြောရင်းဆိုရင်း နင်ပြီး ဖြည်းဖြည်းစား ပါကွာ်"

"ရေ ့ ရေ ့ အမလေး ့ နင်နေပြီ"

်အိုကေ ့ ့အိုကေ ့ ့ခဏစောင့်၊ ရေဘူးသွားဝယ်ပေး

သူမက တကယ်ပဲ မျက်လုံးပြူး မျက်ဆန်ပြူး နင်နေကာ ရင်ဘတ်ကိုထုနေတာမို့ သူက မလှမ်းမကမ်းက ဆိုင်ကို ပြေးကာ ရေသန့်ဘူး ဝယ်လာရသည်။

"ကဲ ... ရော ... ရော့ သောက်ချလိုက်ဦး**"**

သူမက နေ လှမ်းပေးသော ရေသန့်ဘူးကို လှမ်း ယူကာ တရှိန်ထိုး မော့သောက်လိုက်သည်။

ထိုသို့ အဆက်မပြတ် မော့သောက်နေစဉ်မှာ ကိုယ့်

မျက်စိတည့်တည့်က နိမ့်ချည်ဖြင့်ချည်လှုပ်ရှားနေသော လည်ပင်း ကလေးကို တမင် မရည်ရွယ်ဘဲ စိုက်ကြည့်ဖြစ်သွားသည်။ လှလိုက်တဲ့ လည်ပင်းရှည်လမျောကလေး ... ။

ပုညခင်စေဒအုစ်တိုက်

"အဲမလေး ... ခုမှပဲ လည်ပင်း အနင် ပျောက်သွားတော့

တယ်"

သူမက ရေဘူး ပြန်ကမ်းပေးပြီး သူမရင်ဘွဲ့တိုင်ဂ

တစ်ချက်နှစ်ချက် ထုရင်းပြောတော့မှ သူ ငေးမောခြင်းမှ ⊱ လာသည်။

"နည်းနည်းနားပြီး ဆက်စားလေ ... "

"အမလေး ... တော်ပါပြီ၊ မစားတော့ပါဘူး၊ ဗိုက်လင်

အင့်နေပြီ၊ ပြန်တော့မယ်၊ ပိုက်ဆံရှင်းလိုက်တော့ ှု့ နေက ပိုက်ဆံရှင်းလိုက်သည်။ သူမက တုတ်ထ

ဗန်းကြီးရှေ့မှ မထချင်ထချင် ထသည်။ အငွေ့တလူလူ အ တမြှူမြှူဖြစ်နေသော ထိုဗန်းကြီးကို သံယောဇဉ်မကုန်သံတို့

ခဏစိုက်ကြည့်နေပြီးမှ ဓနကို လှမ်းကြည့်ရင်း ...

"ဒီနေ့ ဆက်မစားနိုင်တော့ပေမယ့် ကိုရီးယားကားလူ

ရင် ရမလားဟင် ... "

"ဘာလဲ ့္ ကိုရီးယားကား ့္ "

"ဓာတ်လမ်းတွဲလေ ... ၊ ဓာတ်လမ်းတွဲ ရိက်သလိုေ တစ်ပိုင်းတည်းနဲ့ မပြီးဘူး၊ နောက်နေ့တွေ ဆက်ကျွေခို မလားလို့"

ဓနက ရယ်လိုက်မိရင်း ...

"တော်တော် အစားမက်ပါလား မအဝှာရယ်"

"မအတ္ မဟုတ်ပါဘူး၊ မကညာပါ"

"မင်းနာမည်က ကညာပေါ့"

"ဟုတ်ပါ့ဗျာ ... "

"နာမည်လေးကျတော့ မိန်းမဆန်ဆန်၊ လူပုံကလည်း နုနုငယ်ငယ်၊ ခင်ဗျား ကျွန်တော်တွေ မပြောစမ်းပါနဲ့ကွာ၊

မင်းနဲ့ မလိုက်ဖက်ပါဘူး"

"အစ်ကိုတွေနဲ့ ပြောနေကျဗျာ အကျင့်ပါနေပြီ"

"ဒါနဲ့ မင်းက ဒီမှာ ညနေတိုင်း စက်ဘီးလာစီးသလား"

ိခင်ဗျားရော ဒီမှာ ညနေတိုင်း လမ်းလာလျှောက်လား"

"ဆိုပါတော့ ္ု

"ကျွန်တော်လည်း ဆိုပါတော့ ... "

နေက ရယ်မိပြန်သည်။

"ဒါနဲ့ ခင်ဗျား စက်ဘီးစီးတတ်သလား"

နေက ရုတ်တဲရက် ညာချင်စိတ်ပေါ်လာကာ ...

"စီးတတ်တာပေါ့ ___"

"ဒါဆို ကျွန်တော်နဲ့ လာပြိုင်စီးပါလား၊ ခင်ဗျားရှုံးရင် ကျွန်တော့်ကို ဝက်သားတုတ်ထိုးတျွေး ့ ့ "

"မင်းရုံးရင်ကော ... "

"ကျွန်တော်ရုံးရင် ကျွန်တော် ကျွေးမယ်"

"ကိုယ်မှ ဝက်သားတုတ်ထိုး မကြိုက်တာ"

"ဒါဆိုလည်း ကြိုက်တာကျွေးမယ်ဗျာ"

ပညခင်⊕ာအားစ်တိုက်

ပုညခင်ခ**ာအားစ်တို**က်

hour.

၂ဝဝ 🕟 🎪 . ပုညခင်

"ကိုယ်က အစားမမက်ဘူး"

"ဒါဆို ဘာမက်လဲ"

"အလုပဲ မက်တယ်"

"လူတာမက်ရင် ညစာခက်တတ်တယ်ဗျ ့ ့ "

"မခက်ပါဘူး၊ အိမ်မှာ ထမင်းချက် ကိုလှကြည် ရှိတထိ

ကညာက ဓန်ကို မျက်စောင်းထိုးသလိုလေး 🗨

ကြည့်ရင်း တစ်ဖက်သို့ လှည့်သွားသည်။

နေနှင့် ကညာက ကညာ့စက်ဘီး ရပ်ထားသ

နေရာသို့ အတူပြန်ဆင်းလာကြရင်း . . .

"မင်းရှုံးရင် တစ်ခုတော့ ကိုယ့်ကို ပေးရမယ် က**ည**ေ

"ဘယ်တစ်ခုလဲ 🛒 "

"မင်း ဖုန်းနံပါတ် ૣ "

ကညာက ဟွန့်ခနဲ တစ်ချက်ရယ်ရင်း ...

"ဘာလုပ်ဖို့လဲ့ ... "

"ဆက်ဖို့ပေါ့"

"ဆက်ပြီး ဘာတွေပြောမှာလဲ ... "

"ဒီလိုပဲပေါ့၊ အာလာပသလ္လာပ ..."

"အစပုထမတော့ အလာပသလ္လာပ၊ နောက်တော့ အီ ကလီ၊ နောက်ဆုံးတော့ ဖုန်းထဲမှာပဲ ချစ်ကြလေသတည် ဆိုတဲ့ ဇာတ်လမ်းမျိုး ရိုက်မယ်ဆိုရင်တော့ ခုကတည်းက ဆန်ပြုတ်သောက်လိုက်တော့ ... "

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 👲 ၂ဝ၉

"ဘာလို့ ဆန်ပြုတ် သောက်ရမှာလဲ"

"ဆန်ပြုတ်၊ ဆုတ်ပြန်လေ၊ နောက်ဆုတ်ပြီး ပြန်လိုက် တော့လို့ပြောတာ၊ ကျုပ်ကယောက်ျားလေးဗျ၊ ယောက်ျား ချင်း ဖုန်းကျွေးရတာ မမိုက်ပါဘူး"

စနမှာ မိန်းကလေးတွေကို အမျိုးမျိုး ကြုံခဲ့ အိခဲ့ ့လိခဲ့သမျှ ကညာနဲ့ကျမှ စကားအရာမှာကတည်းက ရွံးရတော့

့လို ဖြစ်နေပါသည်။

"ကဲ ့့သွားတော့မယ်ဗျာ၊ တာ့တာ ့့ "

ကညာက စက်ဘီးပေါ် တက်ပြီး လက်ဝှေ့ယမ်းပြ ဆာ နင်းထွက်သွားတာကို သူ့မှာ တငေးတမော ကြည့်ကျန်ခဲ့ ရပါသည်။

* * *

ပညာခင်စဘနားစ်တိုက်

စုညခင်•ာသာစ်ထိုက်

,

"ေစာင်းနေပါတယ် ဆရာ"

"မစောင်းပါဘူးဗျာ"

"ကျွန်တော့် မျက်စိနဲ့ တပ်အပ်မြင်နေတာ၊ စောင်းကို စောင်းနေတာ၊ ခါးကို တည့်တည့်ထားပါဆရာ၊ ဆရာကို ကျွန်တော် စက်ဘီးစီး သင်ပေးနေတာပါး ခုချိန်မှာ ကျွန်တော်က ဆရာရဲ့ ဆရာပါ၊ ကျွန်တော်ပြောတာ နားထောင်ပါ"

ဓနက ခါးကိုပြန်တည့်သည်။ သို့သော် ခဏကြာ ဘော့ ပြန်စောင်းသွားသည်။ စက်ဘီးကလည်း ဒယိမ်းဒယိုင်မို့ က်ေဘီးကို မလွှတ်တမ်း ထိန်းကိုင်ရင်း ပြေးလိုက်နေရသော ဘိုလှကြည်ခမျာ လက်ပြုတ်ထွက်တော့မတတ် ဖြစ်လာကာ ...

- "ဆရာကလည်း ခါးတည့်ပါဆိုမှဗျာ၊ ကားကျတော့ မောင်းတတ်ပြီး စက်ဘီးကျတော့ မနင်းတတ်ဘူးလား" "ဟာ ့ တူမလားဗျ၊ သဘောတရားချင်းက သပ်သပ်စီ ပဲ၊ ကဲ ့ လွှတ်တော့ ့ လွှတ်တော့၊ ဒီလောက်ဆို နင်း လို့ရပြီ"

မောလှပြီဖြစ်သော ကိုလှကြည်က လွှတ်ဆိုတာနှင့် ဖြွန်းခနဲ လွှတ်ပေးလိုက်ရာ စက်ဘီးက ကွေ့ကာကောက်ချွဲ့ခွ[်]

ပြေးထွက်သွားသည်။

"ကိုလှကြည်… ခင်ဗျားလက်ကို မလွှတ်လိုက်နဲ့ဦးၾာ မလွှတ်နဲ့ နော် … "

"မလွှတ်ဘူး ဆရာ၊ စိတ်ချပါ စိတ်ချပါ

ကိုလှကြည်မှာ ပါးစပ်ကသာ မလွှတ်ဘူးဟု အော်နေရသော်လည်း စက်ဘီးနောက် ကယ်ရီယာကို ဆုပ်ကိုင်ထိန်း မတ်ထားရသော လက်ကဖြင့် လက်အံသေရတော့မည်။ လင်္က ကို လွှတ်လိုက်ချင်ပြီဖြစ်သော်လည်း ဆရာနေက ခါးကြီးစောင် စောင်းဖြင့် စက်ဘီးကို ခွဲခတ်ပြီး စီးနေသည်။ ဒီအရွယ်ရောက် ဘာစိတ်ကူးပေါက်ပြီး စက်ဘီးစီး ထနသင်သလဲ မသိပါ။

"ဆရာ ့ ခါးကြီးစောင်းမထားနဲ့လေ၊ ခါးမစောင်းနဲ့

လေ

"ဘယ်မှာစောင်းလို့လဲဗျ"

၀ှညျခင် က**ေဆာ**စ်တီးက်

မှညခင်းစေသခု စ်တိုက် 📉

၂၁၂ 🎪 ပုညခင်

"ဟ ့္ ဟ ့္ မရဘူး၊ မရတော့ဘူးဗျို့၊ ကိုလုကြ

ရေ၊ အမြန်လာဖမ်းပါဗျို့ ... "

ကိုလှကြည်ခမျာ စက်ဘီးနောက်မှ ပြေးလိုင် ပြန်သည်။ သို့သော် ကိုလှကြည် ဖမ်းလို့မမိခင်မှာပဲ စက်ဘီး ဝရန်းသုန်းကား လဲပြိုသွားပါတော့သည်။

"အ ့ ကျွတ် ့ ကျွတ် ့ ဒူးပြံပါပြီဗျာ၊ ကိုလှကြွ ရာ ခင်ဗျားကလည်း ဖမ်းပါဆိုမှဗျာ"

"ဖမ်းတာပဲ ဆရာရယ်၊ ဖမ်းလို့မမိခင် ဆရာ့စက်ဘီး

လဲသွားတာကိုး ... "

ကိုလှကြည်က စက်ဘီးကိုရော လူကိုပါ ဝိုင်းင

ဆွဲထူလိုက်ရင်း ...

"ဆရာ့မလည်း ဒီအရွယ်ကျမှ ဘာစိတ်ကူးပေါက်

စက်ဘီးစီးသင်မှန်း မသိပါဘူး"

"အကြောင်းရှိလို့ပေါ့ဗျာ ... "

မနက စွဲမလျော့။ တစ်ခါလဲလျှင် နှစ်ခါထာ သင်ဦးမည့်သူမျိုး။ လဲလိုက် ထ,လိုက်ဖြင့် မတတ်မချင်း အာ ပန်းခံ၍ သင်သည်။ သူက သူ့ဇောနဲ့သူမို့ မမောနိုင် မပမ်း သင်နေပေမယ့် ဘာဇောမှမရှိလေသော ကိုလှကြည်ခမျာမှာ မျက်လုံးပြူး လျှာထွက် ဟောဟဲဆိုက်နေသည်။ ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🛕 ၂၁၃

"ကျွန်တော် နင်းပြီနော် ကိုလှကြည်၊ လဲခါနီးကျ ဖမ်းဆွဲ လို့ရအောင် ခင်ဗျား ဘေးကနေ ရံပြီး ပြေးလိုက်ပေး၊ ယိုင်လာရင် ဖမ်းဆွဲတည့်ပေး၊ ကျွန်တော် နောက်တစ်ခါ ထပ်လဲလို့မရတော့ဘူး၊ ပြဲစရာ ဒူးမကျန်တော့ဘူး၊ ဒူး နှစ်ဖက်စလုံး ပြဲနေပြီ"

ကိုလှကြည်က ဓန ညွှန်ကြားသလို ပြေးလိုက် ခင်းထိန်းပေးနေရသည်။ ကိုလှကြည် အမောမဆိုမီလေးမှာပဲ နှာ စက်ဘီးစီးတတ်သွားသည်။

"အိုကေပြီ ကိုလှကြည်ရေ ... ကျန်ရစ်ခဲ့တော့ ... " ဓနက စက်ဘီးကို ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလေး နင်းထွက်

ာာရင်း ကောင်းကင်ကြီးကို တစ်ချက်မော့ကြည့်၍ လေကလေး စစ်ချက် ချွန်လိုက်ပါသည်။

ကညာရေ ... မင်းနဲ့ စက်ဘီးပြိုင်စီးခွင့်ရဖို့ ကိုယ့်

🕶 ကြိုးစားလိုက်ရတာ အလဲလဲ အကွဲကွဲ ဒူးတပြဲပြဲပါပဲ ... ။

* * .

* of manufathnessedassic.com

စုည ခင် ⊕ာ အာ့ စ်တိုက်

ပုညခင်•ာဘာစေထိုက်

.

့ ချစ်တမ်းကစားသူများ 🔒 🎪

၂၁၅

"သိပ် ဘဝင်မြင့်မနေနဲ့၊ ငါက မိန်းကလေးတစ်ယောက် ကို အနိုင်ယူရမှာ အားနာလို့ တမင်သက်သက် အရုံး

` ပေးလိုက်တာ"

"ယောက်ျားကြီးဖြစ်ပြီး ပလိစိချောက်ချက်တွေ ပြောမနေ နဲ့၊ ရှုံးရင် ရှုံးတယ်ပေါ့ ့ှု၊ ဝန်ခံပါ"

"ဝန်ခံပါတယ်၊ မင်းကို သဘောကျမိလို့ ခုလို မနက်တိုင်း အပင်ပန်းခံပြီး စက်ဘီးစီးပြိုင်ပွဲ ကျင်းပနေမိတာကို ကိုယ် ဝန်ခံတယ်"

"အဲ့ဒီစကားကို မကြားလိုက်ဘူးလို့ပဲ မှတ်လိုက်မယ်၊ ကဲ ... ခင်ဗျားရှုံးပြီဆိုတော့ ဝက်သားတုတ်ထိုး လိုက် ကျွေးပေတော့ ..."

"ကျွေးမှာပါ၊ ကျွေးချင်လို့ပဲ တမင် အရှုံးပေးထားတာပဲ ဟာ

"ခင်ဗျားက စေတနာသဒ္ဓါတရားတော့ ကောင်းပေတာ

ပဲ" "တကယ် စေတနာရှိလို့ ကျွေးချင်တာက တစ်ဝက်၊

မင်း ဝက်သားတုတ်ထိုး စားနေတဲ့ပုံလေးကို အနားကုန္တ^{ိုင်} နေ ထိုင်ကြည့်နေချင်တာလည်း တစ်ဝက်ပေါ့"္တတ^{ဲ့}

"ကျွန်တော်ကတော့ ဝက်သားတုတ်ထိုး ဗန်း၏ ရောက်

"ဝမ်း ္ တူး ္ သရီး ္ ဂိုး ္ ့

န်နက်ခင်းရဲ့ နေခြည်နွေးနွေးအောက်မှာ စက်အီ နှစ်စီး တာထွက်လာပါသည်။ ဘောင်းဘီတိုအဖြူနှင့် တီရှပ်အနီ လေး ဝတ်ထားသော ကညာက စက်ဘီးအနီနှင့်၊ ဘောင်းဘီရှည်

အပြာနှင့် တီရှပ်အဖြူဝတ်ထားသော ဓနက စက်ဘီးအပြာဖြ**င့်** နှစ်ယောက်စလုံးက ဖက်ရှင်ကျကျပင်။

စ,ပြီး တာထွက်ကတည်းက ကညာ့စက်ဘီးဏ ဦးဆောင်နေသည်။ အလယ်နားမှာ ဓနုက ကျော်တက်သွားဖြီး နောက်တော့ ပြတ်ကျန်ခဲ့ကာ ကညာ့စက်ဘီးက အရင်ပန်းဝင် သွားသည်။

> "အဟက် ့ ဟက် ့ ယောက်ျားကြီးဖြစ်ပြီး စက်ဘီး လေးတောင် နိုင်အောင် မနင်းနိုင်ပါလားကွယ်"

> > စုညခင်•ာ **ဆာ**ပ်တိုက်

ပြညခင်စ႒နားစ်တိုက် 🏑

၂၁၆ 🎪 ပုညခင်

သွားရင် အနားကလူကို ဖုတ်လေတဲ့ငပိ ရှိတယ်လို့တောင် မထင်တော့ဘူး"

ကညာက ရှေ့ကနေ လှေကားထစ်တွေကို ခင် သွက်သွက် နင်းတက်သွားသည်။ ကန်ဘောင်ပေါ်ရောက်တော့ ဝက်သားတုတ်ထိုးသည်ဆီသို့ အလွန် တက်ကြွထက်သန်စွာ လျှောက်သွားနှင့်သည်။

ဒီလိုမနက်မျိုးတွေမှာ ကညာနှင့်အတူ စက်ဘီးပြီး စီးရင်း တမင်အရှုံးပေးရင်း သူမ ကြိုက်သော ဝက်သား်တုတ် ့ထိုးကို တဝကျွေးရင်း ရင်းနှီးမှုတွေကို တည်ဆောက်နေရသည်။ ကညာ့ကို တွေ့သည့်အချိန်မှ စ,၍ ...

တခြားသော အိစိကလီလေးတွေထဲမှ သူ့စိတ်အာန် တွေအားလုံး သိသိသာသာ လျော့ကျသွားခဲ့သည်။ တခြား မိန်းကလေးတွေနဲ့ အချိန်မရွေး ဖုန်းပြောလို့ရပါလျက်နဲ့ ကညာ ဖုန်းနံပါတ်ကိုသာ လိုချင်နေမိသည်။ ကညာ့ဖုန်းနံပါတ်ကို ရုံ့ ကညာ့ကို အနိုင်မယူခင်မှာ အရွံးလေးတွေ ပေးပေးနေရင်း ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှုတွေ ရရလာသည်။

ခနက ကညာကို ပထမတော့ သာမန် စိတ်ဝင်စား ရုံသာပင်။ နောက်တော့ ထိုစိတ်ဝင်စားမှုက တဖြည်းဖြည်း လေးနက်ရှည်ကြာလာသည်။ ခုတော့ နက်ရှိုင်းခိုင်မြဲနေခဲ့ပြီ ့ျှ။ ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🎍 ၂၁၇

ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့မှာ ဓနက ကညာကို နိုင်အောင် စက်ဘီးနင်းလိုက်ခြင်းဖြင့် ကညာ ဖုန်းနံပါတ်ကို ရရှိလာပါ သည်။

အဲ့ဒီနေ့က 🗼

နေသည် သူ့ဖုန်းထဲမှာမှတ်ထားသည့် မိန်းကလေး များစွာရဲ့ ဖုန်းနံပါတ်တွေကို Delete နှိပ်၍ဖျက်လိုက်ပြီး ကညာ့ ဖုန်းနံပါတ်ကို VIPနံပါတ်အဖြစ် ရိုက်ထည့်ထားလိုက်ပါသည်။

* * *

နေသည် ဖုန်းပြောရင်း အာခြောက်လာတဲ့အခါ သောက်ဖို့ ရေသန့်ဘူးနှင့် ဗိုက်ဆာရင်စားဖို့ မုန့်ပဲသွားရည်စာ စားသောက်ဖွယ်ရာများကို အိပ်ရာသေးစားပွဲပေါ်သို့ အသင့်ဖြင့် ဆင်တင်လိုက်ပြီးနောက် အိပ်ရာပေါ်သို့ ငြိမ့်ခနဲ လှိမ့်ချပစ်လိုက် ပြီး ကညာ့ဖုန်းကို ခေါ်လိုက်ပါသည်။ "ဟဲလို ... ကညာ" "ဘာတုန်း ..." "ဟာကွာ ... မိန်းကလေးထုးသံတဲ့၊ မညင်သာလိုက်တာ" "ရော် ... စက်ကပြီး ကျွန်တော်က အစ်ကိုတွေကြားထဲ မှာ ယောက်ျားလေးလို နေလာတာလို့ ပြောပြီးပါပကော ကိုဥစ္စာနေရယ် ..."

်ခင်ဗျားတွေ ကျွန်တော်တွေ မပြောစမ်းပါနဲ့ကွာ၊ မင်းနဲ့

၀ှ<u>ည ခင် ⊕ာ အားစ်တိုက်</u>

မလိုက်ဖက်ပါဘူး"

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🛧 ှ ၂၁၉ "ဒါဆို ဘယ်လိုပြောရမှာတုန်း" "ကညာကလို့ ပြောပေါ့ ... ခင်ဗျားလို့ မပြောဘဲ 'ရှင်' လို့ပြောပေါ့ ... " "ပြောချင်ပါဘူးဗျာ့" "ပြောချင်ပါဘူးရှင်လို့ ပြော ... ' "ခင်ဗျားဗျာ ... "ရှင်နော်လို့ ပြော ... "ဟား ့္ ဟား ့္ အဲ့ဒီလို ကန္ခဲ့ကလျတွေ မပြောတတ် ဘူး" "ဟင်း ့ ့ ဟင်း ့ ့ အဲ့ဒီလိုမျိုးတော့ မပြောချင်ပေါင်ရှင် လို့ မြော ... ' နေက ကညာ့စကားနှင့် ထပ်ချပ်မကွာ <mark>လိုက်ပြေ</mark>ာ နေတာမို့ တစ်ဖက်က ကညာက တဟားဟားရယ်နေသည်။ ရယ်ပုံကိုက ပွင့်လင်းဝံ့စားနေသည်။ ဟန်ဆောင်အကာတွေအုပ် ပြီး ခိုးခိုးခွိခွိ ရယ်ပုံမျိုးထက် အဲဒီလိုရယ်ပုံမျိုးကို ဓနက ပို၍ နှစ်သက်မိပါသည်။ "ဒီမှာ ့္က ကိုဥစ္စာမဲန ့္က ' "နေဗလပါက္မွာ"

"သိပ်မကွာပါဘူး၊ ဒီမှာ ... ခင်ဗျားကို မေးဇွရာရှိတယ်"

ပညချင်စသနားစ်တိုက် 🔀

၂၂၀ 🏚 ပုညခင်

"မေးလေ ့္ အမေးရှိရင် အဖြေရှိရမှာေါ့"

"ခင်ဗျား ညတိုင်း ကျွန်တော်နဲ့ ဖုန်းပြောပြောရတာ

ခုထိ မပျင်းသေးဘူးလား"

"မပျင်းသေးဘူးလို့ မဖြေချင်ဘူး၊ အဲ့ဒီလို ဖြေလိုက်**ရင်** တစ်နေ့နေ့ကျ ပျင်းရင်ပျင်းသွားနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာဏ် မျိုး သက်ရောက်သွားမှာစိုးတယ်၊ အဲ့ဒါကြောင့်မို့လို့ ဘဏ်

တော့မှ မပျင်းဘူးလို့ပဲ ဖြေမယ်"

"လိုရင်းတိုရှင်း ဖြေပါလားရှင်၊ ရှင့်အစား လေကုန်လိုက်

თ..."

"အား ... နားဝင်ချိုလိုက်တာ၊ အဲ့ဒီလိုမျိုးလေး ရှင်တွေ

ရှင့်တွေ သုံးစမ်းပါ"

"ရှင်ပြောနိုင်းလို့ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကညာ့ဘာသာ

ကြုံသလို အမျိုးမျိုး ပြောဆိုသုံးနှန်းနေကျပဲ ... "

"ကိုယ်ကလည်း ကညာ့ကို ဟိုလိုပြောပါ ဒီလိုပြောပါ ပြောနေပေမယ့် ကညာ ဘယ်လိုပြောပြော သဘောကျပြီး

သားပါပဲ"

"ဒါဆို ကညာက ရှင်နဲ့ ဖုန်းပြောရတားဖျင်းစရာကောင်း

လို့ ဖုန်းချလိုက်တော့မယ်လို့ ပြောရင်လည်း သဘောကျ

မှာပဲလား"

"ဟာ ... ဒါတစ်ခုကတော့ ချွင်းချက်ပေါ့ဗျာ၊ အဲ့လိုပြော ရင်တော့ လုံးဝ သဘောမကျနိုင်ပေါင်ဗျာ၊ တကယ်တော့

- ချစ်တမ်းကစားသူများ 🟬 🋚 🎪

ကညာ့ကို ကျွန်တော် 🚬 👯 ...

ကညာကလေ ကျွန်ထော့်ကို ကျွန်တော်နဲ့

ကညာနဲ ... , ... '

မနသည် ရိသလို ဘာလိုလို စကားတွေကို ဆက်

တိုက်ပြောရင်း အာခြောက်လာတာမို့ စားပွဲပေါ်က ရေဘူးကို

လှမ်းယူမော့သောက်ရသည်။ ဗိုက်ဆာလာပြီမို့ မုန့်တွေ လှမ်းယူ စားရသည်။ မုန့်စားရင်း ရေသောက်ရင်း လေကြောက ဆက်

ဆက်ရှည်နေ ရသည်။ ဓနတို့က ဖုန်းဘုရင်မို့ ညလုံးပေါက်ပြော မယ်ဆိုလည်း ပြောနိုင်တာပင်။ အရင်ကဆို တစ်ညမှာ သုံးလေး

ယောက်တော့ နည်းနည်းစီ အီဖြစ်ပေမယ့် ခုတော့ ဒီတစ်ယောက်

နဲ့ပဲ အပီမြောဖြစ်နေရပါသည်။ "ကညာ ___"

. တစ်ဖက်က- အသံပျောက်နေသည်။

"ကညာ ္ ၊ ဟဲလို ္ ဟဲလို ့ ဟဲလို"

နေက စုပ်အော်တော့မှ တစ်ဖက်ကအသံကို ပြန်

ကြားလာရသည်။

"အင်ဟင် ့္ ဘာလို့ စွပ်အော်နေတာလဲ"

၀ည**ခင် 🕶 ာ ဆုစ်တို**က်

ပုညခင်•၁နာဝ်တိုက်

ချစ်တယ်"

"ကညာ ဘာလို့ငြိမ်နေလဲ"

"နားထောင်ရင်း ခဏလေးငိုက်မိသွားလို့ပါ"

"ဒါဆို ကညာ့ကို မျက်စိကျယ်စေမယ့် စကားဝဲ 🚤 ပြောတော့မယ်၊ ကညာရယ် ့ ့ ကညာ့ကို ကိုယ် အထ

တစ်ဖက်က ခဏငြိမ်နေပြီးမှ 👯

'ဪ... သိပြီ၊ ရှင်က တညာနဲ့ ရည်းစားထားချင်တာ လား၊ ခုလို ညတိုင်း ဖုန်းပြောခွင့် တရားဝင် ပါမင်း ရည်းစားဆိုတဲ့ တံဆိပ်တုံးကို ထုပေးစေချင်တာလ "မဟုတ်ဘူး ကညာ၊ ကိုယ် အဲ့ဒီလောက် မပေါ့ပျက်အ ကညာ့ကို ကိုယ့်ဘဝရဲ့ အဖော်မွန်အဖြစ် ရည်ရွယ် ချစ်တာပါ၊ ကညာ့အကြောင်းကို ကိုယ် သိပ်အများကြီး မသိပါဘူး၊ ကညာရဲ့ ဂျစ်တစ်တစ်လေးနဲ့ အရမ်းမောင် တတ် ပြောင်တတ်တဲ့ ပုံစံလေးကိုပဲ သဘောကျရင်းက တဖြည်းဖြည်း ချစ်မိလာတာပါ၊ ချစ်မိတာနဲ့ တစ်ပြီး တည်းမှာပဲ ကညာ့ကို လက်ထပ်ချင်တဲ့ စိတ်မျိုးအင်္ ဖြစ်လာတာပါ၊ ချစ်စိတ်တစ်ခုတည်းရဲ့ တွန်းအားနဲ့ ကညာ့ကို ဒီလိုစကားမျိုး ပြောရတာပါ" "အဲ့ဒီစကားလေး ပြန်သိမ်းသွားပါလား"

"ဗျာ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ___"

"ကညာ ရှင့်ကို ပြောဖူးတယ်လေ၊ မမှတ်မိတော့ဘူးလား၊ ယောက်ျားလေးတွေဆို ကညာ စိတ်မဝင်စားပါဘူး ဆိုတာ"

"အမှန်တရားကို မျက်ကွယ်မပြုပါနဲ့လား ကညာ၊ ကညာ က မိန်းကလေးပါ၊ ကိုယ်က ယောက်ျားလေးပါ၊ ယောက်ျားလေးနဲ့ မိန်းကလေးဆိုတာ ခုလောက်ထိ ရင်းနီး

ငြိတွယ်ပြီးရင် စိတ်မဝင်စားဘဲကို, မနေပါဘူး"

"ကညာ တကယ် စိတ်မဝင်စားလို့ပါ၊ တော်ကြာ ရှင့်ကို ယူပြီးမှ ရှင့်ကို စိတ်မဝင်စားဘဲ ကောင်မလေးလှလှလေး တွေ့ မြင်တိုင်း လိုက်ငေးနေမိရင် ရှင်လည်း သည်းခံနိုင် မှာ မဟုတ်ဘူးလေ"

"ကိုယ်လည်း ကညာနဲ့အတူ်လိုက်ငေးပေးမှာပေါ့" -

"ရှင်က လူပို့ကြီးနော်"

"ဟုတ်တယ်လေ ့့ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ဪ ့္ လူပိုုကြီးပီပီ မိန်းကလေးတွေကို ငမ်းကြော

ထူတဲ့ ဧကလေးက ပြပြလာလို့ပါ"

"လူပြိုလေးတွေလည်း ငမ်းကြောထူတာပါပဲ" "လူပျိုလေးတွေထက် ရှင်တို့အရွယ်က ပိုပြီး ငွန်းပါး

စုညခင် 🕶 အခု စ်တိုက်

ပညာစစ်စေသနားနီးတီတီ

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🎍

JJJ .

သွားသည်။ သူ အခု ခံစားနေရ်တာဟာ ဘယ်မိန်းကလေး

အတွက်မှ မခံစားဖူးခဲ့သော ခံစားမှုမြိုးဖြစ်သည်။ ထိုခံစားမှုက တိုတိတ်ညင်သာစွာဖြင့် သူ့နှလုံးသားထဲမှာ လာရောက်ခိုအောင်း နေခဲ့ပြီ . . ။

"သိပ်ချစ်တယ် ကညာရယ်၊ ယုံကြည်ပေးပါ ... "

အသနားခံ တောင်းပန် ပန်ကြားသံကလေးက သူ့လည်ချောင်းဆီမှ တစ်စုံတစ်ရာရဲ့ တွန်းအားဖြင့် အပြင်သို့ ဆိုးထွက်လာသည်။

"ယုံစေချင်ရင် ယုံအောင်နေပေါ့"

ကညာ့ အသံလေးကလည်း တိုးတိုးဖွဲ့ဖလေး

. "

"ယုံအောင်နေတယ်ဆိုတာ အတုပါ၊ တစ်ဖက်သား ယုံ ကြည်အောင် ဟန်ဆောင်မှုတွေကို ဆင်မြန်းပြီး နေပြလို့ ရပါတယ် ကညာ၊ ကိုယ် အဲ့ဒီလိုတော့မနေပါဘူး၊ ကညာ ကို ချစ်တဲ့စိတ်ကြောင့် သူ့အလိုလိုပြောချင်လာတဲ့ စကား ကို ပြောမှာပါ၊ သူ့အလိုလို ပြုမူမိတဲ့အတိုင်းပဲ ပြုမူနေ ထိုင်သွားမှာပါ၊ အချစ်က ပြုပြင်တဲ့အတိုင်း ကိုယ် နေထိုင် သွားမှာပါ"

်ကညာက ခဏငြိမ်သွားပြီးမှ 🚃

၀ည**ခင် 🔸 ၁ ဆု**စ်တို့တ်

တတ်တယ်လေ၊ ဒီအရွယ်ကြီးထိ လွတ်လွတ်လပ်လင် ငမ်းလာခဲ့ရတာကိုး၊ ယောက်ျားဆိုတာ အသက်ကြီးလေ မဖြူစင်လေဘဲ မဟုတ်လား"

"အကယ်၍ မြေူစင်ခဲ့ဘူးဆိုရင်လည်း ကညာကိုတော့

ဖြူဖြူစင်စင် ချစ်ခဲ့ပါတယ် ကညာ ... "

ဓနက ထိုစကားကိုတော့ တကယ့်ကို လှိုက်လှိုင်္

လှဲလှဲ ပြောမိခဲ့တာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစကားပြောမိချိန်မှာ လူက တုန်ရင်နွေးထွေးဏ

ပြီးမှ တစ်ဖန် ပြန်၍ ဆေးမြသွားကာ ရင်အလယ်ဗဟိုတည် တည့်မှာ ညင်ညင်သာသာလေး တုန်ကျန်ခဲ့သည်။ ပြီးတော့ လူက အားမရှိသလို ပျော့ခွေနူးညံ့သွားကာ စကားတောင် ဆစ်

မပြောနိုင်ဘဲ ငြိမ်နေမိသည်။ ကညာတက်မှာလည်း အသက်ရှာ သဲ့သဲ့လေးမှတစ်ပါး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။ တိတ်ဆိုင

ခြင်းရဲ့ နောက်ကွယ်မှာ အမျိုးအမည်ဖော်မပြတတ်သော ခံစာ တစ်ခုကနှစ်ယောက်စလုံးကို တစိမ့်စိမ့် ရစ်ပတ်နေသည်ဟု ထ

မိသည်။

ထိုအချိန်မှာပဲ သူ ကျဆုံးသွားသည်။ သူ့ ဘဝမှာ အကြိမ်ကြိမ် မထိမဲ့မြင် ပြုခဲ့ဖူးဆော အချစ်ရဲ့ ခြေဖဝါးအောက်မှာ သူ ပြားပြားမှောက်ကာ ကျဆုံး

ပုညခင်စ႒အားစ်တိုက်

၂၂၆ 🌩 ့ ပုညခင်

"အပြောနဲ့ အလုပ် ညီမညီ စောင့်ကြည့်ရသေးတာတွေ "စောင့်ကြည့်ရင်း စဉ်းစားပေးမှာလား ... " "အချစ်ဆိုတာ စဉ်းစားတိုင်း အဖြေရလာတဲ့ ပုစ္ဆာတစ်စု မှ မဟုတ်တာ ... ၊ သူ့ အလိုလို ဖြစ်တည်လာမယ့်အခု တစ်ခုကိုပဲ စောင့်ရမှာ၊ အဲ့ဒီ အချိန်ကို ကညာ စော ချင်တယ်၊ ရှင်လည်း စောင့်ပေးပါ"

"ကိုယ် စောင့်မှာပါ၊ ကိုယ့်အချစ်ကို အရေးတယူ ဖြူ အတွက် ကျေးစူးပါ ကညာ ..."

သက်ပြင်းလေး တစ်ချက်နှင့်အတူ ဓနက 🚒 ခလုတ်ကို နှိပ်၍ ပိတ်လိုက်ပါသည်။

***** * *

"ကိုကံ့ ကောင်မလေး နာမည်က ဘယ်သူလဲ"

"မေ ့ တဲ့"

"ဟင် ့ တစ်လုံးတည်းရယ်၊ နာမည်ပေး က**်စားနဲလိုက်** တာ၊ ကိုဉာဏ့် ကောင်မလေး နာမည်ကရော ့ ့"

"ခင် ... တဲ့"

"ဟင် ့ ဒါလည်း တစ်လုံးတည်းပဲ"

"မင်းကောင်မလေး နာမည်ကရော ့ုံ

"ကညာ တဲ့၊ နှစ်လုံး ..." လက်ညိုးနှစ်ချောင်းထောင်၍ ခပ်ကြွားကြွား ပြော

လိုက်သော ဓနအမူအရာကြောင့် အစ်ကိုနှစ်ယောက်က မည္တို မသာ မဲ့ရွဲ့လိုက်ကြပါသည်။ သူ့ကောင်မလေး နာမ္ကည်က

နှစ်လုံးဖြစ်နေတာများ ကြွားစရာမှတ်လို့ . . ။

စုညခင်•ာသားပ်တိုက်

ူ စိုညခင်•၁ဆုန်တိုတ် လျှ[©]

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 📥 ၂၂၉ 🕆

၂၂၈ 🏚 ပုည်ခင်

ဓနက ခုမှ အမြင်မှန်တွေရ၊ ကိုယ်ချင်းတွေ စာ ကာ အစ်ကိုနှစ်ယောက်နှင့် ပူးပေါင်းလာပေမယ့် အစ်ကိုတွေက ဖြင့် မကြည်လှပါ။ အရင်တုန်းက ကဲ့သာနဲ့ ဉာဏ်သာကို အမျိုးမြို့

ပစ်တင်ရှံ့ချခဲ့ပြီး ခုကျမှ သူက ပိုကဲနေတာ အမြင်ကပ်စရာ

ကြီး။

"မင်း ကောင်မလေးက ဘယ်လိုပုံစံမျိုးလဲ မန

ဉာဏ်သာက မေးတာမို့ ဓနက စဉ်းစားသဏိ

မျက်လုံးပင့်လိုက်ပြီးမှ ...

"ဘယ်လိုမျိုးလဲဆိုတော့ ရှေ့ဆံပင်လေးတွေကို အလင်္ က ခွဲပြီး ရောင်စုံ ကလစ်လေးနဲ့ တစ်ဖက်တစ်ခု ညှစ် ထားတယ်၊ အရပ်က မနိမ့် မမြင့် အနေတော်၊ ယောက် လေးဆန်ဆန် နောက်တီးနောက်တောက် ပုံစံမျိုးလေး

"ကလေးမသာ အထာမျိုးပေါ့ ... "
"အဲ့ဒီလိုတော့ မပြောပါနဲ့ ဗျာ၊ ကညာက ဟန်မဆောင်
တတ်တာပါ၊ အစားလည်း ပုပ်တယ်ဗျ၊ ဝက်သားတွင်
ထိုးဆို အရမ်းကြိုက်တာ၊ တုတ်ထိုးဗန်းမြင်ရင် ဖင်္

မဆောင်နိုင်ဘူး၊ အဝကြိတ်ပစ်တာ ... "

"ဟ ့ အဲ့ဒါတစ်ခုတော့ မေနဲ့ အရမ်းတူသွားပြီ

ကသာက တက်တက်ကြွကြွ ဝင်ပြောလိုက်သည်။ "မေလည်း ဝက်သားတုတ်ထိုး အရမ်းကြိုက်တာ၊ ဒါပေ မယ့် မေ့ပုံစံက မင့်ကောင်မလေးလိုတော့ ယောက်ျား မဆန်ဘူး၊ ဆံပင်လေးတွေကို နဖူးပေါ် တိတိလေး ချထား တဲ့ ပုံစံလေးက တအားချစ်စရာကောင်းတယ်၊ သူ့ပုံက မဟုတ်မခံ ဆတ်ဆတ်ကြဲ၊ လာမထိနဲ့ မီးပွင့်သွားမယ် ဆိုတဲ့ ပုံစံမျိုး၊ ပြီးတော့ မေက အလှူဒါနလုပ်ဖို့ အရမ်း ဝါသနာပါတာ"

"ဟာ ့ ့ ဒီတစ်ချက်တော့ ခင်နဲ့ တူသွားပြီ" ဘဏ်သာကလည်း ဝမ်းသာအားရ ဝင်ပြောလာ

်ခင်က မေ့လိုပဲ ့ အလှူဒါန် အရမ်း ရက်ရောတယ်၊

သည်။

ဘာသာတရား ကိုင်းရှိုင်းတယ်၊ ခင့်ကြောင့် ငါ့ရဲ့ အပျော် အပါးတွေဘက်မှာ ကုန်ရမယ့် ပိုက်ဆံကိုလျှော့ပြီး အလှူ အတန်း လုပ်ဖြစ်နေတာ၊ မနက်တိုင်း ဘုရားသွားပြီး တရားထိုင်ဖြစ်နေတာလည်း ခင် တိုက်တွန်းလို့ပဲ၊ ခင့် ပုံစံက ကိုကံ့ ကောင်မလေးလို ဆတ်ဆတ်ကြံတော့ ပွဲ မဟုတ်ဘူး၊ အဲရမ်း မိန်းမဆန်ပြီး တည်ငြိမ်ရင့်ကျွဲ့ကို

တယ်၊ ဆရာမဆိုတော့ ရှေ့ဆံပင်လေးတွေကို အမြောင်

ပူညခင်စၥအားစ်တိုက်

၂၃၀ 秦 ပုညဆင်

သိမ်းပြီး နောက်ဆပင်တွေကို ဆံထုံးလေး ထုံးပြီး ဆံထိုး လှလှလေး ထိုးထိုးထားတတ်တယ်၊ အဝတ်အစား ဝတ် လိုက်ရင်လည်း အရောင်နန အသားပျော့ပျော့ ပြောင်း ဝမ်းဆက်ကလေးတွေချည်းပဲ၊ လုံချည်နဲ့ ရင်ဖုံး ခါးတို့ အင်္ကျိနဲ့ အရမ်း ယဉ်တယ်"

"ဒါနဲ့ ကိုက်တို့က မေတို့ ခင်တို့နဲ့ တရားဝင် ချစ်သူတွေ ဖြစ်ကြပြီလား"

ဓန မေးခွန်းကြောင့် ကိုကံနှင့် ကိုဉာဏ်က အခ်

တမ်းတမ်း ဖြစ်သွားကြပြီး ကိုက်က အရင် 긌

"လှဆဲဆဲ ဆိုပါတော့ကွာ"

"නාလ လှဆဲဆဲ ... ්

"ချစ်သူဖြစ်လှဆဲဆဲကို ပြောတာကျ၊ မဝေးစမ်းပါနဲ့" "ဒါဆို မသေချာသေးဘူးပေါ့၊ ငါးဆယ် ငါးဆယ်ပဲပေါ့"

"ဖစ်ဖတိ ဖစ်ဖတိတော့ မကပါဘူးကွာ၊ အိတ်တိ တွမ်တီ

လောက်တော့ ရှိပါတယ်"

"အိတ်တိ တွမ်တိဆိုတော့ မဖြစ်တဲ့ဘက်က ရှစ်ဆယ် ရာခိုင်နှုန်း၊ ဖြစ်တဲ့ဘက်က နှစ်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းပေါ့ ..."

"ဖြစ်တဲ့ဘက်က ရှစ်ဆယ်၊ ဖြေစ်တဲ့ဘက်က နှစ်ဆ**ယ်**

൚ഀ

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🛖 ၂၃၁

"ဪ ့ ညော် ့ ဟုတ်ပါပြီ ့ ဟုတ်ပါပြီ၊ အဲ့ဒီတော့ ကိုက်က သူ့ဆီက အဖြေရဖို့ စောင့်နေရတယ် ဆိုပါ တော့

"စောင့်ရတာပေါ့ကွာ ... "

"နေ့တိုင်း တွေ့ဖြစ်လား"

"နေ့တိုင်းတော့ မတွေ့ဖြစ်ဘူး၊ မေက စနေ တနင်္ဂနွေဆို မအားဘူး၊ မနက်စောစောဆိုလည်း မအားတတ်ဘူး တနင်္လာကနေ သောကြာအထိ နေ့ခင်းပိုင်းတွေပဲ တွေ့ လို့ရတာ"

"ဒါတော့ ကျွန်တော့် ကညာနဲ့ တူတယ်၊ ကညာလည်း စနေ တနင်္ဂနွေဆို တွေ့ဖို့ ချိန်းလို့မရဘူး၊ ကျန်တဲ့ရက် ဆိုရင်တောင် မနက်ပိုင်းပဲ တွေ့ရတာ"

ဉာဏ်သာက တစ်ချက် ရယ်လိုက်ရင်း 🛒

"ငါ့ကျတော့ စနေ တနင်္ဂနွေပဲ တွေ့ခွင့်ရတာကွ၊ ခင်က ဂိုက်ဆရာမဆိုတော့ ကြားရက်တွေ မအားဘူး၊ တစ်ပတ် မှာ ဒီနှစ်ရက်ပဲ တွေ့ရတာတောင်မှ ညနေပိုင်းလေးပဲ တွေ့ရတာ"

"ဓန ့ မင်းက ငါ့ချည်း မေးနေတာ၊ မင်းတို့ကွနော် ချစ်သူစင်စစ် ဧကန်ဖြစ်ကြပြီလား"

ე**გე 🌩** ინნაწ

ကိုကဲ့ မေးခွန်းကြောင့် ဓနက ရယ်ကျဲကျဲလုပ်ရင် "အဟဲ ့ မဖြစ်သေးဘူးဗျ၊ ကျွန်တော်လည်း အဖြေစောင့် တုန်းပဲ၊ ကျွန်တော့် အခြေအနေကတော့ Positive က ၉၉ ရာခိုင်နှန်း၊ Negativeဘက်က တစ်ရာခိုင်နှန်းလေးဝဲ ဓနက လက်ညှိုးလေး တစ်ချောင်းထောင်ကာ အပိုင်ပြောလိုက်တာမို့ ဉာဏ်သာက အမြင်ကတ်သွားကာ မျက် နာ ခပ်မော့မော့နှင့်ပင် ...

"ငါကတော့ ခင့်ဆီက ချစ်အဖြေရဖို့ ဟန်ဒရက်ပါစင့်

သေချာပြီးသား ... "

"ဘာလဲ ့ ဖိတ်စာ တခြမ်းရိုက်ဖို့ သေ့ချာတာလာ

ທາ: . . ທາ: . . "

"ဟေ့ကောင် ့ှမင်း ငါ့ကို မဟားနဲ့"

ကိုဉာဏ်က ဓနကို လက်သီးနှင့် လိုက်ထိုးတာနို့ ဓနက ကိုကဲ့ကို ပတ်၍ပြေးရင်း ရှောင်တိမ်းလိုက်ပါသည်။

"ဟေ့ကောင်တွေ ့ ဟေ့ကောင်တွေ ငါ့ကို ပတ်မပြေးနဲ့

ကျငါမူးလာပြီကွ"

ကံသာက မျက်စိစုံမှိတ်၍ အော်လိုက်ရပါသည်။

"မေခင်ကညာ စရိုက်သုံးမျိုးဖြင့် သရုပ်ဆောင်သည်ပေါ့ ဟယ် ္ပ၊ ဟီး ္ပ ဟီး ္ပ ဟီ ္ပ ခို"

"ဟယ် ့ ကညာရယ် နင်ပဲ မကြောက်မရွံ့ဟယ် ့ ့"

မေခင်ကညာက ဇာတ်စုံခင်းအပြီးမှာ သက်စု၊ မီမီနှင့် နှင်းယုတို့က ရင်ဘတ်ကိုယ်စီဖိကာ တအဲ့တဩ ရေရွတ် လိုက်ကြပါသည်။ ကညာကတော့ ပြုံးစေ့ပြုံးစေ့နှင့် သူ့သရုပ်

ဆောင်မှုကို သူ ကျေနပ်နေပါသည်။

"ကဲ ့ အခု နင်ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ ကညာရဲ့၊ သုံးယောက် လုံးက နင့်ကို ချစ်နေကြပြီ၊ လက်ထပ်ခွင့်တောင် တောင်း နေပြီ၊ နင် ဘယ်လောက် ပိပိရိရိ လိမ်လိမ်၊ မေ ရယ်

ခင် ရယ် ကညာ ရယ်ဟာ သုံးယောက်မဟုတ်ဘဲ မေခွင့်

့ကညာ ဆိုတဲ့ နင်တစ်ယောက်တည်းပဲဆိုတာ္ကလွဲမိုတို့ တစ်နေ့ကျ မသိဘဲမနေဘူး၊ အဲ့ဒီဇာတ်ကို နွ^{န့}်ဘယ်လို

စုညခင်•ာသားစ်တိုက်

ပုညခင်၈၁နားစ်တိုက်

ရှင်းမလဲ၊ ကိုယ့်ဇာတ် ကိုယ်မနိုင်ရင် နင်တော့ပြဿနာပဲ "သူတို့ ငါ့ကို တကယ်ချစ်ပြီး တကယ်ယူချင်ပြီ ဆို ကတည်းက ငါ့အကြံအောင်ပြီလေ၊ ခုချိန်က သူတို့ ငါ့ကို ပိုချစ်လာအောင် လုပ်ရမယ့်အချိန်၊ သူတို့ ငါ့ကို လွမ်းဆွတ်တသ မေ့မရအောင် အကွက်ဆင်ရမယ့် အချိန် ပဲ၊ ငါ အခု သူတို့ကို အဖြေပေးမယ်ပြောပြီး အချိန်ဆွဲ ထားတယ်၊ ဒီအတောအတွင်းမှာ သူတို့ရောဂါက ရင့်လာ မယ်၊ အဲ့ဒီတော့မှ ငါက အဖြေပေးပါတော့မယ်လို့ တွော ပြီး သုံးယောက်လုံးကို တစ်နေရာတည်းမှာ ချိန်းပြီး အဖြစ်မှန်ကို သိစေလိုက်မယ်၊ အရှက်ခွဲပစ်လိုက်မယ်ပေါ့ ဟယ် …"

"သူတို့က နင့်အပေါ် တကယ်ချစ်ခဲ့တာဆိုရင်တော့ အား နာစရာ ကောင်းပါတယ်ဟယ် ..."

"ဘာမှ အားနာဖို့ မလိုပါဘူး၊ အဲ့ဒီသုံးယောက်က မဟာ ဖိုဝါဒ သမားတွေ ... ၊ မိန်းကလေးတွေကို ဘယ်တော့မှ အတည်မကြံဘူး၊ မိန်းမတွေကို အထင်သေးတယ်၊ အဲ့ဒီ သုံးယောက်ထဲက ကံသာဗလဆိုတဲ့အကြီးဆုံးတစ်ယောက် နဲ့ ငါ အရမ်းချစ်တဲ့ ငါ့အန်တီလေးက သမီးရည်းစားတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြတာ၊ ငါ့အန်တီလေးက သူ့ ကိုသိပ်ချစ်ခဲ့တာ။ သူ့အိမ်ထောင်ရေး ကံမကောင်းတာကို သိလို့ သနားစိတ် နဲ့ ေဖးမနှစ်သိမ့်ပေးခဲ့တယ်၊ အပျိုလေးတန်မဲ့ သူလို မုဆိုးဖိုကို လက်ထပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်၊ အဲ့ဒါတောင်မှ သူက ငြင်းတယ်လေ"

"အကြောင်းပြချက်က ဘာတဲ့လဲ ္ ့"

"သူ့ ဘဝမှာ ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ လက်ထပ်ဖို့ ဆန္ဒမရှိ တော့လို့ပါတဲ့၊ သူတင်မဟုတ်ဘူး သူတို့ညီအစ်ကို သုံးယောက်လုံးက တစ်သက်လုံး လက်မထပ်ဘဲ အတူတူ နေသွားကြမှာတဲ့၊ အန်တီလေးခမျာလည်း အသည်းကွဲ၊ ရှက်လည်းရှက်၊ စိတ်လည်းနာပေါ့ဟယ် ့ ၊ အဲ့ဒါနဲ့ စိတ်လေပြီး နိုင်ငံခြားကအမျိုးတွေဆီကို ထွက်သွားပြီး ဟိုမှာပဲအလုပ်လုပ်ရင်း အပြီးနောလိုက်တာ၊ အခုတော့ ဟိုမှာပဲ အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ပြီ၊ ငါသိပ်ချစ်တဲ့ ငါ့အန်တီ လေးနဲ့ ငါ့ကိုခွဲခဲ့တာ ကံသာဗလ တရားခံပဲ၊ မိန်းမတွေ ကို အလကားသက်သက် အမြင်ကတ်နေတဲ့ သူတို့ညီ အစ်ကို သုံးယောက်လုံးကို ငါကလည်း အမြင်ကတ်လို့

"အေး ့ ့ အဲ့ဒီလိုလုပ်တော့ နှင့်ဒေါသနဲ့ နှင့် မပင်ပန်း ဘူးလား၊ နှင့်မှာ ဟိုလူနဲ့ အသွင်တစ်မျိုး သရုပ်ဆောင်ရ၊ ဒီလူနဲ့ အသွင်တစ်မျိုး သရုပ်ဆောင်ရ ့ အလုပ်တွေ ရှုပ်၊ စိတ်တွေမရှုပ်ဘူးလား" မေခင်ကညာက ပိုင်နိုင်သော အပြုံးလေးဖြင့် ဇြုံ

လိုက်ရင်း 🚬

"ဒါတွေဟာ တစ်နေ့ကျ ငါ့အတွက် ကုန်ကြမ်းတွေဖြစ် လာမှာပဲလေ၊ ငါက စာရေးဆရာမ လုပ်မှာဆိုတော့

ခုကတည်းက ကုန်ကြမ်းတွေ စုထားသလိုပေါ့ ့ ့ ".. မေခင်ကညာက ကျောင်းပြီးကတည်းက ဘာ

အလုပ်မှ မည်မည်ရရ မလုပ်ဘဲ မိဘလုပ်စာစားရင်း တစ်မေ့ မှာ စာရေးဆရာမ ဖြစ်ကိုဖြစ်ရမည်ဟု ကြွေးကြော်ထားသူ။ ဟိုစပ်စပ် ဒီစပ်စပ် သွားလာစပ်စုရင်း သူ့ အဆိုအရ 'ကုန်ကြမ်း စု' နေသူ ဖြစ်ပါသည်။ နှင်းယုတို့ သူငယ်ချင်းတွေကတော့ မေခင်ကညာကို စာရေးဆရာမရူးလေးဟုသာ သဘောထားကြ တာပင် ။

> နှင်းယုတို့က ကညာ့ကို ပြုံးစိစိကြည့်ရင်း ... "ဒါဆို သူတို့နဲ့ တွေ့ဖို့ ဆုံဖို့ ဇာတ်လမ်းဆင်ဖို့ကို

နှင့်ရဲ့ စာရေးဆရာမဉာက်လေးနဲ့ တွေးခေါ်ပြီး လုပ်ခဲ့

တာပေါ့"

"ဒါပေါ့ ... ၊ ကံသာဗလဆိုတဲ့ အဲ့ဒီတစ်ယောက်က ရုပ်ရှင် ရူးဆိုတော့ သူစိတ်ဝင်စားသွားအောင် ငါက မင်းသမီးရူး လေးလိုလို ဘာလိုလို ဇာတ်လမ်း စ,ဆင်ရတာပေါ့၊ ပြီးတော့ အမှုအရာအမျိုးမျိုးပြောင်း၊ စကားတွေ အမျိုးမျိုး ပြောပြီး သူစိတ်လှုပ်ရှားလာအောင် သူ့ စိတ်ကို ဆွရတာ ပေါ့၊ ယောက်ျားဆိုတာ သူတို့ကို စိတ်လှုပ်ရှားမှုပေးနိုင်တဲ့ မိန်းမတွေကို စွဲလမ်းတတ်ကြတယ်တဲ့၊ ငါ စာအုပ် တစ်အုပ်ထဲမှာ ဖတ်ဖူးထားတာ"

"နောက်တစ်ယောက်ကို ကျတော့ရော ..."

"ဉာဏ်သာဗလ ဆိုတဲ့ တစ်ယောက်ကိုတော့ ဆန့်ကျင် ဘက်နည်းနဲ့ ဆွဲဆောင်ရတာပေါ့၊ သူက အပူဆိုတော့ ငါက အအေး၊ သူက အဆူဆိုတော့ ငါက အငြိမ်လေး ပေါ့၊ ဘီယာဆိုင်တွေထဲမှာ ပူပူလောင်လောင် ဆူဆူ ညည်တွေကို ကြိုက်တဲ့ သူကို ငါက တရားဓမ္မနဲ့ အေး အေးမြမြပုံစံလေးနဲ့ ဆွဲဆောင်လိုက်တော့ ချက်ချင်း ပါလာတာပေါ့၊ ဒါက တစ်နည်း

"နောက်တစ်နည်းကရော ္ ့"

"နောက်တစ်နည်းကတော့ အရိုးခံနည်းလို့ ခေါ် တယ်၊ လုံးဝ မူရာမာယာမပါတဲ့ ပုံစံမျိုးနဲ့ စားတာ သွားတာ ပြောတာ ဆိုတာကအစ လုံးဝ ပဲမများတဲ့ပုံစံနဲ့ ပေါ့ဟယ်၊ နေဗလဆိုတဲ့ တစ်ယောက်က မာယာများတဲ့ မိန်းကလေး တွေကို သာသာလေးရောင်သွားတတ်တယ်ဆိုတာ ငါ့သို့ ပဲ ထားတယ်လေ ... ၊ ငါက သူတွေ့ဖူးတဲ့ မိန်းကလွေးတွေ နဲ့ တခြားစီပုံစံမျိုး လုပ်ပြလိုက်တော့ ရော္ဂစ်မိသွားဘဲ အသည်းစွဲသွားတော့တာပေါ့ ... "

အသည်းစွဲသွားတော့တာတေ ... "သော် ... သော် ... မှတ်သားရပါတယ်၊ (၁) စိတ်လှု ရားအောင် ဆွတဲ့နည်း၊ (၂) ဆန့်ကျင်ဘက်အသွင်ခြ

ဆွဲဆောင်သောနည်း၊ (၃) အရိုးခံနည်း ... အဲ့ဒီငံ နည်းတွေကို နင်ရေးမယ့် ဝတ္ထုတွေထဲမှာ ထည့်ရေး တော့ နာမည်ကြီးသွားမှာ သေချာတယ်"

"ရေးမှာ ့္ ရေးမှာ ့္ု"

သက်စုတို့က ငေါ့ပြောပေမယ့် မေခင်ကညာဏ

အဟုတ်မှတ်ကာ ကျေနပ်နေပါသည်။

"ဘောဂဗလခြဲနဲ့ အဲ့ဒီ ညီအစ်ကိုသုံးယောက်က တကြာ နာမည်ကြီးတွေပဲ၊ ရုပ်တွေလည်း ချောကြတယ်လို့ မြော တယ်၊ နှင့် သူတို့နဲ့တွဲရင်း အဲ့ဒီသုံးယောက်ထဲက တစ် ယောက်ယောက်ဘက်ကို နည်းနည်းလောက်ဖြစ်ဖြစ် စိတ်

ပါမသွားဘူးလား" "မပါပါဘူး၊ ပါစရာလား၊ ပညာပြပါမယ်ဆိုမှ ..."

"နင် သေချာလို့လား ကညာ ္ု့"

"သေချာတာပေါ့တဲ့၊ ဘာမသေချာစရာ ရှိလဲ"

"စိတ်ဆိုတာက မပြောနိုင်ဘူးလေ၊ ယုန်ထောင်ကြောင်း ဆိုတဲ့စကားလို ကိုယ်က ဟိုဟာအတွက် ရည်ရွယ်စေ မယ့် ဒီဟာအတွက် ဖြစ်ချင်ဖြစ်သွားတာမျိုး" "မဖြစ်ပါဘူး၊ ယုန်ထောင်ရင် ယုန်ပဲမိရမယ်၊ ကြောင် ^{ရီ}ာယ်တော့မှ မမိစေရဘူး"

"နင့်ကိုယ်နင် သေချာရင် ပြီးပါတယ်"

"ဟဲ့ ငါ သူတို့သုံးယောက်နဲ့ ချိန်းတဲ့နေ့ကြရင် နင်တို့ လည်း အဖော်လိုက်ခဲ့ပေးဦးနော်"

"မလိုက်ပါဘူး၊ နှင့်အရွပ် နှင်ပဲရှင်း"

"လိုက်ခဲ့ပါဟဲ့ ... ၊ ငါက ဘွားခနဲ ကိုယ်ထင်ပြပြီး ကျွန်မနာမည် မေခင်ကညာပါလို့ ပြောလိုက်တဲ့အချိန်မှာ သူတို့ ငါ့ကို ဝိုင်းရိုက်ကြရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ သူတို့က သုံးယောက်တောင်၊ ငါက တစ်ယောက်တည်းဟဲ့ ..."

"ဒါမျိုးကျ ကြောက်ရာသား ... "

"မမကညာ အမီနာရောက်နေတယ်၊ ဘာခိုင်းဦးမလဲ ..." "ဪ ... အေး ... ငါ ခိုင်းစရာရှိတယ်၊ ခဏစောင့်ခိုင်း

ကညာက အိမ်က ကောင်မလေးကို လှမ်းပြော လိုက်သည်။ မီးဖိုချောင်ဘက် တံခါးဝကို လှမ်းကြည့်တော့ ကုလားမလေး အမီနာက မတ်တတ်ရပ်စောင့်နေတာတွေ့သည်။

"အမီနာ ့, ခဏနေဦး၊ အဝတ်လျှော်စရာရှိတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ... အမားလေး ... "

"ဟဲ့ ့ သူက အသစ်လား၊ အရင်က မတွေ့ဖိုပါဘူး"

ဝှညခင်စ႒အားစ်တိုက် 🚫

၂၄၀ 🏚 ပညာောင်

"အသစ်မဟုတ်ပါဘူးဟယ်၊ သူ ငါတို့အိမ်လာလာနေတာ ကြာပါပြီ၊ နင်တို့နဲ့ မဆုံလို့ပါ၊ သူက အဝတ်လွှော် သိပ်တော်တာပဲ၊ အဝတ်လျှော်စက်ထဲ ထည့်လျှော်လို့မေ တဲ့ ငါ့ဂါဝန်တွေဆို သူလျှော်လို့ ပုံမပျက်တာပေါ့ ... ငါ့အိမ်က ကောင်မလေးတွေ ပေးလျှော်လိုက်ရင် အတွန် တွေ ပျောက်ပြီး ဂါဝန်တွေက ပုံပျက်ကုန်ရော၊ အဲ့ခါ ကြောင့် လိုရင်လိုသလို သူ့ပဲခေါ်ခိုင်းနေရတာ၊ နင်တို့ လာရင် ခြံတံခါး လာလာဖွင့်ပေးတဲ့ မူတူးက အမီနာ့ ယောက်ျားပေါ့၊ အမီနာ ခေါ် လာပြီး အလုပ်တောင်းလို့ ခြံစောင့် ခေါ်ခန့်ထားတာ၊ သူတို့လင်မယားက နောင် ဘက်တန်းလျားမှာ နေတယ်"

စရာ အဝတ်တွေ ရွေးထုတ်ယူလာကာ အမီနာ့ကို လှမ်းတေ လိုက်သည်။

"ရော့ ့ှ အမိနာ၊ ဂရုစိုက်လျှော်နော်၊ အဖြူကို သပ်သင် လျှော်၊ တခြားဟာနဲ့ မရောနဲ့"

"ဟုတ်ကဲ့ ့္ အမားလေး"

အမီနာ ပြန်ထွက်သွားတော့မှ မေခင်ကညာဏ သူငယ်ချင်းတွေနှင့် စကားပြောနေလိုက်ပါသည်။

"ယောက်ျား၊ ရှင် အရင်နေခဲ့တဲ့ ခြံနာမည်က ဘာဗလ" "မမေးစမ်းပါနဲ့ မိန်းမရာ၊ စိတ်နာလွန်းလို့ပါ" "အကြောင်းရှိလို့ မေးနေတာရှင့်၊ ပြောစမ်းပါ ... ဘာ ဗလဆိုလားပဲ၊ ကျွန်မ သိပ်မမှတ်မိတော့လို့ပါ့" "ဘောဂဗလ်ကွာ၊ ဘောဂဗလ 🚅 ်အဲ့ဒီခြံထဲမှာ ဘာဗလ ညာဗလ ဆိုတဲ့ နာမည်တွေနဲ့ ညီအစ်ကိုသုံးယောက် နေတယ်မဟုတ်လား "နေတယ်လေ၊ နေစမ်းပါဦး ္ မင်းက ဘာလို့ ဒါတွေ လာမေးနေရတာလဲ ... ' "ကျွန်မှ ကြားလာတာလေးတွေ ရှိလို့ပေါ့ ကိုတူးရဲ့၊ ဒီနေ့ ကျွန်မ အမားလေးရဲ့ အဝတ်တွေ သွားယူတွေ့န သူ့သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ပြောနေတာ ကြားခဲ့တယ်၊ လှိုးစေ့ စုညာခင်•ာအချစ်တိုက်

၇ညခင်စေသသာ ပေါ်တိုက်

ပတ်စေ့ သိပ်နားမလည်ပေမယ့် ကျွန်မ သဘောပေါဏ် သလောက်ဆိုရင်တော့ အမားလေးက အဲ့ဒီညီအစ်တို သုံးယောက်လုံးနဲ့ ပတ်သက်နေတာ၊ ပြီးတော့ သူက အဲ့ဒီသုံးယောက်လုံးကို အရှက်ခွဲမှာတဲ့တော် ..."

"ေဟ ့္ ဟုတ်လား"

ပထမတော့ မူတူးရင်ထဲ ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားကာ ရှိခဲ့ဖူးသော သံယောစဉ်ကြောင့် ကိုကံတို့ညီအစ်ကိုတွေအတွက် စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်မိသွားပါသည်။ သို့သော် ... ချက်ချင်းဝင် နာကြည်းစိတ်ကလေး ဝင်လာကာ ... "ခွဲလည်း ခွဲပေါ့ကွာ၊ သူများတကာ အသည်းကိုတောင်

ခွဲချင်ခဲ့တဲ့သူတွေပဲ၊ ခံပေါ့ ___"

"ရှင် ဘာတွေပြောနေတာလဲ"

"မင်း မသိပါဘူးကွာ"

"ဘာမသိတာလဲ၊ မသိရင် သိအောင်ပြောပေါ့ ကိုတူးရဲ့" မူတူးက ခေါင်းကုတ်လိုက်ရင်း ...

"အဲ့ဒီသုံးယောက်က သူတို့ခြံထဲကို ဘယ်မိန်းမမှ အဝင် မခံဘူး၊ ငါက မင်းနဲ့ ယူချင်လို့ ခွင့်တောင်းမိတော့ သူတို့ က မိန်းမယူချင်ရင် အလုပ်ထွက်ဆိုလို့ ငါအလုပ်ထွက် ပြီးမှ မင်းနဲ့ ယူရတာ၊ ဒီမှာ အလုပ်မရခင်စပ်ကြား ဘယ်

ပုညခင်စ႒ နားစ်တိုက်

လောက် ဒုက္ခရောက်တယ်ဆိုတာ မင်းလည်းအသိသားပဲ၊ အဲ့ဒီသုံးယောက်ထဲမှာ အကြီးနှစ်ယောက်က အဆိုးဆုံးပဲ၊ အငယ်ဆုံး နေကမှ စာနာစိတ်နဲ့ ဝင်ကူပြောပေးသေး တယ်"

အမီနာက ဆာရီကို ပြင်ခြုံရင်းက သက်ပြင်း ာလေး ချလိုက်ရင်း . . .

"ဒါတော့ ဒါပေါ့ ကိုတူးရယ်၊ ဒါပေမယ့် ရှင် အဲ့ဒီမှာ နှစ်တွေအကြာကြီး အလုပ်လုပ်ခဲ့တာ မဟုတ်လား၊ ရှင် ကျွန်မကိုတောင် ပြောဖူးတယ်လေ၊ သူတို့က ရက်ရော ကြတယ်ဆို ...၊ ရှင် ကျွန်မနဲ့ ပထမဆုံး ချိန်းတွေ့တဲ့ နေ့ကဝတ်လာတဲ့ နာမည်ကြီးတဲဆိပ် စပို့ရှပ်နဲ့ ဘောင်းဘီ က သူတို့အကျဆို၊ သူတို့အကျသာဆိုတယ် တောက် ပြောင်နေတာပဲတော့် ...၊ ကျွန်မဖြင့် အဲ့ဒီတုန်းက ရှင့် ပုံစဲကို မျက်စီထဲကကို မထွက်ဘူး"

"အဲ့ဒီတော့ မင်းက အခု ငါ့ကို ဘာလုပ်စေချင်တာလဲ" "အသည်းခွဲမခံရအောင် သတိလေး ဘာလေး သွားပေး

လိုက်ပေါ့တော် ့ ့ "

မူတူးက စိတ်ရှုပ်ရှုပ်ဖြင့် ခေါင်းကိုပဲ စုံကုတ်မိတော့

നാ ..

ပညာခင် **J**99

> **်ပူမနေစမ်း**ပါနဲ့**ကွာ၊ ယောက်ျား** အသည်းကွဲတာ 🚥 မဖြစ်ပါဘူး"

> "ရှင် အသည်းကွဲရင်လည်း ဘာမှမဖြစ်နိုင်ဘူးပေါ့၊ 😪 ကျွန်မ ရှင့်အသည်းကွဲအောင် လုပ်ကြည့်ပေးရမလ

"မဟုတ်သေးပါဘူး ငါ့မိန်းမရယ်၊ ငါက မင်းကိုချခြေ မင်းနဲ့ပဲ ယူထားတာလေ၊ သူတို့က ငါ့လိုမှမဟုတ်တာ သူတို့က မိန်းကလေးတွေနဲ့ ရှုပ်ချင်တိုင်းရှုပ်ပြီး မိန်းဆေ တာ တစ်သက်လုံး အပိုင်ယူဖို့မလိုဘူးလို့ ကြွေးြေ

"အမယ် ... သူတို့က ဒီလိုလား၊ ဒါဆိုလည်း နေပဆာ့ စေ၊ သူတို့ဘာသာ အသည်းကွဲချင်ကွဲ၊ ပြဲချင်ပြဲ မသန ဘူး'

အမိနာက ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောပြီး မေခင်ကညာ

ထားတဲ့ သူတွေကွ ...

အဝတ်တွေကို မီးပူတိုက်ဖို့ ပြင်ဆင်လိုက်ပါသည်။

ထိုနေ မနက်က ... ညီအစ်ကို သုံးယောက်လုံးမှာ ကိုယ့်အခန်းတွင် ဘိုယ် အလုပ်များလျက်ရှိပါသည်**။** အင်္ကျီအဝတ်စား ရွေးခြင်း၊ ဝတ်ကြည့်ခြင်း၊ ဆံပင်

်စကို ဂရုတစိုက် ပြုပြင်ဖြီးသင်ခြင်း၊ ဖိနပ်ကို ပြောင်သထက် မြောင်အောင် တိုက်ချွတ်ခြင်း ့ှအစရှိသည့် အလုပ်များကို သီချင်းလေး တညည်းညည်းဖြင့် လုပ်လျက်ရှိကြပါသည်။

> ဒိနေ့ မေ့ဆီက အဖြေရမည်။ ဒီနေ့ ခင့်ဆီက အဖြေရမည်။ ဒီနေ့ ကညာ့ဆီက အဖြေရမည်။

ချိန်းထားသော အချိန်ဟာ ညနေ ၅ နာရီ ချိန်းသည် နေရာဟာ ကန်တော်ကြီး အွွှ^{လ်}ယ်

တံတားမှာ 📜 ။

ပုညခင် • ာ အာဝ်တိုက်

ပုည ခင် 🕶 အားပြဲတိုက်

၂၄၆ 🏻 🎪 ပုညခင်

သို့သော် ့ ့ ဒီနေ့ အဖြေရမည့်အကြောင်းကိုတော့ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အသိပေးမထားကြဘဲ ခပ်ကို

ကျိတ်လေး ပြင်ဆင်နေကြရတာပင် 👝 🛭

မေး ခင် နှင့် ကညာက သူတို့ကို မှာထားသည်။

"ဒီနေ့ မေ အဖြေပေးမယ်ဆိုတာ ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြော📲

. ကြေးနော်" "ဒီနေ့ ခင် အဖြေပေးမယ်ဆိုတာ ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြောမွေ

ကြေးနော်"

"ဒီနေ့ ကညာ အဖြေပေးမယ်ဆိုတာ ဘယ်သူ့ကိုမှ မြော မပြကြေးနော်"

ဆိုထားတာမို့ သုံးယောက်လုံး နှုတ်လုံနေကြ

သည်။

ကိုယ့်ဘက်က ဘယ်လောက်ပဲ အပိုင်တွက်တွင် ချစ်သောသူဆီက ချစ်အဖြေရမလာမှာကိုစိုးရိမ်သောက ကိုယ် ရှိကြတာမို့ အဖြေရတော့မှပဲ ဝမ်းသာအားရပြောပြဖို့ ဆန္ဒကိုယ်

ရှိကြသည်။

ညနေ လေးနာရီလောက်မှာ အခန်း သုံးခန်းရဲ့ တံခါးတွေက မရှေးမနောင်း ပွင့်လာကာ အခန်းတွင်းမှ အခို

မျိုး ကွဲပြားသော ရေမွှေးနံ့တို့ အရင်ထွက်လာသည်။ ပြီး စုညခင် 🕶 အခု စ်တို တိ

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🛕 ၂၄၇

သုံးယောက်လုံး အပြင်ရောက်လာကာ တစ်ယောက်ကိုတစ်

ယောက် ကြည့်ရင်း မျက်ခုံးကိုယ်စီ ပင့်သွားကြရပါသည်။

"ဟာ ့ုကိုက်တို့ ရေလည်ရှိုင်းနေပါလား၊ ဘယ်လဲ ့ု့" "ဒင်နာတစ်ခု ဖိတ်ထားလို့ပါကွာ၊ မင်းတို့နှစ်ယောက်

လည်း သားနားတောက်ဖြောင်နေတာပါပဲလား၊ ဘယ်

သွားကြမလို့လဲ ...

"ကျွန်တော်က စတိတ်ရှိႏုသွားကြည့်မှာ" "ကျွန်တော်က သူငယ်ချင်း သမီးလေး မွေးနေ့ဖိတ်ထား

တာ သွားမလို့ ...

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ညာဖြီးပြီးနောက် ဘောဂဗလခြံတွင်းမှ ကားသုံးစီး ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ထွက်သွား သည်။

ခြံတံခါးဖွင့်ပေးလိုက်သော့ ခြဲစောင့်မှာ ရုတ်တရက် အနားမှဖြတ်သွားသော မွှန်ထွန်ထနေသည့် မွှေးရနဲ့တွေကြောင့် လားတော့ မသိ ဟပ်ချိုးဟုပင် နှာတစ်ချက်ချေလိုက်ပါသည်။

<u>ရည္ခင်ခြင္အားစြဲတိုက္ခြိ</u>

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🏚 ၂၄၉ "ဟား ့္မဟား ့္ တိုက်ဆိုင်မှုက အသြစရာကြီးဗျာ၊

ကျွန်တော့်ကိုလည်း ကျွန်တော့်ကောင်မလေးက ဒီကိုချိန်း ထားတာဗျ"

ဓနက အော်ဟစ်ရယ်ရင်း ပြောလိုက်ချိန်မှာ ခွာဏ်သာကပါ တဟားဟား ထရယ်ရင်း

"ဟား ့ု ဟား ့ု ငါ့ကောင်မလေးကလည်း ဒီကိုပဲ ချိန်း

ထားတာကွ" "တကယ် ! "

တကယ်ပေါ့ကွာ ့္တဟား ္တ္ဟဟား"

"ဟား ့ု ဟား ့ု တိုက်ဆိုင်လိုက်ပုံများဗျာ ကျွန်တော့် ကောင်မလေးကလည်း ဒီကိုပဲ ချိန်းထားတာဗျ"

"ဟား ္ ဟား ္ ဟား ု ဖြစ်မှဖြစ်ရလေကွာ"

"ဟား ့ ဟား ့ အား ့ ဟား"

"່ຫາ: ຼຸ່ຫາ: ຼຸ ຫາ: ຼຸ ຫາ: "

သုံးယောက်လုံးမှာ ထူးလှသည့် တိုက်ဆိုင်မှုကြောင့် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်၍ ဗိုက်နှိပ်ရယ်လိုက်

ကြသော အသံများမှာ ကန်တော်ကြီးရေပြင်ကို ပွဲတင်ထပ်၍ လိ ရိုက်ခတ်သွားလေသည်။ ရယ်လို့အားရတော့မှ ကံသာက နွာ့ရှိ

တစ်ချက် ကြည့်ရင်း "ဒါနဲ့ မင်းတို့ကို ဘယ်နှနာရီ ချိန်းထားစွာလဲ"

တကယက္တေ ... တကယ ... စုည္ခ & ော အား ၆ တို့ က်

ကန်တော်ကြီးထဲရှိ ရေလယ်တံတားပေါ် တွင် ...
ညီအစ်ကိုသုံးယောက်လုံး တစ်ယောက်မျက်နှာ
တစ်ယောက်ကြည့်ကာ အဲ့ဩနေကြံ့ရပါသည်။
"ကိုကံ ဒီကိုဘာလာလုပ်တာလဲ၊ပြောတော့ဖြင့် ဒင်နာဆို"
"မင်းတို့ကျတော့ရော ..."
-"ဟား ... ဟား ... မဟုတ်မှလွဲရော ကိုကံ့ကောင်မလေး
က အဖြေပေးမယ်ဆိုပြီး ဒီကိုများ ချိန်းလိုက်သလား"

ကံသာသည် ဘယ်လိုဆက်လိမ်ရမှန်း မသိတော့ တာမို့ မထူးတော့ပါဘူးလေဟု သဘောထားကာ ဝန်ခံလိုက်

> "ဟုတ်တယ်ကွာ…" --"ဟာ … တကယ်လား"

မိပါသည်**။**

"တကယ်ကွာ ... တကယ် ..."

•

ပြညခင် • ၁ ရာ စ် ထို က်

၂၅၀ 🛖 ပုညခင်

"၅ နာရီ..."

"ကျွန်တော်လည်း ၅ နာရီပဲ"

"ဟ ့ ဒါတော့ တိုက်ဆိုင်မှုက လွန်လွန်းနေပြီကွ "ထူးဆန်းထွေလာ အံ့ဖွယ်ရာထဲတောင် ထည့်ရတော့

မလို ဖြစ်နေပြီ"

သုံးယောက်လုံးက နည်းနည်းတော့ စိတ်စနိုးစနော

ဖြစ်လာပါသည်။

"မေနဲ့ ခင်နဲ့ ကညာနဲ့က အသိတွေများလား"

"တိုင်ပင်ပြီး ချိန်းထားတဲ့ အတိုင်းပဲနော်"

"ညီအစ်မတွေများလား"

"မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ ညီအစ်ကို သုံးယောက်နဲ့ ညီအစ် သုံးယောက် တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် တွေ့ဖြစ်ဖို့ဆိုတာ ဖြစ်ခူ

မဖြစ်နိုင်တာ"

"သူတို့သုံးယောက်က တစ်ယောက်တည်းတော့ မြော် နိုင်ပါဘာလန်"

နိုင်ပျွဲဘူးနော်" "ဓနရာ ့္ပ မင်းကလည်း အရေးထဲမှာ ဟာသလာဏုစ်

မနေနဲ့၊ မရယ်ရဘူး"

သုံးယောက်လုံး ခဏငြိမ်သက် အတွေးနက်နေ ကြရင်းက ချစ်သူလာမည့် လမ်းကလေးဆီ ဆန္ဒစောစွာ မျှော်

ငေးနေမိကြပါသည်။

A A A

"ဟဲ့ ... ဟဲ့ ... ဟိုမှာ ... ဟိုသုံးယောက် မဟုတ်လား၊ သုံးယောက်လုံး ရောက်နေကြပြီဟဲ့ ကညာရဲ့ ..." "အေးပါဟယ် ... တွေ့ပါတယ်၊ အလန့်တကြားမလုပ်

စမ်းပါနဲ့ မီမီရယ်" "ငါ့ကို အလန့်တကြား မလုပ်နဲ့သာ ပြောတယ်၊ နင့်

ပုံစံကဖြင့် လန့်နေတဲ့ ပုံကြီး ... "

"မလန့်ပါဘူးဟယ် ့ လန့်စရာလား" မေခင်ကညာက ဟန်ကိုယ့်ဖို့ လုပ်၍သာပြောရ

သော်လည်း ရင်ထဲမှာ တဒိတ်ဒိတ် တုန်ခုန်နေကာ ရင်၀မှာတော့ လ တစ်ခုခု တစ်ဆို့နေသလို ခံစားနေရပါသည်။

ကညာကားပေါ်မှာ ကညာသူငယ်ချင်းသူတောက်

လုံး လိုက်ပါလာကာ ကန်တော်ကြီးစောင်းမှာ ထွာ်ထိုးရပ်ပြီး

မည ခင် ⊕ာ အားစ်တို ကွ်

ချစ်တမ်းကစားသူများ 🔐 🛕

ပညာင် JOJ

ချိန်းထားသည့် တံတားဆီ လှမ်းကြည့်နေမိကြတာပင် ... 🕫 ကညာက ဘယ်တုန်းကမှ ကညာကားကို သူတို့သိအောင် မသု ဖူးတာမို့ ကညာကား ဝင်လာတာကို မြင်နိုင်ပေမယ့် ကညာ ရောက်ပြီဟု သူတို့ မသိနိုင်ကြပါ။

ု မီမီက အသင့်ယူလာသော မှန်ပြောင်းကို ထုတ်

ကာ တံတားဆီ လှမ်းကြည့်ရင်း ...

တာဟဲ့၊ ဒီဘက်ကိုလည်း မျှော်မျှော်ကြည့်နေကြတယ်၊ သုံးယောက်လုံး ဂဏှာမငြိမ်ဘူး၊ အဲ့ဒီနားမှာ ခေါက်တုံ့ ့ခေါက်ပြန် လျှောက်လိုက်၊ ပတ်ချာလည်လျှောက်လိုက် လုပ်နေကြတာ၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်တောင် တိုက်

မိတော့မယ်၊ ဟယ် ့္ တိုက်မိပြီ၊ ဟီး ့္ ဟီး ့္ ဟို"

"ဟယ် ့ မျက်နှာလေးတွေက စိုးရိမ်ပူပန်သလို ဖြစ်နေ

"မှန်း . . ငါကြည့်စမ်းမယ်"

မီမီ့ လက်ထဲက မှန်ပြောင်းကို သက်စုက လုယူ

ပြန်ကာ လှမ်းကြည့်လိုက်ပါသည်။

"သုံးယောက်လုံး ချောချောကြီးတွေပိဟဲ့၊ ဟို ခန့်ချော ကြီး တစ်ယောက်က အကြီးဆုံးထင်တယ်၊ သူတို့မျက်နှာ တွေက အရမ်းမျှော်လင့်ထားတဲ့ ပုံစံမျိုး၊ အရမ်းလည်း စိတ်လှုပ်ရှားနေကြပုံပဲ၊ သနားတော့ သနားစရာပါဟယ်"

သက်စုက စိတ်မကောင်းသလိုပြောရင်း မှန်ပြောင်း ကို နင်းယုတ် ကမ်းပေးလိုက်သည်။ နင်းယုက လှမ်းကြည့်လိုက် ပြန် ရင်း_ု့

> "သူတို့ခမျာ မကြာခင်မှာ ကျရောက်လာတော့မယ့် သူတို့ ကံတြမ္မာကို ဘယ်သိနိုင်ပါ့မလဲနော် ...

ဟု ညည်းညူလိုက်ပါသည်။

"မှန်ပြောင်း ကညာ့ကို ဆေးလိုက်ဦး နှင်းယု၊ ကညာ ကြည်ပစေဦး"

"အေး ့ ရော့ ့ ကညာ ့ နင်ကြည့်လိုက်ဦး"

နင်းယု လှမ်းပေးသော မုန်ပြောင်းကို လှမ်းယူ သည့် မေခင်ကညာ့ လက်တွေက အေးစက်လျက် မသိမသာ

တုန်နေသည်။ ကညာသည် ထိုသုံးယောက်ရဲ့ မျက်နှာတစ်ခုစီကို မှန်ပြောင်းနှင့် လှမ်းကြည့်ပြီးနောက်မှာ ရင်ထဲက တလုပ်လုပ် ဘုန်ခုန် မောနင့်လာကာ မှန်ပြောင်းကို မျက်နှာဆီမှ ဆတ်ခနဲ

"ဟဲ့ ့ု့ ကညာ နင် လန့်နေတာလား"

ဖယ်ချပစ်လိုက်သည်။

"အေးနော် ... သူ့ကြည့်ရတာ မူမမှန်ဘူး" "နဖူးမှာလည်း ချွေးတွေ အသီး အသီးထလို့္အာ

ပုညခင်စ႒အားစ်တိုက်

စ္ညေခင်ခ႑အာစ်တိုက်

Whesedasic.com

. သူငယ်ချင်းတွေက ဝိုင်းပြောကြတာမို့ ကညာက

စိတ်ကို တင်းလိုက်ရင်း ...

"ငါ ့္ ငါ မလန့်ပါဘူး"

"မလန့်ဘူးဆိုတဲ့ အသံက တုန်လိုပါလား"

"မလန့် ရင်လည်း သွားတော့လေဟယ်၊ ဟိုမှာ မျှော်လှပြီ၊

၅ နာရီလည်း ကျော်နေပြီ"

"အေးလေ ... ကညာရဲ့၊ နင်ပဲ ပြောပြောနေတာလေ ...

နင့်ရှေ့မှာ အရှက်ကွဲသွားတဲ့ သူတို့မျက်နှာကို စိမ်ဖြေ နပြေ ကြည့်ပြီးမှ ချာခနဲ လှည့်ထွက်လာခဲ့မှာဆို ... "

"တော်ကြာ ဟိုက နင်မလာတော့ဘူးထင်ပြီး ပြန်သွား

ရင် နှင့်အကြံ မအောင်ဘဲ နေဦးမယ်"

"အေးပါ ့္ ငါ ့္ ငါ သွားမှာပါ" ကညာက ကားတခါးကို ဟစိကလေးဖွင့်ကာ ခြေ

တစ်ဖက်ချဆော့မယ့်ဟန် ပြင်ပြီးမှ ကတုန်ကရင်ဖြစ်လာကာ ရုတ်တရက် ကားတံခါးကို ပြန်ဆွဲပိတ်ပစ်လိုက်မိရင်း ...

"ငါ ့္ ငါ မသွားတော့ဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ... "

"ငါ့စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီး ခံစားလာရလို့"

ိ"ဘယ်လိုတစ်မျိုးကြီးလဲ ... "

"လန့်တာလား"

"စာနာတာလား"

"သနားတာလား"

"မဟုတ်ဘူး၊ အဲ့ဒါသက်သက်ချည်းတော့ မဟုတ်ဘူး"

"ဒါဆို ဘာလဲ ့ "

ကညာသည် ခေါင်းငုံလျက် ခဏငြိမ်သက်သွား

ပြီးမှ မျက်ဝန်းထဲမှာ မျက်ရည်ကြွည်လေး တလက်လက်ဖြင့် ခေါင်းပြန်မော့လာကာ လန့်ထိတ်နေသော ပုံစံလေးဖြင့် ကိုယ့်

ရင်ဘတ်ကို ကိုယ် လက်ဖြင့်ဖိထားလိုက်ရင်း ...

"ငါ ... ငါ ... သူတို့ထဲက တစ်ယောက်ကို ချစ်မိသွားပြီ

ထင်တယ်"

"రాయ్..."

* * *

စညေခင်စ**ာနာစ်တိုက်**

မညျောင်စ**ာအာစ်တို**တ်

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🏚 ၂၅၇

ဒီဖြစ်ရပ်ရဲ့ နောက်ကွယ်မှာ လျှို့ဝှက်ချက် တစ်ခု

နိုနေသလား . . . ?

သူတို့ စဉ်းစားသော်လည်း အဖြေမပေါ်နိုင်ခဲ့ပါ။ တစ်ခု ထူးဆန်းသည်မှာ ...

ထိုနေ့မှ စ၍ မေ၊ ခင်နှင့် ကညာကို လုံးဝဆက် သွယ်လို့ မရတော့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆက်သွယ်ရန် ဖုန်းမရှိ၊ လိပ်စာကလည်း ရေရေ ရာရာ ₍မသိကြတာမို့ မေ၊ ခင်နှင့် ကညာက သူတို့ဘဝထဲမှ ထုးဆန်းစွာ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ပါသည်။

ဉာဏ်သာက ပိုးပိုးကို သွားမေးသော်လည်း ပိုးပိုး

ഥ.

"ဆရာမက ပြီးခဲ့တဲ့ အပတ်ကတည်းက သူခရီးသွားစရာ ရှိလို့ စာလာမသင်နိုင်တော့ဘူးလို့ ပြောသွားတယ် ဦးဦး"

ဟု ပြန်ဖြေခဲ့သည်။

က်သာက မေနှင့်အတူ သွားနေကျ မိဘမဲ့ကလေး ကျောင်းကို သွား၍ ဒါနပြုမြဲဖြစ်သော်လည်း မေ့ကို လုံးဝမတွေ့

ရတော့ပါ။

ဓနကတော့ မနက်တိုင်း မနက်တိုင်း ကညာနွင့် အတူ စက်ဘီးဖြိုင်စီးနေကျ အင်းယားကန်ဘောင်အော့တိုဘက်

<u>စညာနှင့် ဧဒအုန်တို့က်</u>

ချိန်းထားသည့် အချိန်ကို သုံးနာရီလောက် ကော် လွန်အောင် စောင့်ခဲ့ကြပြီးမှ သူတို့သုံးယောက် အိမ်ပြန်လာ ကြပါသည်။ သူတို့အားလုံး တိတ်ဆိတ်စွာ နွမ်းလျနေသည်။

သူတို့ခေါင်းထဲမှာ ? တွေ ပြည့်နေသည်။ ဘာ့ကြောင့်လဲ ... ? ဘာ့ကြောင့် မလာတာလဲ ... ? ဘာ့ကြောင့် တစ်နေရာတည်းမှာ အချိန်းခံရတာ

∾...?

ဘာ့ကြောင့် အချိန်ပါ တူနေရတာလဲ ... ? တိုက်ဆိုင်မှ သက်သက်လား ... ? ထူးဆန်းတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုခု ရှိသလား ... ?

စုညခင်စ႒အုံစ်တိုက် 📗

ကွန်ကရစ်လမ်းကလေးအနီးသို့ သွားမြဲဖြစ်သော်လည်း ကညာ အရိပ်အယောင်ကိုတောင် မတွေ့ရတော့။ စက်ဘီးစီးလာသော မိန်းကလေးတွေကို တွေ့တိုင်း ကညာများလားဟု လိုက်လိုက် မျှော်ငေးပြီးမှ ကညာမဟုတ်မှန်းသိရတဲ့အခါ ရင်တနင့်နှင့်နှင့် ချရသော သက်ပြင်းလေးတွေကိုသာ စုထားရင် မုန်တိုင်းငယ် တစ်ခုစာလောက်တောင် တိုက်ခတ်လို့ ရတော့မည်ထင်သည်။ အကယ်၍များ အင်းယားကန်စာစ်ဝိုက်မှာ လေပြင်းမုန်တိုင်းတစ်ခု တိုက်ခတ်ခဲ့လျှင် အဲ့ဒါဟာ မနရဲ့ သက်ပြင်းလေးတွေ စုပြီး လေ့ဖိအား နည်းရပ်ဝန်းတစ်ခု ပေါ်ပေါက်ရာမှ အစပြုလာသော မှန်တိုင်းတစ်ခုဟု သိကြစေလိုပါသည်။

ကညာ့ ဖုန်းနံပါတ်ကို ဆက်ကြည့်သော်လည်း ်လူကြီးမင်း ခေါ်ဆိုသော ဖုန်းမှာ စက်ပိတ်ထားပါသဖြင့် 🚃 ဟူသော အဖြေကိုသာ ရခဲ့သည်။

နေသည်ညညဆို ကညာ့ဖုန်းနံပါတ်ကို အခါခါ နှိပ်ရင်း လူကြီးမင်း ... အစချီသော အော်ပရေတာရဲ့ ပြန်ဖြေသံ ကို အရူးတစ်ယောက်လို နားထောင်ရင်း ရင်ထဲမှာ နာကျင်လာ ရတတ်သည်။

ုခုတော့ ဘောဂဗလခြံတွင် နေထိုင်ကြသော ယောက်ျားသုံးယောက်မှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို အပိုင် ယူလိုသောစိတ်ကြောင့် ကြွေကွဲနွမ်းလျနေခဲ့ကြသည်။

်မေက အပျိုကြီးလုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်လို့များ ချိန်းတဲ့ နေရာကို မလာဖြစ်တော့တာလား"

"ခင်က သီလရှင်ဝတ်ဖို့ သေချာသွားလို့များ မဆက်သွယ် തോഗാസ:"

့်ကညာက တကယ်ပဲ ယောက်ျားတွေကို စိတ်ဝင်စားလို့ မရလို့ အဆက်ဖြတ်လိုက်တာလား"

"ဘာအကြောင်းကြောင့် ချိန်းတဲ့ဆီကို ရောက်မလာကြ တာလဲ"

်သုံးယောက်လုံး တစ်ပြိုင်တည်း ရောက်မလာဘူးဆို တော့ ထူးဆန်းမနေဘူးလား"

အစရှိသည့် အတွေးများဖြင့် သူတို့ ငြိမ်သက်နေ ခဲ့ကြသည်။

ညီအစ်ကို သုံးယောက်ရဲ့ ကျိုစယ် ငြင်းခုန်သံတွေ အားလုံး ပျောက်ဆုံးတိတ်ဆိတ်နေသော ဘောဂဗလအိမ်ကြီး သည် သွေ့ခြောက်ညှိုးလျော်နေသည်ဟု ထင်ရ၏။

ထိုအိမ်ကြီးထဲမှ ယောက်ျားသုံးယောက်သည် ဘဝ တွင် အမှန်တကယ် ချစ်မြတ်နိုးမိခဲ့သော် မိန်းကလေးတစ် ယောက်ကို တမ်းတလွမ်းဆွတ်နေခဲ့ကြလေသည်။

ပုညခင်စေသနားစ်တိုက်

ုညခင်၈၁အခြေတိုက်

်ချစ်တမ်းကစားသူများ 🔐 🦸 ၂၆၁

"ဟေ့ကောင် မူတူႏ္္ု"

"ဟာ ့္ အစ်ကိုလေး" 🤻

ဓနက လှမ်းခေါ် လိုက်တာမို့ မူတူးက ဝမ်းသာ အားရဖြစ်သွားကာ ဓနဆီ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လာသည်။ အမိနာကလည်း မူတူးလက်ကို ချိတ်လျက် မူတူးခြေလှမ်းကို မိအောင် ကသောကမျော လိုက်လာသည်။

်နေက ဘေးနားမှာ လှဲထားသည့် စက်ဘီးကို ဆွဲထူကှာ မတ်တတ်ထရပ်လိုက်ရင်း

"မင်းတို့အတွဲက တယ်ဟုတ်ပါလား မူတူးရ၊ ဒီမှာ လမ်း

လာလျှောက်တာလား ... " "မရောက်ဖူးလို့ ခုဏဝင်ကြည့်တာပါ အစ်ကိုလေးရယ်၊ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ယူတာ ဒီနေ့ တစ်နှစ်ပြည့်တဲ့

နေ့မို့လို့ ကျွန်တော်တို့ အလုပ်လုပ်တဲ့ အိမ်က အမား လေးက ခွင့်ဆေးလိုက်တာနဲ့ မနက်အစောကြီးကတည်းက

အပြင်ထွက်ပြီး လျှောက်လည်နေတာ၊ ကန်ဆော်ကြီးရော၊ တိရစ္ဆာန်ရုံရော၊ ကစားကွင်းရော ရောက်ခဲ့ပြီးပြီ"

ီမင်း အလုပ်လုပ်ရတာ အဆင်ပြေရဲ့လား မူတူး" ျီပြေဝါတယ် အစ်ကိုလေး ့ အိမ်ရှင် အမားတို့က သဘောကောင်းပါတယ်၊ ဒါနဲ့ ဟို ့ အစ်ကိုလေးတို့

ရော အရင်အတိုင်းပဲလား" 9 ည • ၆ • ၁ အု ၆ ထို က်

ကညာ မျောက်ဆုံးသွားပြီးနောက် နှစ်လအကြာ နံနက်ခင်းတစ်ခုတွင် ခနသည် အိင်းယားကန်ဘောင်အောက် ဘက် ကွန်ကရစ်လမ်းကလေးဘေးက မြက်ခင်းပေါ်တွင် ထိုင် ရင်း လမ်းလျှောက်နေသည့် စုံတွဲတွေကို အဓိပ္ပာယ်မဲ့ ငေးမျှော် ကြည့်နေဆဲမှာ ထူးခြားသော စုံတွဲတစ်တွဲကို လှမ်းမြင်လိုက်ရ လေသည်။

မည်းတူးနေသော အသားပေါ်မှာ ဖြူဆွတ်ဆွတ် စတစ်ကော်လဲ ရှပ်လက်တိုအဖြူ ဝတ်ထားသော ပုပုလုံးလုံး ခန္ဓာကိုယ်ပိုင်ရှင်ဟာ သူတို့အိမ်မှာ နှစ်ရှည်လများ အလုပ်လုပ် သွားခဲ့သည့် မူတူးပင်။ မူတူးဘေးမှာ မူတူးလက်ကိုချိတ်ပြီး လျှောက်လာနေတဲ့ နှာခေါင်းကွင်းတပ်၊ ဆာရီခြုံ ပိန်ရည် မည်း သလူးမလေးကတော့ မူတူးမိန်းမ အမီနာဖြစ်နိုင့်ပါသည်။

ပူညခင်စ႒အားစ်တိုက်

"လူတွေကတော့ အရင်အတိုင်းပါပဲကွာ၊ စိတ်**တွေက** တော့ အရင်အတိုင်း မဟုတ်တော့ပါဘူး၊ မင်းကို **အလုပ်** ထွက်ခိုင်းတဲ့အတွက် ငါတို့အားလုံး စိတ်မကောင်းဖြစ်

ထွက်ခုင်းတဲ့အတွက် ငါတူ့အားလုံး စတမကောင်းဖြစ် နေကြတာပါ၊ အခု ငါတို့ခြံမှာ ခွေးမလေးတစ်ကောင် ထပ်မွေးထားတယ်၊ အဲ့ဒီခွေးမလေးက တစ်ဖက်ခြံစာ ခွေးနဲ့ရပြီး ရွေးလေးတွေ ပေါက်နေတာ ငါးကောင်တောင် ကျွ၊ ခြံစည်းရိုးက ခွေးတိုးပေါက်ကိုလည်း မဝိတ်ဘဲ

ထားလိုက်ရတယ်၊ ဗန်ဒိန်းကြီးခမျာလည်း သူ ကလေး မရယမယ့် အခုတော့ အဖော်တသင်းနဲ့ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ပဲပေါ့ကွာ"

"ကိုလုကြည် တစ်ယောက်ကော ..." "သူလည်း ပြီးခဲ့တဲ့လက အိမ်ထောင်ကျသွားတယ်ကွ

အခု သူ့မိန်းမလေးကိုပါ ငါတို့ခြံထဲမှာ ခေါ်ထားတ**ယ်** မင်းလည်း ဆန္ဒရှိရင် ငါတို့ခြံမှာ ပြန်လာလုပ်**လို့ ရပ**ါ

တယ်ကွာ"

"ခုလောလောဆယ်တော့ ဟိုမှာ အဆင်ပြေနေပါင်း တယ် အစ်ကိုလေးရယ်၊ အစ်ကိုလေး ခုလိုပြန်ခေါ်တာ ကျေးစူးတင်ပါတယ်"

"ဒါနဲ့ သူက ဘာဗလလဲ ကိုတူး"

တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်နားထောင်နေသော အမိနာက ၁င်မေးလိုက်ပါသည်။

"အစ်ကိုလေးက ဓနဗလလေ"

"ဪ ့ သိပြီ၊ ရှင့်ကို အလုပ်ထုတ်တုန်းက ရှင့်ဘက် က ကူပြောပေးတဲ့ အစ်ကိုလေးကိုး၊ ကျေးစူးတင်ပါတယ် အစ်ကိုလေးရယ် ့ လိုတာရှိရင်လည်း အမီနာ့ကို ခေါ် ခိုင်းပါ၊ အမိနာ လုပ်ပေးပါ့မယ်"

"ဒါနဲ့ အစ်ကိုလေး နေကောင်းရဲ့လား၊ နည်းနည်း ပိန် သွားသလိုပဲ"

"အေးကွ ... စိတ်နည်းနည်း ထောင်းနေလို့ပါ၊ စိတ် ထောင်းကိုယ်ကြေပါ၊ ရည်းစားပူမိနေတယ်လေကွာ"

"တွေ့လား ့ ့ကျွန်မ မပြောဘူးလား၊ စောစောစိစီး

သွားသတိပေးလိုက်ပါလို့ ပြောတဲ့ဟာကို ... " "မင်းပဲ နေပစေဆို၊ ကွဲချင်ကွဲ ပြဲချင်ပြဲ မသနားဘူးဆို"

"ဒါကတော့ ရှင်က လျှောက်ပြောနေတာကိုး၊ မိန်းမ

တစ်ယောက်ကို အပိုင်မယူချင်တဲ့သူတွေဆို ... " "တော် ... တော် ... မင်း ပါးစပ်ပိတ့်"

"မပိတ်နိုင်ဘူး၊ အခု အစ်ကိုလေးကြည့်ရတာ ထွက်ယ်

ခံစားနေရတဲ့ပုံဆိုတော့ ပြောပြမှဖြစ်မယ်၊ ရှင် မြောလိုက်"

"မင်း ပြော၊ ငါ အမားလေးကို ကြောက်တယ်"

"ကျွန်မလည်း ကြောက်တာပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဒီကိစ္စကြီးထုံ မပြောဘဲ မြုထားရတာ ကျွန်မ အသည်းတွေ ယားလာ

ပြီရှင့်၊ ရှင်ပဲ ပြောလိုက်စမ်းပါ"

"မင်း ပြော ... "

"ရှင် ပြော…"

"မင်း ပြောပါဆိုကွာ ့ှံ့

"ရှင် ပြောပါလားရှင့် ... "

မူတူးတို့ လင်မယား ကုလားသံဖြင့် အလုအယ**ာ်** အငြင်းပွားနေသည်။ ဓနက သူတို့လင်မယားကို နားမလည်

သလို မျက်မှောင်ကြုတ် ကြည့်နေမိသည်။ ကြည့်ရတာတော့ သူမသိအောင် ဖုံးထားတဲ့ကိစ္စတစ်ခုကို လင်ပြောပါ မယား**ပြော**

ပါ လွှဲချ အငြင်းပွားနေပုံပင် ... ။

"အလုပ်ပြုတ်သွားတော့ ဘယ်လိုလုပ်မလဲကွ" -

"ပြုတ်လည်း ဘာဖြစ်လဲ ့ အစ်ကိုလေးက သူတို့ခြံရာ ပြန်လုပ်ဖို့ ခေါ်နေတာပဲ၊ အဲ့ဒီမှာ သွားလုပ်လို့ရတာဝဲ

အမားလုပ်တဲ့ကိစ္စက မကောင်းဘူး၊ ကျွန်မ မအောင့်နိုင်

တော့ဘူး၊ ပြောလိုက်တော့မယ်"

"ပြောကွာ၊ ပြော ... ပြော ... သဘောပဲ"

အမိနာက ဓန္ဓဘက်ကို ချာခနဲလှည့်လာရင်း ...

"ဒီမှာ အစ်ကိုလေး ၂၊ အစ်ကိုလေးက ကျွန်မတို့ အမား

လေးနဲ့ ရည်းစားဖြစ်ခဲ့တာ မဟုတ်လား"

"ဘယ်က အမားလေးလဲ ့ ့ "

"ကျွန်မတို့ အလုပ်လုပ်တဲ့ အိမ်က အမားလေးလေ၊

အမားခပ်ချောချောလေး၊ နာမည်က မေခင်ကညာလေ"

"မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော် ချစ်တဲ့သူက ကညာပါ။ သူ့အစ်ကိုတွေနဲ့အတူ ကျွန်ဒိုတိုက်ခန်းမှာနေတာ၊ ခင်ဗျား

တို့ အလုပ်လုပ်တာက ခြံကျယ်ဝန်းကျယ်အိမ်မှာ မဟုတ်

လား"

"အစ်ကိုလေး မသိပါဘူး၊ အစ်ကိုလေး ပြောတဲ့ အမားက ကျွန်မတို့ အမားလေး မေခင်ကညာမှ မေခင်ကညာပါ"

"ကျွန်တော့် မိန်းကလေးက မေခင် မပါဘူး၊ ကညာပဲ"

"အတူတူပါပဲ အစ်ကိုလေးရဲ့၊ အစ်ကိုလေးရဲ့ အစ်ကို နှစ်ယောက် ကြိုက်တဲ့ မေနဲ့ ခင်ကလည်း မေခင်ကညာပဲ၊

အစ်ကိုလေးရဲ့ ကညာကလည်း မေခင်ကညာပဲ 📑 "

"မင်း ရှင်းအောင် ပြောစမ်းပါ မိန်းမရာ"

"ပြောနေတာပဲရှင့်၊ ဘယ်လိုပြောရမှန်း မသိအောင်္ဂ ရှိပိ

နေပါတယ်ဆိုမှ ...

စညာခင်စ႒နားစ်ထိုက် 🚫 🤍

၂၆၆ 🏚 ပုညခင်

အမိနာက မူတူးကို ပြန်ဟောက်ပြီး ခေါင်း**တ**် ချက်ကုတ်လိုက်ရင်း ...

"မေ ရယ် ခင် ရယ် ကညာ ရယ်က သုံးယောက်မဟုတ် ဘူး အစ်ကိုလေး၊ တစ်ယောက်တည်းရယ်၊ အဲ့ဒီ တစ် ယောက်တည်းရဲ့ နာမည်က မေခင်ကညာ ..." "မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ သုံးယောက်က ပုံစံရော စရိုက်ရော တူခ မတူတာ၊ ခင်ဗျား တစ်ခုခုမှားနေပြီ အမီနာ" "မမှားပါဘူး အစ်ကိုလေးရဲ့၊ မှားနေတာက အစ်ကိုလေး တို့ပါ၊ ကျွန်မတို့ အမားလေး မေခင်ကညာက အစ်ကို လေးတို့ တစ်ယောက်စီရေ့မှာ တစ်မျိုးစီ သရုပ်ဆောင် နေခဲ့တာပါ၊ ရုပ်ရှင်တွေထဲမှာ သုံးကိုယ်ခွဲ ရိုက်နေသလို့ မျိုးပေါ့"

တစ်သက်လုံးက လည်ပတ်လာခဲ့တဲ့ ယောက်ျား တစ်ယောက်က အချစ်မှိုင်းမိလေသောအခါ ရတ်တရက်ကြီး ရိုးအ ထုံနသွားရပါတော့သည်။

ဓနသည် အမိနာ့ စကားတွေကို နားထောင်ရင်း ဦးနောက်ဆူပွက်အောင် အပြင်းအထန် စဉ်းစားကြည့်တော့မှ ရေးတေးတေး သဘောပေါက်လာကာ နားထင် နားရင်းတွေ ထူပူရှိန်းမြဲလာပါသည်။ ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🛕 ၂၆၇

"အစ်ကိုလေး မယုရင် ကျွန်မတို့နဲ့ လိုက်ခဲ့ပြီး ခြံရှေ့က စောင့်ကြည့်နေ၊ အမားလေးတို့က အစ်ကိုလေးတို့လို သူဌေးတွေပဲ၊ ခြံကျယ်ကြီးထဲမှာ နေတာ၊ အမားလေးက တစ်ဦးတည်းသော သမီး၊ သူ့ကားသူမောင်းပြီး သွား နေတဲ့ သူမျိုး"

ဓနသည် ပိုင်နိုင်သေချာလှသော အမီ*န*ာ့စကား တွေကြောင့် ရင်တွေကွဲမတတ် ခုန်လာသည်။

"ကဲ အစ်ကိုလေးကို အမီနာတစ်ခုပဲ မေးမယ်၊ မေရယ် ခင်ရယ် ကညာရယ်ကို ဘယ်ဟာ မေး ဘယ်ဟာ ခင်၊ ဘယ်ဟာ ကညာရယ်လို့ အစ်ကိုလေးတို့ ညီအစ်ကိုတွေ မြင်ဖူးကြလို့လား"

* * *

၀ှည**းင် ၈၁ဆုပ်ထိုက်**

ဓန မဖြေနိုင်ဘဲ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွားပါသည်။

umesedassic. C

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🛖 ၂၆၉

ကားက အလန့်တကြား ဘရိတ်အုပ်၍ ရပ်သွား

"ဟင် ... ရှင်"

"ດາວນາ ...

ဓနက ကားဘေးမှာ သွားရပ်ကာ ကညာ့ကို ငုံ့

ကြည့်လိုက်သည်။ သူ မျက်ဝန်းတွေ နာကျင်ကြေမွနေတာကို သူမ မြင်မှာပင် 💃 ။ သူမမျက်ဝန်းတွေကိုတော့ နေကာမျက်မှန် တ အုပ်ကွယ်ထားတာမို့ သူ မမြင်ရပါ။

သူမ နူတ်ခမ်းလေးကတော့ ခပ်ဟဟ ပွင့်သွား

ဝါသည်။

"ကညာ ့ု ကိုယ့်ကို ဘာလို့ ထားသွားတာလဲ၊ မင်းကို တကယ်ချစ်တဲ့ သူတစ်ယောက်အပေါ် ဘာဖြစ်လို့ မထိ

မဲ့မြင် လုပ်ခဲ့တာလဲ ... '

နေက ကညာ သူ့ကိုထားခဲ့သည့် ကိစ္စတစ်ခုကို သာ ဦးတည်ရင်ဖွင့်ပြီး သုံးကိုယ်ခွဲကိစ္စကိုတော့ မသိချင်ယောင်

သောင်ထားခဲ့ပါသည်**။**

ခုချိန်မှာ သူ အမှန်တကယ် ခံစားခဲ့ရသော အချစ် ကိုသာ ဖွင့်ဟပြချင်သည်။

ုနေက လက်ထဲက ဝက်သားတူတ်ထိုးအထုပ်ကြီး သူမရဲ့ ကားဒက်ရှိဘုတ်ပေါ် လှမ်းတင်ပေးလိုက်ရင်း 🧬

စနသည် မူတူးတို့ အလုပ်လုပ်သည့် ခြံကြီးရေ မလှမ်းမကမ်း သစ်ပင်ကွယ်လေးတွင် ရပ်တန့်လျက် ခြံတံခါး

၀သို့ စိုက်ကြည့်မျှော်စောင့်လျက် ရှိပါသည်။ သူ့လက်ထဲမှာ တော့ မွေးရနံ့သင်းပျံ့နေသော အထုပ်တစ်ထုပ်ကို ဆွဲကိုင်ထား

ပါသည်။

မကြာခင်မှာ ခြံတံခါး ပွင့်သွားကာ ခြံထဲမှ **ပြိုင်** ကားအနီလေး ထွက်လာသည်။ ခရမ်းရောင်ရိပ်ရိပ်ပြေးနေသည့် နေကာမျက်မှန် အကြီးကြီးကိုတပ်လျက် ကားမောင်းလာသူဟာ ကိုကဲ့ရဲ့ မေ၊ ကိုဉာဏ်ရဲ့ ခင်၊ ဓနရဲ့ ကညာ၊ သို့မဟုတ် မေခင်ကညာ

စနသည် သစ်ပင်ကွယ်မှထွက်ကာ ကားလာရာ လမ်းပေါ်မှာ ရပ်ထန့်နေလိုက်ပါသည်။

"ကျီး`…ကျို ...

စုညခင်•<u>ာအုစ်တိုက်</u>

ပည္ခင်စာသားစေတြီးက်

၂၇၀ 🛖 ပုညခင်

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🏚 ၂၇၁

"မင်း အရမ်းကြိုက်မှန်းသီလို့ ကိုယ် ဝယ်လာခဲ့တာ ကညာ၊ ကိုယ် မျက်လုံးမှိတ်ပြီး ဘယ်အချိန်ပြန်တွေးတွေး တုတ်ထိုးသည်ရှေ့မှာ ဓားတစ်ချောင်းကိုင်ပြီး စိတ်ကြိုက် လှီးဖြတ်ပြီး အားရပါးရ ဟန်မဆောင်စတမ်း စားနေတဲ့ မင်းရဲ့ပုံစံလေးကို မြင်ယောင်ပြီး အမြဲပြုးမိတယ်၊ မင်းထို လွမ်းလာတဲ့ အချိန်တွေမှာ မင်းလက်ကိုဆွဲပြီး မင်း သိပ်ကြိုက်တဲ့ ဝက်သားတုတ်ထိုးဆိုင်လေးဆီ ခေါ်သွား ပြီး ကျွေးချင်တယ်၊ မင်း စားနေတာကို ဘေးကနေ မေးထောက်ပြီး တမေ့တမော ငေးကြည့်နေချင်တယ်။ မင်း နင်ရင် တိုက်ဖို့ ရေတစ်ဘူး အဆင်သင့် ကိုင်ပြီး စောင့်နေချင်တယ် . . . ၊

"အခု ... မင်းကို အဲ့ဒီလို ခေါ် ကျွေးခွင့်မရတော့ လို့ ဝယ်လာပြီးကျွေးတာပါ ကညာ၊ မင်း ကိုယ့်ကိုလိမ် ညာပြီး ဆက်ဆံခဲ့တယ်ဆိုရင်တောင် မင်း ဝက်သားတုတ် ထိုး ကြိုက်တာတစ်ခုကတော့အမှန်လို့ ကိုယ်ထင်ပါတယ်"

သူမက ကားစတီရင်ရာကို ခပ်တင်းတ<mark>င်းဆုပ်</mark> လျက် ငြိမ်သက်နေသည်။

> "မင်း ့ ့ အခု ဘယ်လိုခံစားနေရလဲဆိုတာ မင်းမျက်လုံး တွေကိုကြည့်ပြီး ငါ မှန်းဆကြည့်ချင်တယ် ကညာ၊ ကျေးစူးပြုပြီး မင်း မျက်မှန်ကို ခဏချွတ်ခွင့်ပေးပါ"

မနက ခွင့်တောင်းပြီးသည်နှင့် ကညာ့ မျက်မှန်ကို လှမ်းကိုင်ချွတ်လိုက်သည်။

မျက်မှန် ဖယ်လိုက်သောအခါ ရဲရဲနီသော သူမရဲ့ မျက်ဝန်းတွေကို မြင်ရသည်။ မျက်ရည်ကြည်တေ့ကာ နီရဲစိုစွတ် နေသော၊ မှိုင်းညို့ကြေကွဲနေသော မျက်ဝန်းတွေကို 'အစစ်'ဟု ယုံကြည်ချင်သော်လည်း သူ မယုံရဲပါ။

သူ ထိုမျက်ဝန်းတွေကို အတန်ကြာသည်အထိ စိုက်ကြည့်နေခဲ့မိပြီးမှ ...

"ကညာ ့ မင်း ပြောခဲ့တာ မှတ်မိသေးလား၊ အချစ် ဆိုတာ စဉ်းစားတိုင်း အပြေထွက်တဲ့ ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ် မဟုတ် လို့ သူ့အလိုလို ဖြစ်တည်လာမယ့် အချိန်တစ်ခုပဲ စောင့် ရမယ်ဆို၊ မင်း စောင့်ချင်တယ်ဆို၊ ကိုယ်လည်း စောင့် ပေးရမယ်ဆို၊ အခု အဲ့ဒီအချိန်ကို ကိုယ်စောင့်နေတုန်းပဲ ကညာ"

ကညာ မျက်ဝန်းတွေ ရုတ်တရက် တောက်ပ ကြည်လဲ့လာသည်ဟု ထင်ရသည်။ သို့သော် ့ သူမက ချ<mark>က်ချင်း</mark> ပင် သူ့လက်ထဲက မျက်မှန်ကို လှမ်းယူပြီး သူမမျက်ဝန်းတွေ့လုပ် ကို အုပ်ကွယ်ဝစ်လိုက်ရင်း ...

"ဖယ်ပေးပါ ကိုနေ၊ ကားက ဒီနားမှာ အကြွာကြီးရပ်လို့

ിപ് 🔻 ഫ്രാംറ്്

မရဘူး၊ အိမ်က တစ်ယောက်ယောက် ထွက်လာလို့ မြင်သွားရင်လည်း မကောင်းပါဘူး" "အိုကေ ့ ဒါဆို ကိုယ် ဖယ်ပေးပါမယ်၊ ဒါပေမ**ယ့်** ကိုယ့်ကို အခွင့်အရေး တစ်ခုပေးပါ"

"ලේගුට් ..."

"မနက်ဖြန် ညနေ ၅ နာရီလောက် ကန်တော်ကြီးထဲကို လာခဲ့ပေးပါ၊ နောက်ဆုံးတွေ့ခြင်းနဲ့ ပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ် မင်းနဲ့ တွေ့ချင်တယ်၊ မင်း ဘာလို့ ကိုယ့်ကိုရောင်သွားသလဲ ဆိုတာ သိချင်တယ်၊ အကယ်၍ မင်းမှာ ဘာကိုမှ ဖွင့်ဟ

ဝန်ခံဖို့ စိတ်ကူးမရှိရင်လည်း မင်းမျက်လုံးတွေထဲကို ငါး မိနစ်လောက် စိုက်ကြည့်ပြီး ကိုယ့်ဘာသာ အဖြေရှာခွင့်

ပေးပါး ပြီးရင်တော့ ကိုယ် မင်းဆန္ဒအတိုင်း လိုက်နာဖို့ အသင့်ပါ ကညာ ... "

့ "ကောင်းပါပြီ၊ ကညာ လာခဲ့ပါ့မယ်" ဓနက ကည်ာ့ကားဆားမှာ ရပ်နေရာက နောက်

သို့ ခြေတစ်လှမ်း ဆုပ်ရပ်ပေးလိုက်တော့ ကညာက ကားမောင်း

သုံ့ ချေတစ်လှမ်း ဆုပ်ရပ်ပေးလုက်တော့ ကညာက ကားမေး ထွက်သွားသည်။

ကညာ့ ကားဘီးက သူ့နှလုံးသားကို နင်းကြိတ် သွားသလို မွမွကြေ၍ကျန်ခဲ့သည်။

> ကား ကား ကား စုည∋င်⊛ာဆုစ်တိုက်

ဓန အိမ်ပြန်ရောက်သွားချိန်မှာ ... နာကျင် ရှက်ရွဲ့မှုများ၊ ဒေါသများ၊ ကြေကွဲမှုများ လွမ်းခြုံထားသည့် မျက်နှာနှစ်ခုက ဆီးကြိုနေသည်။ "ဓန ... မင်းသိပြီးပြီ မဟုတ်လား"

လှမ်းမေးလိုက်သော ကိုကဲ့အသံက တုန်နေသည်။ နေက ကိုကဲ့ကို တအဲ့တဩ ကြည့်လိုက်မိဆဲ ...

ိင္ပါတို့လည်း သိပြီးပြီ ဓန္၊ ကိုလုကြည်နဲ့ မူတူးတို့ လင်မယားနဲ့ ဈေးမှာတွေ့ခဲ့လို့ မူတူးပြောပြသွားတာ၊

မင်း သိပြီးပြီလို့လည်း ပြောသွားတယ်၊ ကိုလှကြည် ပြန်ပြောလို့ ငါတို့ ခုပဲသိရတယ် ... "

ဉာဏ်သာက တောက်တစ်ချက် ခေါက်လို့က်

ရင်း ...

ပုညခင်•ာ အားစ်ထိုက်

၂၇၄ 🛊 ပညာင်

"ငါတို့အချစ်ကို စော်ကားရက်တယ်ကွာ ...၊ သူ ဘာလို့ ဒီလိုလုပ်ရတာလဲ၊ ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ လုပ်သလဲဆိုတာ ငါ အရမ်းသိချင်တယ်"

"ဒီကိစ္စက မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှင်းမှ ရမယ့် ကိစ္စပဲ"

"ငါတို့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှင်းမှဖြစ်မယ်၊ တနင့်နှင့် ခံစား

ချက်နဲ့ တစ်သက်လုံး နေမသွားချင်ဘူး"

"သူ့အပေါ် ငါတို့အလွန် ဘာမှမရှိခဲ့တာတော့ သေချာ တယ်"

"ငါတို့ သူနဲ့တွေ့မှ ဖြစ်မယ် မန ္.."

နေက အစ်ကိုထွေရဲ့ ကြေမွနာကျင်နေသော မျက်

နှာတွေကို တစ်လှည့်စီ စိုက်ကြည့်ရင်း သက်ပြင်းချလိုက်မိပါ လေသည်။

ကိုယ့်အစ်ကိုတွေအတွက် အဖြေရှာပေးရတော့မယ် ကညာရယ်၊ အဲ့ဒီအတွက် မင်းကို လှည့်စားခဲ့သလို ဖြစ်ခဲ့ရင် လည်း ခုကတည်းက ကြိုတောင်းပန်ထားချင်ပါတယ်။ ကန်တော်ကြီးထဲသို့ ကညာ့ကား ဝင်လာပြီး ကြောခင်မှာပင် အသင့်စောင့်နေသော ကားသုံးစီးက ကညာ့ ဘားကို ဝိုင်းပတ်ပိတ်ဆို့၍ ရပ်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ထိုကားသုံးစီးရဲ့ တံခါးတွေ ရှေ့ဆင့်

ၾာက်ဆင့် ပွင့်လာကာ ကားများအတွင်းမှ ကံသာဗလ၊ ဉာဏ် သာဗလနှင့် ဓနဗလတို့ ဆင်းလာခဲ့ကြပါသည်။

ကညာသည်လည်း မတတ်သာတော့ပြီမို့ ကားပေါ်

ဆင်းလာကာ ကားဆားမှာ လက်ပိုက်၍ ရပ်နေလိုက်ပါသည်။

"ać "

ဉာဏ်သာနှင့် ကံသာက အကျင့်ပါကာ အသီးသီး္တ သိထားသော နာမည်တွေကို ခေါ်လိုက်မိကြပြီးမှ သတိဝင်လွှစ်

စုညခင် ေဘေအာစ်တိုက်

ဥည္ခင်စာအားစ်ထိုက်

၂၇၆ 🎪 ပုညခင်

"မေခင်ကညာ ... "

ဟု ပြောင်းခေါ် လိုက်ပြီး သူမရှေ့မှာ ရပ်လိုက်**ကြ** သည်။ နေကတော့ ရှေ့တိုးမလာဘဲ ကားကိုမှီကာ လက်ပို**က်**

ကျန်နေခဲ့ရင်း သူမကို လှမ်းငေးကြည့်နေပါသည်။ "မင်း ... ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဒီလိုလုပ်ရတာလဲ မေခင်

ုကညာ"

ကညာက မဖြေဘဲ အကြိတ်ကာ ငြိမ်နေသ**ည်။** "ဖြေလေ ့ မေခင်ကညာ၊ မင်း ဘာဖြစ်လို့ တို့ညီအ**စ်ကို** သုံးယောက်ကို လှည့်စားခဲ့တာလဲ၊ ဘာလို ဒီလိုလု**်ခဲ့**

താര് ___"

ကံသာက ခပ်ဆတ်ဆတ် မေးတော့မှ ကညာ**တ** မျက်နှာကို ပင့်မော့လိုက်ရင်း ကြောက်သော်လည်း မထီတ**ရီ** ပုံစံ အားတင်းလျက် ...

"အမြင်ကတ်လို့ ... "

"ວາລ "

"အမြင်ကတ်လို့ လုပ်တာလေ ့ . "

ဉာဏ်သာက ဒေါသထွက်လာကာ သူမရှေ့ ထစ်

တိုးလှမ်းလိုက်ရင်း 👝

"လူတစ်ယောက်ကို 🚅 အင်း 🚅 လူတစ်ယောက်တောင်

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🏚 ၂၇၇

မဟုတ်ပါဘူး၊ လူသုံးယောက်ကို အကြောင်းမဲ့ အမြင် ကတ်နေထာဆိုရင်တော့ မင်း တော်တော်ဂေါက်နေလို့ပဲ

မေခင်ကညာ 🚅 "

"အကြောင်းမဲ့ မဟုတ်ပါဘူး၊ အကြောင်းရှိလို့ အမြင် ကတ်တာ"

"ဘာအကြောင်းရှိလဲ ့ ့ ေတြ"

"ရှင်တို့ အစ်ကိုအကြီးဆုံးကြောင့် ကျွန်မ ဒီလိုလုပ်ခဲ့ တာ

"ဟ ့္ ငါ်ဘာများလုပ်မိလို့လဲ"

ကံသာက တအုံတသြမေးတော့ ကညာ နွတ်ခမ်း လေးကို မဲ့ကာ မျက်နှာလွှဲပစ်လိုက်ပြီးမှ ကံသာဗလကို ပြန်

စိုက်ကြည့်လိုက်ရင်း . . .

"ပြိုဖြူဆိုတဲ့ မိန်းကလေးကိုတော့ ရှင်သိမှာပေါ့" ကံသာက ခဏငြိမ်သွားပြီးမှ ခေါင်းတစ်ချက်

ဆတ်လိုက်ရင်း ...

"သိတယ်လေး ပိုးဖြူ ့ ကိုယ်သိပ်သိတာပေါ့ ့ "

"အဲ့ဒီ ပိုဖြူဆိုတာ ကျွန်မ အမေရဲ့ ညီမအငယ်ဆုံး၊ ပ ကျွန်မ သိပ်ချစ်ရတဲ့ ကျွန်မရဲ့ အန်တီလေးပဲ၊ အွန့်တိ

လေးက ရှင့်ကိုသိပ်ချစ်ခဲ့တယ်၊ ဒါပေမယ့် ရှင်ကွွန်ဆန်တီ

ပုညခင်စ႒အနစ်တိုက်

၀ည**ာခင် ၈၁နားစ်တို**တ်

၂၇၀ 🏚 ပညာင်

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🏚 ၂၅၉

လေးကို လက်မထပ်နိုင်ဘူးဆိုပြီး ငြင်းခဲ့တယ်၊ ရှင့်တော် အန်တီလေးက ရှက်လည်းရှက်၊ စိတ်လည်းနာပြီး နိုင်ငံ ခြား ထွက်သွားခဲ့တာ၊ ရှင့်ကြောင့် ကျွန်မလည်း ကွန်း ချစ်တဲ့ အန်တီလေးနဲ့ ခွဲခဲ့ရတယ်"

"အဲဒီတုန်းက ငါ ပျို့ဖြူတစ်ယောက်တည်းကို ငြင်း တာမှ မဟုတ်တာ ... ၊ ပြီးတော့ ငါ သူ့ကို အမျော်ကြွှ တာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ငါ့ကိုယ်ငါ ယုံကြည်မှုမရှိတော့ လို့၊ အိမ်ထောင်ထပ်ပြုဖို့ကိုလည်း သိပ်ကြောက်နေခဲ့🚭 လက်ထပ်ဖို့ ငြင်းပယ်ခဲ့တာ၊ မိန်းမတွေကို ငါ औ ကြောက်လို့ ကြောက်ကန်ကန်ပြီး မိန်းမမုန်းဝါဒီလို့ရီ မဟာဖိုဝါဒသမားလိုလို ကိုးလိုးကန့်လန့်စိတ်မျိုးတွေ ပေါက်ပြီး ဒီတစ်သက် ဘယ်မိန်းမကိုမှ လက်မထပ်ဘူး လို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာ ္ ၊ ဒါဧပမယ့် အဲ့ဒီတုန်းက ငါမှာ ခဲ့ပါတယ်၊ ငါတော့င်းပန်ပါတယ်၊ မင်း အန်တီလေး လည်း ဟိုမှာ သူ အိမ်ထောင်နဲ့သူ အခြေကျနေပြီ ကြား ပါတယ်၊ အားလုံးပြီးနေတဲ့ကိစ္စကို မင်းက ဘာလို့ အစ ဖော်ရတာလဲ"

"အပြစ်လုပ်တဲ့သူက ပြီးပြီလို့ ယူဆတဲ့ကိစ္စတစ်ခုဟာ ခံရတဲ့သူအတွက်တော့ ဘယ်လွယ်လွယ်နဲ့ ပြီးနိုင်ပါမလဲ ဦးကဲ့သာဗလရယ်" "ကောင်းပြီ ... ဒါဆို ငါမှားခဲ့တဲ့အတွက် မင်း ငါ့ကို ကလဲ့စားချေချင်တယ်ပဲ ထား၊ ငါ့ညီနှစ်ယောက်ကိုပါ ဘာလို့ ပြဿနာထဲ အဆစ်ထည့် ကလဲ့စားချေရတာလဲ" "သူတို့လည်း ရှင်နဲ့ တစ်ဂိုဏ်းတည်းပဲလေ၊ မိန်းမတွေကို အလကားသက်သက် အမြင်ကတ်ပြီး အမျိုးမျိုးကြောနေ တဲ့ ရှင့်တို့လို ဂိုဏ်းတူညီအစ်ကိုတွေကို ကျွန်မကလည်း အမြင်ကတ်လို့ တစ်ချက်ခုတ် သုံးချက်ပြတ် တစ်ခါ တည်း စစ်ဆင်ရေး ဝင်လိုက်တာ ..."

"မင်း အဲ့ဒီလိုလုပ်တော့ ဘာဖြစ်သွားလဲ၊ မင်းလည်း အချိန်ကုန်လူပမ်း၊ ငါတို့အချစ်တွေလည်း အလကား အလဟဿ ဖြစ်ကုန်တယ်"

ဉာဏ်သာက ဝင်ပြောတာမို့ မေခင်ကညာက ဉာဏ်သာ့ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်ကာ ပခုံးတွန့်၍ ရယ်မောလိုက်

"အချစ်ဆိုတာ အလဟဿ ဖြစ်တတ်သလား၊ တစ် ယောက်က တကယ်ချစ်တယ်ဆိုရင် တစ်ဖက်သားက လက်မခဲလည်း အဲ့ဒီအချစ်ဟာ ဘယ်တော့မှ အလဟဿ္ကလ မဖြစ်ဘူး ကိုဉာဏ်သာဗလ၊ အချစ်ဆိုတာ အပေးနွှဲစော် မဟုတ်ဘူး၊ ရှင်တို့တွေ အချစ်အကြောင်း သွေ့ခွဲစိမ်သိဘဲ ကျွန်မကို ချစ်ကြောင်း ကြွေးကြော်မနေနဲ့

ပုညခင်•ာအားစ်တိုက်

၂၈၀, 秦 ပုညခင်

"မင်း ဘာပဲပြောပြော၊ ဘယ်လိုပဲထင်ထင် သေချာတာ တစ်ခုကတော့ ငါတို့အားလုံး မင်းကို တကယ်ချစ်ခဲ့ကြ တာပါ မေခင်ကညာ၊ မင်း ယုချင်မှယုံပါ"

ကညာက ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ငြိမ်သက်နေသည်။ ကံသာက ရေပြင်ဆီ ငေးနေသည်။

ဓနကတော့ ကားနားမှာပင် မှီရပ်နေရင်း ကညာ့-

မျက်ဝန်းတွေကို လှမ်းကြည့်လျက် နှတ်ဆိတ်စွာဖြင့် တစ်စုံတရာ အဖြေရှာနေသည်။

ကညာက ငြိမ်နေရာမှ မဲ့သလိုလိုလေး ပြုံးလာ

ရင်း

"အရင်က တကယ်ချစ်ခဲ့ကောင်း ချစ်ခဲ့ပေမယ့် ကျွန်မ အကြောင်း သိသွားတဲ့အချိန်မှာ ရှင်တို့ ကျွန်မကို ဒေါသ ဖြစ်တယ်မဟုတ်လား၊ အချစ်စိတ်နဲ့ နူးညံ့နေပါတယ် ဆိုတဲ့ ရှင်တို့ရဲ့စိတ်တွေလည်း မာကျောလာခဲ့တယ်မဟုတ်

လား၊ မခံချင်စိတ်တွေ၊ မာနတွေကြားမှာ အချစ်စိတ်တွေ လုံးပါးပါးကုန်လို့ ခုချိန်မှာ ခဝ်ပါးပါးလေးပဲ ကျန်ရင်

တောင် ကံကောင်းပေါ့ ... i "တကယ်တော့ တကယ့် အချစ်ဟာ ဘယ်လို

ဆိုတာ ရှင်တို့ သေချာမသိသေးပါဘူး"

ဆွစ်တမ်းကစားသူများ 🔔 🎪

"ဪ ့ မင်းကတော့ အချစ်အကြောင်း သိတယ်ပေါ့၊ မင်းလို ယောက်ျားသုံးယောက်ကို လှလှပပ လှည့်စား

သွားတဲ့ မိန်းကလေးမျိုးကလေ ... "

"အချစ်အကြောင်းကို အရင်တုန်းကတော့ ကျွန်မ သိပ် မသိပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် အခုတော့ ကျွန်မ သိသွားပြီ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ရှင်တို့သုံးယောက်ထဲက တစ် ယောက်ကို ကျွန်မ တကယ်ချစ်မိသွားလို့ပဲ ..."

CC CO

"ဟင် ုု

ကံသာနှင့် ဉာဏ်သာမှာ ရင်ထဲ ဒိန်းခနဲ တုန်ကာ ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် သူမကို တအံ့တဩ ကြည့်နေမိကြ

သည်။ နေကတော့ စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို ထိန်းရင်း သူမမျက်ဝန်း တွေကိုပဲ မျကခြည်မပြတ် လိုက်ကြည့်နေသည်။

သူမက ကံသာတို့ ညီအစ်ကိုသုံးယောက်ရဲ့ မျက်

နာကို တစ်လှည့်စီ နက်ရှိုင်းနူးညံ့စွာ စိုက်ကြည့်လိုက်ရင်း ...
"တကယ်လို့ ဒီကိစ္စမှာ ရှင်တို့ လှည့်စားခံရလို့ ရှုံးသွား ခဲ့တယ်ဆိုရင်တောင် ကျွန်မလည်း မနိုင်ပါဘူး၊ ဘာဖြစ်္ပ^{လို}

> လိုလည်းဆိုတော့ ရှင်တို့တွေ အချစ်အတွက် ခံစားခဲ့ရ သလို ကျွန်မလည်း ခံစားခဲ့ရလိုပဲ ... "

> > <u>ပြညခင်⊕ာသားစ်တိုက်</u>

ပုညခင် 🕶 ၁ အားစီတိုက်

၂၈၂ 🌩 ပုညခင်

မေခင်ကညာ အသံက အဖျားခတ်တုန်ရင်သွား သည်။ ကံသာတို့ သုံးယောက်လုံးမှာ ထိုအသံရဲ့ ဖမ်းစားမှု နူးညံ့နေသော အကြည့်တစ်စုံ၏ ဖမ်းစားမှုတို့ကြောင့် ရုတ်တရက် စိတ်ပျော့ တွေဝေမူးရီသွားပြီးမှ ဉာဏ်သာဗလက သတိဝင်လာ ကာ စိတ်ကိုပြန်တင်းလိုက်ရင်း ...

> "မင်း ့ မင်း ခုမှ အပိုတွေပြောမနေနဲ့၊ အလကားသက် သက် ငါတို့မှာ တဆန့်ငင်ငင် ဖြစ်ကျန်ခဲ့ရအောင် ` ့ " "ကျွန်မ မညာပါဘူး ကိုဉာဏ်၊ ကျွန်မ မျက်လုံးတွေကို ရှင်သေချာကြည့်ပါ၊ ညာနေတဲ့ အရိပ်အယောင်ကို ရှင် တွေ့ရလို့လား . ့ ၊ ကျွန်မ တကယ် ခဲစားရတဲ့အတိုင်း ပြောပြနေတာပါ"

သုံးယောက်လုံးမှာ သူ့ကိုနိုးနီး ကိုယ့်ကိုနိုးနိုး မျှော် လင့်ချက်ဖြင့် သူမရဲ့ မျက်ဝန်းတွေကို စိုက်ကြည့်လိုက်မိကြ သည်။ တကယ်ပဲ သူတို့ကိုကြည့်သော သူမရဲ့ မျက်ဝန်းတွေက ကြေကွဲနေခဲ့သည်။

ငါ့ကိုများ သူ တတယ်ချစ်ခဲ့တာလား ?

ထိုအတွေးကို သူတို့အားလုံး ကျိတ်၍ တွေးမိနေ မှာတော့ သေချာသည်။ ဉာဏ်သာသည် သိချင်စိတ်ကို မအောင့်နိုင်တော့

ဘဲ ...

ပြညခင် 🕶 အာ စီထီးက်

ချစ်တမ်းကစားသူများ ... 🛧 ၂ဝ၃

"ကဲ ့ ဒါဖြင့်လည်း ဘယ်သူ့ကို တကယ်ချစ်ခဲ့တယ်

ဆိုတာတော့ ပြောပြခဲ့ဦး ့ ့ " ကညာက မဲ့ပြုံးကလေး ပြုံးလိုက်ရင်း ့ ့

"ပြောလိုက်ရင် ကျွန်မ ပိုရှုံးသွားမှာပေါ့၊ ဘယ်သူနဲ့မှ လက်တွဲလို့ မဖြစ်တဲ့အတူတူ မပြောဘဲနေလိုက်တာက ပိုမကောင်းဘူးလား ္ႏ

"တကယ်တော့ ကျွန်မတို့အားလုံး ချစ်တမ်း ကစားခဲ့ကြတာ၊ ရှင်တို့ကလည်း အချစ်ကို မထိမဲ့မြင် ပြုပြီး ချစ်တမ်းကစားနေကြတဲ့သူတွေ၊ ကျွန်မကလည်း ရှင်တို့နဲ့လာပတ်သက်ပြီး ချစ်တမ်းကစားမိတဲ့သူ၊ တကယ် တော့ အချစ်ကို မထိမဲ့မြင် ပြုတဲ့သူတွေကို အချစ်က ဒဏ်ပြန်ခတ်ခဲ့တာပဲ ... ၊ အခု ... ရှင်တို့ရော ကျွန်မရော မဖြစ်နိုင်တဲ့ အချစ်တစ်ခုအတွက် ခဲစားနေကြရတယ်လေ၊ အဲ့ဒါ ဒဏ်ခတ်ခံရတာပဲပေါ့ ..."

ကညာ့စကားအဆုံးမှာ အားလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်

သက်သွားခဲ့ကြပါသည်။ "ကဲ ... အားလုံးကို ထာဝရ နှတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ်ရှင်_{းလုံ}

မေခင်ကညာက ကားတံခါးကို ဆွဲဖွင့်လျှတ် ကား

ထဲသို့ ဝင်ထိုင်စက်နှိုးလိုက်သည်။

ပည္ခင်⊕ာသားစ်တီ<u>တြ</u>

🛖 ပညာခင် ၂၈၄

"ຍຸ້"

" ఇర్ . . . "

"ကညာ ... "

သူတို့အားလုံး လှမ်းခေါ်မိကြသော်လည်း သူမ ကားက ဝိုင်းပိတ်ထားသည့် ကားသုံးစီးကို ကွေ့ဝိုက်ရှောင်ရှား

ကာ မောင်းထွက်သွားခဲ့ပါသည်။ သူတို့ သေချာမြင်လိုက်ရတာက မေခင်ကညာရဲ့

ပါးပြင်ထက်က မျက်ရည်တွေကိုပင် 🚉 🛚

အဲ့ဒီလိုနဲ့ မေခင်ကညာဟာ နောက်ဆုံးအချိန်ထိ

ကျွန်တော်တို့အားလုံးကို အနိုင်နဲ့ပိုင်းသွားခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်ထဲက တစ်ယောက်

ယောက်ကို သု တကယ်ချစ်ခဲ့တယ် မချစ်ခဲ့ဘူးဆိုတာတော့

သူမကိုယ်တိုင်နဲ့ ဘုရားမှပဲ သိမှာပါ ့ှု ။

နဲ့ အတူသွားလာရတဲ့ နေ့ရက်တွေထဲက ပျော်ရွှင်စရာ အဖြစ် အပျက်လေးတွေကို ပြန်ပြန်တွေးရင်း *'မေခင်ကညာ တက*ယ်

ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်ကတော့ မေခင်ဂာဉာာ

ချစ်ခဲ့တာ ငါ့ကိုပဲ ဖြစ်မှာပါ' လို့ ကိုယ့်ဘက်ကိုယ်ယက် ယုံကြည်

နေရင်းနဲ့ပဲ ကျွန်တော်တို့အားလုံး သူမကို လွမ်းကျန်နေခဲ့ကြွမှု

တော့တယ် ... 🗷

ညခင်•ာအစ်တိုတ် 🦠

သင်ရော...မေခင်ကညာ တကယ်ချစ်မိတဲ့သူဟာ ဘယ်သူကို ထင်ပါသလဲ . . . ?

.

ပုည**ာ**င် 8.10.2009

11:02 Pm

စုညာခန် 🕶 အာစ်တို 🛚